

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

Θ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 1998

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΚΔ'

Τρίτη 1 Σεπτεμβρίου 1998

Αθήνα, σήμερα την 1η Σεπτεμβρίου 1998, ημέρα Τρίτη και ώρα 18.50' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Β' σύνθεση), για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση. Καλό μήνα! Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Θα γίνει προεκφήνηση των νομοσχεδίων, που είναι γραμμένα στην ημερήσια διάταξη.

Υπουργείου Ανάπτυξης.

Ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: "Μητρώο επιχειρήσεων ναυπήγησης, μετατροπής, επισκευής και συντήρησης πλοίων και άλλες διατάξεις".

Θα ψηφισθεί στη συνέχεια

Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: "Μέριμνα για την απασχόληση προσώπων ειδικών κατηγοριών".

Το νομοσχέδιο θα συζητηθεί απόψε.

Υπουργείου Δικαιοσύνης.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: "Εφαρμογή των αποφάσεων 827/25.5.1993 και 955/8.11.1994 του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών με τις οποίες ιδρύθηκαν δύο Διεθνή Ποινικά Δικαστήρια για την εκδίκαση παραβιάσεων του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου στο έδαφος της πρώην Γιουγκοσλαβίας και της Ρουάντα".

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το νομοσχέδιο κρατήθηκε και θα συζητηθεί κατά τον Κανονισμό.

Εισερχόμαστε στην ψήφιση στο σύνολο του νομοσχεδίου του Υπουργείου Ανάπτυξης: "Μητρώο επιχειρήσεων ναυπήγησης, μετατροπής, επισκευής και συντήρησης πλοίων και άλλες διατάξεις".

Η κυρία Υπουργός, θα ήθελε να προσθέσει κάτι;

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κάποιος εκ των εισηγητών, θα ήθελε να κάνει κάποια παρατήρηση;

ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΑΛΦΙΕΡΗ: Εγώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε, κυρία Αλφιέρη.

ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΑΛΦΙΕΡΗ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να τοποθετηθώ, όσον αφορά το σχέδιο νόμου και να πω ότι μετά τις τροπολογίες που πέρασαν, ο Συνασπισμός δεν ψηφίζει στο σύνολο το σχέδιο νόμου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Εγώ ρώτησα, αν θέλετε να κάνετε κάποια παρατήρηση. Δεν υπάρχει, λοιπόν, καμία παρατήρηση.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, αν μου επιτρέπετε...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Κόρακα, η μεν κ. Αλφιέρη δικαιολογείται, σείς, όμως, δεν δικαιολογείσθε.

Καμία συζήτηση λοιπόν.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο και στο σύνολο, όπως έχει διανεμηθεί;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Εμείς ψηφίζουμε "παρών".

ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΑΛΦΙΕΡΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το νομοσχέδιο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία και στο σύνολο.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Ανάπτυξης: "Μητρώο επιχειρήσεων ναυπήγησης, μετατροπής, επισκευής και συντήρησης πλοίων και άλλες διατάξεις", έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, σε μόνη συζήτηση, κατ'αρχήν, κατ'άρθρον και στο σύνολο και έχει ως εξής:

"Μητρώο επιχειρήσεων ναυπήγησης, μετατροπής, επισκευής και συντήρησης πλοίων και άλλες διατάξεις"

Άρθρο 1 Σκοπός

Δημιουργείται Μητρώο επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στην κατασκευή, μετατροπή, επισκευή και συντήρηση πλοίων.

Άρθρο 2 Ορισμοί

Κατά την έννοια του παρόντος νόμου:

α) Πλοίο είναι κάθε πλωτό ναυπήγημα μεταλλικού περιβλήματος (γάστρας) ανεξαρτήτως χωρητικότητας, ολικού μήκους άνω των 24 μέτρων.

β) Ναυπήγηση είναι η κατασκευή ενός ολοκληρωμένου

πλοίου που περιλαμβάνει την κατασκευή του περιβλήματος, την εγκατάσταση του προωστήριου συστήματος, εφόσον προβλέπεται, των βοηθητικών συστημάτων του και την κατασκευή και εξοπλισμό των κύριων και βοηθητικών χώρων.

γ) Μετατροπή είναι η με οποιονδήποτε τρόπο αλλαγή του είδους και της αποστολής του πλοίου, η μεταβολή της μεταφορικής του ικανότητας και των τρόπων φορτοεκφόρτωσης, εφόσον συνεπάγονται ριζικές αλλαγές στο περίβλημα, στους χώρους φορτίου ή επιβατών, στο προωστήριο σύστημα ή στα συστήματα ασφαλείας του πλοίου.

δ) Επισκευή είναι η επιδιόρθωση και η αποκατάσταση της κατασκευαστικής ή της λειτουργικής ακεραιότητας μερών, κύριων και βοηθητικών συστημάτων του πλοίου που υπέστησαν βλάβη ή φθορά, εφόσον δεν συνεπάγονται ριζικές μεταβολές στην αρχική σχεδίαση και λειτουργία του.

ε) Συντήρηση είναι οι εργασίες διατήρησης της κατασκευαστικής ή της λειτουργικής ικανότητας μερών, κύριων και βοηθητικών συστημάτων του πλοίου.

στ) Ναυπηγοεπισκευαστικές Επιχειρήσεις είναι εκείνες που αναλαμβάνουν εργασίες σε έναν ή και περισσότερους από τους τομείς της ναυπήγησης, μετατροπής, επισκευής ή συντήρησης πλοίων και στις οποίες έχει παραχωρηθεί νομίμως πρόσβαση στον αιγιαλό και χρήση του αντίστοιχου θαλάσσιου χώρου.

ζ) Εργοληπτικές Επιχειρήσεις Πλωτών Έργων και Εγκαταστάσεων Ναυπηγείου είναι οι εργοληπτικές επιχειρήσεις Δημόσιων Έργων, οι οποίες είναι εγγεγραμμένες στο Μητρώο Εργοληπτικών Επιχειρήσεων (Μ.Ε.ΕΠ.) του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, στην κατηγορία Πλωτών Έργων και Εγκαταστάσεων Ναυπηγείου.

η) Ειδικές Επιχειρήσεις ναυπήγησης, συντήρησης, επισκευής και μετατροπής πλοίων είναι οι επιχειρήσεις οι οποίες εκτελούν επί μέρους εργασίες ναυπήγησης, μετατροπής, επισκευής ή συντήρησης πλοίων.

θ) Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη (ΝΑ.ΖΩ.) είναι χωρο-θετημένη χερσαία και θαλάσσια έκταση εντός των ορίων νομίμως παραχωρηθείσας θαλάσσιας έκτασης, αιγιαλού και παραλίας, η οποία χωροθετείται σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 6 του παρόντος νόμου. Η Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη δύναται να εκμισθώνεται από τους οικείους φορείς διοίκησης, διαχείρισης ή εκμετάλλευσης για τη διενέργεια εργασιών ναυπήγησης, μετατροπής, επισκευής και συντήρησης πλοίων.

Άρθρο 3 **Δικαιώματα εκτέλεσης εργασιών**

1. Δικαίωμα για την εκτέλεση εργασιών ναυπήγησης, μετατροπής, επισκευής ή συντήρησης πλοίων έχουν:

α) Οι Ναυπηγοεπισκευαστικές Επιχειρήσεις, εφόσον η κατηγορία στην οποία έχουν καταταχθεί, σύμφωνα με το προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται κατ' εξουσιοδότηση της παρ. 1 του άρθρου 6 και η άδεια λειτουργίας που εκδίδεται σύμφωνα με την εκάστοτε ισχύουσα νομοθεσία, επιτρέπουν την εκτέλεση των συγκεκριμένων δραστηριοτήτων και εργασιών.

β) Οι Εργοληπτικές Επιχειρήσεις με πτυχίο Γ' τάξης και άνω, οι οποίες έχουν δικαίωμα να εκτελούν μόνο εργασίες ναυπήγησης ή μετατροπής πλοίων, εφόσον έχουν συνυπολογίσει σύμβαση συνεργασίας ή παραχώρησης χώρου με Ναυπηγοεπισκευαστική Επιχείρηση.

γ) Οι Ειδικές Επιχειρήσεις, εφόσον η κατηγορία στην οποία έχουν καταταχθεί, σύμφωνα με το προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται κατ' εξουσιοδότηση της παρ. 1 του άρθρου 6, και η άδεια λειτουργίας που εκδίδεται σύμφωνα με την εκάστοτε ισχύουσα νομοθεσία, επιτρέπουν την εκτέλεση των συγκεκριμένων δραστηριοτήτων και εργασιών.

2. Ο κύριος του έργου της ναυπήγησης ή της μετατροπής έχει το δικαίωμα να αναθέτει την εκτέλεση των επί μέρους έργων ναυπήγησης ή μετατροπής σε Ειδικές Επιχειρήσεις μόνον εφόσον: α) έχει οριστεί υπεύθυνος τεχνικός, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις, ή Εργοληπτική Επιχείρηση, για

την επίβλεψη και το συντονισμό των εργασιών, β) οι Ειδικές Επιχειρήσεις, οι οποίες εκτελούν τα επί μέρους έργα, κατέχουν το προβλεπόμενο για τα εκτελούμενα έργα σήμα και γ) τα έργα εκτελούνται σε χώρους Ναυπηγοεπισκευαστικής Επιχείρησης, της οποίας το σήμα επιτρέπει την εκτέλεση τέτοιων έργων, ή σε Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη.

3. Το πλήρωμα του πλοίου επιτρέπεται να απασχολείται μόνο σε εργασίες συντήρησης, εξαιρουμένων των περιπτώσεων κατά τις οποίες το πλοίο ευρίσκεται σε Ναυπηγοεπισκευαστική Επιχείρηση ή Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη για την εκτέλεση εργασιών μετατροπής ή επισκευής, οπότε δεν επιτρέπεται να απασχολείται ούτε σε εργασίες συντήρησης.

4. Απαγορεύεται η εκτέλεση οποιασδήποτε εργασίας ναυπήγησης, μετατροπής, επισκευής ή συντήρησης πλοίου χωρίς προηγούμενη ειδική για τη συγκεκριμένη εργασία άδεια, η οποία χορηγείται από την αρμόδια Λιμενική Αρχή. Στους παραβάτες της παρούσας παραγράφου και της κατ' εξουσιοδότηση της παρ. 4 του άρθρου 6 εκδιδόμενης απόφασης, επιβάλλεται από την αρμόδια Λιμενική Αρχή πρόστιμο ύψους από 50.000 μέχρι 5.000.000 δρχ., ανάλογα με τη συχνότητα και τη βαρύτητα της παράβασης. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Ανάπτυξης, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Εμπορικής Ναυτιλίας, μπορεί να αναπροσαρμόζονται τα ανώτερα και κατώτερα όρια των προστίμων που μπορεί να επιβληθούν.

5. Οι εργασίες ναυπήγησης, μετατροπής, επισκευής και συντήρησης πλοίων επιτρέπεται να εκτελούνται:

α) στις εγκαταστάσεις των Ναυπηγοεπισκευαστικών Επιχειρήσεων, όπως ειδικότερα καθορίζεται στο προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται κατ' εξουσιοδότηση της παρ.1 του άρθρου 6 του παρόντος νόμου και στην άδεια λειτουργίας τους,

β) στις Ναυπηγοεπισκευαστικές Ζώνες.

6. Σε ειδικές και έκτακτες περιπτώσεις, εργασίες επισκευής και συντήρησης επιτρέπεται να εκτελούνται:

α) Επί του πλοίου όταν αυτό βρίσκεται αγκυροβολημένο, ύστερα από άδεια της αρμόδιας Λιμενικής Αρχής.

β) Εν πλω, όταν πρόκειται για εργασίες που δεν αλλάζουν την κλάση του πλοίου, ύστερα από άδεια της αρμόδιας Αρχής του λιμένα επιβίβασης του συνεργείου.

Άρθρο 4 **Μητρώο επιχειρήσεων, ναυπήγησης, μετατροπής, επισκευής και συντήρησης πλοίων**

1. Για την επίσημη καταγραφή και κατάταξη των επιχειρήσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος και των κανονιστικών πράξεων που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότηση του, τηρείται ειδικό Μητρώο των επιχειρήσεων ναυπήγησης, μετατροπής, επισκευής και συντήρησης πλοίων, στις Διευθύνσεις Βιομηχανίας των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων, στις περιφέρειες των οποίων υφίσταται ναυπηγοεπισκευαστική δραστηριότητα. Με απόφαση του οικείου Νομαρχιακού Συμβουλίου μπορούν να συστήνονται Διευθύνσεις Μητρώου επιχειρήσεων ναυπήγησης, μετατροπής, επισκευής και συντήρησης πλοίων, όπου η μεγάλη συγκέντρωση ναυπηγοεπισκευαστικής δραστηριότητας δικαιολογεί κάτι τέτοιο.

2. Οι αρμόδιες για την τήρηση του Μητρώου υπηρεσίες ελέγχουν τις υποβαλλόμενες αιτήσεις για εγγραφή και κατάταξη στο Μητρώο, προβαίνουν σε αυτοψίες πριν την έκδοση απόφασης για την εγγραφή και κατάταξη σε αυτό, παρακολουθούν και ελέγχουν τη δραστηριότητα των επιχειρήσεων που είναι εγγεγραμμένες και δημιουργούν βάση δεδομένων για όλες τις επιχειρήσεις του κλάδου. Με απόφαση του Νομάρχη, μετά από εισήγηση της αρμόδιας για την τήρηση του Μητρώου υπηρεσίας, κατατάσσεται η επιχείρηση στην οικεία κατηγορία, ανανεώνεται ή τροποποιείται η εγγραφή και διατάσσεται η διαγραφή της επιχείρησης από το Μητρώο.

3. Το Υπουργείο Ανάπτυξης τηρεί συγκεντρωτικό Μητρώο για όλη την επικράτεια και ενημερώνει για τις εγγραφές τα Υπουργεία Οικονομικών, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Εμπορικής Ναυτιλίας. Οι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις

υποχρεούνται να διαβιβάζουν στο Υπουργείο Ανάπτυξης τα στοιχεία που καταγράφουν στο Μητρώο που τηρούν, μέσα σε προθεσμία δέκα (10) ημερών από την εγγραφή.

4. Κάθε επιχείρηση που εγγράφεται στο Μητρώο εφοδιάζεται με ειδικό σήμα που χορηγούν οι αρμόδιες υπηρεσίες τηρήσεως του Μητρώου. Το σήμα ισχύει για τρία (3) έτη, μπορεί να ανανεώνεται για ίσο χρονικό διάστημα και παρέχει το δικαίωμα στον κάτοχό του να εκτελεί εργασίες της αντίστοιχης κατηγορίας σε ολόκληρη τη χώρα.

Άρθρο 5 **Διαδικασία εγγραφής στο Μητρώο**

1. Μέσα σε δύο (2) μήνες από τη δημοσίευση του προεδρικού διατάγματος της παρ. 2 του άρθρου 6, οι αρμόδιες υπηρεσίες Μητρώου κάθε Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης εκδίδουν πρόσκληση εγγραφής στο Μητρώο.

2. Όσες επιχειρήσεις λειτουργούσαν αποδεδειγμένα κατά την 31.12.1996, δεν διαθέτουν όμως άδεια εγκατάστασης ή λειτουργίας των ηλεκτρομηχανολογικών τους εγκαταστάσεων ή η υφιστάμενη άδεια δεν αντιστοιχεί στην εγκατασταθείσα ισχύ, υποχρεούνται, μέσα σε προθεσμία τριών (3) μηνών από τη δημοσίευση της κοινής υπουργικής απόφασης της παραγράφου 7 του άρθρου 6, να υποβάλλουν αίτηση για έκδοση άδειας εγκατάστασης και λειτουργίας στην αρμόδια αδειοδοτούσα αρχή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 18 του ν. 2516/1997 (ΦΕΚ 59 Α').

Για όσες από τις ανωτέρω επιχειρήσεις υποβάλλουν εμπρόθεσμα αίτηση, δεν ισχύει η απαγόρευση της παρ. 1 του άρθρου 2 του π.δ. 84/1984 (ΦΕΚ 33 Α') και, εφόσον χορηγηθεί άδεια εγκατάστασης και λειτουργίας, δεν επιβάλλεται το προβλεπόμενο από την παρ. 2 του άρθρου 16 του ν. 2516/1997 πρόστιμο.

3. Οι αιτήσεις της προηγούμενης παραγράφου εξετάζονται κατ' απόλυτη προτεραιότητα από την αδειοδοτούσα αρχή και τις συναρμόδιες κατά τις οικείες διατάξεις υπηρεσίες.

4. Οι επιχειρήσεις της παρ. 2 του παρόντος άρθρου έχουν δικαίωμα να υποβάλλουν αίτηση εγγραφής στο Μητρώο, αφού συνυποβάλλουν, εκτός από τα δικαιολογητικά που ορίζονται με το προεδρικό διάταγμα της παρ. 2 του άρθρου 6, και βεβαίωση της αδειοδοτούσας αρχής ότι υποβλήθηκε εμπρόθεσμα αίτηση εκδόσεως άδειας εγκατάστασης και λειτουργίας.

Οι πιο πάνω επιχειρήσεις εγγράφονται προσωρινά στο Μητρώο. Η αδειοδοτούσα αρχή ενημερώνει την υπηρεσία Μητρώου για την τύχη των αιτήσεων και η τελευταία προβαίνει στην οριστική εγγραφή ή διαγραφή.

5. Στο Μητρώο μπορούν να εγγράφονται προαιρετικά και Ναυπηγοεπισκευαστικές Επιχειρήσεις, οι οποίες δραστηριοποιούνται στη ναυπήγηση, μετατροπή, επισκευή ή συντήρηση πλοίων, κατά την έννοια του εδαφίου α' του άρθρου 2 του παρόντος, ολικού μήκους μικρότερου των 24 μέτρων.

Οι ανωτέρω επιχειρήσεις κατατάσσονται σύμφωνα με τα οριζόμενα στα προεδρικά διατάγματα που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότηση των παρ. 1 και 2 του άρθρου 6 του παρόντος.

Άρθρο 6 **Εξουσιοδοτήσεις**

1. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση των Υπουργών Ανάπτυξης, Εμπορικής Ναυτιλίας και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, οι Ναυπηγοεπισκευαστικές Επιχειρήσεις και οι Ειδικές Επιχειρήσεις κατατάσσονται σε κατηγορίες, με βάση προϋποθέσεις και κριτήρια, όπως, ενδεικτικά, το ελάχιστο μήκος κρηπιδωμάτων πρόσδεσης πλοίων, η πρόσβαση σε πλωτή δεξαμενή, η ελάχιστη έκταση υπαίθριων χώρων σε συνέχεια του αιγιαλού, οι στεγασμένοι χώροι, η ελάχιστη εγκατεστημένη ισχύς, ο απαιτούμενος ελάχιστος αριθμός εργαζομένων ή και εργατωρών, ασφαλιστική ή φορολογική ενημερότητα και ο κύκλος εργασιών. Με όμοιο προεδρικό διάταγμα ορίζονται οι εργασίες τις οποίες επιτρέπεται να εκτελούν οι ανωτέρω επιχειρήσεις, ανάλογα με την κατηγορία στην οποία έχουν καταταχθεί.

2. Με όμοιο προεδρικό διάταγμα ορίζεται ο τρόπος δημοσιεύσεως της προσκλήσεως της παρ. 1 του άρθρου 5, το περιεχόμενο και τα δικαιολογητικά που πρέπει να συνοδεύουν τις αιτήσεις εγγραφής, ανανέωσης ή τροποποίησης, ο τρόπος και η διαδικασία ελέγχου της αιτήσεως και κάθε σχετική λεπτομέρεια εφαρμογής του άρθρου 5. Είναι δυνατόν επίσης να ορίζεται διαδικασία ενδικοφανούς προσφυγής κατά των σχετικών απορριπτικών πράξεων ενώπιον του Υπουργού Ανάπτυξης.

3. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται μετά από πρόταση των Υπουργών Ανάπτυξης, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Εμπορικής Ναυτιλίας, σύμφωνα και με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 24 του ν. 1650/1986, καθορίζονται η διαδικασία και οι προϋποθέσεις χωροθέτησης των Ναυπηγοεπισκευαστικών Ζωνών, οι όροι και οι προϋποθέσεις εκτελέσεως εντός αυτής εργασιών ναυπήγησης, μετατροπής, επισκευής και συντήρησης πλοίων και κάθε λεπτομέρεια για την εφαρμογή της περιπτώσεως θ' του άρθρου 2 του παρόντος.

4. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Ανάπτυξης, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Εμπορικής Ναυτιλίας καθορίζονται οι όροι, οι προϋποθέσεις, και τα απαιτούμενα δικαιολογητικά για τη χορήγηση της άδειας της παρ. 4 του άρθρου 3 του παρόντος νόμου, καθώς και τα όργανα ελέγχου. Για την έκδοση της άδειας καταβάλλονται τα εκάστοτε καθοριζόμενα με απόφαση του Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας τέλη, κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 37α του ν.δ. 187/1973 (ΦΕΚ 261 Α').

5. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Εμπορικής Ναυτιλίας καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις σύμφωνα με τους οποίους επιτρέπεται να εκτελούνται εργασίες επισκευής και συντήρησης, κατά τα οριζόμενα στην παρ. 6 του άρθρου 3.

6. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Ανάπτυξης, Οικονομικών, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης καθορίζεται ο τύπος του σήματος που προβλέπεται στην παρ. 4 του άρθρου 4, ανά κατηγορία, ο τρόπος εκδόσεώς του και το καταβλητέο υπέρ της οικείας Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης παράβολο, του οποίου το ύψος κυμαίνεται από 30.000 έως 300.000 δρχ., ανάλογα με την κατηγορία του σήματος. Με όμοια απόφαση είναι δυνατόν να αναπροσαρμόζονται το ελάχιστο και το μέγιστο ύψος του καταβλητέου παραβόλου.

7. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Ανάπτυξης, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Εμπορικής Ναυτιλίας, η οποία εκδίδεται εντός τριών (3) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, καθορίζονται τα δικαιολογητικά που πρέπει να συνοδεύουν την αίτηση της παρ. 2 του άρθρου 5 του παρόντος, από τα οποία αποδεικνύεται η λειτουργία της επιχείρησης κατά την 31.12.1996.

8. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Ανάπτυξης, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Εμπορικής Ναυτιλίας είναι δυνατόν να καθορίζεται ειδικός τρόπος επιβολής διοικητικών κυρώσεων με την εφαρμογή βαθμών ποινής, ανάλογα με τη διαπιστωθείσα παράβαση, σε όσες επιχειρήσεις του παρόντος νόμου παράβιαζαν τους όρους λειτουργίας, τους κανόνες ασφαλείας, τους περιβαλλοντικούς όρους και τις διατάξεις του παρόντος νόμου και των κατ' εξουσιοδότηση του εκδιδόμενων πράξεων.

Άρθρο 7 **Διαγραφή από το Μητρώο, έλεγχος, πρόστιμα και λοιπές διατάξεις**

1. Επιχείρηση η οποία έχει εγγραφεί στο Μητρώο, διαγράφεται εφόσον η άδεια λειτουργίας της παύσει να ισχύει. Μπορεί επίσης να διαγραφεί εφόσον διαπιστωθεί, μετά από έλεγχο των αρμόδιων υπηρεσιών, ανεπαρκής εξοπλισμός, πλημμελής τήρηση των κανόνων ασφαλείας, παράβαση των όρων της άδειας λειτουργίας ή των περιβαλλοντικών επιπτώσεων.

2. Ύστερα από την ολοκλήρωση των διαδικασιών της

πρώτης εφαρμογής των διατάξεων των άρθρων 4 και 5 του παρόντος, η οποία βεβαιώνεται με διαπιστωτική πράξη κάθε Νομάρχη στην περιφέρεια του οποίου έχει δημοσιευθεί η πρόσκληση της παρ. 1 του άρθρου 5 και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, απαγορεύεται η εκτέλεση εργασιών ναυπήγησης, μετατροπής, επισκευής και συντήρησης πλοίων σε επιχειρήσεις που δεν είναι νόμιμοι κάτοχοι του σήματος της οικείας κατηγορίας.

3. Σε περίπτωση παραβάσεως της προηγούμενης παραγράφου ανακαλείται από την αρμόδια υπηρεσία η άδεια λειτουργίας της επιχείρησης και επιβάλλεται με απόφαση του Νομάρχη πρόστιμο ύψους από 200.000 μέχρι 5.000.000 δρχ., ανάλογα με τη βαρύτητα και τη συχνότητα της παράβασης, το οποίο εισπράττεται υπέρ της οικείας Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Ανάπτυξης και Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης μπορεί να αναπροσαρμόζονται τα ανώτερα και κατώτερα όρια των προστίμων που μπορεί να επιβληθούν.

4. Πρόστιμο, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην προηγούμενη παράγραφο, επιβάλλεται και σε όσες επιχειρήσεις διαπιστωθεί, μετά από έλεγχο της αρμόδιας υπηρεσίας, ότι δεν πληρούν πλέον τα κριτήρια κατάταξης της κατηγορίας για την οποία έχουν λάβει σήμα, εφόσον δεν έχουν υποβάλλει αίτηση αλλαγής κατηγορίας και αντικατάστασης του σήματος.

5. Αρμόδιες υπηρεσίες για τον έλεγχο εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος νόμου και των κατ' εξουσιοδότησή του εκδιδόμενων κανονιστικών πράξεων, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά, είναι οι κατά τόπο αρμόδιες Υπηρεσίες Μητρώου της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης και οι κατά τόπο αρμόδιες Λιμενικές Αρχές.

6. Από τη δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως της πράξεως της παρ. 2 του παρόντος άρθρου απαγορεύεται η υπαγωγή επενδυτικών προτάσεων σε επιχορηγούμενα από κοινοτικούς ή εθνικούς πόρους προγράμματα, η παροχή ενισχύσεων ή επιδοτήσεων οποιασδήποτε μορφής, καθώς και η χορήγηση βιβλίου ατελειών από την αρμόδια Τελωνειακή Αρχή, σε επιχειρήσεις του άρθρου 2 του παρόντος νόμου, εφόσον αυτές δεν είναι κάτοχοι του σήματος της οικείας κατηγορίας.

Άρθρο 8 **Τροποποιήσεις του ν. 2231/1994** **Εθνικό Συμβούλιο Διαπίστευσης**

1. Το άρθρο 8 του ν. 2231/1994 (ΦΕΚ 139 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

Άρθρο 8

1. Το Εθνικό Σύστημα Διαπίστευσης (Ε.Σ.Δ.) υλοποιείται και εφαρμόζεται από το Εθνικό Συμβούλιο Διαπίστευσης (Ε.Σ.Υ.Δ.), το οποίο υποβοηθείται από τις Γενικές Τεχνικές και Ειδικές Επιτροπές, τους Αξιολογητές και τους Εμπειρογνώμονες.

2. Το Ε.Σ.Υ.Δ. συνιστάται και λειτουργεί, μέχρι την ίδρυση της εταιρείας της παρ. 1 του άρθρου 13Α του παρόντος, στο Υπουργείο Ανάπτυξης, αποτελεί τον επίσημο τεχνικό σύμβουλο της πολιτείας σε θέματα διαπίστευσης και εκπροσωπεί τη χώρα σε διεθνείς οργανισμούς αρμόδιους για τα θέματα αυτά.

2. Η παρ. 1 του άρθρου 9 του ν. 2231/1994 αντικαθίσταται ως εξής:

"1. Το Ε.Σ.Υ.Δ. συγκροτείται από έντεκα (11) μέλη τα οποία ορίζονται για τριετή θητεία με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης και η σύνθεσή του έχει ως εξής:

α. Ένα μέλος του Διδακτικού και Επιστημονικού Προσωπικού (Δ.Ε.Π.) Ανώτατου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος, με ειδικευση σε θέματα ποιότητας, πιστοποίησης ή μετρολογίας, ως πρόεδρος.

β. Ένας εκπρόσωπος του Υπουργείου Ανάπτυξης.

γ. Ένας εκπρόσωπος του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων.

δ. Ένας εκπρόσωπος του Υπουργείου Γεωργίας.

ε. Ένας εκπρόσωπος του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας.

στ. Ένας εκπρόσωπος του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών.

ζ. Ένας εκπρόσωπος του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος.

η. Ένας εκπρόσωπος του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών.

θ. Ένας εκπρόσωπος της Γενικής Συνομοσπονδίας Εργατών Ελλάδος.

ι. Ένας εκπρόσωπος της Ελληνικής Ένωσης Εργαστηρίων.

ια. Ένας εκπρόσωπος της Ένωσης Ελλήνων Χημικών.

Από την έναρξη ισχύος της παρούσας διατάξεως λήγει η θητεία των μελών του υφιστάμενου Ε.Σ.Υ.Δ.. Το νέο Ε.Σ.Υ.Δ. συγκαλείται από τον Πρόεδρό του και κατά την πρώτη συνεδρίασή του εκλέγονται ο αντιπρόεδρος, ο γραμματέας του και οι εισηγητές."

3. Η παρ. 3 του άρθρου 9 του ν. 2231/1994 καταργείται.

4. Το άρθρο 10 του ν. 2231/1994 αντικαθίσταται ως εξής:

Άρθρο 10

1. Το Ε.Σ.Υ.Δ. αποφασίζει για τη διαπίστευση φορέων παραγωγής προϊόντων, έργων και υπηρεσιών, φυσικών ή νομικών προσώπων, εφόσον συντρέχουν οι σχετικές προϋποθέσεις, και χορηγεί πιστοποιητικά διαπίστευσης σε φορείς πιστοποίησης, σε φορείς επιθεώρησης και ελέγχου, σε εργαστήρια δοκιμών και σε εργαστήρια μετρολογίας που έχουν την έδρα τους ή τα υποκαταστήματά τους στην Ελλάδα ή στην αλλοδαπή. Το Ε.Σ.Υ.Δ. αποφασίζει επίσης για την απόρριψη, ανάκληση ή αναστολή της διαπίστευσης.

2. Με αποφάσεις του Ε.Σ.Υ.Δ., που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται οι διαδικασίες λειτουργίας του Εθνικού Συστήματος Διαπίστευσης, τα κριτήρια με βάση τα οποία διαπιστεύονται τα εργαστήρια και οι φορείς, οι κατευθυντήριες οδηγίες για την εφαρμογή των κριτηρίων και οι οικονομικές υποχρεώσεις των διαπιστευομένων."

5. Στην παρ. 1 του άρθρου 11 του ν. 2231/1994, στο δεύτερο στίχο, μετά τη λέξη "δύο" προστίθεται η λέξη "Γενικές".

6. Στο άρθρο 11 του ν. 2231/1994 προστίθεται παράγραφος 3, που έχει ως εξής:

"3. Με αποφάσεις του Ε.Σ.Υ.Δ. μπορούν, κατά περίπτωση, να συγκροτούνται Ειδικές Τεχνικές Επιτροπές για την υποστήριξη και επεξεργασία ειδικών τομέων διαπίστευσης. Με την ίδια απόφαση καθορίζεται και το έργο τους.

Με όμοιες αποφάσεις καθορίζονται οι όροι, οι προϋποθέσεις και η διαδικασία αναθέσεως από το Ε.Σ.Υ.Δ. συγκεκριμένου έργου αξιολόγησης και ελέγχου της συνδρομής των προϋποθέσεων και των κριτηρίων διαπίστευσης, σε αξιολογητές και εμπειρογνώμονες."

7. Οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 12 του ν. 2231/1994 αντικαθίστανται ως εξής:

"1. Κατά των αποφάσεων του Ε.Σ.Υ.Δ. που προβλέπονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 10 μπορεί να ασκηθεί ενδικοφανής προσφυγή από τον ενδιαφερόμενο ενώπιον του Υπουργού Ανάπτυξης, μέσα σε ένα μήνα από την κοινοποίησή τους σε αυτόν. Η προσφυγή κατατίθεται στην αρμόδια υπηρεσία της Γενικής Γραμματείας Βιομηχανίας του Υπουργείου Ανάπτυξης.

2. Ο Υπουργός Ανάπτυξης αποφασίζει επί των προσφυγών μετά από γνώμη τριμελούς επιτροπής, η οποία συγκροτείται με απόφασή του. Μέλη της επιτροπής ορίζονται ένας ανώτερος υπάλληλος της Γενικής Γραμματείας Βιομηχανίας του Υπουργείου Ανάπτυξης, ένας εκπρόσωπος του Τεχνικού Επιμελητηρίου της Ελλάδος και ένας εκπρόσωπος είτε της Ελληνικής Ένωσης Εργαστηρίων είτε της Ένωσης των Φορέων Πιστοποίησης."

8. Το άρθρο 13 του ν. 2231/1994 αντικαθίσταται ως εξής:

Άρθρο 13

Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Ανάπτυξης και Οικονομικών καθορίζονται, κατά παρέκκλιση από τις ισχύουσες διατάξεις, το ύψος και ο τρόπος αποζημίωσης των μελών του Ε.Σ.Υ.Δ., των μελών των Γενικών και Ειδικών Τεχνικών Επιτροπών, των Αξιολογητών, των Εμπειρογνώμονων και των μελών της επιτροπής εξέτασης προσφυγών του άρθρου 12 του παρόντος."

9. Στο ν. 2231/1994 προστίθεται άρθρο 13Α, που έχει ως εξής:

“Άρθρο 13Α

1. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση των Υπουργών Ανάπτυξης και Οικονομικών, μπορεί να συνιστάται ανώνυμη εταιρεία και να εγκρίνεται το καταστατικό της με σκοπό την υλοποίηση, εφαρμογή και διαχείριση του Εθνικού Συστήματος Διαπίστευσης, η οποία θα λειτουργεί χάριν του δημόσιου συμφέροντος υπό την εποπτεία του Υπουργείου Ανάπτυξης κατά τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας και θα διέπεται από τις διατάξεις του κ.ν. 2190/1920, πλην αν ορίζεται διαφορετικά στο προεδρικό διάταγμα συστάσεώς της.

2. Το αρχικό μετοχικό κεφάλαιο της εταιρείας αναλαμβάνεται εξ ολοκλήρου από το Ελληνικό Δημόσιο, το οποίο για την άσκηση των μετοχικών του δικαιωμάτων εκπροσωπείται σύμφωνα με τα οριζόμενα στο προεδρικό διάταγμα της προηγούμενης παραγράφου.

3. Με το καταστατικό καθορίζονται μεταξύ άλλων:

α) Οι ειδικότεροι σκοποί της εταιρείας και οι καταστατικές αρμοδιότητες του Ε.Σ.Υ.Δ..

β) Οι όροι, οι προϋποθέσεις και τα νομικά πρόσωπα προς τα οποία είναι δυνατή η μεταβίβαση των μετοχών.

γ) Η συμμετοχή στο Διοικητικό Συμβούλιο της εταιρείας εκπροσώπων των νομικών προσώπων, οργανισμών και φορέων που δεν είναι μέτοχοι.

δ) Οι όροι και οι προϋποθέσεις υπό τους οποίους είναι δυνατή η απόσπαση ή η μετάταξη στην εταιρεία υπαλλήλων του δημόσιου τομέα, όπως αυτός ορίζεται στο άρθρο 14 του ν. 2190/1994.

ε) Οι πόροι της εταιρείας. Μεταξύ αυτών περιλαμβάνεται ειδική επιχορήγηση υπέρ της εταιρείας που εγγράφεται ετησίως στον τακτικό προϋπολογισμό του Υπουργείου Ανάπτυξης, στο βαθμό που είναι αναγκαία για την υλοποίηση των σκοπών της. Για τον ίδιο λόγο η εταιρεία μπορεί να χρηματοδοτείται από το πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων.

4. Η οργάνωση, λειτουργία και διάρθρωση των υπηρεσιών της εταιρείας, ο αριθμός των θέσεων του προσωπικού και η κατανομή του στις διοικητικές μονάδες της εταιρείας και κάθε σχετική με τα ανωτέρω λεπτομέρεια ρυθμίζονται από τον εσωτερικό κανονισμό λειτουργίας της εταιρείας που καταρτίζεται από το Δ.Σ. της εταιρείας, εγκρίνεται από τους Υπουργούς Ανάπτυξης και Οικονομικών μετά από γνώμη του Ε.Σ.Υ.Δ. και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

5. Μέχρι τη σύσταση της εταιρείας της παρ. 1 η γραμματειακή και κάθε αναγκαία υποστήριξη του Ε.Σ.Υ.Δ. και γενικότερα των διαδικασιών διαπίστευσης, παρέχεται από τον ΕΛ.Ο.Τ.. Ειδικότερα, ο ΕΛ.Ο.Τ. εισπράττει τις προβλεπόμενες οικονομικές υποχρεώσεις, ενεργεί τις πληρωμές κατ' εντολή του Ε.Σ.Υ.Δ. και γενικά υποβοηθά το Ε.Σ.Υ.Δ. στην πραγματοποίηση του έργου του. Με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης ρυθμίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια εφαρμογής της παρούσας παραγράφου.”

‘Άρθρο 9

Τροποποίηση του ν. 372/1976 “Περί συστάσεως και λειτουργίας Ελληνικού Οργανισμού Τυποποιήσεως (ΕΛ.Ο.Τ.)” (ΦΕΚ 166 Α’)

1. Το άρθρο 2 του ν. 372/1976 αντικαθίσταται ως εξής:

“Άρθρο 2

Έννοιες

Για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος νόμου οι ακόλουθες έννοιες ορίζονται ως εξής:

1. Τυποποίηση (STANDARDIZATION, NORMALIZATION): Η δραστηριότητα με την οποία θεσπίζονται διατάξεις, οι οποίες προορίζονται να εφαρμοστούν γενικά και κατ' επανάληψη, προκειμένου να αντιμετωπιστούν υπαρκτά ή εν δυνάμει προβλήματα και να επιτευχθεί ο καλύτερος δυνατόν βαθμός τάξης σε ένα δεδομένο πλαίσιο εφαρμογής.

2. Πρότυπο (STANDARD, NORME): Το έγγραφο, στο οποίο περιλαμβάνονται, για γενική και επαναλαμβανόμενη χρήση,

κανόνες, κατευθυντήριες γραμμές ή χαρακτηριστικά για δραστηριότητες ή τα αποτελέσματά τους και το οποίο έχει καταρτιστεί, μετά από συναίνεση, από έναν αναγνωρισμένο φορέα, προκειμένου να επιτευχθεί ο καλύτερος δυνατόν βαθμός τάξης σε ένα δεδομένο πλαίσιο εφαρμογής.

Τα πρότυπα, τα οποία εγκρίνονται από τον ΕΛ.Ο.Τ., χαρακτηρίζονται “ελληνικά πρότυπα”.

3. Προδιαγραφή (SPECIFICATION, SPECIFICATION): Το έγγραφο, το οποίο καθορίζει τις απαιτήσεις που πρέπει να πληροί ένα προϊόν, διεργασία, δραστηριότητα, οργανισμός, σύστημα, πρόσωπο ή συνδυασμός αυτών.

Οι προδιαγραφές οι οποίες εγκρίνονται από τον ΕΛ.Ο.Τ. χαρακτηρίζονται “ελληνικές προδιαγραφές”, εξαιρουμένων των γεωργικών προϊόντων.

4. Προϊόν (PRODUCT, PRODUIT): Το αποτέλεσμα δραστηριοτήτων ή διεργασιών, το οποίο μπορεί να είναι υλικό (π.χ. υλικά, εξοπλισμός) ή άυλο (π.χ. υπηρεσίες, λογισμικό, γνώσεις) ή συνδυασμός αυτών.

5. Πιστοποίηση (CERTIFICATION, CERTIFICATION): Διαδικασία, μέσω της οποίας ένας ανεξάρτητος οργανισμός βεβαιώνει ότι ένα προϊόν, μια διεργασία, μια δραστηριότητα, ένας οργανισμός, ένα σύστημα, ένα πρόσωπο ή συνδυασμός αυτών συμμορφώνεται προς καθορισμένες απαιτήσεις.

6. Σύστημα πιστοποίησης (CERTIFICATION SYSTEM, SYSTEME DE CERTIFICATION): Σύνολο κανόνων, οι οποίοι καθορίζουν τη διαδικασία και τη διαχείριση της πιστοποίησης.

7. Σήμα συμμόρφωσης (CERTIFICATION OF CONFORMITY, MARQUE DE CONFORMITÉ): Προστατευόμενο σήμα, το οποίο απονέμεται από εθνικές ή διεθνείς αρχές ή οργανισμούς σύμφωνα με τους κανόνες ενός συστήματος πιστοποίησης. Το σήμα αυτό υποδηλώνει ότι παρέχεται επαρκής εμπιστοσύνη ότι ένα προϊόν, διεργασία, δραστηριότητα, οργανισμός, σύστημα, πρόσωπο ή συνδυασμός αυτών συμμορφώνεται προς ένα πρότυπο ή προδιαγραφή ή κανονισμό.

Το σήμα συμμόρφωσης, το οποίο απονέμεται από τον ΕΛ.Ο.Τ. Α.Ε. βάσει των ελληνικών προτύπων, χαρακτηρίζεται “ελληνικό σήμα συμμόρφωσης”.

8. Πιστοποιητικό συμμόρφωσης (CERTIFICATE OF CONFORMITY, CERTIFICAT DE CONFORMITÉ): Έγγραφο, το οποίο εκδίδεται από εθνικές ή διεθνείς αρχές ή οργανισμούς σύμφωνα με τους κανόνες ενός συστήματος πιστοποίησης και υποδηλώνει ότι παρέχεται επαρκής εμπιστοσύνη ότι ένα προϊόν, διεργασία, δραστηριότητα, οργανισμός, σύστημα, πρόσωπο ή συνδυασμός αυτών συμμορφώνεται προς ένα πρότυπο ή προδιαγραφή και κανονισμό.”

2. Το άρθρο 3 του ν. 372/1976 αντικαθίσταται ως εξής:

“Άρθρο 3

Σκοπός - Αρμοδιότητες

1. Σκοπός του ΕΛ.Ο.Τ. Α.Ε. είναι η προαγωγή και εφαρμογή της τυποποίησης και των δραστηριοτήτων που είναι συναφείς και απορρέουν από αυτή (π.χ. πιστοποίηση, πληροφόρηση, έλεγχοι και δοκιμές), με κάθε πρόσφορο τρόπο και μέθοδο. Στις αρμοδιότητες του ΕΛ.Ο.Τ. Α.Ε. περιλαμβάνονται ειδικότερα:

α) Η σύνταξη, έκδοση και διάθεση προτύπων και προδιαγραφών που αναφέρονται σε προϊόντα, με εξαίρεση τα γεωργικά προϊόντα, και σε διεργασίες, δραστηριότητες, οργανισμούς, συστήματα, πρόσωπα ή συνδυασμούς αυτών, τα οποία μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο τυποποίησης.

β) Η σύσταση και υποστήριξη επιτροπών ή ομάδων εργασίας για τη μελέτη θεμάτων που εμπίπτουν στο σκοπό και στις αρμοδιότητές του, η ανάθεση τέτοιων μελετών σε υφιστάμενες επιτροπές, ομάδες εργασίας ή πρόσωπα, καθώς και ο συντονισμός και η αξιοποίηση όλων των σχετικών εργασιών και μελετών που αφορούν την τυποποίηση στην Ελλάδα.

γ) Η δημιουργία αρχείου ελληνικών, διεθνών και εν γένει αλλοδαπών προτύπων και προδιαγραφών, καθώς και η συγκέντρωση, ανταλλαγή και διάδοση με κάθε πρόσφορο μέσο δημοσιευμάτων και πληροφοριών σχετικών με το σκοπό και τις αρμοδιότητές του.

δ) Η έκδοση κάθε είδους εργασιών, μελετών και περιοδικών σχετικών με το σκοπό και τις αρμοδιότητές του.

ε) Η καθιέρωση και απονομή σημάτων συμμόρφωσης.

στ) Η καθιέρωση και χορήγηση πιστοποιητικών συμμόρφωσης.

ζ) Η ίδρυση και λειτουργία ινστιτούτων και εργαστηρίων και η διενέργεια δοκιμών και ελέγχων.

η) Η παροχή κάθε μορφής υπηρεσιών πληροφόρησης και εκπαίδευσης σχετικών με το σκοπό και τις αρμοδιότητές του.

θ) Η υλοποίηση ερευνητικών εργασιών και προγραμμάτων σχετικών με το σκοπό του.

2. Ο σκοπός του ΕΛ.Ο.Τ. Α.Ε. μπορεί να τροποποιείται σύμφωνα με τις διατάξεις του καταστατικού του.

3. Για την εκπλήρωση του σκοπού του ο ΕΛ.Ο.Τ. Α.Ε. μπορεί να ιδρύει και να συμμετέχει σε νομικά πρόσωπα.

4. Τα ελληνικά πρότυπα και οι ελληνικές προδιαγραφές πρέπει να εναρμονίζονται, όπου απαιτείται, προς τα αντίστοιχα των ευρωπαϊκών και διεθνών οργανισμών τυποποίησης. Τα πνευματικά δικαιώματα επί των ελληνικών προτύπων και ελληνικών προδιαγραφών ανήκουν στον ΕΛ.Ο.Τ. Α.Ε..

5. Με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης, μετά από πρόταση του ΕΛ.Ο.Τ. Α.Ε., είναι δυνατόν μέχρι την έκδοση των αντίστοιχων ελληνικών προτύπων και ελληνικών προδιαγραφών να χρησιμοποιούνται ως ελληνικά πρότυπα και ελληνικές προδιαγραφές τα ήδη υφιστάμενα διεθνή ή αλλοδαπά.

6. Για την επίτευξη των παραπάνω σκοπών ο ΕΛ.Ο.Τ. Α.Ε. συμμετέχει στις εργασίες και δραστηριότητες ομοειδών οργανισμών της αλλοδαπής, ευρωπαϊκών ή διεθνών οργανισμών και εκπροσωπεί τη χώρα σε αυτούς, αναλαμβάνοντας την εκπλήρωση των σχετικών υποχρεώσεων.

7. Οι δημόσιες υπηρεσίες και τα νομικά πρόσωπα του δημόσιου τομέα υποχρεούνται να παρέχουν στον ΕΛ.Ο.Τ. Α.Ε. κάθε στοιχείο, πληροφορία και διευκόλυνση που τους ζητείται και είναι χρήσιμη για την εκπλήρωση των σκοπών του.

8. Η εφαρμογή των εκάστοτε καθοριζόμενων προτύπων και προδιαγραφών είναι προαιρετική. Με κοινές αποφάσεις του Υπουργού Ανάπτυξης και του κατά περίπτωση αρμόδιου υπουργού είναι δυνατόν να οριστεί η υποχρεωτική εφαρμογή ορισμένων ελληνικών προτύπων και ελληνικών προδιαγραφών, εφόσον συντρέχουν ειδικοί λόγοι και ιδιαίτερα η περίπτωση προστασίας της υγείας ή της ασφάλειας των πολιτών ή της προστασίας του περιβάλλοντος."

3. Το άρθρο 9 του ν. 372/1976 αντικαθίσταται ως εξής:

"Άρθρο 9

Εθνικό Συμβούλιο Τυποποίησης

1. Στον ΕΛ.Ο.Τ. Α.Ε. συνιστάται συμβούλιο με την ονομασία Εθνικό Συμβούλιο Τυποποίησης, το οποίο είναι αρμόδιο να γνωμοδοτεί επί θεμάτων σχετικών με την τυποποίηση.

2. Το Εθνικό Συμβούλιο Τυποποίησης είναι δεκαπενταμελές και αποτελείται από έναν εκπρόσωπο:

- Του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας
- Του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας
- Του Υπουργείου Ανάπτυξης
- Του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων
- Του Υπουργείου Γεωργίας
- Του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων
- Του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας
- Του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών
- Του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος (Τ.Ε.Ε.)
- Του Ελληνικού Οργανισμού Τουρισμού (Ε.Ο.Τ.)
- Του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών (Σ.Ε.Β.)
- Του Βιοτεχνικού Επιμελητηρίου Αθήνας
- Του Εθνικού Συμβουλίου Καταναλωτών.

Στο Συμβούλιο Τυποποίησης μετέχουν επίσης ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου και ο Διευθύνων Σύμβουλος του ΕΛ.Ο.Τ. Α.Ε..

3. Τα μέλη του Εθνικού Συμβουλίου Τυποποίησης και οι αναπληρωτές τους ορίζονται οι μεν εκπρόσωποι των Υπουρ-

γείων με πράξεις των αρμόδιων Υπουργών, οι δε εκπρόσωποι των οργανώσεων με πράξεις των αρμόδιων οργάνων τους. Κριτήρια για την επιλογή των εκπροσώπων είναι το κύρος, η ευρεία επιστημονική κατάρτιση και η εμπειρία ή οι ειδικές γνώσεις τους σε θέματα τυποποίησης και συναφών δραστηριοτήτων.

4. Η θητεία των μελών του Εθνικού Συμβουλίου Τυποποίησης είναι τριετής.

5. Το Εθνικό Συμβούλιο Τυποποίησης συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης, στην οποία ορίζεται ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος του.

6. Το Εθνικό Συμβούλιο Τυποποίησης βρίσκεται σε απαρτία όταν είναι παρόντα τα μισά συν ένα από τα μέλη του. Οι αποφάσεις λαμβάνονται με απόλυτη πλειοψηφία των παρόντων μελών του και σε περίπτωση ισοψηφίας υπερισχύει η ψήφος του Προέδρου.

7. Οι εισηγητές και ο γραμματέας του Εθνικού Συμβουλίου Τυποποίησης είναι υπάλληλοι του ΕΛ.Ο.Τ. Α.Ε. που ορίζονται από το Διοικητικό Συμβούλιο του ΕΛ.Ο.Τ. Α.Ε., με εισήγηση του Διευθύνοντος Συμβούλου.

8. Η γνωμοδοτική αρμοδιότητα και ο τρόπος λειτουργίας του Εθνικού Συμβουλίου Τυποποίησης ορίζονται ειδικότερα με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης."

4. Το άρθρο 12 του ν. 372/1976 αντικαθίσταται ως εξής:

"Άρθρο 12

Διάρθρωση υπηρεσιών

Με κανονισμούς, οι οποίοι καταρτίζονται από το Διοικητικό Συμβούλιο και εγκρίνονται από τη Γενική Συνέλευση του ΕΛ.Ο.Τ. Α.Ε., καθορίζονται τα της διαρθρώσεως των υπηρεσιών του ΕΛ.Ο.Τ. και των αρμοδιοτήτων τους, οι θέσεις ανά ειδικότητα και τα της καταστάσεως του προσωπικού, καθώς και τα της διαχείρισης και προμηθειών του ΕΛ.Ο.Τ. Α.Ε.."

5. Η παρ. 1 του άρθρου 15 του ν. 372/1976 αντικαθίσταται ως εξής:

"Άρθρο 15

Κανονισμοί

1. Με κανονισμούς που καταρτίζονται από το Διοικητικό Συμβούλιο του ΕΛ.Ο.Τ. Α.Ε. και εγκρίνονται από τη Γενική του Συνέλευση καθορίζονται τα της συστάσεως και λειτουργίας των επιτροπών τυποποίησης, καθώς και τα της συντάξεως και εκδόσεως ελληνικών προτύπων, ελληνικών προδιαγραφών και ελληνικών κανονισμών."

Άρθρο 10

Μετοχοποιήσιμοι Τίτλοι

1. Το Ελληνικό Δημόσιο δύναται να εκδίδει μετοχοποιήσιμους τίτλους, στο εξής "Μετοχοποιήσιμοι Τίτλοι", με φυσική μορφή ή με λογιστικές εγγραφές (άυλοι τίτλοι) και να τους διαθέτει στο επενδυτικό κοινό. Αρμόδιο για την έκδοση των τίτλων αυτών είναι το Υπουργείο Οικονομικών - Γενικό Λογιστήριο του Κράτους.

2. Οι Μετοχοποιήσιμοι Τίτλοι είναι αξιόγραφα τα οποία παρέχουν στους δικαιούχους το δικαίωμα ανταλλαγής τους με μετοχές Δημόσιων Επιχειρήσεων ή Οργανισμών (Δ.Ε.Κ.Ο.) ή εταιρειών των οποίων κύριος είναι το Ελληνικό Δημόσιο ή η Δημόσια Επιχείρηση Κινητών Αξιών (Δ.Ε.Κ.Α.). Σε περίπτωση μη ανταλλαγής τους εξοφλούνται κατά την ημερομηνία λήξης τους.

Μέχρι της κατά τα ανωτέρω ανταλλαγής ή εξόφλησής τους οι Μετοχοποιήσιμοι Τίτλοι αποφέρουν τόκο.

Σε κάθε περίπτωση οι Μετοχοποιήσιμοι Τίτλοι εξομοιώνονται φορολογικά με τα ομόλογα του Ελληνικού Δημοσίου. Στην περίπτωση αγοράς, πώλησης, μεταβίβασης, ανταλλαγής των τίτλων αυτών με μετοχές ισχύουν οι απαλλαγές από κάθε φόρο, τέλος χαρτοσήμου και οποιαδήποτε άλλη επιβάρυνση υπέρ του Δημοσίου ή τρίτων, οι οποίες προβλέπονται επί οποιουδήποτε άλλου τίτλου του Ελληνικού Δημοσίου. Οι τόκοι που αποφέρουν οι Μετοχοποιήσιμοι Τίτλοι μέχρι το χρόνο ανταλλαγής τους με μετοχές απαλλάσσονται οποιουδήποτε φόρου, τέλος χαρτοσήμου και λοιπών επιβαρύνσεων υπέρ του Δημοσίου ή τρίτων.

3. Υπό τους όρους του παρόντος είναι δυνατόν να

παρέχεται προνομιακή μεταχείριση στους δικαιούχους Μετοχοποιήσιμων Τίτλων κατά την άσκηση του δικαιώματος ανταλλαγής σε σχέση με τους λοιπούς ενδιαφερόμενους για την απόκτηση των ιδίων μετοχών, όπως ιδίως η απόκτηση, η προνομιακή συμμετοχή των δικαιούχων ή η προνομιακή κατανομή στους δικαιούχους κατά τη διάθεση μετοχών με δημόσια εγγραφή ή με ιδιωτική τοποθέτηση είτε στην Ελλάδα είτε στο εξωτερικό.

Με τις διατάξεις του παρόντος δεν θίγονται οι διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας, που προβλέπουν την παροχή αδειών ή εγκρίσεων για τη διάθεση ή έκδοση μετοχών, με τις οποίες θα δύνανται να ανταλλάσσονται οι Μετοχοποιήσιμοι Τίτλοι.

4. Η αξίωση ως προς το κεφάλαιο των Μετοχοποιήσιμων Τίτλων υπόκειται σε δεκαετή παραγραφή από την ημερομηνία λήξης του τίτλου και ως προς τους τόκους που οφείλονται σε πενταετή παραγραφή από την ημερομηνία που καθίστανται απαιτητοί.

5. Οι Μετοχοποιήσιμοι Τίτλοι έχουν την έννοια της "κινητής αξίας" για την εφαρμογή των διατάξεων της νομοθεσίας για τη χρηματιστηριακή και εξωχρηματιστηριακή κεφαλαιαγορά, συμπεριλαμβανομένων ενδεικτικώς των διατάξεων του π.δ. 350/1985 και του άρθρου 1 του ν. 1969/1991 (ΦΕΚ 167 Α').

6. Οι Μετοχοποιήσιμοι Τίτλοι δύνανται να αποτελούν αντικείμενο διαπραγμάτευσης στην Ηλεκτρονική Δευτερογενή Αγορά Τίτλων (Η.Δ.Α.Τ.) και μετά από πρόταση του Υπουργού Οικονομικών εισάγονται στα Χρηματιστήρια Αξιών εσωτερικού και εξωτερικού.

Για την εισαγωγή των Μετοχοποιήσιμων Τίτλων στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών εφαρμόζονται οι διατάξεις του π.δ. 350/1985, οι οποίες ισχύουν για την εισαγωγή ομολογιών που έχουν εκδοθεί από το Ελληνικό Δημόσιο.

Σε περίπτωση εισαγωγής των Μετοχοποιήσιμων Τίτλων στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών είναι δυνατή η διαπραγμάτευσή τους σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 5 και επόμενα του ν. 2198/1994 (ΦΕΚ 43 Α'). Οι Μετοχοποιήσιμοι Τίτλοι νοούνται ως "αξίες σταθερού εισοδήματος" για τους σκοπούς του άρθρου 53 του ν. 2533/1997 (ΦΕΚ 228 Α') και επομένως εφαρμόζονται επ' αυτών οι διατάξεις του Μέρους Γ' του ν. 2533/1997 για την Αγορά Αξιών Σταθερού Εισοδήματος του Χρηματιστηρίου Αξιών Αθηνών. Επί των Μετοχοποιήσιμων Τίτλων εφαρμόζονται και οι διατάξεις της παραγράφου 7 του άρθρου 15 του ν. 3632/1928 (ΦΕΚ 137 Α'), που προστέθηκε με το άρθρο 74 του ν. 1969/1991.

7. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται:

α) ο τύπος και το είδος των Μετοχοποιήσιμων Τίτλων (ονομαστικοί ή ανώνυμοι), η ονομαστική αξία, το νόμισμα στο οποίο θα εκδίδονται, η διάρκεια των Μετοχοποιήσιμων Τίτλων, η τιμή ανταλλαγής ή εξόφλησής τους, το επιτόκιο και ο χρόνος κατά τον οποίο καθίστανται απαιτητοί οι τόκοι, ο τόπος και ο τρόπος διάθεσης αυτών στους επενδυτές,

β) οι όροι, οι προϋποθέσεις και οι λεπτομέρειες άσκησης του δικαιώματος ανταλλαγής των Μετοχοποιήσιμων Τίτλων, η έκταση προνομιακής μεταχείρισης των δικαιούχων Μετοχοποιήσιμων Τίτλων κατά την άσκηση του δικαιώματος ανταλλαγής των τίτλων με μετοχές και κάθε άλλη λεπτομέρεια,

γ) οι εταιρείες των οποίων οι μετοχές μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο ανταλλαγής από τους δικαιούχους Μετοχοποιήσιμων Τίτλων (με την επιφύλαξη των διατάξεων του ν. 2000/1991).

8. Ο Υπουργός Οικονομικών ή εξουσιοδοτημένο από αυτόν πρόσωπο δύνανται να υπογράφει ως εκπρόσωπος του Ελληνικού Δημοσίου συμβάσεις και συμφωνίες που αναφέρονται στην προετοιμασία, στην έκδοση, στη διάθεση των Μετοχοποιήσιμων Τίτλων και γενικότερα σε κάθε θέμα που έχει σχέση με τους τίτλους αυτούς.

9. Για τους Μετοχοποιήσιμους Τίτλους που εκδίδονται με τη μορφή λογιστικών εγγραφών εφαρμόζονται οι διατάξεις που ισχύουν για την έκδοση άυλων τίτλων του Δημοσίου (ομολόγων, εντόκων γραμματίων) του ν. 2198/1994 (ΦΕΚ 43 Α') και των εκάστοτε κατ' εφαρμογή του εκδιδόμενων κανονιστικών αποφάσεων.

Επί των Μετοχοποιήσιμων Τίτλων έχουν εφαρμογή και οι διατάξεις του άρθρου 26 του ν. 2515/1997 (ΦΕΚ 154 Α') περί βασικών διαπραγματευτών αγοράς και των εκάστοτε κατ' εφαρμογή του εκδιδόμενων κανονιστικών αποφάσεων.

Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος ρυθμίζεται κάθε θέμα το οποίο ανακύπτει κατά την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου προς το σκοπό της πλήρους εξομίσωσης των Μετοχοποιήσιμων Τίτλων με τους λοιπούς άυλους τίτλους του Ελληνικού Δημοσίου.

10. Οι Μετοχοποιήσιμοι Τίτλοι γίνονται δεκτοί στην ονομαστική τους αξία για σύσταση εγγυοδοσιών για τη συμμετοχή σε διαγωνισμούς έργων ή προμηθειών του Ελληνικού Δημοσίου ή νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου.

11. Οι σχετικές δαπάνες για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού γίνονται κατά παρέκκλιση των διατάξεων του Δημοσίου Λογιστικού.

12. Τα δύο τελευταία εδάφια της παρ. 1 του άρθρου 12 του ν. 2238/1994 (ΦΕΚ 151 Α') καταργούνται από την ισχύ του παρόντος νόμου.

Άρθρο 11

Η παράγραφος 1 του άρθρου 7 του Καταστατικού της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία "Όργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος Α.Ε." [ν. 2257/1994 (ΦΕΚ 197 Α') και 88498/1996 απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και Μεταφορών και Επικοινωνιών (ΦΕΚ 1165 Β'), όπως έχουν τροποποιηθεί και ισχύουν], αντικαθίσταται ως εξής:

"Σε οποιαδήποτε περίπτωση η συμμετοχή του Ελληνικού Δημοσίου επί του εκάστοτε κεφαλαίου της εταιρείας δεν δύναται να είναι κατώτερη του πενήντα πέντε τοις εκατό (55%) των μετά ψήφου μετοχών της εταιρίας."

Άρθρο 12

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως."

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ το Τμήμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπεύθυνη του επικύρωση των Πρακτικών της σημερινής συνεδρίασης ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρεσχέθη η ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Εισερχόμεστε στη συζήτηση του νομοσχεδίου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων: "Μέριμνα για την απασχόληση προσώπων ειδικών κατηγοριών".

Απόψε θα συζητηθεί η αρχή του νομοσχεδίου και στις επόμενες δύο συνεδριάσεις που ακολουθούν θα συζητηθούν τα άρθρα του νομοσχεδίου.

Η Νέα Δημοκρατία ορίζει ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο το Βουλευτή της Α' Περιφέρειας Πειραιώς κ. Βασίλειο Μιχαολιάκο.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος ορίζει ως ειδική αγορήτρια τη Βουλευτή κ. Μαρία Μπόσκου.

Καλείται στο Βήμα ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ.Ιωάννης Κουράκης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συστατικό στοιχείο και ένας από τους βασικούς άξονες της πολιτικής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι η οικοδόμηση του κράτους-πρόνοιας για όλους τους πολίτες, για όλους τους Έλληνες και η δημιουργία εξειδικευμένων πολιτικών για όλες τις κοινωνικές ομάδες, ώστε η ανάπτυξη και η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας να συνδυάζεται με το κοινωνικό πρόσωπο και την ευαισθησία της πολιτείας.

Αυτή η βασική φιλοσοφία διακατέχει την πολιτική του ΠΑ.ΣΟ.Κ. από τότε που έγινε πρώτη φορά Κυβέρνηση και είναι χαρακτηριστικό ότι οι ειδικές κατηγορίες πολιτών, αλλά

και η "άλλη Ελλάδα" για πρώτη φορά είδαν ένα πλέγμα ολοκληρωμένων παρεμβάσεων να καλύπτει τις κοινωνικές τους ανάγκες.

Ο νόμος 1648/86 ήταν η πρώτη επίσημη αναγνώριση της προσφοράς και της ιδιαιτερότητας ορισμένων κοινωνικών ομάδων, αλλά και του βαθμού δυσκολίας που είχαν, να ενταχθούν στην αγορά εργασίας. Δικαιούνται ειδικής φροντίδας του κράτους, το προβλέπει και το άρθρο 21 παρ. 2 του Συντάγματος. Αναφέρει δε ως τέτοιες κατηγορίες τους πολύτεκνους, τα άτομα με ειδικές ανάγκες, τους αναπήρους πολέμου, τα θύματα πολέμου ή τα τέκνα θυμάτων πολέμου.

Η αποτίμηση της λειτουργίας του νόμου μέχρι σήμερα κατά την άποψή μου –και νομίζω, θα συμφωνήσετε όλοι– κρίνεται θετική. Αν λάβει κανείς υπόψη του ότι περίπου πάνω από είκοσι πέντε χιλιάδες πολίτες των ειδικών αυτών κατηγοριών –ειπώθηκε και στη Διαρκή Επιτροπή– από το 1986 μέχρι σήμερα εντάχθηκαν στην αγορά εργασίας ανάλογα με τα προσόντα τους.

Πρέπει να πούμε ότι οι επιχειρήσεις στη μεγάλη τους πλειοψηφία, ιδιωτικού και δημόσιου τομέα –κυρίαρχα του δημόσιου τομέα– αναγνώρισαν και αποδέχθηκαν ότι στην επιχειρηματική λειτουργία εντάσσεται και ο συγκεκριμένος κοινωνικός ρόλος και η ελληνική κοινωνία διαπίστωσε την ευεργετική παρουσία του κράτους που προσφέρει ευκαιρίες και προοπτικές σ' αυτές τις ομάδες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει ότι υπήρξαν προβλήματα στην εφαρμογή του ν. 1648 που είχαν σχέση και με τις αντικειμενικές δυσκολίες, αλλά και με την έλλειψη διαδικασιών που εξασφαλίζουν την αντικειμενικότητα και τη διαφάνεια. Επίσης, αυτή η έλλειψη εξειδίκευσης και επαγγελματικής εμπειρίας αυτών των κατηγοριών δημιούργησε προβλήματα ομαλής ένταξης των ατόμων αυτών στο δυναμικό των επιχειρήσεων.

Σήμερα μετά από δέκα-δώδεκα χρόνια λειτουργίας του νόμου υπάρχει μια συσσωρευμένη εμπειρία για τα προβλήματα και τις αδυναμίες και έχουν γίνει οι αναγκαίες προτάσεις για προσαρμογή των διατάξεων του νέου νομοσχεδίου στις νέες κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες, στα νέα δεδομένα.

Σήμερα, λοιπόν, μπορούμε να μιλάμε για ένα νόμο που συνδυάζει την κοινωνική ευαισθησία με την αποτελεσματικότητα. Για ένα νόμο που προσφέρει κίνητρα και εξειδικευμένο προσωπικό στις επιχειρήσεις για να ενταχθεί άμεσα και ομαλά στην παραγωγική διαδικασία, για ένα νόμο με τον οποίο ο πολιτικός κόσμος απαλλάσσεται από πιέσεις, ρουσφετολογικές αντιλήψεις και πελατειακές σχέσεις.

Το παρόν νομοσχέδιο "Μέριμνα για την απασχόληση προσώπων ειδικών κατηγοριών" που εισάγεται σήμερα στο Τμήμα από το Υπουργείο Εργασίας Κοινωνικών Ασφαλίσεων και την Κυβέρνηση διαπνέεται από τρεις βασικές αρχές, την αρχή της κοινωνικής αλληλεγγύης και ευαισθησίας, τη διασφάλιση της διαφάνειας της αντικειμενικότητας στο σύστημα των προσλήψεων και την αρχή ότι εξασφαλίζεται μέσα από τις διαδικασίες και τις διατάξεις που εισάγονται η ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων.

Και βέβαια το νομοσχέδιο αυτό δεν φιλοδοξεί να λύσει συνολικά το πρόβλημα της ανεργίας και της απασχόλησης με τις διατάξεις που εισάγει. Όμως, θεωρώ και πρέπει να θεωρούμε ότι γίνεται ένα ουσιαστικό βήμα ένταξης των ατόμων των ειδικών κατηγοριών στην αγορά εργασίας.

Είναι ιδιαίτερα σημαντικό ότι ενώ σε όλη την Ευρώπη ή δεν υπάρχει ανάλογη κοινωνική προστασία στον τομέα αυτό ή στην καλύτερη περίπτωση η υποχρέωση απασχόλησης των κατηγοριών αυτών φθάνει κατά ανώτερο όριο στο 4% όταν εμείς εδώ στην Ελλάδα και με το σχέδιο νόμου αυτό ορίζουμε το 8%.

Τίθεται το ερώτημα: Είναι ή δεν είναι δείγμα του κοινωνικού ρόλου του ΠΑΣΟΚ το παρόν νομοσχέδιο και ποιος μπορεί να αμφισβητήσει ότι μαζί με τις διατάξεις άλλων νόμων για την απασχόληση δεν δημιουργείτε ένα δίχτυ κοινωνικής προστασίας που καλύπτει με όρους διαφάνειας, αξιοκρατίας και ευαισθησίας τις ειδικές κατηγορίες των πολιτών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πρόβλημα της ανεργίας συνολικά δεν είναι μόνο πρόβλημα των ανέργων. Είναι ένα πρόβλημα ολόκληρης της ελληνικής κοινωνίας όλων των πολιτών. Η λύση του συνδυάζεται τόσο με μέτρα για την απασχόληση που κατά καιρούς το Υπουργείο Εργασίας παίρνει και πρωτοπορεί σ' αυτήν την κατεύθυνση όσο και με την πορεία της οικονομίας. Νομίζω ότι υπάρχουν θετικοί δείκτες μέχρι τώρα και για την ανάπτυξη αλλά και για το ποσοστό αύξησης των επενδύσεων και στον δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα.

Το πρόβλημα όμως της ανεργίας των ατόμων των ειδικών κατηγοριών που εντάσσονται στις κατηγορίες του νόμου αυτού έχει μία άλλη διάσταση, όχι τόσο γιατί το ποσοστό είναι ασφαλώς υψηλότερο από άλλες κοινωνικές ομάδες, αλλά γιατί χωρίς την παρέμβαση της πολιτείας με σειρά μέτρων, οι πιθανότητες απασχόλησης των ατόμων των κατηγοριών αυτών είναι περιορισμένες.

Έτσι δικαιολογείται λοιπόν και επιβάλλεται η κατά προτεραιότητα αντιμετώπιση της ανεργίας ή καλύτερα θα έλεγα της ομαλής ένταξης στην αγορά εργασίας των ομάδων αυτών.

Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ έρχεται σήμερα να αναμορφώσει το νόμο, ένα νόμο που θα είναι αποδεκτός και από τα δύο μέρη και από τις επιχειρήσεις και από τα άτομα των ειδικών αυτών κατηγοριών, γιατί αν δεν ικανοποιεί και τα δύο μέρη, δεν ικανοποιεί και τις επιχειρήσεις και του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα, το στοιχείο της επιβολής δεν είναι από μόνο του ικανό να τον κάνει λειτουργικό και αποδοτικό.

Το ίδιο επίσης θα συμβεί αν οι κοινωνικές ομάδες δεν αποδεχθούν ότι η αξιοκρατία, η διαφάνεια και η αντικειμενικότητα, διακατέχουν τις διατάξεις του νόμου και εξασφαλίζεται η ίση μεταχείριση. Για να υπάρξει ταύτιση συμφερόντων –πολύ δύσκολο βέβαια– θα πρέπει να υπάρξει και σύνθεση απόψεων. Και επί πλέον επιβάλλεται να εξασφαλίζονται οι προϋποθέσεις μακρύχρονης λειτουργίας του νόμου.

Πιστεύω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι με τις διατάξεις που εισάγουμε σήμερα, εξασφαλίζονται όλες αυτές οι προϋποθέσεις, όπως θα κατανοηθεί πιστεύω και στην αυριανή συνεδρίαση από την ανάλυση που θα γίνει στα άρθρα.

Θέλω όμως να επισημάνω ότι και με τη χορήγηση των προβλεπόμενων οικονομικών κινήτρων στις επιχειρήσεις για την απασχόληση των ατόμων αυτών, τις δυνατότητες που τους δίνονται για εκπαίδευση και εξειδίκευση και την κάλυψη των πραγματικών αναγκών σε θέσεις εργασίας, την επιχορήγηση για εργονομική διευθέτηση του χώρου, οι επιχειρήσεις θα έχουν κάθε λόγο και όφελος αφού συμβαίνουν όλα αυτά και υπάρχουν όλα αυτά τα κίνητρα για να απασχολήσουν τις κατηγορίες των ατόμων αυτών.

Παράλληλα με την καθιέρωση της ίσης μεταχείρισης, χωρίς καμιά διάκριση όλων των κατηγοριών του νόμου, την θέσπιση της επετηρίδας για την κατανομή σε θέσεις εργασίας, την αναδιάρθρωση των επιτροπών, εξασφαλίζεται και η διαφάνεια και η αξιοκρατία.

Με το νόμο αυτό δημιουργούμε ένα πρότυπο, ένα μοντέλο, όπου η κοινωνική ευαισθησία δεν εξαντλείται μόνο σε παροχές, αλλά οικοδομεί ένα σύμπλεγμα αρχών και αξιών έξω από πελατειακές σχέσεις και αδιαφανείς διαδικασίες που δεν παραβλέπει αλλά απεναντίας αποδέχεται τις ανάγκες των πολιτών των επιχειρήσεων και μέσα από τη συνεργασία καλύπτει τις απαιτούμενες θέσεις εργασίας.

Αυτό ακριβώς είναι και το συμπέρασμα από τις τοποθετήσεις των φορέων στη Διαρκή Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων όπου αποδέχθηκαν τη φιλοσοφία του νομοσχεδίου και τις διατάξεις στο μεγαλύτερο ποσοστό, δημιουργώντας έτσι την απαραίτητη κοινωνική συναίνεση που αποτελεί προϋπόθεση για την υλοποίηση του νόμου. Παράλληλα και ο Υπουργός Εργασίας και η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου αποδέχθηκαν στην επιτροπή τις βελτιωτικές προτάσεις των φορέων και των συναδέλφων. Πιστεύω δε ότι και κατά τη διάρκεια της συζήτησης του νομοσχεδίου στο Τμήμα θα υπάρξει γόνιμη συζήτηση, θα διαμορφωθεί ένα ολοκληρωμένο νομοσχέδιο, που θα γίνει νόμος του κράτους.

Προς το παρόν θα περιορισθώ σε μια σύντομη ανάλυση των άρθρων και θα έχω την ευκαιρία στην αυριανή και μεθεπόμενη συνεδρίαση να αναφερθώ πιο αναλυτικά στις διατάξεις.

Εισάγονται οι ακόλουθες ρυθμίσεις.

Πρώτον, για όλες τις κατηγορίες που προστατεύονται από το νόμο, πολύτεκνοι, άτομα με ειδικές ανάγκες, τα άτομα που προστατεύονται από τις διατάξεις για την εθνική αντίσταση και για τους αναπήρους και τραυματίες πολέμου, σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα το όριο ηλικίας προσδιορίζεται από είκοσι ένα μέχρι σαράντα πέντε έτη.

Επίσης, προϋπόθεση για αναγκαστικές προσλήψεις σε επιχειρήσεις, είναι να απασχολούν οι επιχειρήσεις πενήντα άτομα και πάνω και να βρίσκονται σε καλή οικονομική κατάσταση.

Το ερώτημα που μπορεί να θέσει κανείς είναι πώς εξασφαλίζονται τα δεδομένα, έτσι ώστε μια επιχείρηση να μην προσφεύγει στη δικαιολογία ότι δεν βρίσκεται σε καλή οικονομική κατάσταση και έτσι να μην εφαρμόζεται ο νόμος.

Νομίζω ότι με τις διατάξεις που εισάγονται δίνεται η δυνατότητα στον περιφερειακό διευθυντή του ΟΑΕΔ αλλά και από τα μέλη της επιτροπής να διαπιστώσουν την οικονομική θέση της επιχείρησης με σειρά εγγράφων που καταθέτει.

Επίσης, πιστεύουμε ότι με τις διατάξεις που εισάγονται ενισχύεται και ο βαθμός ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων και καθίσταται αποδοτικότερη και η απασχόληση των ατόμων που προστατεύονται από αυτόν το νόμο.

Είπα και προηγουμένως ότι καθορίζεται ποσοστό αναγκαστικής πρόσληψης της τάξης του 8% και ορίζεται μάλιστα από το νομοσχέδιο και η προτεραιότητα των κατηγοριών.

Επίσης, με τις διατάξεις εξασφαλίζεται ο διορισμός των προστατευομένων προσώπων όλων των κατηγοριών με αντικειμενικό τρόπο. Ορίζονται κριτήρια και έτσι οι διατάξεις θα απαλλάξουν και τους πολιτικούς από την πίεση που δέχονται για ρουσφετολογικές προσλήψεις.

Για τον καθορισμό της σειράς προτεραιότητας λαμβάνονται υπόψη πρώτον, η ηλικία, δεύτερον τα τυπικά προσόντα, τρίτον το ποσοστό αναπηρίας εφόσον βέβαια πρόκειται για άτομα με ειδικές ανάγκες, η οικονομική και οικογενειακή κατάσταση. Έτσι, με αυτές τις διατάξεις εξασφαλίζονται οι αρχές της ίσης μεταχείρισης, της διαφάνειας, καθώς και της αμεροληψίας του συστήματος.

Ακόμη, πρέπει να πούμε ότι παρέχεται η δυνατότητα του κοινωνικού ελέγχου σε όλους τους ενδιαφερόμενους, να ελέγχουν πώς γίνονται οι προσλήψεις, διότι οι τοποθετήσεις θα γίνονται μία φορά το χρόνο αφού πρώτα θα υπάρχει ανάρτηση στις νομαρχίες των κενών θέσεων που υπάρχουν και έτσι έχει τη δυνατότητα ο καθένας για κοινωνικό έλεγχο.

Ο ΟΑΕΔ εφαρμόζει και υποστηρίζει το σύστημα αυτό με μηχανοργάνωση παράλληλα θα έχει τη διοικητική ή άλλη υποστήριξη και σε επίπεδο κεντρικό αλλά και σε επίπεδο περιφέρειας. Ακόμη, πρέπει να πούμε ότι αναβαθμίζεται και η πενταμελής πρωτοβάθμια επιτροπή η οποία έχει ως πρόεδρο ένα μέλος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους ή ανώτερο διοικητικό υπάλληλο. Συμμετέχουν δύο υπάλληλοι του ΟΑΕΔ, ένας εκπρόσωπος του ΣΕΒ και ένας εκπρόσωπος των οργανώσεων, ανάλογα με τη συνεδρίαση που γίνεται κάθε φορά, των πολυτέκνων ή ατόμων με ειδικές ανάγκες ή θυμάτων πολέμου, ή εθνικής αντίστασης.

Εδώ, κύριε Υπουργέ, υπήρχε μια παρατήρηση την οποία και θα επαναλάβουμε στην κατ'άρθρο συζήτηση, αν δηλαδή στους δύο εκπροσώπους του ΟΑΕΔ είναι δυνατόν να εκπροσωπείται η ΓΣΕΕ ή το αντιπροσωπευτικότερο εργατικό κέντρο στην περιφέρεια.

Επίσης, σχετικά με τη δευτεροβάθμια επιτροπή, τώρα από μία που ήταν γίνονται δύο οι δευτεροβάθμιες επιτροπές προκειμένου να γίνεται αποδοτικότερος ο έλεγχος. Δικαίωμα δε προσφυγής στις επιτροπές αυτές έχουν και οι εργοδότες και τα προστατευόμενα πρόσωπα αλλά και ο καθένας που έχει έννομο συμφέρον. Επίσης, θεσπίζονται κυρώσεις για όποιους παραβαίνουν το νόμο.

Ακόμη, προβλέπεται επιχορήγηση των επιχειρήσεων που

απασχολούν τέτοια άτομα, καθώς τους δίνεται ακόμη η δυνατότητα οικονομικής υποστήριξης και για την εργονομική διευθέτηση του χώρου.

Τέλος, πρέπει να πούμε ότι λαμβάνεται μέριμνα για την επαγγελματική κατάρτιση των ατόμων με ειδικές ανάγκες προκειμένου να καταστεί αποδοτικότερη η ένταξή τους στην παραγωγική διαδικασία.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ**).

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το νομοσχέδιο αυτό το ΠΑ.ΣΟ.Κ. επιβεβαιώνει για μια ακόμη φορά το κοινωνικό του πρόσωπο και την ευαισθησία του με τη δημιουργία ενός κοινωνικού ιστού ασφαλείας που αποτρέπει την περιθωριοποίηση και τον κοινωνικό αποκλεισμό.

Αυτή η Κυβέρνηση επιβεβαιώνει και πάλι ότι προστατεύει, κατοχυρώνει, διευρύνει τα δικαιώματα του πολίτη και ότι σε μια περίοδο αποδόμησης του κοινωνικού κράτους σε όλο τον κόσμο, εισάγει διατάξεις που αντιπροσωπεύουν ένα σύγχρονο κοινωνικό κράτος που οδηγεί στην κοινωνική συνοχή και αλληλεγγύη.

Πιστεύω κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με βάση αυτά που κατέθεσα, ότι το νομοσχέδιο θα πρέπει να τύχει καθολικής αποδοχής και καλώ όλους τους συναδέλφους να υπερψηφίσουν το παρόν νομοσχέδιο. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Σπύρος Σπύρου, Βουλευτής Κερκύρας, έχει το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΠΥΡΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε μια εποχή που τα μεγάλα συμφέροντα έχουν γίνει –όχι χωρίς ευθύνη των κυβερνήσεων– πανίσχυρα και ανεξέλεγκτα, πλήττονται ακόμη και τα θεμέλια της ελεύθερης αγοράς, είναι υποχρέωση της πολιτείας και όλων ημών να εξασφαλίσουμε και να δυναμώσουμε την κοινωνική αλληλεγγύη με προτεραιότητα και στόχο την επίλυση θεμελιακών κοινωνικών απαιτήσεων, ιδιαίτερα σε κατηγορίες ατόμων που έχουν ανάγκη ιδιαίτερης προστασίας και φροντίδας.

Από το 1975 με το Σύνταγμα που ψήφισε η Νέα Δημοκρατία, με απουσία του ΠΑ.ΣΟ.Κ., μπήκαν οι βάσεις για τη θεμελίωση του κοινωνικού κράτους και έκτοτε, άλλοτε με βήματα μικρά, άλλοτε με βήματα μεγαλύτερα η χώρα μας διαμόρφωσε ένα ικανοποιητικό κοινωνικό πρόσωπο που κινδυνεύει να εξαντλείται σε μια δαιδαλώδη νομοθεσία και στην αδυναμία της δημόσιας διοίκησης να το υλοποιήσει.

Συχνά το κοινωνικό αυτό κράτος μειώνει την αποτελεσματικότητά του όταν η σκοπιμότητα, το πολιτικό όφελος και η εκμετάλλευση ενδιάμεσων παραγόντων στερεί αυτήν την παροχή απ' αυτούς ακριβώς που το δικαιούνται. Άλλοτε οι εξαγγελίες και οι νομοθετικές ρυθμίσεις είναι απλώς διαδικαστικές και άτολμες και δεν επιχειρούν με θεσμικές παρεμβάσεις να δώσουν ουσιαστική λύση τα προβλήματα.

Η άσκηση κοινωνικής πολιτικής εκ μέρους της πολιτείας έχει κόστος και χρειάζονται θυσίες που οφείλουν πρώτα να τις επωμίζονται οι οικονομικά ισχυρότεροι. Χρειάζεται ακόμα ισχυρή οικονομία που θα παράγει πλούτο μέσα από επενδύσεις και θα επιτρέπει την ισόρροπη ανάπτυξη σε όλα τα επίπεδα. Χρειάζεται ακόμη ένα δίκαιο, αποτελεσματικό κράτος που δεν θα έχει θέση ο κομματισμός, που η διαχείριση του δημοσίου χρήματος θα γίνεται μέσα από διαφανείς διαδικασίες, ένα κράτος φίλο και όχι εχθρό του πολίτη, ένα κράτος που θα πάψει να δανείζεται για να αυτοσυντηρείται.

Είμαι πεπεισμένος κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι σήμερα δεν έχει αυτήν την πεποίθηση ο ελληνικός λαός, ο Έλληνας φορολογούμενος για το κράτος του. Ο πολίτης σήμερα νιώθει ότι δώκεται, νιώθει ότι απομυζάται, νιώθει ότι αδικείται, νιώθει ακόμα ότι εμπαίζεται και είναι θύμα λανθασμένων αντιλήψεων και λανθασμένων επιλογών που ενώ επισημαίνονται κατ' επανάληψη στην Αίθουσα αυτή συνεχίζουν να εμποδίζουν τη χώρα να βαδίσει μπροστά σε μια πορεία ισόρροπης ανάπτυξης. Θύμα αυτής της αντίληψης και νοοτροπίας που έχει η σημερινή Κυβέρνηση είναι η χαμηλού επιπέδου παροχή υπηρεσιών και

αποτελεσματικότητας σε ευαίσθητους τομείς όπως είναι η παιδεία, η υγεία, η κοινωνική ασφάλιση και η πρόνοια, οι συγκοινωνίες, η γεωργία, με τα γνωστά τραγικά τους αδιέξοδα.

Πρόσφατο θύμα αυτής της άτολμης πορείας είναι η ίδια μας η οικονομία που αδυνατεί να μπει σε τροχιά ανάπτυξης όσο το αναποτελεσματικό,

δυσκίνητο και κομματικό κράτος αποτελεί τροχοπέδη στις αναγκαίες διαρθρωτικές αλλαγές που απαιτούνται σήμερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έκανα αυτήν την αναφορά, γιατί το σχέδιο νόμου, που συζητούμε σήμερα ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσωπείας, παρά το ότι έρχεται να συμπληρώσει έναν προηγούμενο νόμο σύμφωνα με τα νέα δεδομένα όσον αφορά την απασχόληση των ατόμων ειδικών κατηγοριών και παρά τη διεξοδική συζήτηση στη Διαρκή Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων, δεν μας έπεισε ότι θα λύσει τα προβλήματα των ατόμων ή των ομάδων ατόμων αυτών των ειδικών κατηγοριών. Γιατί το νομοσχέδιο είναι πρόχειρο, είναι ψευδεπίγραφο, υποκριτικό και απατηλό. Διατηρεί τον τεχνοκρατικό χαρακτήρα και τις διαδικαστικές παραμέτρους, αλλά δεν είναι νομοσχέδιο παραγωγικό ή θεσμικό, γιατί, κύριε Υπουργέ, δεν μπαίνει στην ουσία του προβλήματος, που επιχειρεί να επιλύσει. Όπως δεν έλυσε ο νόμος 1648 τα προβλήματα των ατόμων με ειδικές ανάγκες, των τέκνων των θυμάτων πολέμου και της Εθνικής Αντίστασης, γιατί ήταν ατελής. Έτσι και ο νέος νόμος που συζητούμε σήμερα ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσωπείας, δεν θα λύσει τα προβλήματα, γιατί επιδερμικά και μόνον τα αντιμετωπίζετε.

Για παράδειγμα, το δημογραφικό πρόβλημα της χώρας μας, που δεν είναι ξέχωρο από τα προβλήματα των πολύτεκνων, αποφεύγετε συστηματικά να το επιλύσετε, έστω και αν διαπιστώνουμε καθημερινά ότι η ελληνική ύπαιθρος ερημώνεται. Οι μαθητές των δημοτικών σχολείων μειώνονται συνεχώς, όπως μειώνονται και οι στρατεύσιμοι μας.

Το νομοσχέδιο λοιπόν με τον εύχο τίτλο "Μέριμνα για την απασχόληση προσώπων ειδικών κατηγοριών" αποσπασματικά και μόνο αντιμετωπίζει το πρόβλημα.

Κατά τα άλλα, το νομοσχέδιο έρχεται λίγο πριν από τις εκλογές της Δημοτικής και της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, λίγο πριν ο κύριος Πρωθυπουργός προβάλλει στη Θεσσαλονίκη το ξεχασμένο κοινωνικό πρόσωπο της Κυβέρνησής του. Τρία χρόνια το είχε ξεχάσει!

Και είναι γνωστό και στην Εθνική Αντιπροσωπεία και στον ελληνικό λαό ότι το ποσοστό του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος για την κοινωνική πολιτική και πρόνοια είναι το λιγότερο από όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Σήμερα ο ελληνικός λαός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νιώθει στο πετσί του τη σκληρότητα, την αναλγησία και την αλαζονεία αυτής της Κυβέρνησης, που αντέχει να βλέπει στο δρόμο τα περήφανα γηρατιά που η ανεργία, ιδιαίτερα των νέων, τους στερεί τη δυνατότητά να προσφέρουν, που το εισόδημά τους μειώθηκε επικίνδυνα, που οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις κλείνουν η μία μετά την άλλη, που το Εθνικό Σύστημα Υγείας διασύρει τη μνήμη των εμπνευστών του. Η φορομνηστική πολιτική έχει μειώσει επικίνδυνα το διαθέσιμο εισόδημα των πολιτών. Και από αυτήν τη φορολογική επίθεση δεν γλίτωσαν, κύριοι συνάδελφοι, ούτε τα φιλανθρωπικά και κοινωνικά ιδρύματα, μερικά των οποίων όχι μόνο στέρησαν το φιλανθρωπικό τους έργο, αλλά διέκοψαν τη λειτουργία τους.

Καμία καινούρια επιχείρηση τα τελευταία χρόνια δεν έχει δημιουργηθεί στην επαρχία και μάλιστα με εργαζόμενους πάνω από πενήντα άτομα.

Γι' αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μολονότι το νομοσχέδιο είναι εύχο, είναι αναποτελεσματικό. Γιατί, με μειωμένη απορρόφηση των κοινοτικών πόρων, χωρίς επενδύσεις, κύριε Υπουργέ, χωρίς ανάπτυξη, χωρίς νέες θέσεις εργασίας, για ποια μέριμνα για την απασχόληση μιλούμε και μάλιστα προσώπων ειδικών κατηγοριών; Έχουμε άδικο λοιπόν, κύριοι της Κυβέρνησης, όταν σας κατηγορούμε ότι κοροϊδεύετε τον κόσμο και καλλιεργείτε ελπίδες στις πλέον ευαίσθητες ομάδες του πληθυσμού; Και όχι πιστεύω από πρόθεση, αλλά από

αδυναμία. Γιατί τους πόρους που εισπράττετε από τον παραγωγικό ιστό της χώρας, τους σπαταλάτε στη διατήρηση των Κολλάδων στις αστικές συγκοινωνίες, στο εξυγιαντικό πρόγραμμα, που ποτέ δεν επετεύχθη, της Ολυμπιακής, στις στρατιές των συμβούλων που ποτέ δεν μάθαμε πόσοι είναι.

Μήπως όμως, κύριε Υπουργέ, αφού δεν μας πληροφορήσατε στη Διαρκή Επιτροπή, γνωρίζετε πόσοι είναι αυτοί των ειδικών κατηγοριών, που επιχειρείτε σήμερα να μεριμνήσετε για την απασχόλησή τους; Πόσοι, αλήθεια, περιμένουν να διοριστούν; Πόσοι είναι καταγεγραμμένοι; Ποιες είναι οι προτεραιότητες; Ποιες είναι οι ανάγκες;

Δεν υπάρχει αμφιβολία, κύριοι συνάδελφοι, ότι ο νόμος 1648, παρά τις αδυναμίες του, παρά τη καταστρατήγησή του, παρά την πολιτική εκμετάλλευσή που του ασκήθηκε, βοήθησε μικρό ποσοστό ατόμων αυτών των κατηγοριών να ενταχθούν κοινωνικά και να συμβάλουν θετικά.

Περιμέναμε, όμως, σήμερα, μετά από δώδεκα χρόνια εμπειρίας και αφού του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει ωριμάσει και έχει ενηλικιωθεί, όπως εσείς διατείνεστε, να φέρει ένα νομοσχέδιο, που να λύνει σε βάθος το πρόβλημα της απασχόλησης των ειδικών κατηγοριών.

Περιμέναμε να παρουσιάσετε μια πιο ολοκληρωμένη πρόταση καταπολέμησης της ανεργίας και των σύγχρονων μορφών κοινωνικού ρατσισμού που θα συμπεριελάμβανε και άλλες ομάδες, όπως τους απεξαρτημένους, τους αποφυλακισμένους τους αποθεραπευμένους ψυχικά ασθενείς με τους οποίους κανείς δεν ασχολείται και όχι να εμμένετε συνεχώς στους αγωνιστές της Εθνικής Αντίστασης που τόσο τους καπηλεύτηκε γιατί ο νεότερος εξ αυτών είναι πάνω από πενήντα ετών. Βέβαια, υπάρχει ενδιαφέρον και για τα τέκνα τους και είναι κάτι το οποίο συμμαριζόμαστε.

Γνωρίζετε, κύριε Υπουργέ Εργασίας, ότι τα φαινόμενα καταστρατήγησης της εργατικής νομοθεσίας ή ετεροαπαχόληση, η υποαπασχόληση και ο κοινωνικός αποκλεισμός, έχουν λάβει εκρηκτικές διαστάσεις επί των ημερών σας. Είναι ανάγκη να προχωρήσει η Κυβέρνησή σας στις διαρθρωτικές αλλαγές και σε ενθάρρυνση των επενδύσεων. Να ενισχυθεί η μικρομεσαία επιχείρηση που ήταν άλλοτε η ραχοκοκαλιά της εθνικής μας οικονομίας. Τότε θα υπάρξουν θέσεις εργασίας και ασφαλώς τότε και μόνο το νομοσχέδιό σας θα έχει τη δυνατότητα να υλοποιηθεί. Άλλως, θα μείνει κενό περιεχομένου.

Κάθε μέρα και σήμερα όπως γράφει ο ημερήσιος Τύπος χίλια πεντακόσια σαράντα τέσσερα άτομα μπαίνουν στην ανεργία. Χίλιες πεντακόσιες σαράντα τέσσερις θέσεις εργασίας χάνονται την ημέρα και αυτό αφορά κυρίως νέους ανθρώπους. Η ανεργία έφτασε επί των ημερών σας στο 10% που δεν είχε φτάσει ποτέ. Οι άνεργοι αυξήθηκαν την τελευταία χρονιά κατά ενενήντα επτά χιλιάδες εκατό άτομα. Η εγγεγραμμένη ανεργία μέσα στον τελευταίο χρόνο έφτασε τις διακόσιες ενενήντα τέσσερις χιλιάδες εξακόσιους ογδόντα επτά επίσημα εγγεγραμμένους.

Είναι ακόμα γνωστό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η ανεργία αυξάνεται με τριπλάσιο ρυθμό από την απασχόληση. Η αντικειμενικοποίηση των κριτηρίων και η διαφάνεια την οποία διατείνεται ο κύριος Υπουργός, που είναι ζητούμενο πάντα στην εποχή μας σε όλα τα επίπεδα της δημόσιας ζωής βελτιώνουν σαφώς τον τροποποιούμενο νόμο 1648, αλλά η κοινωνική σας ευαισθησία δεν μπορεί να εξαντλείται στο να συντηρείτε σε χαμηλά επίπεδα τα ποσά απασχόλησης όλων των κατηγοριών που αναφέρονται στο σχέδιο νόμου. Ούτε μπορείτε να υπερηφανεύεστε για το ενδιαφέρον σας για τους πολύτεκνους όταν προστίθενται άλλες διακόσιες χιλιάδες άτομα όπως σας καταγγέλλει η Πανελλήνια Ένωση Πολυτέκνων. Δεν μπορεί να αισθάνεται περήφανος κανένας συνάδελφος σ' αυτήν την Αίθουσα όταν με διαγωνισμό όπου πρόκειται να προσληφθούν εκατό άτομα αναφερόμαστε σε δύο ή τρία άτομα από οικογένειες πολυτέκνων σε αναλογία. Το δημογραφικό πρόβλημα απειλεί και εθνικά τη χώρα μας.

Τι σας εμποδίζει λοιπόν στους εκατό να διορίζονται δέκα ή και είκοσι ακόμα πολύτεκνοι ή τέκνα πολυτέκνων; Είναι υγιή

και ικανά άτομα. Ιδιαίτερα σας εφιστώ την προσοχή σε ένα κρίσιμο θέμα. Υπογεννητικότητα στην Ελλάδα σημαίνει και συρρίκνωση της πολύτεκνης οικογένειας. Και μάλιστα σήμερα η κρίσιμη μάζα των νέων ανθρώπων δεν επιθυμούν περισσότερα από τέσσερα παιδιά εφόσον έχουν αποφασίσει να γίνουν πολύτεκνοι.

Αντιλαμβάνονται όλοι ότι αυτή η επιλογή γίνεται ολοένα και από λιγότερους Έλληνες πολίτες και θα πρέπει να βρεθεί τρόπος υποστήριξης αυτών. Για μας η πολύτεκνη οικογένεια πρέπει σαφώς να έχει ένα προβάδισμα σε θέματα εργασίας και γενικά κοινωνικής πολιτικής.

Την ίδια προτεραιότητα οφείλουμε να δώσουμε και στα άτομα με ειδικές ανάγκες αλλά και στις άλλες ομάδες που η εγκατάλειψή τους στιγματίζει την κοινωνία μας. Πολλές φορές όμως παραμένει γράμμα κενό. Ακούσαμε και στη Διарκή Επιτροπή ότι άτομα ή τέκνα αυτών από την Εθνική Αντίσταση ή θύματα πολέμου, επειδή οι προκηρυσσόμενες θέσεις είναι πάρα πολύ λίγες, η αναλογία τους είναι τόσο χαμηλή που δεν διορίστηκε ποτέ κανένας.

Δεν είναι δυνατόν όμως με απλές ρυθμίσεις και ποσοστά να προσπαθείτε ανέξοδα να αντιμετωπίσετε μεγάλα θέματα. Οι πολλές βελτιώσεις που έγιναν στη Διарκή Επιτροπή, επιβεβαιώνουν το πόσο πρόχειρα συντάχθηκε το νομοσχέδιο και το πόσο απέχει από την υλοποίησή του γι' αυτό το χαρακτηρίσαμε ψηφοθηρικό.

Κύριε Υπουργέ, θέλετε πράγματι να προστατεύσετε έστω και με αυτά τα ψίχουλα, μ' αυτό το νομοσχέδιο, τους πολύτεκνους; Ή θέλετε να βάλετε για ψηφοθηρικούς λόγους και αυτούς που δεν έχουν την πολυτεκνική ιδιότητα, όπως την ορίζει ο ν. 1910/44 και όπως αυτός τροποποιήθηκε με το ν. 1860/79; Γιατί επίσης διαφοροποιείσθε από το ν. 2190 που με τη διάταξη της παραγράφου 13 του ν.2527 ζητάει πιστοποιητικό του δήμου ή της κοινότητας των οποίων η συνδρομή αποτελεί προϋπόθεση για τη νόμιμη απόκτηση της πολυτεκνικής ιδιότητας ή πιστοποιητικό της ΑΣΠΕ; Ποιο είναι το κίνητρο που θα δώσετε σε νέα ζευγάρια για να αποκτήσουν πάνω από τέσσερα παιδιά, όταν βάζετε στην προστασία και οικογένειες που δεν έχουν πολυτεκνική ιδιότητα, όταν αποκλείετε τους πραγματικά πολύτεκνους, που είναι οι χήρες και οι χήροι με τρία τέκνα και ζητάτε να είναι ανήλικα στην περίπτωση του νομοσχεδίου; Και δεν προστατεύετε κανένα παιδί τους. Και σας ερωτώ: Το τέκνο της χήρας με τρία παιδιά είναι σε ευμενέστερη θέση από το τέκνο ενός πολυτέκνου που έχει τέσσερα παιδιά αλλά ζουν και οι δύο γονείς; Γιατί στην περίπτωση του νομοσχεδίου αποκλείετε τις χήρες ή τους χήρους με τρία παιδιά αν δεν είναι ανήλικα. Επίσης αποκλείετε με τον παρόντα νόμο στο άρθρο 2, στην παράγραφο 5, τους πολύτεκνους από τις θέσεις κλητήρων, θυρωρών, νυκτοφυλάκων, καθαριστών, καθαριστριών, κηπουρών και τραπεζοκόμων που τους είχε ο ν.1648. Αυτή είναι λοιπόν η ευαισθησία σας.

Επίσης, γιατί δεν αφήνετε το δικαίωμα στις ιδιωτικές επιχειρήσεις να επιλέγουν αυτές αυτούς που υποβάλλουν αιτήσεις και μάλιστα από την κατηγορία των πολυτέκνων, για επιχειρήσεις μάλιστα κάτω των πενήντα ατόμων; Έτσι θα μπορούσατε να ελαφρύνετε και τη λίστα των ατόμων που περιμένουν να διορισθούν.

Εκτιμούμε, κύριε Υπουργέ, ότι είναι ανάγκη να δοθούν κίνητρα στα νέα ζευγάρια για να μπορέσουν να γίνουν πολύτεκνοι. Άλλως ο πληθυσμός της χώρας θα μειώνεται και η χώρα θα γεροντοκρατείται.

Τελειώνω, κύριε Προεδρε, λέγοντας ότι θα καταψηφίσουμε επί της αρχής αυτό το νομοσχέδιο, όχι γιατί διαφωνούμε με την ανάγκη ιδιαίτερης αντιμετώπισης των ατόμων ειδικών κατηγοριών στο θέμα της απασχόλησης, αλλά γιατί προσπαθείτε να ανακουφίσετε τα σοβαρά προβλήματα που έχουν οι πολλές κατηγορίες αυτών των ομάδων ατόμων που χρήζουν προστασίας με ημίμετρα και απλές ρυθμίσεις. Θα μπορούσα να πω ότι γίνεται φασαρία χωρίς λόγο γιατί καθημερινά περιορίζονται οι θέσεις εργασίας. Επομένως, η συζήτηση γίνεται για τη συζήτηση. Ο κόσμος πιστεύει ότι τον κοροϊ-

δεύετε ενώ τα προβλήματα συσσωρεύονται καθημερινά.

Εάν φέρνατε ένα νομοσχέδιο στη Βουλή που θα αντιμετώπιζε ριζικά και αποτελεσματικά τη σωρεία των προβλημάτων αυτών των κατηγοριών, είμαι βέβαιος και το πιστεύω ότι θα το ψηφίζαν επί της αρχής όλες οι πτέρυγες του Κοινοβουλίου.

Τον περίφημο κοινωνικό διάλογο που διατείνεσθε συνεχώς, τον κονιορτοποιήσατε και τον ρίξατε στα μάτια του λαού ως προπέτασμα καπνού. Το θυσιάσατε όπως κάνετε και με άλλα νομοσχέδια στο βωμό μιας ψηφοθηρικής πολιτικής, λίγο πριν πάει ο Πρωθυπουργός στη Θεσσαλονίκη. Παρά ταύτα, η Νέα Δημοκρατία απο ευαισθησία θα συμβάλει θετικά κατά τη συζήτηση των άρθρων και θα ψηφίσει εφόσον οι προτάσεις της γίνουν αποδεκτές σε μία προσπάθεια μέσα από τα άρθρα να διευκολυνθούν αυτές οι ομάδες, έστω και αν πιστεύουμε ότι και άκαιρο είναι το νομοσχέδιο και υποκριτικό και ψηφοθηρικό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Η κ. Μαρία Μπόσκου ειδική αγορήτρια του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΜΠΟΣΚΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, η όποια προσπάθεια γίνεται με το παρόν νομοσχέδιο από πλευράς της Κυβέρνησης να διαμορφώσει το δήθεν φιλολαϊκό της προφίλ, πέφτει στο κενό.

Η σκληρή πραγματικότητα είναι αδιάψευστος μάρτυρας της αντιλαϊκής της πολιτικής. Τι δείχνουν οι αριθμοί: Σύμφωνα με στοιχεία των αρμόδιων φορέων, μόνο τα άτομα με ειδικές ανάγκες αποτελούν το 10% περίπου του πληθυσμού, κοινεύουν δηλαδή το ένα εκατομμύριο πάνω κάτω. Μπορεί και να πέφτουμε λίγο έξω με τα νούμερα, η ευθύνη όμως δεν είναι δική μας από τη στιγμή που η Κυβέρνηση δεν έχει κάνει την παραμικρή προσπάθεια να καταγράψει όλες αυτές τις κατηγορίες.

Σύμφωνα με τα στοιχεία που ο ίδιος ο Υπουργός παρουσίασε στην επιτροπή περίπου είκοσι πέντε χιλιάδες, ίσως και παραπάνω –πολύτεκνοι και λοιπές κατηγορίες– είναι αυτοί που έτυχαν της προστασίας του ν.1648/86, μέσα σε δώδεκα ολόκληρα χρόνια, ποσοστό ελάχιστο, το οποίο σε καμία περίπτωση δεν δίνει το δικαίωμα στην Κυβέρνηση να περηφανεύεται για τη δήθεν κοινωνική της πολιτική και το περιβόητο κοινωνικό κράτος.

Άλλα στοιχεία λένε πως η απασχόληση των αναπήρων στις δημόσιες υπηρεσίες έχει μειωθεί τα τελευταία χρόνια μέχρι και 50% σε κάποιες κατηγορίες, όπως ΟΤΕ, ΔΕΗ. Οι τηλεφωνητές που απασχολούνται σε αυτούς τους οργανισμούς έχουν φθάσει στους μισούς από την προηγούμενη δεκαετία.

Το ΚΚΕ είχε ψηφίσει το ν.1648 πιστεύοντας πως θα βοηθούσε στην κατεύθυνση της προστασίας των ειδικών κατηγοριών. Τότε είχαμε επισημάνει ορισμένα σοβαρά ζητήματα, που όχι μόνο δεν εξαλείφθηκαν, αντίθετα εντάθηκαν ακόμη περισσότερο. Για παράδειγμα είχαμε επισημάνει και τότε τη ραγδαία αύξηση της ανεργίας, τις ομαδικές απολύσεις. Παίρνοντας αυτό υπόψη είχαμε τις σοβαρότερες επιφυλάξεις για το αν υπήρχε πεδίο εφαρμογής κάτω από τις τότε συνθήκες. Σήμερα η κατάσταση έχει επιδεινωθεί. Για πρώτη φορά η επίσημα εγγεγραμμένη ανεργία από τον Ιούλιο ξεπερνάει το 10%. Τον ίδιο μήνα έχουμε κατά μέσο όρο χίλιες πεντακόσιες σαράντα τρεις απολύσεις την ημέρα. Η μερική απασχόληση, η ελαστικοποίηση του ωραρίου, η κατάργηση του οχταώρου, έγιναν νόμος του κράτους με την υπογραφή της Κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και τη συμφωνία των Βουλευτών του.

Είναι λοιπόν, το λιγότερο αφέλεια να νομίζει κανείς ότι αυτό το νομοσχέδιο μεριμνά για την απασχόληση των ειδικών κατηγοριών, όπως ψευδείς γραφά επικαλείται.

Τα πρώτα θύματα αυτής της πολιτικής είναι οι ανάπηροι και οι άλλες ευαίσθητες ομάδες, όπως οι γυναίκες, οι νέοι κλπ. Και εν πάση περιπτώσει έχει σκοπό η Κυβέρνηση να ακολουθήσει συνολικά σχεδιασμένη πολιτική απασχόλησης για τις ειδικές κατηγορίες; Ούτε καταγραφή δεν έχει γίνει ούτε

καν χάρτης επαγγελματιών των ατόμων με ειδικές ανάγκες.

Ο καθένας εδώ μέσα μπορεί να έχει τη γνώμη του για το σοσιαλισμό και για τα καθεστώτα που γνωρίσαμε. Όμως οφείλουμε να παραδεχθούμε όλοι ότι στον τομέα αυτό ήταν αξεπέραστοι. Υπήρχαν βιομηχανίες σχεδιασμένες, ώστε να δουλεύουν αποκλειστικά ανάπηροι, τους οποίους βλέπουμε σήμερα κατά δεκάδες στις χώρες αυτές στους δρόμους, να ζητιανεύουν για ένα κομμάτι ψωμί, στο όνομα της ελεύθερης αγοράς. Το ποσοστό απασχόλησης των ατόμων με ειδικές ανάγκες στην πρώην Σοβιετική Ένωση και στην πρώην Λαϊκή Δημοκρατία της Γερμανίας είχε φθάσει το 90%. Ήταν λοιπόν ή δεν ήταν η λυδία λίθος του ανθρωπίνου προσώπου του σοσιαλισμού; Ταυτόχρονα στις καπιταλιστικές χώρες, στη Δυτική Ευρώπη και στην Ελλάδα η απασχόληση στα άτομα με ειδικές ανάγκες μόλις που ακούμπανε το 10% και σήμερα φθάνει να έχει κατέβει στο 1% με 2% σύμφωνα με υπολογισμούς φορέων.

Για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο πιστεύουμε πως οι εξαιρέσεις για τις επιχειρήσεις που γίνονται είναι τεράστιες. Ο αριθμός των ατόμων που εργάζονται σε μία επιχείρηση δεν είναι από μόνος του ικανός να αποδείξει το μέγεθός της. Για παράδειγμα υπάρχουν επιχειρήσεις εντάσεως κεφαλαίου, οι οποίες είναι μεγαθήρια στον τομέα τους και απασχολούν αριθμό μικρότερο των πενήντα ατόμων. Σε τελευταία ανάλυση πόσες είναι οι επιχειρήσεις με τέτοιο αριθμό εργαζομένων –με πενήντα και άνω– στην Ελλάδα; Ελάχιστες. Με το νομοσχέδιο αποκλείονται οι επιχειρήσεις με αρνητικά αποτελέσματα τα δύο τελευταία έτη. Μόνο οι αφελείς πιστεύουν ότι οι ισολογισμοί δείχνουν και την πραγματική εικόνα μιας επιχείρησης.

Πρέπει λοιπόν να υπάρχουν και άλλα κριτήρια, όπως ο τζίρος, ο αριθμός των υποκαταστημάτων, το εάν οι επιχειρήσεις αυτές κάνουν προσλήψεις, που πρέπει να ληφθούν υπόψη. Δίνεται η δυνατότητα στον περιφερειακό διευθυντή του Ο.Α.Ε.Δ. να εξαιρεί μια σειρά επιχειρήσεων, ανεξάρτητα από το ύψος των ισολογισμών τους. Βέβαια εδώ θέλουμε να πούμε ότι αυτή η αρμοδιότητα και μια σειρά από άλλες αρμοδιότητες με τον ν. 1648 ήταν στο νομάρχη. Εδώ πρέπει να θυμηθούμε πως οι νομάρχες τότε ήταν πρόσωπα διορισμένα από την κυβέρνηση. Σήμερα με το καινούριο νομοσχέδιο ακόμη και αυτή η δυνατότητα ελέγχου από αιρετά πρόσωπα παίρνεται πίσω από την Κυβέρνηση και μια σειρά από αρμοδιότητες μετατίθενται σε πρόσωπα ελεγχόμενα από την Κυβέρνηση.

Στον υπολογισμό των απασχολούμενων δεν περιλαμβάνονται οι εποχικοί ορισμένου χρόνου, αυτοί που προσλαμβάνονται για σύντομο χρονικό διάστημα, όπως περιγράφεται στο άρθρο 2 του νομοσχεδίου. Πιστεύουμε ότι η γενική αυτή διατύπωση δεν είναι τυχαία. Αποτελεί άλλο ένα παράθυρο ώστε να εξαιρούνται ακόμα περισσότερες επιχειρήσεις από τις αναγκαστικές προσλήψεις. Με τη μερική απασχόληση οι μόνιμα απασχολούμενοι θα είναι πολύ λιγότεροι. Με τη γενίκευση της εφαρμογής του νόμου για τη μερική απασχόληση οι μόνιμα απασχολούμενοι θα είναι όλο και λιγότεροι. Πρέπει δε να πούμε ότι ήταν αποκαλυπτικός ο εκπρόσωπος του Συλλόγου Πολυτέκνων κατά τη διάρκεια της συζήτησης του νομοσχεδίου στην Επιτροπή, ο οποίος, όταν μιλούσε για τα ποσοστά των πολυτέκνων στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα δεν προσδοκούσε να προσλαμβάνονται καν στον ιδιωτικό τομέα. Είπαν ότι ουσιαστικά το ποσοστό για τους πολυτέκνους είναι 2% και όχι 3% που είναι για τον ιδιωτικό τομέα.

Στο όνομα της ανταγωνιστικότητας μειώνεται το όριο ηλικίας στα σαράντα πέντε χρόνια. Τι θα γίνει όμως με τους ανθρώπους που μένουν ανάπηροι σε μεγάλη ηλικία και πετιούνται τελικά στο περιθώριο της κοινωνίας, με όλες τις επιπτώσεις που έχει αυτό στην ψυχολογία τους; Τι θα γίνει με τους άνεργους ανάπηρους σε μεγάλη ηλικία; Έχουμε τέτοια παραδείγματα. Οι κωφοί, οι οποίοι εργάζονταν μέχρι σήμερα σε κλωστοϋφαντουργίες, σε εργοστάσια ιματισμού ή δέρματος έχουν μείνει στο δρόμο. Το νομοσχέδιο απαγορεύει για ηλικίες άνω των σαράντα πέντε ετών τις προσλήψεις. Αυτοί οι άνθρωποι δεν παίρνουν ούτε καν ένα προνοιακό επίδομα.

Τελικά με τον ν. 1648 στήθηκε ένας άγριος, βάρβαρος και πελώριος μηχανισμός εκμετάλλευσης των αναγκών και των ιδιοτελειών των ατόμων με ειδικές ανάγκες. Η μοριοποίηση, όπως εισάγεται στο νομοσχέδιο, πιστεύουμε ότι δεν θα λύσει το πρόβλημα. Το ποσοστό αναπηρίας για παράδειγμα, το οποίο έχει και το κύριο βάρος στο συνολικό αριθμό των μορίων αφήνεται στις αποφάσεις των υγειονομικών επιτροπών του ν. 2556, επιτροπές οι οποίες συστάθηκαν για να εξυπηρετήσουν τις ανάγκες λειτουργίας του Ι.Κ.Α.

Εμείς είχαμε καταψηφίσει το συγκεκριμένο άρθρο, πιστεύοντας ότι δεν υπάρχουν ασφαλιστικές δικλίδες ελέγχου αυτών των επιτροπών. Παραδείγματος χάρη, σε πολλά υποκαταστήματα πρόεδρος της επιτροπής είναι ο διευθυντής της Υγειονομικής Υπηρεσίας. Στις περισσότερες επαρχιακές πόλεις ο γιατρός που κάνει τη γνωμάτευση είναι ο ίδιος που εισηγείται στην επιτροπή, με όποιες συνέπειες μπορεί να έχει αυτό για τη φερεγγυότητα της απόφασης. Μία διακύμανση του ποσοστού αναπηρίας ακόμη και για λίγες μονάδες έχει σημαντικές επιδράσεις στο συνολικό άθροισμα των μορίων. Άρα τα κριτήρια δεν θα είναι και τόσο αντικειμενικά, όσο τουλάχιστον θέλει να τα παρουσιάσει η Κυβέρνηση. Θα μπορούσατε να αξιοποιήσετε γνώμες φορέων ύστερα από συζήτηση για το πρόβλημα. Δεν το κάνατε όμως.

Καταθέτουμε μερικές απ'αυτές:

Αυστηρά επιστημονικά κριτήρια, που να προσδιορίζουν τα ποσοστά αναπηρία, δεν υπάρχουν.

Επιτροπή επιστημόνων όχι με κυβερνητική πλειοψηφία, η οποία υπέρ των υγειονομικών επιτροπών θα ασκεί προληπτικό έλεγχο.

Ένα άλλο ζήτημα για το οποίο έχουμε σοβαρότατες διαφωνίες είναι ο τρόπος με τον οποίο δίνονται οι επιδοτήσεις προς τους επιχειρηματίες. Το νομοσχέδιο δεν καθορίζει ούτε το ύψος τους ούτε στοιχειώδεις προϋποθέσεις και κριτήρια, χωρίς μάλιστα να κατοχυρώνεται η συνέχιση της απασχόλησης του ατόμου όταν το πρόγραμμα της επιδότησης τελειώσει.

Οι ανάπηροι κάτω από συγκεκριμένες προϋποθέσεις επαγγελματικής εκπαίδευσης μπορούν να αποδώσουν 100% στις θέσεις που τοποθετούνται.

Γιατί άραγε θα πρέπει να επιδοτείται ο εργοδότης; Θα μπορούσαμε ίσως να κουβεντιάσουμε για περιπτώσεις αναπήρων που ίσως θα μπορούσαν να επιδοτούνται οι εργοδότες. Τέτοιοι είναι οι χρόνια πάσχοντες, λόγω της βαρύτητας της ασθένειάς τους, με την προϋπόθεση όμως της ύπαρξης ευεργετικών διατάξεων από το νόμο. Απαιτούνται λόγω της περίπτωσης τους, μικρότερα ωράρια, για να μπορούν να φεύγουν από την εργασία τους, έτσι ώστε να μπορούν για παράδειγμα να κάνουν τις μεταγγίσεις τους οι νεφροπαθείς και οι άνθρωποι με μεσογειακή αναμία, λόγω του ότι δεν μπορούν να εργαστούν πολλή ώρα κ.λπ. Τέτοιου είδους διατάξεις δεν υπάρχουν στο παρόν νομοσχέδιο.

Η μέχρι τώρα λειτουργία των επιτροπών του 1648 έχει δείξει σε όλο του το μεγαλείο το ρουσφετολογικό όργιο που προηγήθηκε όλα τα προηγούμενα χρόνια.

Κάτω, λοιπόν, από την κατακραυγή της κοινωνίας και των ατόμων με ειδικές ανάγκες έρχεται η Κυβέρνηση να ωριοποιήσει μία κατάσταση, εμφανίζοντας τις επιτροπές αυτές –και μιλάω για τις επιτροπές του άρθρου 9 και του άρθρου 10 του νομοσχεδίου– σαν δήθεν αναβαθμισμένες.

Εμείς δεν βλέπουμε τίποτε επί της ουσίας να αλλάζει στη σύνθεση των επιτροπών αυτών. Φροντίζει πάντα η Κυβέρνηση να έχει τον απόλυτο κομματικό έλεγχο, μιας και ούτε κλήρωση προβλέπεται για τους υπαλλήλους του ΟΑΕΔ ούτε συμμετοχή του συνδικαλιστικού κινήματος.

Εμείς επαναλαμβάνουμε την πρόταση που κάναμε στην επιτροπή: Πρέπει να υπάρξουν εκπρόσωποι του συνδικαλιστικού κινήματος και στις δύο επιτροπές, πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια, καθώς επίσης στη δευτεροβάθμια επιτροπή να υπάρξει συμμετοχή των κομμάτων. Η δε επιτροπή αυτή να ασκεί και προληπτικό έλεγχο και όχι να περιμένει τις ενστάσεις των ατόμων με ειδικές ανάγκες, που ως γνωστό δύσκολα προσφεύγουν σε τέτοιου είδους ενστάσεις πιεζόμενοι κάτω

από την ανάγκη για δουλειά και την τρομοκρατία ότι δεν πρόκειται να βρουν εάν προχωρήσουν σε ένσταση.

Θα κάνουμε και άλλες επιμέρους παρατηρήσεις στη συζήτηση του νομοσχεδίου στα άρθρα.

Συνοψίζοντας, θα θέλαμε να δηλώσουμε ότι καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο, πρώτον γιατί δεν αντιμετωπίζει το πρόβλημα της απασχόλησης των ειδικών κατηγοριών, όπως ψευδείς αναφέρει και δεν πρόκειται να το αντιμετωπίσει μία Κυβέρνηση που αντιμετωπίζει το σύνολο των εργαζομένων με πολιτική λιτότητας, πολιτική απολύσεων, πολιτική ανεργίας, πολιτική ξεπουλήματος της δημόσιας περιουσίας καθώς επίσης πιστεύουμε ότι δεν εκδημοκρατίζεται το προηγούμενο σύστημα του 1648, δεν αντιμετωπίζονται οι ανάπηροι σαν άνθρωποι με δικαιώματα τη στιγμή που γίνεται άγρια εκμετάλλευση εις βάρος τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Η κ. Αλφιέρη ειδική αγορήτρια του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου, έχει το λόγο.

ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΑΛΦΙΕΡΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι το σημερινό νομοσχέδιο που έρχεται στην Ολομέλεια ήταν μία ευκαιρία για την Κυβέρνηση να αποδείξει την ευαισθησία της για το σύνολο των κοινωνικών ομάδων και να αποδείξει σε μας τη διάθεση που έχει να το αντιμετωπίσει με πολιτικές συλλογικές και όχι με πολιτικές ιδιωτικές.

Ο Συνασπισμός και στην κοινωνία και στη Βουλή έχει υποστηρίξει ότι η περιθωριοποίηση και ο κοινωνικός αποκλεισμός έχουν κοινωνική βάση και αιτιολογία. Ο χαρακτηρισμός και ο στιγματισμός ενός ατόμου είναι αποτέλεσμα συγκεκριμένων κοινωνικών διαδικασιών. Η εξάλειψη του κοινωνικού στιγματισμού και του αποκλεισμού είναι υπόθεση κοινωνική και πολιτική.

Ο πολιτικός σχεδιασμός και η μέριμνα για την απασχόληση προσώπων ειδικών κατηγοριών για να καλύπτει τις σημερινές ανάγκες και να ανταποκρίνεται στα μηνύματα της σύγχρονης κοινωνίας, θα έπρεπε να περιλαμβάνει όλες τις ευπαθείς κοινωνικές κατηγορίες που μαστίζονται από τον κοινωνικό αποκλεισμό ή γίνονται θύματα ρατσιστικών συμπεριφορών.

Η Κυβέρνηση θα έπρεπε να επιδιώξει με την κατάθεση αυτού του σχεδίου νόμου συλλογικές προσεγγίσεις του προβλήματος και να μην επιμένει σε προσωπικές διευθετήσεις που θα έχουν σαν αποτέλεσμα να αδικούνται ακόμη και οι ομάδες που αναφέρονται στο νομοσχέδιο. Για παράδειγμα η ομοσπονδία γονέων και κηδεμόνων ατόμων με ειδικές ανάγκες, η ομοσπονδία νευροπαθών, τα άτομα με ειδικές ανάγκες, οι πολύτεκνοι και οι τυφλοί μας έχουν καταθέσει αιτήματα και ζητούν την προστασία από εμάς.

Είναι γνωστό ότι η χώρα μας βρίσκεται πολύ πίσω από την Ευρωπαϊκή Ένωση στο σχεδιασμό πολιτικών κοινωνικής ένταξης και επανένταξης ατόμων και κοινωνικών κατηγοριών που κινούνται στο περιθώριο της κοινωνίας. Για ένα μεγάλο τμήμα της ελληνικής κοινωνίας, η αναπηρία είναι ακόμη συνδεδεμένη και ισοδυναμεί με την ανικανότητα και τα άτομα που ζουν στο περιθώριο είναι όχι μόνο κοινωνικά απορριπτέα -κοινωνική στάση που διαμορφώνεται και από τις πολιτικές που υπάρχουν- αλλά φέρνουν ακέραιη και την ευθύνη της περιθωριοποίησής τους. Έτσι έχει καταγραφεί στην αντίληψη του μέσου Έλληνα.

Οι πολιτικές της Κυβέρνησης δεν αμβλύνουν αυτές τις εντυπώσεις και δεν βοηθούν στη δημιουργία νέων κοινωνικών στάσεων. Ο Συνασπισμός έχει αναδείξει μέσα από τις παρεμβάσεις του και το διάλογο που έχει αναπτύξει με τους φορείς και τους εργαζόμενους σε μονάδα και προγράμματα κοινωνικού αποκλεισμού, ότι δεν υπάρχει κυβερνητικός συντονισμός και συνεργασία ανάμεσα σε Υπουργεία και υπηρεσίες για την αντιμετώπιση των προβλημάτων και την ανάπτυξη πολιτικών προστασίας και κοινωνικής ένταξης. Χαρακτηριστικό παράδειγμα το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας και το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Καμιά συνεργασία για την ψυχιατρική παραδείγματος χάριν μεταρρύθμιση και το πρόγραμμα Δαφνί-2. Η Κυβέρνηση ανακοίνωσε άρον-άρον ένα σχέδιο νόμου για την ψυχική υγεία μετά την

πρόσφατη επίσκεψη του Φλίν στο ψυχιατρείο και πρέπει να πούμε ότι εδώ η επίσκεψη έγινε μετά από πρωτοβουλίες και πίεση του Συνασπισμού.

Το παρόν σχέδιο νόμου έρχεται από το παρελθόν. Έχει μια συντηρητική ατομοκεντρική κατεύθυνση και δεν εγγίζει τα προβλήματα που απασχολούν την ελληνική κοινωνία. Ο κοινωνικός αποκλεισμός που σημαίνει το σχεδιασμό πολιτικών για τις ευπαθείς κοινωνικές κατηγορίες των γυναικών, των νέων, των ατόμων με ειδικές ανάγκες, των μονογονεϊκών οικογενειών αλλά και των απεξαρτημένων, των αποφυλακισμένων, των νεαρών παραβατών, δεν αντιμετωπίζεται λες και το πρόβλημα δεν υπάρχει στην ελληνική κοινωνία, κύριε Υπουργέ. Η κοινωνική ένταξη και η επανένταξη των παραπάνω κατηγοριών παραμένει ζητούμενο με αποτέλεσμα να ισχυροποιούνται οι τάσεις περιθωριοποίησης και αποκλεισμού ολόκληρων κοινωνικών ομάδων και οικογένειες να οδηγούνται στην απόγνωση.

Το παρόν σχέδιο νόμου είναι η αντιγραφή του 1648/86 που την εποχή εκείνη ήταν ένα βήμα και θα έλεγα σημαντικό. Ζητούμενο είναι σήμερα και το είπαμε και στην Επιτροπή, πώς εφαρμόστηκε με ποιο βαθμό και τι κυρώσεις εφαρμόστηκαν στην καταστρατήγησή του. Είναι ένα θέμα που πρέπει να το δούμε, πρέπει να το αξιολογήσουμε. Έχουν καταγγελλθεί πολλές φορές τα πιστοποιητικά "μαϊμούδες" που βοηθούσαν "ημέτερους" να καταλαμβάνουν θέσεις εργασίας προστατευόμενων κατηγοριών. Θα περιμέναμε να καταθέσετε εδώ τα στοιχεία για την εφαρμογή του 1648/86, τι κυρώσεις υπήρξαν και αν αυτοί οι άνθρωποι που έκαναν τόσο σοβαρές καταστρηγήσεις σε ανθρώπινα δικαιώματα τιμωρήθηκαν ή παρέμειναν στις θέσεις τους και χαίρονται γι'αυτά που κέρδισαν εις βάρος άλλων.

Ερωτηματικά προκαλεί γιατί και στο υπό ψήφιση σχέδιο νόμου δεν ενσωματώνεται η περσινή απόφαση η δική σας του Υπουργείου Εργασίας με θέμα τα προγράμματα νέων θέσεων εργασίας για άτομα με ειδικές ανάγκες, απεξαρτημένους, αποφυλακισμένους και νεαρά παραβατικά άτομα. Γιατί, κύριε Υπουργέ, το αφαιρείτε από αυτήν την πολιτική που καταθέτετε σήμερα εδώ στο Κοινοβούλιο;

Πουθενά δεν υπάρχει πρόθεση για το σχεδιασμό πολιτικών εξίσωσης των ευκαιριών για τα άτομα με ειδικές ανάγκες στηριγμένη στην απόφαση του

Ε.Ι.Ε. Αυτό θα σήμαινε τη χάραξη πολιτικών θεραπείας αποκατάστασης, της εκπαίδευσης, επαγγελματικής κατάρτισης και απασχόλησης για τα άτομα με ειδικές ανάγκες. Θα σήμαινε ακόμη την προσαρμογή και τη διαμόρφωση των διαφόρων περιβαλλόντων, ώστε να έχουν πρόσβαση τα άτομα με ειδικές ανάγκες.

Ο Συνασπισμός έχει καταθέσει μελέτη την οποία θα σας καταθέσουμε στο επόμενο νομοσχέδιο που έρχεται για την κοινωνική φροντίδα.

Με αυτήν την έννοια θεωρούμε ότι η προστασία των ατόμων με ειδικές ανάγκες, όσο αφορά το δικαίωμα απασχόλησης, είναι μέτρο αποσπασματικό. Κατ'επανάληψη έχουμε καταθέσει συγκεκριμένες προτάσεις στο Υπουργείο Δικαιοσύνης και στο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, για την ανάπτυξη προγραμμάτων επαγγελματικής κατάρτισης των φυλακισμένων σε σωφρονιστικά καταστήματα της χώρας. Χαρακτηριστική περίπτωση είναι τα εργαστήρια ταπητουργίας και κοσμήματος των γυναικείων φυλακών Κορυδαλλού.

Επιμένω να το λέω γιατί η κατάργηση για εμάς είναι πολύ σημαντική. Είναι ένας πυρήνας αναστάτωσης, θα έλεγα ότι είναι μια κοινωνική αδικία, για να μην πω τα υπόλοιπα. Και στο άλλο νομοσχέδιο που συζητάμε μιλάτε ευθέως για την κατάργηση αυτών των εργαστηρίων. Θεωρώ ότι είναι μια υπογραφή για το θάνατο αυτών των γυναικών. Νομίζω ότι η σύγχρονη κυβέρνηση δεν έχει δικαίωμα να το κάνει αυτό.

Κύριε Υπουργέ, κάνετε ένα βήμα για τις μονογονεϊκές οικογένειες και μας είπατε περίπου θριαμβευτικά ότι θα αποδεχθείτε τουλάχιστον τα τρία άτομα. Πιστεύω ότι η κρίση των διαπροσωπικών σχέσεων στις σύγχρονες κοινωνίες, αλλά και οι αξίες της ζωής σήμερα είναι διαφορετικές. Ως εκ τούτου

τη πολιτική πρέπει να τη φέρουμε να σκέπτεται διαφορετικά και να κρίνει διαφορετικά, κύριε Υπουργέ.

Πιστεύω ότι η μονογονική οικογένεια είναι ένας ξεχωριστός πυρήνας ζωής και κοινωνικών σχέσεων και αποτελεί πια πραγματικότητα στη χώρα μας. Σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες η μονογονική οικογένεια έχει αναγνωρισθεί και έχουν σχεδιασθεί πολιτικές στήριξης και προστασίας από τη δεκαετία του 1980. Στη χώρα μας οι μονογονικές οικογένειες ιδιαίτερα αυτές που δημιουργούνται από ανύπαντρους γονείς και συνηθέστερα είναι γυναίκες, αντιμετωπίζουν πολλά προβλήματα κοινωνικού αποκλεισμού και περιθωριοποιούνται.

Είπατε, λοιπόν, ότι δεν υπάρχουν μέτρα στήριξης και κοινωνικής προστασίας. Είναι θετικό ότι οι κύριοι συνάδελφοι, άνδρες και γυναίκες μέσα σε αυτό το Κοινοβούλιο έχουν την ευαισθησία και έχουν στηρίξει αυτήν την πρόταση και προέρχεται από όλα τα κόμματα της Βουλής. Καλό θα ήταν λοιπόν, να θεσμοθετηθεί η Βουλή στον άξονα αυτής της κοινωνικής ευαισθησίας και να μην υπάρξει μια κομματική ντιρεκτίβα και να αποκλείσει τη σύνθεση και την ψήφιση, ότι αυτήν τη στιγμή τη μονογονική οικογένεια, την ανύπαντρη μητέρα πρέπει να την υποστηρίξουμε ανεξαρτήτως παιδιών. Δεν υπάρχουν δα και πολλές μονογονικές οικογένειες με τρία παιδιά. Αν βάλετε στην περιπέτεια τις γυναίκες να μπουν σε ένα δρόμο, όπως γίνεται, σε συζητήσεις, είναι απαράδεκτο. Δημιουργείτε "ταχύτητες" πολλών γυναικών και επεκτείνετε το πρόβλημα περιθωριοποίησης.

Θεωρώ λοιπόν ότι οι δικλίδες ασφαλείας που ζητάτε είναι σε τελική ανάλυση αντικοινωνικές και κινδυνεύετε να δημιουργήσετε μητέρες οι οποίες να χάνουν την αξιοπρέπειά τους για ένα μικρό επίδομα.

Θέλω να επισημάνω εδώ ότι η προστασία των μονογονικών οικογενειών και των μελών τους θα αποτελέσει κριτήριο για το Συνασπισμό, για τη στάση που θα κρατήσει στη ψήφιση του σχεδίου νόμου. Η προσωπική επιλογή και οι επιλογές είναι δικαίωμα κάθε πολίτη άνδρα ή γυναίκας και η πολιτεία είναι υποχρεωμένη να τις σέβεται.

Ο Συνασπισμός προτείνει στις προσλήψεις ειδικών κατηγοριών να συμπεριληφθούν και οι ανύπαντροι γονείς ανεξάρτητα από τον αριθμό τέκνων και εισόδημα μέχρι δύο εκατομμύρια (2.000.000) δραχμές.

Η επόμενη ένστασή μας αφορά την πιστοποίηση της οικονομικής κατάστασης μια επιχείρησης. Η αναφορά στον αριθμό των πενήντα απασχολούμενων είναι εξωπραγματική στην κοινωνία που αναπτύσσεται με εκρηκτικούς ρυθμούς στη σύγχρονη τεχνολογία.

Συγκεκριμένα, για να έχει αυτή η πρόταση στοιχεία φερεγγυότητας, θα μπορούσε να στηριχθεί στην πραγματική οικονομική κατάσταση της επιχείρησης, που μπορεί να αποδειχθεί από τον προϋπολογισμό, τα έσοδα, τα έξοδα, τα περιουσιακά στοιχεία, τα υποκαταστήματα και χίλια δύο άλλα αποδεικτικά στοιχεία.

Στο ίδιο σχέδιο νόμου προβλέπονται διαδικασίες εξαιρέσεως. Μια απόφαση του περιφερειακού διευθυντή του ΟΑΕΔ αρκεί για να αναστείλει ή να ακυρώσει την εφαρμογή του νόμου και να επιτρέπει απολύσεις ελέου περιφερειακού διευθυντή του ΟΑΕΔ. Αυτό πρέπει να το λάβετε σοβαρά υπόψη και να εφαρμόσετε δικλίδες ασφαλείας. Δεν μπορεί να ακυρώνει τον ευεργετικό –όπως τον ονομάζετε εσείς– νόμο μία απόφαση ενός περιφερειακού διευθυντή του ΟΑΕΔ.

Επίσης, προκαλούν ερωτηματικά οι διαδικασίες που προβλέπονται στο υπό ψήφιση σχέδιο νόμου για την αντικατάσταση ή την απόλυση εργαζομένων υπαιτιότητας ή ακαταλήλότητας ή ανεπάρκειας. Ποιος πιστοποιεί την ικανότητα ή την επάρκεια; Μπορούν να υπάρξουν αντικειμενικά κριτήρια. Αυτό δεν μπορεί να γίνει για τις υπόλοιπες κατηγορίες εργαζομένων και θα γίνει για τις κατηγορίες εργαζομένων του παρόντος νομοσχεδίου;

Ο Συνασπισμός έχει προτείνει η πρόταση ενός εργοδότη για αντικατάσταση εργαζομένου που προσελήφθη με τις διαδικασίες του υπό ψήφιση νομοσχεδίου προς την πρωτοβάθμια επιτροπή να συνοδεύεται από έκθεση των γραφείων

εργασίας ειδικών κοινωνικών ομάδων του ΟΑΕΔ που πρέπει να αποκεντρωθούν και να στελεχωθούν κατάλληλα.

Εκτιμούμε ότι χρειάζονται κίνητρα και συνθήκες προσαρμογής των εργαζομένων που θα προσληφθούν με τις διατάξεις του παρόντος νόμου στο εργασιακό περιβάλλον. Δεν χρειάζεται αυτό το κινήγημα ότι ναι μεν σε προσλαμβάνω, σου κάνω καλό, αλλά δημιουργείς προβλήματα στην παραγωγικότητα. Αυτή η αντίληψη, κύριε Υπουργέ, δημιουργεί επιπλέον προβλήματα στα άτομα με κάποιες ειδικές ανάγκες.

Επιμένουμε ότι για την πρόσληψη ή το διορισμό προσώπων ειδικών κατηγοριών από υπηρεσίες του άρθρου 3 πρέπει να ισχύσει η διάταξη του άρθρου 1 του ν. 2527/1997. Για να διαφυλαχθεί η διαφανής λειτουργία των επιτροπών των άρθρων 9 και 10 προτείνουμε να θεσπισθεί η εναλλακτικότητα και το "πόθεν έσχες" των μελών της Επιτροπής και να προβλεφθούν κυρώσεις στα μέλη σε περιπτώσεις παραβάσεων από αμέλεια ή δόλο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς δεν μπορούμε να ψηφίσουμε ένα τέτοιο νομοσχέδιο που έχει καθαρά ατομοκεντρικό χαρακτήρα, που αποκλείει από τις ευεργετικές διατάξεις –όπως τις ονομάζει η Κυβέρνηση– μεγάλες ομάδες πολιτών, όπως είναι οι μονογονικές οικογένειες, οι ομάδες απεξαρτημένων πολιτών, οι γονείς ανηλίκων τέκνων με ειδικές ανάγκες, τα απεξαρτημένα άτομα, τα αποφυλακισμένα άτομα, τα νεορά παρεμβατικά άτομα και οι ψυχικά αποθεραπευμένοι.

Είναι ένα νομοσχέδιο που λύνει ιδιωτικά, προσωπικά, περιορισμένα κάποια προβλήματα, αλλά δεν εντάσσεται σε μία γενικότερη πολιτική.

Επιμένουμε, λοιπόν, ότι για να ψηφιστεί αυτό το νομοσχέδιο πρέπει να υπάρξει μία οργάνωση και να περιληφθούν και άλλες ομάδες που έχουν ανάγκη προστασίας.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο Πρόεδρος του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος κ. Τσοβόλας, ορίζει ειδικό αγορητή τον κ. Αναστάσιο Ιντζέ για τη συζήτηση του παρόντος νομοσχεδίου, ο οποίος έχει και το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου για τη μέριμνα για την απασχόληση προσώπων ειδικών κατηγοριών είναι ένα νομοσχέδιο, το οποίο καλύπτει μία κοινωνική ανάγκη. Είναι μία εκδήλωση του κράτους–πρόνοιας και του κράτους αλληλεγγύης.

Είναι γνωστό ότι η έννοια του κράτους–πρόνοιας και αλληλεγγύης είναι κατάκτηση των σοσιαλιστικών ιδεών, διότι εντάσσει τη μέριμνα των ατόμων που χρήζουν ιδιαίτερης προστασίας ως υποχρέωση της οργανωμένης κοινωνίας του κράτους και δεν αφήνει αυτήν τη μέριμνα, τη φροντίδα και την προστασία στην ελεημοσύνη, στην προσωπική ευαισθησία των συνανθρώπων μας.

Αυτή η κοινωνική εκδήλωση προστασίας δεν πρέπει να παρέχεται με όρους που να δημιουργεί στα πρόσωπα που την απολαμβάνουν αισθήματα μειονεκτικότητας. Απεναντίας πρέπει να παρέχεται έτσι που να τα εντάσσει ισότιμα με όλους τους υπόλοιπους πολίτες και να αισθάνεται, ότι είναι δικαίωμα αυτή η προστασία και είναι υποχρέωση της οργανωμένης κοινωνίας της πολιτείας να παρέχει ευκολίες εξεύρεσης εργασίας.

Είναι και αυτή μία μεγάλη διαφορά του κράτους–πρόνοιας με τη σοσιαλιστική αντίληψη από το κράτος–πρόνοιας της καπιταλιστικής αντίληψης. Η καπιταλιστική αντίληψη της πρόνοιας είναι ατομική πρωτοβουλία, είναι ευαισθησία. Η σοσιαλιστική αντίληψη της πρόνοιας είναι κοινωνική υποχρέωση και κανείς δεν υποχρεώνεται στην κοινωνία –σε άτομα υποχρεώνεται– και αυτή είναι η μεγάλη διαφορά.

Βεβαίως, μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, η έννοια της κοινωνικής πρόνοιας έγινε αποδεκτή και στα καπιταλιστικά καθεστώτα, διότι το επέβαλαν οι αντικειμενικές ανάγκες, οι τεράστιες καταστροφές που άφησε πίσω του ...

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Ως κράτους του καλού Σαμαρείτου.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ: Όχι, ήταν ανάγκη, διότι άφησε καταστροφές ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος και δεν μπορούσε να

ξεκινήσει και με καπιταλιστικές δομές η ανασυγκρότηση σε καπιταλιστικά θεμέλια της κοινωνίας.

Γι' αυτό όλα τα κράτη της Δυτικής Ευρώπης, καίτοι δεν διεκυβερνώντο από σοσιαλιστικές κυβερνήσεις, δέχθηκαν την έννοια της κοινωνικής πρόνοιας. Έτσι το κράτος-πρόνοιας που είναι κατάκτηση του 20ού αιώνα, στην Ελλάδα, θεσμικά καθιερώθηκε με το ν. 1648/86. Οι άλλες αναφορές του κράτους-πρόνοιας ήταν αποσπασματικές. Θα αναφέρω για παράδειγμα την προστασία των προσώπων που υπήγοντο στο νόμο 751, οι οποίοι διορίζοντο με τον τρόπο που προβλέπει το παρόν νομοσχέδιο για όλες τις κατηγορίες.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Αυτός ήταν νόμος εμφυλιοπολεμικός, διχασμού.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ: Πράγματι, ήταν νόμος εμφυλιοπολεμικός και αφορούσε ορισμένη παράταξη. Παρά ταύτα, προσέφυγε σε ένα τέτοιο είδος. Γι' αυτό λέω ότι είναι μεγάλη η διαφορά της σοσιαλιστικής αντίληψης του κράτους – πρόνοιας από την καπιταλιστική.

Και μια που μίλησα για το νόμο 751, θα έλεγα ότι έχει μεγαλύτερα εχέγγυα προστασίας για τον τρόπο απόλυσης, απ' ό,τι έχει σήμερα το υπό ψηφίση σχέδιο νόμου, για τον τρόπο απόλυσης των προσώπων που πρέπει να έχουν ειδική προστασία. Κύριε Υπουργέ, αυτό σας το επισημαίνω.

Το κράτος-πρόνοιας εκδηλώνεται με δύο τρόπους. Ο ένας είναι ο προνοιακός –θα μιλήσουμε προσεχώς φαντάζομαι, γιατί σήμερα πέρασε από την Επιτροπή κατ' αρχήν– και ο άλλος είναι η μέριμνα εξεύρεσης εργασίας. Είναι το σχέδιο νόμου που συζητάμε σήμερα.

Επειδή είναι ανάγκη να καλυφθεί αυτό το κενό, το Δημοκρατικό Κοινωνικό Κίνημα ψηφίζει την αρχή του νομοσχεδίου, μολονότι έχει πολλές αντιρρήσεις στα κατ' ιδίαν άρθρα.

Θα κάνω ορισμένες παρατηρήσεις.

Πρώτη παρατήρηση είναι ότι για να εξαναγκαστεί η επιχείρηση να προσλάβει άτομα αυτής της κατηγορίας, πρέπει να απασχολεί τουλάχιστον πενήντα άτομα και να έχει καλή οικονομική κατάσταση. Ο αριθμός των πενήντα απασχολούμενων είναι μεγάλος και ασαφής. Η ασάφειά του έγκειται –θα γίνουν ειδικότερες παρατηρήσεις στην κατ' άρθρο συζήτηση– στο ποιοι είναι αυτοί οι απασχολούμενοι. Συμπεριλαμβάνει και τους μερικώς απασχολούμενους ορισμένου χρόνου, δηλαδή, δύο φορές την εβδομάδα επί πέντε ώρες την ημέρα; Αυτό δεν διευκρινίζεται.

Ακόμη αυτή η καλή οικονομική κατάσταση είναι μια έννοια όχι προσδιορισμένη νομικά. Τονίζω τη λέξη νομικά, διότι θα κληθούν τα δικαστήρια να προσδιορίσουν, τι θα πει καλή οικονομική κατάσταση. Διότι τα δικαστήρια έχουν ένα πρόνομιό, να εξειδικεύουν την εφαρμογή του νόμου σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση. Το "καλή" είναι μια ελαστική έννοια, δεν είναι έννοια επιστημονική. Είναι αντιεπιστημονική και σαφέςτατα αντινομική. Πρέπει λοιπόν να προσδιοριστεί.

Η δεύτερη παρατήρηση που έχω να κάνω είναι ότι το ποσοστό 8% είναι ανεπαρκές. Υπάρχει και ένα παράξενο φαινόμενο, αντιφατικό. Το κράτος ασκεί προνοιακή πολιτική, κυρίως με τις υπηρεσίες του. Εδώ το ποσοστό της υποχρεωτικής πρόσληψης των προστατευόμενων με το παρόν σχέδιο νόμου προσώπων στον ιδιωτικό τομέα γενικότερα είναι 8% και στον καθαρά δημόσιο τομέα και στα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου είναι 5%.

Εγώ περίμενα το αντίστροφο και έτσι πρέπει να είναι. Αυτή είναι η μία παρατήρηση.

Η δεύτερη είναι ότι τα ποσοστά είναι πολύ ανεπαρκή, έπρεπε να είναι 20%, με μία άλλη διάρθρωση των προστατευόμενων προσώπων. Λόγου χάρι θα αναγνώσω ότι προστατεύονται οι πολύτεκνοι γονείς με τέσσερα τέκνα, τα τέκνα πολυτέκνων, τα τέκνα θυμάτων πολέμου, τα τέκνα ειρηνικής περιόδου, τα οποία υποτίθεται ότι δεν έχουν καμία υστέρηση πνευματική, ψυχική, σωματική. Και υπάρχουν και άλλες κατηγορίες που προστατεύονται, όπως είναι οι ανάπηροι πολέμου, ανάπηροι ειρηνικής περιόδου, άτομα με ειδικές ανάγκες που έχουν στην υγεία τους βλάβη σωματική, ψυχική, πνευματική.

Γιατί λέω αυξημένο ποσοστό 20%; Διότι το 10% δεν αποτελείται από ιδιαίτερα άτομα, δηλαδή, ως προς την αρτιμελείά τους. Δεν θα υστερούν από τους λοιπούς πολίτες που προσλαμβάνονται με το ν. 2190 λόγου χάρι. Το ευεργέτημα που τους δίνεται είναι, διότι θέλουμε να υποστηρίξουμε ορισμένες κατηγορίες, τέκνα πολυτέκνων –δημογραφικό πρόβλημα– τέκνα θυμάτων πολέμου, τα οποία δεν έχουν τον ίδιο βαθμό αφετηρίας προς τη ζωή, διότι στερούνται γονέων και προφανώς έχουν λιγότερα οικονομικά, εάν υπάρχει χήρα μητέρα εν σχέσει με τους άλλους που είναι από πλήρη οικογένεια, από γονείς που ζουν και οι δύο. Κατά συνθήκη η πολύτεκνη οικογένεια είναι φτωχότερη από την οικογένεια που έχει ένα ή δύο τέκνα. Αυτός είναι ο λόγος, αλλιώς δεν υπάρχει λόγος προστασίας των τέκνων των πολυτέκνων ή για τους πολυτέκνους. Επειδή οικονομικά είναι αδύνατοι εν σχέσει με τους λοιπούς πολίτες, συν βεβαίως και τη λύση του οξέως δημογραφικού προβλήματος, λαμβάνεται αυτή η πρόνοια. Επομένως, η αύξηση του ποσοστού προστασίας, κατά τα άλλα αρτιμελέςτατων, υγιέςτατων ατόμων, αλλά που προέρχονται από οικογένειες των πολυτέκνων, των θυμάτων πολέμου κλπ., δεν επιφέρει καμία επιβάρυνση, ούτε στην επιχείρηση ούτε στη δημόσια υπηρεσία από πλευράς παραγωγικότητας. Άρα, η αύξηση αυτού του ποσοστού δεν επιφέρει καμία αναστάτωση στην επιχείρηση. Γενικά η παραγωγική μονάδα όποιοι είδους και αν είναι αυτή, δημοσίου ή ιδιωτικού τομέα, είναι ένα ευεργέτημα για τους λόγους που είπαμε. Το υπόλοιπο 10% είναι ένα ποσοστό που μπορεί να το ανεχθεί η επιχείρηση, διότι η επιχείρηση λειτουργεί σε ένα κοινωνικό περιβάλλον και η επιχείρηση οφείλει να κάνει θυσία κοινωνική, διότι σ' αυτήν την κοινωνία στηρίζεται. Επομένως το ποσοστό αυτής της τυχόν επιβάρυνσης από τη μειωμένη παραγωγικότητα των ατόμων που χρήζουν προστασίας, για να εκδηλωθεί η κοινωνική ευαισθησία και για να ενταχθούν ισότιμα με τους υπόλοιπους πολίτες τα άτομα αυτά, δεν είναι μεγάλο. Είναι μικρό. Επομένως, το 10% είναι ένα ποσοστό ικανό, ώστε να συμβάλει και η επιχείρηση που χάριν της κοινωνίας υφίσταται, δρα και κερδίζει –και καλά κάνει– ή η υπηρεσία η δημόσια που έχει άλλο σκοπό. Εκεί μπορεί να έχει τέτοιου είδους, ας πούμε, παραχωρήσεις στα άτομα που αναφέρομαι. Η δεύτερη, λοιπόν, ένστασή μας είναι ότι τα ποσοστά είναι πολύ μειωμένα.

Το τρίτο. Στις προστατευόμενες κατηγορίες των προσώπων δεν περιλαμβάνεται μία κατηγορία που είναι γέννημα κοινωνικό των νεότερων χρόνων των προσφάτων δεκαετιών, της μονογονεακής οικογένειας. Θα ήταν δε παράλογο να λέμε, ναι, προστατεύεται η μονογονεακή οικογένεια, αλλά να έχει τρία άτομα. Συνήθως αυτές οι οικογένειες δημιουργούνται από κάποια ατυχία κοινωνική.

Πολύ σπάνια αλλά εγώ έχω υπόψη μου άτομα, γυναίκες κυρίως, που θέλουν να γίνουν μητέρες χωρίς γάμο. Το πλείστον αυτών των περιπτώσεων είναι από μία ατυχία της ζωής. Επομένως, όταν μιλάμε για μονογονεακή οικογένεια με ένα γονεό, θα έχουμε υπόψη μας γυναίκα με ένα τέκνο και αν έχει και δύο πληροί περισσότερο τους όρους που θέλει να καλύψει το σχέδιο νόμου.

Και επειδή έγινε συζήτηση στην Επιτροπή αντέλεξε ο κύριος Υπουργός κάτι το οποίο εγώ αντιστρέφοντάς το το παίρνω υπέρ του να συμπεριληφθεί και αυτή η κατηγορία στα πρόσωπα που θέλουν ειδική μέριμνα για την απασχόληση.

Είπα ότι ακριβώς για λόγους κοινωνικής ηθικής αντίληψης η μονογονιακή υφίσταται κοινωνικό αποκλεισμό –άθελά μας– κάτι το οποίο μετά από δέκα-είκοσι χρόνια θα εκλείψει. Είναι νέο φαινόμενο, στη δε Ελλάδα νεότερο φαινόμενο. Στη Δυτική Ευρώπη που προέκυψε πριν από είκοσι χρόνια αντιμετωπίστηκε. Εδώ είναι νέο φαινόμενο, είναι της τελευταίας δεκαετίας. Διότι, και αν υπήρχε, απεκρύπτετο, απέφευγαν να πουν ότι υπάρχουν άγαμες γυναίκες με τέκνα. Τώρα, προχωρεί η κοινωνία και βγήκαν στην επιφάνεια αλλά υπάρχει ο αποκλεισμός από το κοινωνικό περιβάλλον.

Για να γίνει, λοιπόν, αυτή η ένταξη και μέχρις ότου αμβλυνθούν οι εσφαλμένες σήμερα –μπορεί χθες να ήταν σωστές– κοινωνικές ηθικές αντιλήψεις για τον τρόπο από–

κτησης τέκνου από άγαμη μητέρα, πρέπει να τύχουν αυτές οι μητέρες προστασίας για να μη τις ρίξουμε στο περιθώριο και ίσως και σε άλλους τρόπους βιοπορισμού που οδηγούν στο περιθώριο και σε άλλου είδους εμπορίες.

Θα ήθελα τώρα να κάνω μία παρατήρηση εν σχέσει με το δικαίωμα του περιφερειακού διευθυντή του ΟΑΕΔ, για να εξαιρεί επιχειρήσεις βάσει ορισμένων λόγων. Το πρώτο είναι το εξής, κύριε Υπουργέ: Έχει δικαίωμα αν απορριφθεί η αίτηση της επιχείρησης να κάνει ένσταση. Ποιος να κάνει ένσταση από πλευράς ενδιαφερομένων όταν είναι θεωρητικά υποψήφιοι για πρόσληψη στη συγκεκριμένη κατηγορία; Θέλετε να νομιμοποιήσουμε τους συλλόγους πολυτέκνων, τους συλλόγους ατόμων με ειδικές ανάγκες του νομού; Το θέμα είναι πώς θα λαμβάνουν γνώση ότι μία επιχείρηση εξαιρείται;

Το δεύτερο: Ποιος θα νομιμοποιείται; Διότι δεν έχει προκηρυχθεί διαγωνισμός. Εξαιρείται αυτή η επιχείρηση. Εγώ που έχω προσδοκία πώς θα παρέμβω να μην εξαιρεθεί και να καταλάβω τη θέση;

Πρέπει, λοιπόν, να πούμε ότι νομιμοποιούνται να προσφεύγουν οι σύλλογοι της συγκεκριμένης περιφέρειας σε περίπτωση που απαλλαγεί αυτή η επιχείρηση με απόφαση του διευθυντού να μην προσλάβει άτομα προστατευόμενα με το σχέδιο νόμου που θα ψηφίσουμε σήμερα αλλιώς είναι μονομερές το δικαίωμα της επιχείρησης σε περίπτωση που θα είναι αρνητική η απόφαση του διευθυντή στην αίτηση της ενώ η άλλη πλευρά δεν υπάρχει. Πρέπει να βρούμε έναν τρόπο να ενίστανται στην απόφαση της επιτροπής και οι έχοντες προσδοκία πρόσληψης σ'αυτήν την επιχείρηση που θα εξαιρεθεί.

Άλλη μία παρατήρηση που θέλω να κάνω είναι οι αρνητικοί ισολογισμοί των δύο τελευταίων ετών. Όσοι έχουν ασχοληθεί με τα οικονομικά και ιδιαίτερα η πρακτική της οικονομίας, οι λογιστές ξέρουν πόσα τερτίπια υπάρχουν για να είναι ζημιόγones λογιστικά στους ισολογισμούς επιχειρήσεις και να ευημερούν στην ουσία.

Πρέπει να μπου ορισμένες δικλίδες ασφαλείας. Παραδείγματος χάρι εάν τρία-τέσσερα χρόνια έχει τέτοιου είδους ισολογισμούς και υφίσταται επιχείρηση, κάτι τρέχει. Ή λέμε ότι η επιχείρηση δεν πάει καλά και μπορεί να εξαιρεθεί. Αυτό το "δεν πάει καλά" πώς θα ελεγχθεί; Πώς θα είναι μετρήσιμη αυτή η έννοια;

Τέτοιου είδους λεπτομέρειες οι οποίες όμως είναι καθοριστικές, -αλλιώς θα γίνεται περιγραφή του νόμου, θα μείνει μόνο χαρτί κενό- δεν θα επιτελέσουν τον πολύ ιερό σκοπό, που πάει να επιτελέσει αυτή η νομοθετική πρωτοβουλία και πρέπει να βρούμε αυτές τις ασφαλιστικές δικλίδες, για να μπορέσει στο μέγιστο δυνατόν να εφαρμοστεί ο σκοπός αυτού του νόμου.

Αυτές τις παρατηρήσεις σημειώνουμε και πάλι. Ψηφίζουμε την αρχή του νομοσχεδίου, διότι είναι αναγκαία η ύπαρξη προστασίας των προσώπων των κατηγοριών, που περιλαμβάνονται στο νομοσχέδιο και θα εκφράσουμε τις θέσεις μας στην κατ' άρθρον συζήτηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων έχει το λόγο.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου που σήμερα έχω την τιμή να σας παρουσιάσω, υπηρετεί βασικά τρεις σημαντικές αρχές.

Η πρώτη είναι εκείνη της κοινωνικής αλληλεγγύης. Η δεύτερη είναι η διαφάνεια και η αποτελεσματικότητα σε ένα σύστημα κοινωνικών σχέσεων και η τρίτη είναι η στήριξη της ανантаγωνιστικότητας των ελληνικών επιχειρήσεων.

Να θυμίσω εδώ ότι με το νόμο 1648 του 1986, κατοχυρώσαμε και διευρύνουμε κοινωνικά δικαιώματα και πάνω απ' όλα ξεπληρώσαμε ένα χρέος της πολιτείας απέναντι σε κάποιες κατηγορίες πολιτών, μια και υπήρχε σαφής και ρητή συνταγματική διάταξη. Είναι το άρθρο 21 παράγραφος 2 του Συντάγματος. Και το αναφέρω αυτό, διότι ο συνάδελφος από τη Νέα Δημοκρατία θυμήθηκε το Σύνταγμα, αλλά δεν θυμήθηκε ότι από το 1975 μέχρι το 1981 δεν θεώρησαν χρήσιμο και

σκοπικό να φέρουν τη σχετική νομοθετική ρύθμιση και παραπέρα να θυμίσω εδώ ότι το ν. 1648/86 η Νέα Δημοκρατία τον καταψήφισε στην Εθνική Αντιπροσωπεία. Θεωρώ πολύ σημαντικό το γεγονός ότι σήμερα στηρίζει το ν. 1648 και ζητάει και παραπέρα διεύρυνσή του.

Υπάρχει λοιπόν το περιεχόμενο και ο στόχος του νόμου. Άκουσα τις διάφορες συγκρίσεις σε σχέση με τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Θέλω να πω ότι πράγματι στις περισσότερες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης αυτά τα άτομα, αυτές οι ομάδες πληθυσμού που περιλαμβάνονται στο σχέδιο νόμου, τυγχάνουν ειδικής προστασίας, με κάποιες εξαιρέσεις. Ο πυρήνας είναι τα άτομα με ειδικές ανάγκες και τίποτε άλλο. Εμείς εδώ προσθέτουμε τους πολύτεκνους, διότι έχουμε οξύτατο δημογραφικό πρόβλημα και καλώς τους προσθέτουμε. Άλλωστε, αυτό που προβλέπεται και από το Σύνταγμά μας, όπως και τους αγωνιστές της Εθνικής Αντίστασης και τις οικογένειές τους ή τους ανάπηρους και τα θύματα πολέμου, ακριβώς, λόγω της ιδιαίτερης, της ξεχωριστής συμβολής τους στην υπόθεση της ανεξαρτησίας, στην υπόθεση της δημοκρατίας, γιατί έχουμε και τη διάρκεια της δικτατορίας στην υπόθεση της ελευθερίας. Έχει νομολογηθεί άλλωστε και από το Συμβούλιο της Επικρατείας, ότι αυτές οι προσεγγίσεις είναι σωστές και παραδεκτές, σύμφωνα με το Σύνταγμα.

Θα ήθελα ακόμα να γνωρίζετε ότι, επειδή ακριβώς προσθέτουμε κατηγορίες, έχουμε το υψηλότερο ποσοστό κάλυψης 8%, γιατί μιλάμε για αναγκαστικές τοποθετήσεις, αναγκαστικές προσλήψεις και η αμέσως επόμενη χώρα έχει 5% και χρόνο με το χρόνο αυτό το μειώνουν οι ευρωπαϊκές χώρες και κάποιες το έχουν καταργήσει, ακριβώς γιατί η ανταγωνιστικότητα, η λέξη της εποχής, τους επιβάλλει τέτοιες ρυθμίσεις, γιατί αν θέλετε έχουν ειδικές και προνομιακές μεταχειρίσεις οι επιχειρήσεις.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ**)

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Αυτό δείχνει και το ανθρώπινο πρόσωπο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Παρακαλώ.

Τώρα μερικά χρόνια μετά. Επιχειρούμε -και πιστεύω ότι επιτυγχάνεται αυτός ο στόχος- να διορθώσουμε κενά και αδυναμίες που εμφανίστηκαν και να προσαρμοσθούμε στα νέα δεδομένα. Και ξεκινώ κατ' αρχήν με το θέμα της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων. Γιατί είδα και εδώ αντιφατικές προσεγγίσεις.

Υπάρχει πρόβλημα στις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις. Το άκουσα απ' όλους τους συναδέλφους. Κοινός είναι ο τόπος. Γι' αυτό και επαναλαμβάνουμε τις ρυθμίσεις που ισχύουν, ότι μικρές επιχειρήσεις κάτω από πενήντα άτομα -αν δεν υπήρχε αυτός ο όρος θα πηγαίναμε και σε κάτω από πενήντα άτομα- δεν είναι υποχρεωμένες να προσλάβουν αναγκαστικά ή υποχρεωτικά από τα άτομα αυτών των κατηγοριών. Πώς μπορούν να πάνε και τα δυο μαζί; Και αν δεν δει κανείς την ισορροπία των διατάξεων του νόμου, αν μεμονωμένα προσεγγίζει κανείς το θέμα, όπως το έκανε πολύ σωστά ή πολύ κακά και η συνάδελφος από το Συνασπισμό, όταν λέει ότι δεν υιοθετείτε τη συλλογικότητα αφού δεν υιοθετείτε όλα τα αιτήματα που σας έθεσαν όλες οι επιμέρους ομάδες. Αν υιοθετούσαμε όλα τα αιτήματα είναι φανερό ότι θα ξεφεύγαμε από το στόχο του νόμου. Και αυτό είναι ένα νομοσχέδιο που αναζητάει και επιτυγχάνει ισορροπίες. Και ανέφερα προηγουμένως τις σταθερές πάνω στις οποίες στηρίζεται η πρόταση που υποβάλλουμε σήμερα στην Εθνική Αντιπροσωπεία.

Όταν π.χ. φύγαμε από το εξηκοστό πέμπτο έτος της ηλικίας και προτείναμε ως ανώτατο όριο το τεσσαράκοντο πέμπτο έτος της ηλικίας, το κάναμε και αυτό για να στηρίξουμε την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων. Όταν κάναμε προγραμματισμό μια φορά το χρόνο και ζητούμε να υποβληθούν προτάσεις για να μας πουν οι επιχειρήσεις τι ανάγκες και τι ειδικότητες από προσωπικό έχουν -και βέβαια έχουμε και τη διαφάνεια από την άλλη πλευρά- το κάνουμε ακριβώς για να τους δώσουμε εκείνα τα άτομα που έχουν ανάγκη, διότι αυτό

το σχέδιο νόμου, κυρία Αλφιέρη, δεν αντιμετωπίζει ζητήματα πρόνοιας. Δεν είναι ένα προνοιακό νομοσχέδιο. Θέλει να εντάξει στην παραγωγική διαδικασία ανθρώπους που μπορούν να ενταχθούν και να είναι χρήσιμοι στην επιχείρηση. Να μη νιώθουν μειονεξία στα πλαίσια της επιχείρησης. Κατά συνέπεια και τα ίδια τα άτομα τα προστατεύουμε και τις επιχειρήσεις μέσα από τις νέες διαδικασίες, διότι θα τους στείλουμε τα πρόσωπα εκείνα που έχουν ανάγκη, συν τα μέτρα που παίρνουμε για επιδότηση ή επιχορήγηση αυτών των επιχειρήσεων, συν την εργονομική διευθέτηση κλπ. και θα έλθω σ' αυτά τα ζητήματα. Και βέβαια θέσαμε και το μέτρο των ισολογισμών, να μην έχουν οι επιχειρήσεις αρνητικούς ισολογισμούς τα δυο προηγούμενα χρόνια.

Αυτά τα ζητήματα τα κρίνουν οι επιθεωρητές εργασίας και το Υπουργείο Εργασίας. Δεν πάνε πριν στα δικαστήρια να κριθούν. Μια μη υγιής επιχείρηση, είτε είναι δημόσιου τομέα είτε είναι αμιγώς ιδιωτική είναι φανερό ότι δεν θα μπορέσει να αντέξει στον ανταγωνισμό εάν επιβαρυνθεί, διότι είτε το θέλουμε είτε δεν το θέλουμε το κόστος σήμερα εργασίας και το κόστος παραγωγής ανά μονάδα προϊόντος είναι κρίσιμο σημείο σε σχέση με την ανταγωνιστικότητα και της οικονομίας και των επιχειρήσεων.

Η δεύτερη μεγάλη παρέμβαση έχει να κάνει με το αντικειμενικό σύστημα. Αν δεν είναι αυτό ένα κτύπημα στις πελατειακές σχέσεις, τι είναι κτύπημα στις πελατειακές σχέσεις, όταν εδώ έχουμε μοριοποίηση με συγκεκριμένες αναφορές σε εφτά κατηγορίες και όταν πέρα από τα ζητήματα της αξιοκρατίας, του πόσα παιδιά έχει ο καθένας, βάζουμε και το θέμα της οικονομικής κατάστασης του προστατευόμενου ή της οικονομικής κατάστασης του συνόλου της οικογένειας. Ήταν ένα αίτημα που είχε τεθεί από πολλές πλευρές γιατί σήμερα πράγματι τύχαιναν προστασίας άτομα τα οποία λόγω της οικονομικής τους επιφάνειας δεν θα έπρεπε να τύχουν αυτής της προστασίας. Άρα, εδώ έχουμε αμεροληψία, έχουμε διαφάνεια έχουμε αντικειμενικότητα, έχουμε αποτελεσματικότητα. Ο προγραμματισμός, αν θα το προσέξετε, πάει παράλληλα με το ΑΣΕΠ, δηλαδή, με τις ημερομηνίες που γίνονται οι γενικοί διαγωνισμοί για να γνωρίζουν όλοι οι Έλληνες αλλά και αυτές οι κατηγορίες μέσα και από τη δημοσιοποίηση που προβλέπεται στο σχέδιο νόμου, προκειμένου να μην έχουμε εμπλοκές, αλλά και να εξορθολογίσουμε όσο γίνεται περισσότερο το σύστημα.

Στο παρελθόν είχε τεθεί ένα κρίσιμο ζήτημα σε σχέση με τη λειτουργία των υγειονομικών επιτροπών, κάποιοι πήγαν στους εισαγγελείς και κάποιοι δεν πήγαν.

Όταν γιατροί και μάλιστα διευθυντές υπογράφουν ότι κάποιος έχει αναπηρία ή όταν κάποιες επιτροπές δεν μπορούν να το κρίνουν αντικειμενικά, είναι ένα ζήτημα. Με τις νέες ρυθμίσεις πάμε στις πρωτοβάθμιες υγειονομικές επιτροπές.

Και να πω εδώ στη συνάδελφο από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος στην κ. Μπόσκου ότι δεν διάβασε καλά το νόμο. Αυτές οι επιτροπές πλέον συγκροτούνται με κλήρωση κάθε έξι μήνες όσον αφορά τους γιατρούς και με κλήρωση κάθε

πρώι, όσον αφορά ποιος ασθενής περνάει.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Πώς επιλέγεται το σώμα...

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Από εκεί και πέρα, εάν κάποιοι δημόσιοι λειτουργοί δεν κάνουν καλά τη δουλειά τους, είναι άλλο θέμα. Και αυτό είναι το σύστημα που προτείνουμε. Αν έχετε κάτι πιο διαφανές και πιο αντικειμενικό από αυτό που προβλέπεται, με θετική πρόταση όμως και όχι με αφορισμό, είμαστε έτοιμοι να το διορθώσουμε αύριο εδώ.

Όλα αυτά έχουν ως στόχο να περιορίσουμε αρνητικά φαινόμενα. Από εκεί και πέρα, εάν υπάρχουν αρνητικά φαινόμενα, νομίζω ότι πρέπει να πάνε στις αρμόδιες αρχές, είτε είναι διοικητικές είτε είναι δικαστικές.

Άκουσα ακόμη ότι δεν κάναμε διάλογο. Κάναμε διάλογο σχεδόν ένα χρόνο με όλες τις οργανώσεις. Ήρθαν και στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή. Ας έρθει μια οργάνωση από αυτές που εμπλέκονται εδώ και να πει ότι δεν συζητήσαμε. Είναι φανερό ότι δεν ικανοποιήσαμε τα αιτήματα όλων, γιατί ο καθένας έβαζε τους δικούς του, λογικά, μαξιμαλιστικούς στόχους. Και όχι μόνο συζητήσαμε με όλες τις αντιπροσωπευτικές οργανώσεις, αλλά πήγε και στην ΟΚΕ και εμπλουτίστηκε –όπως είδατε– το σχέδιο νόμου στη συζήτηση που κάναμε στη Διαρκή Επιτροπή. Εδώ είμαστε να πάμε τις διορθώσεις και παραπέρα.

Άκουσα ότι δεν έχουμε δώσει τα στοιχεία, αν δηλαδή μέχρι σήμερα αυτός ο ν. 1648 απέδωσε ή δεν απέδωσε. Κατ'αρχήν, επιφυλάχθηκα να σας δώσω ακριβή στοιχεία σήμερα στην Εθνική μας Αντιπροσωπεία. Θέλω να γνωρίζετε ότι μέχρι σήμερα έχουν διοριστεί τριάντα τρεις χιλιάδες διακόσια πενήντα δύο άτομα. Αυτός είναι ο ακριβής αριθμός. Απ'αυτά, τα δώδεκα χιλιάδες εκατόν δεκαπέντε είναι πολύτεκνοι.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ: Από πότε είναι αυτά, κύριε Υπουργέ;

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Από το 1987 που πρωτοεφαρμόστηκε ο νόμος, μέχρι σήμερα.

Δεκατρείς χιλιάδες διακόσια δέκα είναι άτομα με ειδικές ανάγκες, τρεις χιλιάδες δεκαέξι είναι παιδιά αναπήρων πολέμου, χίλιοι εξακόσιοι δώδεκα είναι παιδιά αντιστασιακών, δύο χιλιάδες οκτακόσιοι εννέα είναι συγγενείς ατόμων με ειδικές ανάγκες και οι λοιποί προστατευόμενοι είναι τετρακόσια ενενήντα άτομα. Έχω αναλυτικά και κατά νομό τα στοιχεία τους.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Να μας τα δώσετε, κύριε Υπουργέ.
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ Να τα καταθέσετε, κύριε Υπουργέ.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Τα καταθέτω στην Εθνική Αντιπροσωπεία αυτήν τη στιγμή, για να γνωρίζετε πόσοι έχουν διοριστεί σε κάθε περιοχή.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων κ. Μ. Παπαϊωάννου καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα τα οποία έχουν ως εξής:

Δ/ΝΣΗ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ

ΑΤΟΜΩΝ ΜΕ ΕΙΔΙΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ

ΚΑΙ ΛΟΙΠΩΝ ΕΙΔΙΚΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΩΝ

Αθήνα 31 Αυγούστου 1996

Ναί

Αριθμητικά στοιχεία που εμφανίζουν τα άτομα που υποβλήθηκαν σε τέσεις εργασίας με βάση το Ν. 1648/1986, από το έτος 1987 μέχρι σήμερα, σε όλη τη χώρα κατά κατηγορία προστατευόμενων ατόμων και συνολικά..

(Υπόψη κ. Υπουργού).

Πολύτεκνοι
 12.115

άτομα με ειδ. ανάγκες
 13.210

παιδιά ανα-
 πτήρων πολέμου
 3.016

παιδιά αντιστασιακών
 1.612

συγγενείς ατόμων με ειδ. ανάγκη
 2.809

λοιποί προστατευόμενοι
Ν. 1648/1986
 490

Σύνολο: 33.252 άτομα

Η προϊσταμένη του Τμήματος
 Πασσιώτη
 Γ. ΠΑΣΣΙΩΤΗ

77

ΓΔ/ΝΣΗ Δ4
ΤΜΗΜΑ ΙΙ

Αθήνα 28 Αυγούστου 1998

Αριθμητικά στοιχεία που εμφανίζουν τα άτομα που υποδεχθήσαν σε θέσεις εργασίας με βάση το Ν. 1648/1986 σε όλη τη χώρα, κατά κατηγορία προστατευόμενων ατόμων και συνοδικά από το έτος 1987 μέχρι σήμερα.

1.. Αθήνα..

Πολύτεκνοι	Α.Μ.Ε.Α.	τέκνα αναπήρων πολέμου	τέκνα αγωνιστών εθν. αντιστα	Συγγενείς ΑμεΑ	πομπή προστ. τέκνα
8.412	8.540	1.650	838	1772	375
	Σύνολο Αθήνας				
	(21.587)				
<u>2.. Πειραιάς..</u>					
279	762	141	73	79	—
	Σύνολο Πειραιά				
	(1334)				

ΠΟΛΥΤΕΚΝΟΙ	Α.Μ.Ε.Α.	τέκνα αναπήρων πολέμου	τέκνα αγωνιστών Εθν.-αντίστ.	Συγγενείς Άμεσ.	Άλλοι προστα- τευόμεν.
<u>3.- Ν. Μακνησίας</u>					
48	150	27	26	22	2
	Σύνολο Ν. Μακνησίας				
	(275)				
<u>4.- Ν. Φθιώτιδας</u>					
44	44	54	12	18	
	Σύνολο Ν. Φθιώτιδας				
	(172)				
<u>5.- Ν. Κοζάνης</u>					
336	149	79	85	73	
	Σύνολο Ν. Κοζάνης				
	(729)				
<u>6.- Ν. Μεσσηνίας</u>					
76	52	30	17	6	2
	Σύνολο Ν. Μεσσηνίας				
	(183)				

Πολύτεκνοι	Α.Μ.Ε.Α.	τέκνα αναπήρων πολέμου	τέκνα αγωνιστών Εθν. Αντίστ.	Συγγενείς ΑΜΕΑ	ήτοιχοι προστα- τευόμενοι
<u>7.- Ν. Ευβοίας</u>					
272	215	53	28	43	2
	Σύνολο	Ν. Ευβοίας			
	(613)				
<u>8.- Ν. Ηέσθου</u>					
28	27	4	6	11	2
	Σύνολο	Ν. Ηέσθου			
	(78)				
<u>9.- Ν. Δωδεκανήσου</u>					
104	67		7	17	
	Σύνολο	Ν. Δωδεκανήσου			
	(195)				
<u>10.- Ν. Αιτωλίας</u>					
24	24	6	15	15	1
	Σύνολο	Ν. Αιτωλίας			
	(85)				
<u>11.- Ν. Ξάνθης</u>					
6	2	1		2	
	Σύνολο	Ν. Ξάνθης			
	(11)				

ΠΟΛΥΤΕΚΝΟΙ	Α.Μ.Ε.Α.	τέκνα αναπήρων πολέμου	τέκνα αγωνιστών εθνικής αντίστασης	Συγγενείς Α.Μ.Ε.Α.	λοιποί προστα ευόμενοι
12. Ν. ΘΕΣ/νίκης					
1089	2078	445	216	417	90
	Σύνολο Ν. ΘΕΣ/νίκης.				
	(4.325)				
13. Ν. ΠΕΛΛΑΣ					
23	20	11	5	1	—
	Σύνολο Ν. ΠΕΛΛΑΣ				
	(60)				
14. Ν. ΘΕΣΠΡΩΤΕΙΑΣ					
7	10	7	—	3	—
	Σύνολο Ν. ΘΕΣΠΡΩΤΕΙΑΣ				
	(27)				
15. Ν. ΚΙΛΚΙΣ					
44	30	6	6	—	—
	Σύνολο Ν. ΚΙΛΚΙΣ				
	(84)				

ΠΟΛΥΤΕΚΝΟΙ	ΑΠ.Ε.Α.	τέκνα αναπήρων πολέμου	τέκνα αγωνιστών Εθν. ανείκε.	Συγγενείς Α.Μ.Ε.Α.	ήτοιχοι προσπ. τενόμε
<u>16.- Ν. Κορινθίας</u>					
47	33	33	7	16	
<u>Σύνολο Ν. Κορινθίας</u>					
(136)					
<u>17.- Ν. Κεφαλληνίας</u>					
3	6	3	2	2	
<u>Σύνολο Ν. Κεφαλληνίας</u>					
(16)					
<u>18.- Ν. Αργολας</u>					
18	8	5	9	5	
<u>Σύνολο Ν. Αργολας</u>					
(45)					
<u>19.- Ν. Καρδίτσας</u>					
26	22	28	2	1	
<u>Σύνολο Ν. Καρδίτσας</u>					
(79)					

πολύτεκνοι	Α.Μ.Ε.Α.	τέκνα αναπήρων πολέμου	τέκνα αγων. εθν. ανείκε.	συγγενείς Α.Μ.Ε.Α.	ηοιηοί προσέχ. τέυό- μενοι.
<u>20.- Ν. Ηρακλίου</u>					
24	5		7	13	-
	<u>Σύνολο Ν. Ηρακλίου</u>				
	(49)				
<u>21.- Ν. Δράμας</u>					
17	26	10	3		
	<u>Σύνολο Ν. Δράμας</u>				
	(56)				
<u>22.- Ν. Φωκίδας</u>					
	<u>Σύνολο Ν. Φωκίδας</u>				
	(33)				
<u>23.- Ν. Χαλκιδικής</u>					
25	14	7	2	2	
	<u>Σύνολο Ν. Χαλκιδικής</u>				
	(50)				
<u>24.- Ν. Ηρακλείου</u>					
173	101	48	45	40	
	<u>Σύνολο Ν. Ηρακλείου</u>				
	(407)				

Πολύτεκνοι	Α.Μ.Ε.Α.	τέκνα αναπήρων πατρών	τέκνα αγών. Εθν.αντίστ.	συγγενείς Α.Μ.Ε.Α.	λοιποί προβλε- πόμεν
<u>25.- Ν. Ηλείας.-</u>					
19	38	20	6	7	-
	Σύνολο Ν. Ηλείας				
	(90)				
<u>26.- Ν. Φλώρινας.</u>					
54	36	21	11	14	-
	Σύνολο Ν. Φλώρινας				
	(134)				
<u>27.- Ν. Αρκαδίας</u>					
65	52	34	29	24	-
	Σύνολο Ν. Αρκαδίας				
	(204)				
<u>28.- Ν. Γαρίτσας</u>					
40	30	16	10	11	-
	Σύνολο Ν. Γαρίτσας				
	(107)				
<u>29.- Ν. Ροδόπης</u>					
9	10	1	1	2	-
	Σύνολο Ν. Ροδόπης				
	(23)				

ΠΟΛΥΤΕΚΝΟΙ	Α.Μ.Ε.Α.	τέκνα αναπήρων πολέμου	τέκνα αγνών εθν. αντιστ.	συγγενείς Α.Μ.Ε.Α.	λοιποί προστα- τευό- μενοι
30.- Ν. Σερρών					
30	29	22	8	8	6
	Σύνολο Ν. Σερρών				
	(103)				
31.- Ν. Ρεθύμνου					
26	23	10	2		7
	Σύνολο Ν. Ρεθύμνου				
	(68)				
32.- Ν. Χίου					
13	17	12			
	Σύνολο Ν. Χίου				
	(42)				
33.- Ν. Λευκάδας					
8	3	2	-	-	-
	Σύνολο Ν. Λευκάδας				
	(13)				
34.- Ν. Πιερίας					
37	18	11	4	6	-
	Σύνολο Ν. Πιερίας				
	(76)				

ΠΟΛΥΤΕΚΝΟΙ	Α.Μ.Ε.Α.	ΤΕΚΝΑ ΑΝΑΠΗΡΩΝ ΠΟΛΕΜΟΥ	ΤΕΚΝΑ ΑΓΓΛΩΝ ΕΘΝ. ΑΝΕΙΣΤ.	ΕΥΧΚΕΝΕΙΣ Α.Μ.Ε.Α.	ΛΟΙΠΟΙ ΠΡΟΣΤΑ- ΤΕΥΟΜΕΝ
<u>35.- Ν. Κερκύρας</u>					
41	43	18	5	10	-
	Σύνολο Ν. Κερκύρας				
	(117)				
<u>36.- Ν. Αχαΐας</u>					
98	121	50	40	55	
	Σύνολο Ν. Αχαΐας				
	(364)				
<u>37.- Ν. Αρκαδίας</u>					
23	18	14	-	5	-
	Σύνολο Ν. Αρκαδίας				
	(60)				
<u>38.- Ν. Αργολίδας</u>					
139	92	49	46	37	-
	Σύνολο Ν. Αργολίδας				
	(363)				
<u>39.- Ν. Έβρου</u>					
25	36	28	-	10	-
	Σύνολο Ν. Έβρου				
	(99)				

πολύτεκνοι	Α.Μ.Ε.Α.	τέκνα αννητήρων πολέμου	τέκνα αγων. Εθν. αντίστ.	συγγενείς Α.Μ.Ε.Α.	ήτοι προσε- λευτή νοι
<u>40.- Ν. Βοιωτίας</u>					
112	120	22	14	28	-
	<u>Σύνολο Ν. Βοιωτίας</u>				
	(296)				
<u>41.- Ν. Ίδου</u>					
10	5	4	3	3	2
	<u>Σύνολο Ν. Ίδου</u>				
	(27)				
<u>42. Ν. Ιωαννίνων.</u>					
18	25	4	2	2	-
	<u>Σύνολο Ν. Ιωαννίνων</u>				
	(51)				
<u>43.- Ν. Πρέβεζας.</u>					
18	17	10	7	-	8
	<u>Σύνολο Ν. Πρέβεζας</u>				
	(60)				
<u>44.- Ν. Χανίων</u>					
80	78	43	9	13	-
	<u>Σύνολο Ν. Χανίων</u>				
	(223)				

ΠΟΛΥΤΕΚΝΟΙ	Α.Μ.Ε.Α.	τέκνα αναπήρων πολέμου	τέκνα αγων. Εθν. Αντίστα.	συγγενείς Α.Μ.Ε.Α.	ήτοιχοι προστα- τευό- μενοι...
45.- Ν. Ευρυτανίας..					
6	5	2	2	2	-
	Σύνολο Ν. Ευρυτανίας.				
	(17)				
46.- Ν. Γρεβενών..					
5	7	3	1	-	
	Σύνολο Ν. Γρεβενών				
	(16)				
47.- Ν. Τρικώπων					
24	22	13	4	7	-
	Σύνολο Ν. Τρικώπων				
	(70)				
					27).

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΓΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Υπήρξε ένα ζήτημα σε σχέση με το σύγχρονο κοινωνικό πρόβλημα και τις μονογονεϊκές οικογένειες κλπ.

Θέλω να τονίσω εδώ ότι είμαι κοντά σε όλες τις προσεγγίσεις που έγιναν. Είμαι από εκείνους που υποστηρίζουν ότι το κοινωνικό πρόβλημα αλλάζει με το χρόνο. Δεν μένει σταθερό.

Σήμερα, το κεντρικό ζήτημα είναι η ανεργία και ο κοινωνικός αποκλεισμός. Σε κάποιες άλλες εποχές μπορεί να μην ήταν κοινωνικό πρόβλημα η ανεργία ή ο κοινωνικός αποκλεισμός με τα σημερινά τους χαρακτηριστικά. Αυτήν την ιδιαιτερότητα την αναγνωρίζει το σχέδιο νόμου που έχετε μπροστά σας.

Υπάρχει ένα ζήτημα. Ένα ζήτημα που συνδέεται με το μέχρι πού φτάνει η κοινωνική προστασία. Γιατί αυτές οι οικογένειες –και είναι φανερό σε όλους μας και δεν μπορεί κανένας να το αμφισβητήσει– ότι κυρίως έχουν ένα παιδί. Εάν πας όμως σε μια ρύθμιση τέτοια και ο χήρος ή η χήρα που προστατεύουμε, έχει ως προϋπόθεση τα τρία παιδιά και εδώ προστατεύουμε με ένα παιδί, έχεις έντονο πρόβλημα συνταγματικότητας. Χρειάζεται ίδια αντιμετώπιση. Είναι φανερό ότι αυτό το σχέδιο νόμου αντιμετωπίζει μόνον το θέμα των αναγκαστικών τοποθετήσεων και προσλήψεων. Δεν σημαίνει ότι η πολιτεία δεν πρέπει να πάρει μέτρα πολιτικής συνολικά για όλες αυτές τις οικογένειες και να αντιμετωπίσει το ζήτημα. Προκειμένου να δημιουργηθούν αυτού του είδους τα προβλήματα εμμένουμε σ' αυτήν μας, την πρώτη θέση.

Παρακάλεσα να έλθουν κάποιες συγκεκριμένες προτάσεις, που να δίνουν απάντηση και σ' έναν άλλον κρίσιμο ερώτημα, που είναι το πώς αποδεικνύονται όλα αυτά; Εδώ, χρειάζονται κάποια δημόσια έγγραφα. Γιατί όλα αυτά αποδεικνύονται μέσα από δημόσια έγγραφα. Και εδώ υπάρχουν δυσκολίες. Γι' αυτό και ζήτησα να έλθει σχετική και συγκεκριμένη πρόταση και από τη Γενική Γραμματεία Ισότητας και από όλους όσους καταθέτουν μια τέτοια πρόταση. Την περιμένω και από το Συνασπισμό.

ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΑΛΦΙΕΡΗ: Την καταθέσαμε.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΓΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Ναι, αλλά θα σας πω πόσες αδυναμίες έχει.

Από και πέρα, θα ήθελα να γνωρίζετε ότι μέχρι τέλους του 1997 το Υπουργείο Εργασίας σε στενή συνεργασία με το Υπουργείο Υγείας, έχει χρηματοδοτήσει δράσεις γύρω από τα άτομα με ειδικές ανάγκες που αφορούν εννέα χιλιάδες άτομα συνολικού προϋπολογισμού τριάντα έξι δισεκατομμυρίων (36.000.000.000) δραχμών. Και έχει αξία να σας πω ότι για τη διετία 1998–1999 υπάρχουν δύο ξεχωριστά υποπρογράμματα αντί για ένα που υπήρχε πριν, στο πλαίσιο πάντα του προαναφερθέντος προγράμματος και το σύνολο των δαπανών θα είναι τριάντα έξι δισεκατομμύρια (36.000.000.000) δραχμές για δύο χρόνια. Δηλαδή, τα ίδια χρήματα θα πάνε για δύο υποπρογράμματα, θα διπλασιασθούν από ό,τι ήταν πριν, μέσα σε δύο χρόνια.

Επειδή αναφέρθηκαν ορισμένα πράγματα κυρίως από την πλευρά του Συνασπισμού, θα ήθελα να πω ότι ήδη αυτήν τη στιγμή είναι σε εφαρμογή τέτοιου είδους προγράμματα. Πρέπει να γνωρίζετε ότι για τα άτομα με ειδικές ανάγκες, έχουμε υπογράψει σχετική υπουργική απόφαση από τις 20 Αυγούστου του 1998. Υπάρχει τριετές πρόγραμμα επιχορήγησης αυτών των ατόμων με τη νέα μέθοδο πλέον, που δεν επιδοτείται η επιχορήγηση αλλά το ίδιο το άτομο με εξήμισι χιλιάδες (6.500) δραχμές την ημέρα τον πρώτο χρόνο, με επτάμισι χιλιάδες (7.500) δραχμές ημερησίως το δεύτερο χρόνο και με οκτώ χιλιάδες (8.000) δραχμές ημερησίως τον τρίτο χρόνο. Αυτό σημαίνει ότι ο εργοδότης θα επιδοτείται για όλο αυτό το χρονικό διάστημα, για τρία χρόνια, με την υποχρέωση να τους κρατήσει και δέκα μήνες μετά.

Όταν κάποιος εργασθεί περίπου τέσσερα χρόνια είναι φανερό ότι πλέον εντάσσεται στις ανάγκες της επιχείρησης, σε συνδυασμό και με τα ζητήματα της εργονομικής διευθέτησης.

Υπάρχει το πρόγραμμα για τους αυτοαπασχολούμενους, για άτομα με ειδικές ανάγκες πάντα, που ξεκινάει από δύο χιλιάδες οκτακόσιες (2.800) δραχμές μέχρι τρεις χιλιάδες τετρακόσιες (3.400) δραχμές. Και αν θέλετε να έχετε μία μικρή εικόνα, για να μην πάω στα προγράμματα κατάρτισης, ένταξης κλπ., θα σας πω πως ήταν το αντίστοιχο πρόγραμμα του 1993. Ήταν μονοετούς διάρκειας, με επιδότηση για τρεις μήνες. Τώρα μιλάμε για τρία χρόνια, πέρα από το ότι τώρα υπάρχει περίοδος προκατάρτισης και προσαρμογής με χρήματα τα οποία καταβάλλονται βασικά, όχι από κοινοτικούς πόρους αλλά είναι προγράμματα από εθνικούς πόρους. Σ' αυτά πρέπει να προσθέσουμε και τα άλλα δύο προγράμματα που έχουν να κάνουν με κοινοτικούς πόρους, τα οποία έχουν ετησίως έναν προϋπολογισμό πάνω από πέντε δισεκατομμύρια (5.000.000.000) δραχμές. Υπάρχουν προγράμματα κατάρτισης, υπάρχουν ειδικές σχολές στο Γαλάτσι, στη Λάρισα, στη Θεσσαλονίκη κλπ.

Όσον αφορά τη φροντίδα θα σας δώσω ένα στοιχείο γιατί δεν έχω χρόνο να σας τα πω όλα.

Η επιδοματική πολιτική αυτών των ατόμων από το 1994 έχει ως εξής: Αύξηση 20% το 1994. Αύξηση 20% το 1995. Αύξηση 20% το 1996. Αύξηση 15% το 1997. Και όλα αυτά όταν η εισοδηματική πολιτική έδινε 2,5% συν 2,5% ή 3,5% συν 3,5%. Εδώ, δηλαδή, έχουμε ουσιαστικά μία συνολική αύξηση που φθάνει στο 118% μέσα στην τελευταία τετραετία. Εάν αυτά δεν είναι κοινωνικές πολιτικές, τότε τι είναι κοινωνικές πολιτικές;

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Πόσο ήταν και πόσο πήγε;

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΓΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Θα σας δώσω τους απόλυτους αριθμούς, πόσο ήταν και πόσο πήγε, δεν τα έχω όμως πρόχειρα αυτήν τη στιγμή μπροστά μου.

Εκείνο που έχει αξία να σας πω, κύριε Κόρακα, είναι ότι το 1993 ο συνολικός προϋπολογισμός ήταν δεκαεπτά δισεκατομμύρια (17.000.000.000) δραχμές και το 1997 ο συνολικός προϋπολογισμός για την κάλυψη όλων αυτών είναι εξήντα πέντε δισεκατομμύρια (65.000.000.000) δραχμές.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ: Το 1990 μήπως θυμάσθε πόσο ήταν;

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΓΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Βέβαια το θυμάμαι και μπορώ να σας δώσω τα στοιχεία. Δεν υπήρχε ουσιαστικά αύξηση. Ακολουθούσατε την εισοδηματική πολιτική και δεν είχατε πάρει καμία ειδική μέριμνα για τα άτομα με ειδικές ανάγκες, κύριε Μιχαλολιάκο.

Ειπώθηκε και κάτι άλλο και θέλω να τελειώνει και αυτό το ζήτημα, για τους καλόπιστους τουλάχιστον, γιατί θα καταθέσω τα στοιχεία.

Σήμερα, γράφουν πολλές εφημερίδες, το άκουσα και εδώ από συναδέλφους, ότι υπάρχει έκρηξη της ανεργίας. Είναι δυνατόν, κύριοι συνάδελφοι, να μιλάμε έτσι στον αέρα;

Έχω ανακοινώσει πολλές φορές σ' αυτήν την Αίθουσα ότι πολιτική του Υπουργείου ή μέρος της πολιτικής είναι η καταγραφή στον Ο.Α.Ε.Δ. όλων των ανέργων της χώρας. Δεν πάμε να κρύψουμε το πρόβλημα, την αρρώστεια. Είναι πολιτική μας αυτή.

Δημιουργήσαμε και κίνητρα. Για να προσληφθεί κάποιος μέσα από τον Ο.Α.Ε.Δ., αν είναι νέος, πρέπει να είναι τουλάχιστον τρεις μήνες και το κάναμε δύο μετά, γιατί έτσι σταματούν και οι διάφορες συναλλαγές που έκαναν οι επιχειρήσεις, για να παίρνουν τις επιδοτήσεις και ουσιαστικά να μη δημιουργούν νέες θέσεις απασχόλησης. Για τους μακροχρόνια ανέργους είναι έξι μήνες, το κάναμε τέσσερις μήνες κ.ο.κ.

Είχα πει ότι θα υπάρχει αυτή η καταγραφή ως ένα μέτρο εξορθολογισμού και προϋπόθεσης άσκησης σωστής ενεργητικών πολιτικών απασχόλησης. Αυτό γίνεται. Έγινε τον προηγούμενο μήνα, όπως θα γίνει και τον επόμενο, για να συμπληρωθεί το τρίμηνο ή το εξάμηνο. Ο Ο.Α.Ε.Δ. έχει δώσει πλήρη στοιχεία και έχει κάνει ανακοίνωση. Επί μία δεκαετία σταθερά ανεβαίνει το ποσοστό ανεργίας. Τα δύο τελευταία

χρόνια έχουμε σταθεροποίηση. Αυτό είναι και λόγω της ανάπτυξης, αλλά και λόγω των ενεργητικών πολιτικών απασχόλησης. Δεν ήρθε από μόνη της η σταθεροποίηση στο 10,3% που είναι πιο κάτω από το μέσο όρο των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τα στοιχεία του Ο.Α.Ε.Δ., που καταγράφονται στο πλήρες δελτίο, λένε: "Τον μήνα Ιούλιο του 1998 οι αναγγελίες πρόσληψης ανήλθαν σε 82.315 έναντι 38.586 καταγγελιών σύμβασης εργασίας". Δηλαδή 82.000 προσλήψεις και 38.000 απολύσεις. "Τον Ιούλιο του 1997" γιατί εκεί γίνεται η σύγκριση "οι προσλήψεις και απολύσεις ανήλθαν αντίστοιχα σε 59.916 και 24.344 άτομα. Έτσι παρατηρείται ότι τον Ιούλιο του 1997 οι προσλήψεις μείον τις απολύσεις ανήλθαν σε 35.572 άτομα, ενώ το αντίστοιχο μέγεθος για τον Ιούλιο του 1998 έφτασε τα 43.729 άτομα". Αυτή είναι η πραγματικότητα, με το κίνητρο όμως και την πολιτική της καταγραφής.

Βέβαια, στόχος μας είναι η εγγεγραμμένη ανεργία να είναι και αυτή που παρουσιάζει η Εθνική Στατιστική Υπηρεσία της Ελλάδος. Αυτά θα τα καταθέσω για να τα γνωρίζετε. Η Εθνική Στατιστική Υπηρεσία της Ελλάδας, όταν κάνει τη δική της καταγραφή –έτσι γίνεται μέχρι σήμερα και αυτά τα στοιχεία δεν έχουν αμφισβητηθεί από κανένα διεθνή οικονομικό οργανισμό– παίρνει το σύνολο του εργατικού δυναμικού, δηλαδή και αγρότες και αυταπασχολούμενους, που είναι 4,5 εκατομμύρια. Οι άνεργοι στην Ελλάδα με το 10% ανεργία είναι περίπου 450.000. Ο Ο.Α.Ε.Δ. προκειμένου να βγάλει τα στοιχεία, έχει ως αφετηρία αυτήν τη στιγμή για το 1998 2.938.000, διότι στον Ο.Α.Ε.Δ. έχει τους εγγεγραμμένους, συν όσους είναι ασφαλισμένοι στο Ι.Κ.Α. Η αφετηρία δηλαδή είναι τα 3.000.000 και βγαίνει το 10% της εγγεγραμμένης ανεργίας και όχι τα 4,5 εκατομμύρια.

Αυτές οι διαφορετικές προσεγγίσεις του ζητήματος που έχουν αυτοί οι δύο οργανισμοί, έχουμε ήδη ξεκινήσει μία διαδικασία για να αμβλυνθούν και να δημιουργηθεί μία συνολική εικόνα γύρω από αυτά τα ζητήματα και αυτήν την πράξη εξορθολογισμού την οποία γνωρίζουμε με απόλυτους αριθμούς κάποιοι τη διαστρεβλώνουν και βλέπουμε τα πρωτοσέλιδα, που έχουν κυκλοφορήσει αυτές τις μέρες ή τις επιφανειακές προσεγγίσεις του ζητήματος ή τον εύκολο και δημαγωγικό λόγο.

Παρακαλώ να καταχωρηθούν και αυτά τα στοιχεία στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός κ. Παπαϊωάννου καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα στοιχεία, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Υπήρξαν και κάποιες άλλες αναφορές. Αντιπαρέρχομαι το γενικό πολιτικό λόγο του κ. Σπύρου σε σχέση με κοινωνικές πολιτικές, γιατί εδώ δεν χρειάζονται πλειοδοσίες. Άλλωστε, υπάρχουν και τα στοιχεία, νομίζω, που αυτήν τη στιγμή καταθέτουν το πόσο ο κάθε ένας αντιλαμβάνεται το πρόβλημα οικονομία και κοινωνία, κύριε Σπύρου. Αυτό το οποίο λέτε, να μην το επαναλαμβάνετε πολύ σε σχέση με το πόσο απέχουμε από τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Θα σας πω μία φράση και μόνο για να τελειώνει αυτή η ιστορία. Μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο ή μετά τον Εμφύλιο, αν θέλετε σε μας, από τη δεκαετία του '50 όλες οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης διαμόρφωναν το περίφημο κοινωνικό κράτος της Ευρώπης, το κοινωνικό κεκτημένο. Η δική σας παράταξη τότε, αντί να φτιάχνει κοινωνικό κράτος, έφτιαχνε αστυνομικό κράτος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Θα πρέπει, λοιπόν, κάποια στιγμή να ξέρουμε την εξέλιξη της κοινωνίας κάθε χώρας.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΓΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Να δείτε τις τάσεις και ύστερα να έρχεστε να συζητάτε εδώ.

Είναι η περίοδος που ενώ όλες οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης κάτω από τη λογική της παγκοσμιοποίησης, κάτω από ό,τι αυτό συνεπάγεται –εγώ έχω τοποθετηθεί για την

παγκοσμιοποίηση και θα έλθουν δυστυχώς τα αποτελέσματα για τους λαούς όλης αυτής της ιστορίας, αλλά είναι ένα άλλο ζήτημα– συρρικνώνουν το κοινωνικό κράτος –αυτή είναι η τάση τα τελευταία χρόνια– μικραίνουν τα ποσοστά των κοινωνικών δαπανών, η Ελλάδα είναι η μόνη χώρα που διευρύνει το κοινωνικό κράτος και πάει ταυτόχρονα να πετύχει τους στόχους σε σχέση με την ΟΝΕ. Αυτό παρακαλώ να δείτε και να μετράτε πολιτικά και όχι να κάνετε αυτήν τη στιγμή ανόμοιες συγκρίσεις.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Σκέψου να συρρικνωνόταν κιόλας!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κύριε Κόρακα, σε κάθε τρεις-τέσσερις προτάσεις του κυρίου Υπουργού παρεμβαίνετε χωρίς την άδεια του Προεδρείου και υπογραμμίζετε και εσείς ό,τι νομίζετε πιο σοβαρό. Πού θα πάει αυτή η ιστορία;

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΓΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Εμείς, κύριοι συναδελφοί, δεν μπαίνουμε σε ζητήματα πλειοδοτικών διαγωνισμών και ευαισθησίας και δεν ήταν στις προθέσεις μου να κάνω κάτι τέτοιο. Αλλά παρακαλώ κάποιους συναδέλφους σ' αυτό το ζήτημα να είναι πιο προσεκτικοί. Περίμενα ότι αυτό το νομοσχέδιο στο βαθμό που κατοχυρώνει από τη μία μεριά την αλληλεγγύη και από την άλλη μεριά αντικειμενικότητα και διαφάνεια στο όλο σύστημα στο οποίο έχουμε ανάγκη να την κατοχυρώσουμε, θα τύχαινε γενικότερης αποδοχής. Για άλλη μία φορά η Αντιπολίτευση, όχι στο σύνολό της οφείλω να ομολογήσω αυτήν τη φορά, έδειξε τη μικροψυχία της και τη μικροπολιτική της.

Σε κάθε περίπτωση εμείς αυτήν τη στιγμή διαμορφώνουμε ένα νόμο, ένα εργαλείο, που και διερευνεί και εμπαιδώνει το κοινωνικό κράτος και ταυτόχρονα είναι ένα άλλο χτύπημα στις πελατειακές σχέσεις της χώρας μας. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Μιχαλολιάκος έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν συνηθίζω να ανεβάζω τους τόνους σε αυτήν την Αίθουσα. Το ανέβασμα των τόνων αν μη τι άλλο οδηγεί στον αποπροσανατολισμό και εμείς δεν πρόκειται να συμπράξουμε.

Αποπροσανατολισμό από την αλήθεια έχει ανάγκη εκείνος που η αλήθεια τον καίει. Εμείς έχουμε χρέος προς την αλήθεια και θα το υπηρετήσουμε.

Ο τίτλος του νομοσχεδίου σας κύριε Υπουργέ "Μέριμνα για την απασχόληση προσώπων ειδικών κατηγοριών" μοιάζει με μαύρο χιούμορ και όχι μόνο απευθυνόμενος ο τίτλος και το περιεχόμενο του νομοσχεδίου στις ειδικές κατηγορίες, αλλά για το σύνολο του ελληνικού λαού και προπαντός για τη νέα γενιά.

Στο σύνολό της η νέα γενιά οδηγείται από την αναποτελεσματικότητα της πολιτικής σας στον κοινωνικό αποκλεισμό. Στον Κεάδα οδηγείτε τους νέους. Και επειδή θελήσατε αναδρομή στο παρελθόν, δεν θα σας ακολουθήσω πολύ, θα πω μόνο τα εξής:

Είμαι ευτυχής να υπηρετώ μια παράταξη που το 1981 σας παρέδωσε περίπου μηδέν ανεργία. Καταφέρατε στα πολλά χρόνια, που με την εντολή του ελληνικού λαού κυβερνάτε την Ελλάδα, να καταστήσετε την πατρίδα μας πρωταθλητή της ανεργίας των νέων. Αυτό είναι ένα πολύ οδυνηρό αποτέλεσμα και θέλει ασφαλώς πολύ δουλειά και από την παράταξη που θα ασκήσει αύριο καθήκοντα κυβέρνησης, από εμάς και από τον ελληνικό λαό για να το ανατάξει. Αλλά με σεβασμό στην αλήθεια, χωρίς μεγαλοστομίες θα ανταποκριθούμε και αυτήν τη φορά.

Βεβαίως πήγατε δεκαετίες πίσω –πάτε ούτως ή άλλως και με το νομοσχέδιο– και χαρακτηρίσατε τη δική μας παράταξη, την παράταξη που αν μη τι άλλο θεμελίωσε τη δημοκρατία που βιώνουμε σήμερα, ως παράταξη που έχτιζε αστυνομικό κράτος.

Εγώ θα ήθελα να συμβάλω σε μία συζήτηση που να αφορά το μέλλον. Ας αφήσουμε τους ιστορικούς να κρίνουν το παρελθόν και θα αποδώσουν τα του Καίσαρος τω Καίσαρι, με

νηφαλιότητα. Είμαι υποχρεωμένος, όμως, να σας πω τι κράτος φτιάξατε εσείς.

Κράτος που το βιώνουμε όλοι οι Έλληνες, που το βιώνετε και όσοι αντισταθήκατε σε αυτήν την προσπάθεια και απλώς ζείτε με ψευδαισθήσεις ότι μπορείτε να το αλλάξετε. Βιώνουμε το παρακράτος της διαφθοράς, της παρακμής, της μίζας και της συναλλαγής, που είναι το ίδιο με το κομματικό σας κράτος. (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αυτό χρηματοδοτεί ο ελληνικός λαός με τη φορολογική του αφαίμαξη, γι' αυτό δεν μπορούμε να έχουμε κοινωνική πολιτική. Η διαφθορά είναι παντού και όπως λέει ο λαός μας "το ψάρι βρωμάει από το κεφάλι".

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων):

Να το κάνετε πιο αναλυτικά για να το καταλάβουμε και εμείς.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ: Το κεφάλι; Μπορεί να είναι και δικέφαλο ή να μετατρέπεται και σε Λερναία Ύδρα.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων):

Αυτά τα είπε ο κ. Μητσοτάκης.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ: Εν πάη περιπτώσει, αν θέλετε, δημιουργείτε δύο πληθυσμιακές ομάδες, οι οποίες χαρακτηρίζουν το ελληνικό κράτος, τους νεόπλουτους και τους νεόπτωχους. Οι νεόπλουτοι είναι οι πάσης φύσεως κρατικοδίαιτοι, αυτοί που ευνοούνται από την κρατική εξουσία. Ας μην το επεκτείνουμε άλλο στη διαπλοκή της και τι αυτό ως παρενέργειες παράγει.

Οι νεόπτωχοι είναι αυτοί στους οποίους απευθυνθήκατε για να φτιάξετε την πρωτογενή σας εκλογική βάση. Θα θυμάστε τα υπερήφανα γηραιά και τα τιμημένα νιάτα. Μας ενοχλεί το πολιτικό ψεύδος; Ασφαλώς μας ενοχλεί, όπως η καπηλεία του παρελθόντος και του μέλλοντός μας. Είναι το λαμπρό μέλλον που εξασφάλισε η νέα γενιά με τις δύο δεκαετίες σχεδόν της κυβερνητικής σας εξουσίας; Είναι η εύκολη προσπέλαση στο ιερό δικαίωμα της εργασίας; Το έχουν; Εκατόν είκοσι χιλιάδες είναι οι νέοι άνεργοι πτυχιούχοι, αυτοί που ανταποκρίθηκαν στο εθνικό όνειρο για μόρφωση, αυτοί για τους οποίους οι οικογένειές τους ξόδεψαν κόπο και όνειρα για να βγάλουν παιδιά επιστήμονες και που σήμερα τους έχετε στην ανεργία. Και δεν είναι μόνο ότι έχουμε τη χειρότερη από άποψη σύνθεσης ανεργία –είμαστε πρωταθλητές στην ανεργία των νέων– αλλά είμαστε και πρωταθλητές στους μακροχρόνια άνεργους και έχουμε και την ελαχίστη ή και καθόλου στήριξη.

Εγώ δεν αρέσκομαι να μιλώ για αριθμούς αλλά ασφαλώς γνωρίζετε ότι η Ελλάδα με τις Κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ξοδεύει μόλις το 0,5% επί του Α.Ε.Π. για τη στήριξη των ανέργων ενώ η υπόλοιπη Ευρώπη που παράγει ασφαλώς και εθνικό προϊόν με πολύ γρηγορότερους ρυθμούς, το 2,5%. Και μην ομιλείτε, κύριε Υπουργέ, εδώ ότι η υπόλοιπη Ευρώπη στην πορεία της παγκοσμιοποίησης κλπ. αρχίζει και ψαλιδίζει κοινωνικό κράτος ενώ εμείς δεν το κάνουμε. Δεν έχουμε ανταχές για άλλο ψαλίδισμα, αν και αυτό συμβαίνει και θα τα πούμε και στο νομοσχέδιο που συζητείται στη Διαρκή Επιτροπή που έχει υποτίθεται προνομιακό χαρακτήρα.

Καταφύγατε να υπερηφανευθείτε για την επιδοματική πολιτική. Σας διακόψαμε για να σας πούμε σε ποιο μέγεθος είναι αυτό το 20% ή το 15% και είπατε ότι θα μας το πείτε. Μάλλον το ξεχάσατε. Εγώ όμως θα σας θυμίσω κάτι άλλο. Τα στοιχειώδη μαθηματικά και τη σημασία τους, τα γνωρίζουμε όλοι. Το 15% αύξηση που πήραν στο επίδομά τους το 1997, το εισέπραξαν το 1998 και σε αλληπάλληλες ενοχλήσεις με τη μορφή του κοινοβουλευτικού διαλόγου μας απαντούσε η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Υγείας –χαίρομαι που είναι εδώ– ότι γραφειοκρατικοί είναι οι λόγοι που δεν το επιτρέπουν. Και μιλώ για τα άτομα με ειδικές ανάγκες. Και βεβαίως την αύξηση του 1998, δεν την έχουν ακόμη εισπράξει.

ΚΩΣΤΑΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ (Υπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Να καταθέσετε τροπολογία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κύριε Υπουργέ, θα

σας διακόπτουν μετά και θα διαμαρτύρεσθε.

ΚΩΣΤΑΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ (Υπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Σ' εμένα απευθύνεται και του απαντώ.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Έχουν προηγούμενα από την Κοινοβουλευτική Επιτροπή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Αφήστε τα σε εκείνη την Αίθουσα τα προηγούμενα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ: Το νομοσχέδιο είναι σ' αυτήν τη γνωστή πολιτική τακτική του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να κάνει κοινωνική πολιτική δια των λόγων. Και χαίρομαι που τουλάχιστον ο Υπουργός ομολόγησε ότι δεν είναι ένα νομοσχέδιο χρονιακού χαρακτήρα. Είναι μια ομολογία που τιμά τον ίδιο. Ας μην επιχειρήσουν οι προπαγανδιστές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. εν γένει να το παρουσιάσουν ως τέτοιο.

Προσπαθεί σε ένα περιβάλλον καθολικής ανεργίας να παρουσιάσει ειδική φροντίδα για απασχόληση σε ειδικές κατηγορίες. Μα, πού γίνονται προσλήψεις; Εκτός και αν η Νέα Δημοκρατία κάνει τόσο ελλειμματική αντιπολίτευση ώστε ενώ γίνονται προσλήψεις στο δημόσιο τομέα δεν τις έχουμε πάρει είδηση. Με τους απαγορευτικούς φραγμούς που βάζετε για τον ιδιωτικό τομέα, δηλαδή να είναι οι επιχειρήσεις που απασχολούν πάνω από πενήντα άτομα και στα τελευταία δύο χρόνια να έχουν θετικά αποτελέσματα, φοβάμαι ότι δεν θα βρείτε τέτοιες επιχειρήσεις ανά την επικράτεια.

Με την πολιτική που ασκείτε στον οικονομικό τομέα που οδηγεί τη χώρα σε διεύρυνση της φτώχειας, λέτε ότι αυτό το νομοσχέδιο θέλει να υπηρετήσει την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων. Η ζωή αποδεικνύει ότι δεν μπορείτε να επιτύχετε αυτόν το στόχο. Δε θέλω εδώ να σας μιλήσω για το φιάσκο της Ιονικής. Θέλετε να κάνουμε ανταγωνιστική την οικονομία; Πού είναι οι γενναίες διαρθρωτικές αλλαγές, οι γενναίες αποκρατικοποιήσεις που τώρα τις έχετε αποδεχθεί;

Η Νέα Δημοκρατία έκανε της μόδας το λιγότερο κράτος. Τείνει να γίνει μία καθολική πολιτική αποδοχή. Το ΚΚΕ αντιστέκεται ακόμη και ενδεχομένως λίγο το ΔΗ.Κ.ΚΙ. Στα άλλα κόμματα υπάρχει η πολιτική εκτίμηση ότι είναι μονόδρομος.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Η Νέα Δημοκρατία έκανε λιγότερο κράτος;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ: Εγώ σας μίλησα για μικρότερο κράτος.

Εμείς όταν λέμε μικρότερο κράτος εννοούμε όχι κράτος παραγωγός, όχι κράτος έμπορος. Δεν εννοούμε λιγότερο κοινωνικό κράτος. Ούτως ή άλλως έχουμε τεράστιο έλλειμμα κοινωνικού κράτους. Γνωρίζετε τα ποσοστά. Η Ελλάδα ξοδεύει 16% για κοινωνικό κράτος και 30% η υπόλοιπη Ευρώπη.

Τα περισσότερα κόμματα έχουν συμφωνήσει ότι είναι μονόδρομος η πορεία προς την ΟΝΕ. Η άποψη της Νέας Δημοκρατίας είναι ότι μπορούμε να πάμε προς την ΟΝΕ μόνο με αύξηση του παραγόμενου πλούτου. Εσείς αν μας οδηγείτε προς τα εκεί μας οδηγείτε με διεύρυνση της φτώχειας. Θα συζητήσουμε ποτέ μέσα στη Βουλή για ένα πρόγραμμα πορείας προς την κοινωνική σύγκλιση, για να συνεννοηθούμε και να αρχίσει διάλογος;

Γιατί, κύριε Υπουργέ Εργασίας, όταν ξεκινήσατε με καθυστέρηση δύο ετών τον κοινωνικό διάλογο δεν εντάξατε τέτοιου είδους θέματα; Πότε διακόψατε τον κοινωνικό διάλογο και πότε θα ξαναρχίσει; Ποια θέματα θα μας απασχολήσουν; Προσπαθείτε στο ίδιο νομοσχέδιο να εντάξετε διαφορές κοινωνικές ομάδες και όχι άλλες που θα μπορούσαν να υπάρξουν.

Έχω το χρέος και το καθήκον να μιλήσω ιδιαίτερα για τους πολυτέκνους. Η οικογενειακή μου προέλευση αποτελεί ένα πρόσθετο ερέθισμα. Είναι μόνο η πολιτική κάποιων διορισμών που πρέπει να κάνουμε ως μέριμνα για τους πολυτέκνους; Δείχνουμε το ενδιαφέρον μας στη γενικότερη άσκηση της πολιτικής εξουσίας; Πρέπει να πω ότι η Νέα Δημοκρατία υιοθέτησε σε δύσκολους οικονομικούς καιρούς το επίδομα και τη σύνταξη της πολυτέκνης μητέρας. Εσείς με τον ένα ή με

τον άλλο τρόπο επιχειρείτε να το ψαλιδίσετε. Η κοινωνία αντιστέκεται.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Ποιος το υλοποίησε όμως; **ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ:** Κερδίσατε τις εκλογές και έπρεπε να συνεχίσετε την υλοποίηση ή να το καταργήσετε. Επιχειρήσατε να το καταργήσετε και δεν πήρατε το πολιτικό κόστος.

Αυτές τις ώρες έχουν βγει τα αποτελέσματα των πανελλαδικών εξετάσεων. Η ευθύνη της Κυβέρνησης είναι συλλογική. Δεν μπορούμε να κλείνουμε πότε το ένα μάτι και πότε το άλλο. Ξέρουμε όλοι πόσο οδυνηρές είναι οι διαδικασίες των πανελληνίων εξετάσεων. Ακόμη ξέρουμε ότι όταν μιλάμε για δωρεάν παιδεία λέμε ψέματα. Δεν υπάρχει δωρεάν παιδεία. Ορισμένες δε κακόγουστες φωνές αρχίζουν να μιλούν και για το ψαλίδισμα της ελάχιστης δωρεάν παιδείας που υπάρχει.

Δεν ομιλώ για μεταγραφές από το εξωτερικό, σε αυτό που θα πω τώρα. Γιατί να μην είναι αυτόματη η διαδικασία μεταγραφής των παιδιών που εισήχθησαν στις εξετάσεις από σχολή του εσωτερικού σε σχολή του εσωτερικού; Θέλει φαντασία;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Γιατί το καταργήσατε; **ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ:** Κάνουμε αυτοκριτική και λέμε ότι είναι λάθος! Σας φθάνει αυτό, ότι εμείς το καταργήσαμε για να μην το επαναφέρετε εσείς;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Εντάξει, το αποδέχομαι. Εγώ είμαι υπέρ της άποψής σας...

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ: Δεν πρέπει, δηλαδή, σε αυτή την Αίθουσα να γονιμοποιηθεί και η έννοια της αυτοκριτικής και η έννοια των προτάσεων; Τι θα κόστιζε και σε ποιους θα κόστιζε, όταν ξέρουμε ότι για μία πολύτεκνη οικογένεια το πρόσθετο οικονομικό κόστος να ζει το παιδί τους σε άλλη πόλη της Ελλάδος είναι όχι απλώς δυσβάστακτο, αλλά καθιστά τις σπουδές του αδύνατες και έχει πετύχει το παιδί μέσα από οδυνηρές και δύσκολες διαδικασίες.

Κύριε Υπουργέ, δεν ανήκω εγώ στην κατηγορία που τα βλέπει όλα μαύρα ή άσπρα. Δεν είναι ένα από τα χειρότερα νομοσχέδια που έχετε φέρει, απλώς είναι γκριζό υπό την έννοια ότι επιχειρεί παραπληροφόρηση, ότι επιχειρεί να δείξει ότι το χαμένο κοινωνικό πρόσωπο του ΠΑ.ΣΟ.Κ, που το μισό ΠΑ.ΣΟ.Κ φωνάζει εναντίον του άλλου μισού, ξαναέρχεται. Και αυτό είναι ψέμα! Ούτε θα διαφωνήσουμε εμείς στην όποια αντικειμενικοποίηση των κριτηρίων. Αλλά να είναι αντικειμενικά τα κριτήρια! Να σκύψετε με περισσότερο ενδιαφέρον στο πρωτογενές αίτιο της δημιουργίας της μαζικής παραγωγής αναπήρων μαϊμού!

Να πούμε και κάτι άλλο γιατί το οφείλουμε. Όλοι όσοι διορίστηκαν παίρνοντας το πιστοποιητικό του αναπήρου ενώ είναι υγιέστατοι –και να μείνουν για όλη τους τη ζωή– είναι υπερήφανοι και ευτυχείς γι' αυτό; Τι τους έσπρωξε; Αυτό να ψάξουμε να βρούμε. Μήπως τους έσπρωξε προς την αναπηροποίηση η άνεση με την οποία έβρισκαν εργασία; Και γιατί καθυστερήσατε δέκα χρόνια, κύριε Υπουργέ; Οι παρενέργειες του νόμου σας ήταν φανερές από την πρώτη στιγμή. Μήπως θέλατε τη χρήση του νόμου έτσι, για να ικανοποιήσετε πολιτικές και πελατειακές ανάγκες; Χρειάστηκαν να περάσουν δέκα χρόνια;

Να πάω και λίγο παραπέρα. Σαφώς με την οικονομική πολιτική που ασκείτε οι επιχειρήσεις έχουν πρόβλημα βιωσιμότητας και ενδεχομένως για ορισμένες επιχειρήσεις που είναι μικρομεσαίες να μη μπορούν να γενικεύσουν, να μη μπορούν να δεχθούν το πρόσθετο οικονομικό κόστος να έχουν άτομα με ειδικές ανάγκες.

Οι πολύτεκνοι όπου και να εργαστούν –εγώ είμαι πεπεισμένος γι' αυτό– έχουν αυξημένη παραγωγικότητα. Αλλά εδώ λείπει από την πολιτική σας ακόμη και η οριοθέτηση του τι είναι πολύτεκνος, ποιος είναι πολύτεκνος.

Το νομοσχέδιο που συζητήσαμε στη Βουλή για την κοινωνική φροντίδα θα οριστεί, λέει, τι ακριβώς εννοούμε πολύτεκνο με προεδρικό διάταγμα ή με υπουργική απόφαση. Θα έβλαπτε αν είχαμε καταγράψει σωστά και μέσω των συλλόγων που έχουν οι πολύτεκνοι τους άνεργους πολύτεκνους ανά περιφέρεια

και ο επιχειρηματίας και με λιγότερους εργαζόμενους από πενήντα να προσλαμβάνει και πολύτεκνους υποχρεωτικά. Θα το ήθελε και ο ίδιος ο επιχειρηματίας. Το σκεφτήκαμε; Μας ένοιαξε; Το αναζητήσαμε;

Επειδή έχουν γραφτεί πάρα πολλοί συνάδελφοι να μιλήσουν, δεν θα μείνω άλλο στο Βήμα. Θα επιστρέψουμε όμως στη συζήτηση στα άρθρα να προσπαθήσουμε να σας είμαστε χρήσιμοι. Αλλά σε κάθε περίπτωση θα σας προσεγγίσουμε στα πραγματικά μεγέθη αυτού του νομοσχεδίου και όχι σε αυτά που επιχειρείτε να δώσετε κάνοντας παραπληροφόρηση.

Κλείνοντας, θέλω να πω ότι το μείζον πρόβλημα είναι η ανεργία. Είστε Κυβέρνηση της ανεργίας. Πρέπει να λύσουμε το πρωτογενές αίτιο, για να μπορούμε να δώσουμε προσέγγιση στο υπέρτατο κοινωνικό αγαθό που είναι η εργασία και στις ειδικές κατηγορίες και σε ολόκληρη τη νέα γενιά, που την οδηγείτε στον αποκλεισμό.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Κουρουμπλής έχει το λόγο.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο για ένα λεπτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κύριε Υπουργέ, επειδή έδωσα το λόγο στον κ. Κουρουμπλή, μήπως θέλετε να τον ακούσετε και μετά να πάρετε το λόγο;

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Εντάξει, κύριε Πρόεδρε. Ήθελα να πω δυο λόγια, γιατί νομίζω ότι πρέπει να απαντηθούν κάποια ζητήματα. Ας προηγηθεί ο κ. Κουρουμπλής και μετά θα μιλήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ορίστε, κύριε Κουρουμπλή, έχετε το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, όταν η πολιτική υποκρισία υποκαθιστά τον καθαρό πολιτικό λόγο τιτρώσεται η αξιοπιστία του πολιτικού κόσμου και δυστυχώς με πενιχρά επιχειρήματα πολλές φορές προσπαθούμε να αλλοιώσουμε την αλήθεια προκειμένου να δημιουργήσουμε αρνητικές εντυπώσεις για μια προσπάθεια που πιστεύω αναδύει και αναδεικνύει ορισμένες αξίες που έχουν να κάνουν με την αλληλεγγύη και κατ'επέκταση με την κοινωνική μας συνοχή και την κοινωνική πορεία αυτού του τόπου.

Ακούστηκαν, λοιπόν, πάρα πολλά επιχειρήματα κατά της προσπάθειας της Κυβέρνησης να φέρει ένα σχέδιο νόμου σε μια περίοδο που όσοι παρακολουθούν τα τεκταινόμενα σε ό,τι αφορά το κοινωνικό κράτος στην Ευρώπη και ιδιαίτερα αυτού του είδους τις κατακτήσεις, όλες αυτές οι κατακτήσεις που επιτεύχθηκαν τα τελευταία πενήντα χρόνια μεταπολεμικά σε όλες αυτές τις χώρες βρίσκονται σε υποχώρηση.

Ειπώθηκαν, λοιπόν, πάρα πολλά, ιδιαίτερα από τη Μείζονα Αντιπολίτευση και για τα άτομα με ειδικές ανάγκες και ιδιαίτερα κλάματα για τους πολύτεκνους.

Το 1980, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η γραμματέας του συλλόγου παραπληγικών –και φαντάζομαι γνωρίζετε όλοι τι σημαίνει παραπληγικός, υπάρχει αχρήστευση των κάτω άκρων και μόνο– επιστήμονας τυπογράφος, πήγε να κάνει μια αίτηση σε μια προκήρυξη της Εθνικής Τράπεζας και της είπαν ότι είσαι ανάπηρη, δεν μπορείς να λάβεις καν μέρος, όχι να προσληφθείς, αλλά να λάβεις καν μέρος, διότι ισχύει ο νόμος της αρτιμέλειας. Έπρεπε, δηλαδή, να περπατάει κανείς για να γίνει διοικητικός υπάλληλος ενώ ο Ρούσβελτ μπορούσε να κυβερνάει την Αμερική και ο Στέφερ Χόκιν να είναι ο δεύτερος Αϊνστάιν.

Το 1982 στις 12 Δεκεμβρίου, όταν για πρώτη φορά η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. υλοποιώντας ένα αίτημα του αναπηρικού κινήματος για δικαίωμα του ατόμου με ειδικές ανάγκες στην παραγωγική διαδικασία και όχι για φιλανθρωπία –διότι δεν έχουν ανάγκη τα άτομα με ειδικές ανάγκες από προστασία αυτού του τύπου, έχουν δικαίωμα απαλλαγής από τις προκαταλήψεις, που μέσα από τους αιώνες τους φόρτωσε η αδυναμία του κάθε φορά κοινωνικού συστήματος να τους έχει έξω από την παραγωγική διαδικασία– διάταξη στο νόμο 1320

άρθρο 23 για υποχρεωτική πρόσληψη σε ποσοστό 5% των ατόμων με ειδικές ανάγκες στο δημόσιο τομέα, η Νέα Δημοκρατία έχοντας αδυναμία να αρθρώσει πολιτικό λόγο κοινωνικού χαρακτήρα ξέρετε τι είπε; "Θα μετατρέψετε τη Δημόσια Διοίκηση σε άσυλο". Αυτή ήταν η θέση της τότε Αξιωματικής Αντιπολίτευσης απέναντι σε μια σημαντική ομάδα του πληθυσμού, που το κενό που μπορεί να είχε στη σφαίρα των δυνατοτήτων της δεν ήταν η αιτία που ήταν έξω από την παραγωγική διαδικασία, αλλά η ανάπηρη στάση ζωής εκείνων που την ήθελαν έξω από την παραγωγική διαδικασία για να την κρατούν κοινωνικά όμηρο και πολιτικά εκμεταλλεύσιμη.

Ήλθαν πάρα πολλοί νόμοι στη δεκαετία του '80, γιατί το έλλειμμα το κοινωνικό που υπήρχε ήλθε η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., η κυβέρνηση του Ανδρέα Παπανδρέου να το περιορίσει για να βγάλει από τον τάφο εκείνους που είχατε θάψει για δεκαετίες.

Να πω και κάτι άλλο ιστορικό. Το 1951 ψηφίστηκε ο πρώτος νόμος για τα άτομα με ειδικές ανάγκες, για τους τυφλούς από την κυβέρνηση του Νικολάου Πλαστήρα.

Ξέρετε πότε υλοποιήθηκε η διάταξη αυτού του νόμου; Το 1965 επί κυβερνήσεως Γεωργίου Παπανδρέου. Έτσι για να αποκαθιστούμε ορισμένα πράγματα.

Έρχεται η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ το 1986 και με τη συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού εγκρίνει ένα επαναστατικό λόγο για την εποχή εκείνη που πραγματικά δημιούργησε τις προϋποθέσεις του αυτού σημείου εκκίνησης ευπαθών ομάδων του πληθυσμού με την υπόλοιπη κοινωνία δίνοντάς της κάποια δικαιώματα ώστε να αποδείξει μέσα από τη συμμετοχή τους στην παραγωγική διαδικασία ότι δεν είναι παθητικός αποδέκτης ρύθμισης της τύχης του αλλά μπορεί να μετατραπεί σε ένα συμμετοχικό και δημιουργικό μέλος μιας κοινωνίας κοινωνικά απελευθερωμένης, μιας κοινωνίας κοινωνικά κατοχυρωμένης.

"Κλαίει" η Νέα Δημοκρατία για τους πολυτέκνους. Ότι νόμοι έχουν ψηφισθεί για τους πολυτέκνους είτε η συμμετοχή τους στην προστασία του νόμου 1648 είτε το αφορολόγητο αυτοκίνητο είτε η προνομιακή τους μεταχείριση με το νόμο 2190 αλλά και μία σειρά άλλων ευνοϊκών διατάξεων που πραγματικά έπρεπε να γίνουν για τους πολυτέκνους, ψηφίστηκαν από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ. Ο μόνος νόμος ο οποίος ψηφίστηκε από τη Νέα Δημοκρατία ήταν για τη σύνταξη της πολύτεκνης μάνας τις παραμονές των εκλογών.

Αγαπητέ κύριε Μιχαολιάκο, επειδή μου είπατε ότι εκλέχτηκε το ΠΑΣΟΚ για κυβέρνηση και ως εκ τούτου θα υλοποιούσε το νόμο εγώ προσωπικά πιστεύω ότι η Νέα Δημοκρατία δεν θα υλοποιούσε το νόμο αυτό και θα σας πω γιατί. Πρώτον, διότι ψήφισε το νόμο αυτό χωρίς να υπάρχει καμία πρόβλεψη στον προϋπολογισμό. Και δεύτερον το 1991 ψήφισε νόμο με τον οποίο στο άρθρο 18 στον 2082 προέβλεπε ότι όταν υπάρχουν μέσα σε μία οικογένεια δύο άτομα με ειδικές ανάγκες αυξάνεται το επίδομα κατά 30%. Το 1991 ψηφίστηκε αυτός ο νόμος. Γιατί δεν τον υλοποιούσατε μέχρι το 1993;

Μιλήσαμε για τους ανάπηρους "μαϊμούδες". Η κακώς εννοούμενη εφευρετικότητα των Ελλήνων πράγματι βρήκε τρόπους και τρύπες για να υπονομεύσει αυτόν τον κοινωνικά καταξιωμένο νόμο. Αποκορύφωμα αυτής της τραγωδίας, γιατί περί κοινωνικής τραγωδίας και κοινωνικού διασυρμού πρόκειται, ήταν οι διατάξεις του ν. 1943 όταν έλεγε ότι όσοι συμβασιούχοι –το άρθρο 66– είναι άτομα με ειδικές ανάγκες μπορούν να προσλαμβάνονται στο δημόσιο τομέα και να γίνονται οι συμβάσεις τους αορίστου χρόνου. Ξέρετε τι έγινε; Επτακόσια μόνο άτομα στα ΕΛΤΑ που προσελήφθησαν με συμβάσεις όπου κατά την πρόσληψή τους δεν είχαν υπαχθεί στο νόμο 1648 προσέφυγαν ιδιαίτερα στις πρωτοβάθμιες υγειονομικές επιτροπές του Πειραιά, των Χανίων και της Δυτικής Αττικής, απέκτησαν πιστοποιητικά αναπηρίας και ως εκ τούτου έγιναν άτομα με ειδικές ανάγκες πλάστογραφώντας την πραγματική αναπηρία και υποκαθιστώντας τα άτομα με ειδικές ανάγκες, υπονομεύοντας και υποθηκεύοντας την επαγγελματική τους

αποκατάσταση!

Κύριε Υπουργέ, έχετε ευθύνη τουλάχιστον αυτές οι περιπτώσεις, που με αυτούς τους νόμους έγιναν άτομα με ειδικές ανάγκες και κάλυψαν το ποσοστό των ατόμων με ειδικές ανάγκες στο νόμο αυτό, με συνέπεια να περιορίζεται η δυνατότητα της αποκατάστασής τους, να μη λαμβάνονται υπόψη –δεν λέω να τους απολύσετε– στο ποσοστό πρόσληψης των ατόμων με ειδικές ανάγκες. Αυτή είναι η αποκατάσταση η δικαίη απέναντι στα άτομα με ειδικές ανάγκες!

Είπε ο κ. Μιχαολιάκος για τις μεταγραφές. Και εγώ είμαι υπέρ, κύριε Μιχαολιάκο, αλλά δεν κατήγγειλε το νόμο αυτό το ΠΑΣΟΚ. Αντιθέτως το ΠΑΣΟΚ έστω και μερικώς το 1995 έφερε μία διάταξη και έδωσε τη δυνατότητα για μια σειρά μεταγραφών για τους πολυτέκνους. Αν θέλουμε, κυρίες και κύριοι, να προσεγγίσουμε τα ζητήματα των πολυτέκνων και του δημογραφικού μας προβλήματος με επιστημονικό και κοινωνικά ευαίσθητο τρόπο να καθήσουμε να το συζητήσουμε χωρίς να θέλουμε να σπεκουλάρουμε ο ένας εις βάρος του άλλου. Είναι ένα εθνικό πρόβλημα που πρέπει να το αντιμετωπίσουμε με ωριμότητα και σοβαρότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το υπό κρίση σχέδιο νόμου επιχειρείται πραγματικά μία αναβάθμιση του ν.1648. Διευρύνεται κατ'αρχήν η δυνατότητα προστασίας.

Κύριε Υπουργέ, είναι ένα κοινωνικό φαινόμενο η ανύπαντρη μητέρα, η οποία αντιμετωπίζει φοβερό πρόβλημα ρατσισμού. Δεν την παίρνει κανένας στη δουλειά του. Να σας πω και κάτι άλλο. Σήμερα, με το υπάρχον καθεστώς των παιδικών σταθμών, για να πάει ένα παιδί στον παιδικό σταθμό πρέπει να είναι εργαζόμενη η μητέρα. Το παιδί, λοιπόν, μιας ανύπαντρης μητέρας, ούτε στον παιδικό σταθμό δεν μπορεί να πάει.

Δεν υπάρχουν μητέρες με τρία παιδιά. Αν υπάρχουν είναι μία ή δύο. Το πρόβλημα είναι στο ένα παιδί. Και το κουράγιο, αν θέλετε, το ηθικό, μίας κοπέλας η οποία είχε μία τέτοια σχέση και βρέθηκε σε αυτό το αδιέξοδο να φέρει στον κόσμο ένα παιδί, δεν πρέπει να το πληρώσει με μία κοινωνική αδιαφορία. Θα ήθελα, έστω την τελευταία στιγμή, να το σκεφθείτε περισσότερο.

Σε ό,τι αφορά τη μοριοδότηση, πρέπει να ομολογήσουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι υπήρξε υποκειμενικός ο τρόπος τοποθέτησης με τις επιτροπές. Είναι μία πραγματικότητα, να είμαστε ειλικρινείς. Η μοριοδότηση όμως, βάσει πλέον μία διαφάνεια σε όλο το σύστημα πρόσληψης των ατόμων με ειδικές ανάγκες. Πρέπει να το αναγνωρίσουμε αυτό στο νόμο.

Όσον αφορά το άρθρο 5, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη συνολικά, κύριε Υπουργέ, ο αριθμός των προσλήψεων, για να υπάρχει η ελπίδα ότι υπάρχει κάποιο ποσοστό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μπορούσε κανείς να πει πάρα πολλά σε ό,τι αφορά τις προσλήψεις των ατόμων με ειδικές ανάγκες και γενικά των ευπαθών ομάδων του πληθυσμού. Σημαντικά είναι τα προγράμματα, κύριε Υπουργέ, αλλά πρέπει να αναβαθμισθεί η σύνδεση της κατάρτισης των ατόμων με ειδικές ανάγκες, αλλά και των υπόλοιπων κατάρτιζόμενων, με τις ανάγκες της αγοράς εργασίας. Διότι βεβαίως υπάρχουν προγράμματα και σημαντικά, αλλά πρέπει να μπορέσει να έχει μία προοπτική η κατάρτιση που γίνεται στο άτομο με ειδικές ανάγκες, για να μπορέσει πραγματικά να τον απορροφήσει η αγορά εργασίας, εάν πράγματι η κατάρτισή του είναι ένα επάγγελμα το οποίο έχει ανάγκη η αγορά εργασίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι για αυτό το νομοσχέδιο θα μπορούσε να πει κανείς πάρα πολλά. Είναι μία μορφή ανάδειξης των αξιών της κοινωνικής αλληλεγγύης σε μία εποχή όπου τα φαινόμενα του ρατσισμού και του αποκλεισμού απειλούν χιλιάδες ανθρώπους να βρεθούν έξω από τα λεγόμενα φυσιολογικά τείχη της κοινωνίας. Είναι μία αντίσταση στο φαινόμενο που υφέρπει τη σιωπηρή συνωμοσία των λεγόμενων εντός των τειχών προς εκείνους που πραγματικά με τις συμπεριφορές μας και τις πολιτικές μας, πολλές φορές, σπρώχνουμε στο κοινωνικό περιθώριο. Είναι μία ελπίδα που μπορεί πραγματικά να δώσει προοπτική, αν

πραγματικά στηρίζουμε με ειλικρινή τρόπο όλες εκείνες τις προσπάθειες που δεν θα δημιουργούν μία εικόνα βιτρίνας, αλλά λειτουργικά θα υπηρετούν τον άνθρωπο με ιδιαιτερότητες, που δεν παύει να είναι ένας συνάνθρωπός μας ο οποίος έχει δικαίωμα αξιοπρεπούς διαβίωσης σε μία κοινωνία με κοινωνική ταυτότητα, σε μία κοινωνία με κοινωνική αλληλεγγύη. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΓΓΩΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Κύριε Πρόεδρε, δεν χρειάζεται να πάρω το λόγο γιατί πολλά από αυτά που ήθελα να πω τα ανέφερε ήδη ο κ. Κουρουμπλής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Παυλόπουλος έχει το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, και θα είμαι αρκετά σύντομος. Δεν θα εξαντλήσω το χρόνο μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ελπίζω να τηρήσετε αυτήν την υπόσχεση.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διαβάζοντας το σχέδιο νόμου το οποίο καλούμεθα να ψηφίσουμε και ακούγοντας βεβαίως τη συζήτηση και ιδίως αυτά που είπε ο κύριος Υπουργός, δεν αντέχω στον πειρασμό να μη θυμηθώ –επίκαιρο είναι άλλωστε, αν κοιτάξει κανείς ποια ήταν η κατάληξη του φεστιβάλ των Κανών– τον τρόπο με τον οποίο σκηνοθέτησε το έργο "Ο Θίασος" ο Θεόδωρος Αγγελόπουλος.

Θα σας το θυμίσω λιγάκι, γιατί αξίζει τον κόπο. Ίσως με αυτόν τον τρόπο ελαφρύνουμε και την ατμόσφαιρα στη Βουλή.

Σε αυτό το έργο ένας περιοδεύων θίασος προσπαθούσε ματαιώς να παίξει μία παράσταση, την "Γκόλφω", με αποτέλεσμα από διάφορα γεγονότα, συνήθως απρόβλεπτα, άλλοτε να μην καταλήγει να ολοκληρώσει το έργο, το οποίο έπαιζε και άλλοτε το έργο να καταλήγει σε εντελώς διαφορετική εκδοχή από αυτήν την οποία ο συγγραφέας του είχε προβλέψει.

Τα λέω αυτά, γιατί περίπου αυτή είναι η μορφή και αυτή θα είναι η τύχη αυτού του σχεδίου νόμου. Είναι ένα θλιβερό απομεινάρι του πάλαι ποτέ διαλάμπαντος και πομπωδώς διατυμπανισθέντος κοινωνικού διαλόγου. Αυτό το νομοσχέδιο που έχουμε προ οφθαλμών, είναι ένα από τα κομμάτια στα οποία διασπάστηκε ο κοινωνικός διάλογος, που ξεκίνησε χωρίς ποτέ να γίνει ουσιαστικά και χωρίς ποτέ να ολοκληρωθεί.

Είπε ο κύριος Υπουργός "μα, ένα χρόνο συζητάμε γι' αυτά τα πράγματα". Δεν αμφισβήτησε κανείς, κύριε Υπουργέ, ότι έναν ολόκληρο χρόνο συζητάτε για διάφορα πράγματα. Το ζήτημα δεν είναι τι συζητάτε. Χρόνια ολόκληρα το ΠΑΣΟΚ χρησιμοποίησε το διάλογο ως άλλοθι και όχι ως ουσία. Και εμείς δεν σας κατηγορούμε γιατί κάνετε συζήτηση. Σας κατηγορούμε γιατί αυτήν τη συζήτηση την κάνετε μόνο και μόνο για το θεαθηναι τοις ανθρώποις ή για τα μάτια της κοινής γνώμης, προσπαθώντας να παραπλανήσετε εκείνους, με τους οποίους μιλάτε. Στην πραγματικότητα ούτε κοινωνικό διάλογο θέλατε να κάνετε ούτε έχετε τίποτα στο μυαλό σας, εκτός από ορισμένα αποσπασματικά πράγματα, τα οποία θα τα φέρνατε ούτως ή άλλως στη Βουλή και τα οποία χρησιμοποιείτε μόνο και μόνο μέσω του κοινωνικού διαλόγου, για να εξυπηρετήσετε κομματικές σκοπιμότητες. Αυτό το σχέδιο νόμου, το οποίο έχουμε προ οφθαλμών, είναι στην ουσία, όπως θα σας πω στη συνέχεια και θα δείτε από ένα απλό παράδειγμα και μόνο, ένα νομοσχέδιο σκοπιμοτήτων.

Υποτίθεται ότι αυτό το σχέδιο νόμου έρχεται να ρυθμίσει ζητήματα, τα οποία αφορούν άτομα ειδικών κατηγοριών, ας πούμε, άτομα με ειδικές ανάγκες. Εγώ θα προτιμούσα τον όρο "άτομα ειδικών ικανοτήτων", γιατί τα άτομα αυτά δεν διαφέρουν σε τίποτα. Έχουν μία συγκεκριμένη αναπηρία πολλές φορές, αλλά σε ικανότητες μπορεί να έχουν περισσότερες από άλλους ανθρώπους και μπορεί να χρησιμοποιηθούν καλύτερα σε άλλες περιπτώσεις. Αυτός είναι ο στόχος.

Δεν έχει άλλο σκοπό, ούτε να καλύψει ανεργία ούτε τίποτε άλλο. Να αποδώσει δικαιοσύνη –υποτίθεται– για τα άτομα αυτά.

Πρώτα-πρώτα, σας τονίζω ότι λογικά ένα τέτοιο νομοσχέδιο έπρεπε να αποτελεί κομμάτι μιας ευρύτερης κοινωνικής πολιτικής, που θα προέκυπτε μέσα από τον κοινωνικό διάλογο. Στην ουσία ποτέ δεν είδαμε να έρθει ένα ολοκληρωμένο σχέδιο νόμου, που να αποτυπώνει θεσμικά τα αποτελέσματα του κοινωνικού διαλόγου. Γιατί, απλούστατα, όπως είπα ήδη, ούτε κοινωνικός διάλογος έγινε ούτε αυτός ο κοινωνικός διάλογος είχε συγκεκριμένους στόχους.

Γιατί έρχεται αυτό το σχέδιο νόμου και μάλιστα τώρα; Το ξέρετε πάρα πολύ καλά γιατί έρχεται. Δύο είναι οι κύριοι λόγοι.

Ο ένας λόγος είναι γιατί μετά το φιάσκο της οικονομικής πολιτικής και ιδίως μετά τα όσα συνέβησαν με την πώληση της Ιονικής, πρέπει, τέλος πάντων, με κάτι να πάει ο Πρωθυπουργός στα χέρια του, για να δείξει κοινωνικό πρόσωπο στη Θεσσαλονίκη. Στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης κάτι πρέπει να δείξει. Και επειδή αυτό το οποίο ο κ. Σημίτης ματαιώς προσπαθεί να περάσει όλα αυτά τα χρόνια είναι η λεγόμενη κοινωνική δικαιοσύνη, έρχεται ένα τέτοιο σχέδιο νόμου αυτήν την ώρα, για να προσπαθήσει να μας δείξει την κοινωνική ευαισθησία της Κυβέρνησης Σημίτη.

Πρέπει να σας πω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ιδίως στο χώρο της Συμπολίτευσης ότι αυτή η προσπάθεια μέσα από τη δήθεν φιλοσοφία της κεντροαριστεράς, αυτή η προσπάθεια μονοπώλησης της κοινωνικής ευαισθησίας στα λόγια δεν σας οδηγεί πουθενά. Για τον απλό λόγο ότι η Κυβέρνηση, με τα καθημερινά έργα και τις καθημερινές πράξεις της, αποδεικνύει ποιο είναι το πραγματικό της πρόσωπο.

Δεν μπορεί να νομίζετε ότι ο ελληνικός λαός παραπλανάται, επειδή περνάνε εδώ κάποια σχέδια νόμου, τα οποία δεν έχουν καμία ανταπόκριση στην κοινή γνώμη. Είναι μάταια η προσπάθεια, την οποία κάνετε και είναι πολύ περισσότερο μάταια η προσπάθεια μονοπώλησης της κοινωνικής ευαισθησίας και του κοινωνικού κράτους δικαίου.

Κάποτε ο Πρωθυπουργός πρέπει να αναπτύξει δικό του πολιτικό λόγο και όχι δάνειο πολιτικό λόγο. Αν κοιτάξετε το λόγο του γενικότερα, θα δείτε ότι είναι πιστή αντιγραφή σε πολλά σημεία ενός συγκεκριμένου βιβλίου, ενός σημαντικού διανοητή της αριστεράς στην Ιταλία, του Νορμπέτο Μπόμπιο. Ο Μπόμπιο θεωρεί ότι η μόνη διαφορά μεταξύ δεξιάς και αριστεράς, σε τελική ανάλυση σήμερα στον κόσμο, είναι το γεγονός ότι η αριστερά μπορεί να εξυπηρετήσει καλύτερα την κοινωνική δικαιοσύνη.

Είναι μία άποψη, αλλά αυτή η άποψη διαψεύδεται από την ίδια την Κυβέρνηση Σημίτη. Είναι η μόνη Κυβέρνηση που δεν μπορεί να μιλάει για κοινωνική δικαιοσύνη.

Έκανα αυτήν την παρέκβαση, για να σας πω ότι αυτή η προσπάθεια έρχεται τώρα για να προσπαθήσει ο κ. Σημίτης, σε αντιστάθμισμα των όσων συνέβησαν όλον αυτόν το χρόνο σε επίπεδο καταπίεσης των οικονομικώς ασθενέστερων κοινωνικών στρωμάτων, να δείξει ότι υπάρχει κοινωνική ευαισθησία.

Κοινωνική ευαισθησία στα χαρτιά δεν γίνεται. Επομένως, η προσπάθεια αυτή πέφτει στο κενό.

Ο δεύτερος λόγος είναι οι δημοτικές, κοινοτικές και νομαρχιακές εκλογές. Ζούμε τον τελευταίο καιρό έναν ορμαγδό, στην κυριολεξία, σχεδίων νόμων, απ' τα οποία άλλα συζητούνται, άλλα θα κατατεθούν ή θα συζητηθούν, με μόνο σκοπό να κάνουν πάλι ένα φθηνό εμπόριο ελπίδων, εν όψει των δημοτικών, κοινωνικών και νομαρχιακών εκλογών.

Θα σας πω μόνο τα δύο παραδείγματα του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης. Το ένα για τα οικονομικά της Τοπικής Αυτοδιοίκησης δεύτερου βαθμού, το άλλο για τα θέματα της μετάθεσης αρμοδιοτήτων από το κέντρο στην περιφέρεια.

Αυτό είναι ένα ακόμα δείγμα του τι θα πει λαϊκισμός και τι θα πει φθηνά σενάρια, τα οποία ακριβώς παίζονται τούτη την ώρα, για να μπορέσει να τονωθεί το ηθικό ενός κυβερνώντος

κόμματος το οποίο τα παίζει πολιτικά όλα, κατά τη ρήση του Πρωθυπουργού στο Ναύπλιο. Εκεί είπε ότι τώρα θα κριθεί η πολιτική, κατά τρόπο δημοψηφισματικό, σ' αυτές τις εκλογές.

Ήρα, ο κ. Σημίτης πρέπει να πάει στη ΔΕΘ με ένα σχέδιο νόμου που δείχνει την κοινωνική του πολιτική και βεβαίως πρέπει να πάει στις δημοτικές, κοινοτικές και νομαρχιακές εκλογές, για να μπορέσει να εξαπατήσει πολιτικά τα άτομα ειδικών αναγκών ή ειδικών ικανοτήτων με το να τους πουλήσει και πάλι ελπίδες. Προσωπικά πιστεύω ότι δεν θα τα καταφέρει.

Δεν με απασχολεί όμως τόσο πολύ αυτό. Με απασχολεί αυτή η χρησιμοποίηση προσώπων και θεσμών, στο βωμό του κομματικού μολώχ του ΠΑΣΟΚ. Είναι η πολλοστή φορά που γίνεται. Είναι η πολλοστή φορά που επιλέγονται κρίσιμες στιγμές – κρίσιμες από πλευράς δημοκρατικών διαδικασιών και δημοκρατικής ευαισθησίας – για να δημιουργηθούν εντυπώσεις. Και τούτη τη φορά χρησιμοποιούνται πρόσωπα, τα οποία θα έπρεπε να τα προσέξουμε πολύ περισσότερο και να σκεφθούμε με ευλάβεια, ποια είναι η ειδική αποστολή που έχουν στην κοινωνία.

Θα σας δείξω, γιατί σ' αυτό το σχέδιο νόμου –θα το δούμε και στα άρθρα– δεν υπάρχει ίχνος προσπάθειας υποβοήθησης αυτών των ατόμων και ίχνος προσπάθειας να δημιουργηθούν προϋποθέσεις αξιοκρατίας και αντικειμενικότητας κατά την πρόσληψή τους.

Κύριε Υπουργέ, θα ξέρετε υποθέτω –τον θεωρείτε άλλωστε δημιουργημα δικό σας– ότι υπάρχει νόμος 2190/1994. Ο νόμος αυτός, ο οποίος δημιούργησε το ΑΣΕΠ –το οποίο όχι απλώς το αποδεχθήκαμε, αλλά συνταγματικά ζητήσαμε να καθιερωθεί για να μην υπάρχουν παρεκβάσεις από τις αρμοδιότητές του– με πρωτοβουλία όλων των κομμάτων και ιδίως της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης επεκτάθηκε, με ελάχιστες εξαιρέσεις, στο σύνολο του δημόσιου τομέα.

Ο νόμος 2190/1994 έχει διαδικασίες πρόσληψης, από τις οποίες, άλλες είναι μορφές διαγωνισμού και άλλες είναι διαδικασίες μέσω μοριοποίησης. Τη διαδικασία όμως της μοριοποίησης την επιβλέπει το ίδιο το ΑΣΕΠ, ως προς τον τρόπο με τον οποίο εξελίσσεται.

Εδώ από τα άρθρα 3 και επόμενα και ιδίως στα άρθρα 8 και 9 του σχεδίου νόμου παρατηρείται το εξής φαινόμενο. Είναι γνωστό, αν δείτε από τα άρθρα 1 και 2, ότι το σχέδιο αυτό νόμου ως προς την εφαρμογή του επεκτείνεται, εκτός από τις ιδιωτικές επιχειρήσεις και στο σύνολο σχεδόν των επιχειρήσεων του ευρύτερου δημόσιου τομέα, όπως αυτός οριοθετείται από το άρθρο 1 παρ. 6 του νόμου 1256/1982.

Εδώ τίθεται ένα ερώτημα. Εάν δείτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ τις διατάξεις, θα παρατηρήσετε ότι η εποπτεία του τρόπου με τον οποίο γίνεται η μοριοποίηση, επομένως η όλη διαδικασία με την οποία η μοριοποίηση αυτή εξελίσσεται, εποπτεύεται από δύο αρχές. Μια πενταμελής επιτροπή σε περιφερειακό επίπεδο, της οποίας η πλειοψηφία μπορεί να είναι κομματική. Και σε δεύτερο βαθμό, αν γίνει ένσταση, υπάρχει μια κεντρική επιτροπή, εξαμελής, της οποίας προεδρεύει ο κομματικός γενικός γραμματέας, και από τα έξι μέλη της τα τέσσερα ελέγχονται απολύτως από τον Υπουργό. Αυτοί είναι που επιβλέπουν.

Το ερώτημα είναι απλό, κύριε Υπουργέ, και σας το θέτω και το καταθέτω, για να το συζητήσουμε τις επόμενες μέρες. Γιατί άραγε, ειδικά σε ό,τι αφορά το δημόσιο τομέα, δεν αναθέτετε αυτήν την αρμοδιότητα εποπτείας –το τονίζω, δεν λέω να γίνεται διαγωνισμός– δηλαδή τον τρόπο ελέγχου της μοριοποίησης, στο ΑΣΕΠ, όπως γίνεται σε όλες τις άλλες περιπτώσεις; Τι σας εμποδίζει; Γιατί προσθέτετε στο ήδη βεβαρμένο δημόσιο δύο επιτροπές, στο πλαίσιο ενδικοφανούς διαδικασίας. Ενώ έχετε το ΑΣΕΠ έτοιμο να κάνει τη δουλειά αυτή; Τι σας εμποδίζει;

Αν έχετε σκοπό να κάνετε αντικειμενικές διαδικασίες, βάλτε μια τροπολογία απλούστατη που θα λέει το εξής: Σε ό,τι αφορά τα ζητήματα, τα σχετικά με την εφαρμογή της μοριοποίησης, των ατόμων αυτών στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, όπως αυτός οριοθετείται από τον νόμο 1256/1982, εκεί ισχύει η αρμοδιότητα του ΑΣΕΠ, κατ' ανάλογη εφαρμογή των

διατάξεων του ν.2190/1994, όπως αυτός ο νόμος ισχύει σήμερα. Να ισχύσει για τη μοριοποίηση και εδώ, ό,τι ισχύει σε όλο τον υπόλοιπο δημόσιο τομέα.

Αν δεν το κάνετε, σκοπός σας είναι, μέσα απ' αυτές τις κομματικώς ελεγχόμενες –και θα σας αποδείξω στα άρθρα, τι θα πει κομματικώς ελεγχόμενη επιτροπή– επιτροπές να μπορέσετε, με διάφορα τρικ της μοριοποίησης, να προσλάβετε αυτούς που θέλετε.

Απ' αυτό και μόνο αποδεικνύεται ποιες είναι οι πραγματικές προθέσεις της Κυβέρνησης. Δεν πιστεύω ότι πρόκειται περί λάθους, είναι εσκεμμένο. Αν πρόκειται περί λάθους, ιδού η Ρόδος ιδού και το πήδημα, να το διορθώσουμε όλοι εδώ.

Με αυτά τα ολίγα θέλω να πω γιατί η Νέα Δημοκρατία, πιστή ακριβώς στην αρχή ότι πρέπει να σεβόμαστε τα άτομα των ειδικών ικανοτήτων, δεν θα ψηφίσει την αρχή του σχεδίου νόμου. Γιατί είναι ένα νομοσχέδιο πρόχειρο, προσχηματικό, ένα νομοσχέδιο αμηχανίας, το οποίο για μια ακόμη φορά θυσιάζει, όπως είπα, θεσμούς και πρόσωπα στο βωμό μικροκομματικών σκοπιμοτήτων. Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ.Ιωαννίδης έχει το λόγο.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Θα προσπαθήσω, κύριε Πρόεδρε, να μην πάρω περισσότερο από το μισό του χρόνου που δικαιούμαι, προκειμένου να έχω την ευκαιρία και οι υπόλοιποι συνάδελφοι να μιλήσουν.

Μετά από την ανάταση που προκάλεσε φαντάζομαι σε όλους μας ο λόγος του αγαπητού συναδέλφου κ. Κουρουμπλή, ήλθε ο κ. Παυλόπουλος –ατύχησε βέβαια κατά τούτο, ότι ακολούθησε τον κ. Κουρουμπλή– με έναν τόνο και ένα ύφος τουλάχιστον περίεργο να μας πει ότι αυτό που οι ίδιοι κατηγορούν, ότι με τον ν.1648 γινόταν, δηλαδή παρβιάζετο ή δεν είχε κατασφαλιστεί η αντικειμενικότητα των κριτηρίων και των κρίσεων, ερχόμαστε να το επιτύχουμε με αυτό το νομοσχέδιο.

Δηλαδή –δείτε την αντίφαση– όλοι και η Νέα Δημοκρατία λένε ότι ο ν.1648 κλπ., είναι καλός, θετικός, αλλά φαλκιδεύτηκε από τον τρόπο εφαρμογής του, από την έλλειψη αντικειμενικών κριτηρίων. Τότε, γιατί έχουμε ανάγκη να κάνουμε άλλον νόμο για να επιτύχουμε το ίδιο, γιατί γι' αυτό μας κατηγορούσατε, κύριε Παυλόπουλε, ότι κάνουμε αυτόν τον νόμο...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Καθόλου...

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Αυτό είπατε. Είπατε ότι στόχος αυτού του νόμου είναι να κάνουμε κομματική συναλλαγή και αναξιοκρατικές και μη αντικειμενικές τις διαδικασίες, ακριβώς αντίθετα απ' ό,τι επιχειρεί και θα επιτύχει αυτό το νομοθέτημα.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Βάλτε εγγυήσεις εφαρμογής της αξιοκρατίας κατά την μοριοποίηση.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Αυτό όμως είναι και το μόνο σημείο που είχε σχέση με το νομοσχέδιο που συζητούμε απ' όλα όσα είπε ο κ.Παυλόπουλος. Όλα τα άλλα από την Ιονική μέχρι τις εξετάσεις στα πανεπιστήμια και δεν ξέρω τι άλλο, ήταν μέσα στο γενικό κλίμα αντιπολιτεύσεως που ασκεί η Νέα Δημοκρατία, για το οποίο εγώ απορώ.

Δυστυχώς και το ΠΑΣΟΚ στο παρελθόν είχε εφαρμόσει αυτήν την αντιπολιτευτική πρακτική ανεπιτυχώς. Η Νέα Δημοκρατία εξακολουθεί, δεν μαθαίνει τίποτα, δεν διδάσκεται τίποτα. Η ίδια μονότονη πολιτική. Τίποτα θετικό δεν υπάρχει σε κανένα σχέδιο νόμου της Κυβέρνησης, όλα είναι ύποπτα, όλα είναι σκόπιμη παραπλάνηση και μεθοδεύσεις πονηρίας και κουτοπόνηρης, ακόμη και όταν πρόκειται για σχέδια νόμου που έρχονται πραγματικά να αντιμετωπίσουν πολύ σοβαρά προβλήματα, όπως είναι το παρόν σχέδιο νόμου.

Θα πω και κάτι άλλο: Κατηγορείται η Κυβέρνηση ότι φέρνει σταθερινά Τμήματα αυτά τα νομοσχέδια κλπ. Υπάρχει και στη Διαρκή Επιτροπή σχέδιο νόμου του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας που αναφέρεται σε θέματα άσκησης της προνοιακής πολιτικής γενικότερα και κατηγορούμαστε γιατί τα φέρνουμε και αυγουσιτιάτικα.

Για να δούμε τη διαφορά, εγώ θυμάμαι ότι αυγουσιτιάτικα η

Νέα Δημοκρατία έφερνε κάτι φοβερά νομοσχέδια περιστολής όλων των κοινωνικών δικαιωμάτων. Όλα τα νομοσχέδια που περιέκοψαν, εφαικίδευσαν, εμείωσαν την κοινωνικοασφαλιστική προστασία και όλα τα σχετικά κοινωνικά δικαιώματα, τα έφερε η Νέα Δημοκρατία αυγουσιτιάτικα, όπως πολύ καλά θα θυμάστε.

Αλλά εδώ δεν ήρθαμε για να κάνουμε με την ευκαιρία της συζήτησης του σχεδίου νόμου, αυτήν την κλασική παρελθοντολογία και τη σύγκριση. Αλλά άκουσα και τον κ. Μιχαολιάκο, άκουσα και τον κ. Παυλόπουλο και φυσικά είμαι υποχρεωμένος να τους απαντήσω, διότι περί του νομοσχεδίου δεν έγινε λόγος. Ο Υπουργός μίλησε για το νομοσχέδιο, είπε τι πρόκειται να κάνει, έδωσε μερικές απαντήσεις σε όσα έχουν λεχθεί. Ο κ. Κουρουμπλής που μίλησε προηγουμένως, αναφέρθηκε στο ιστορικό όλων των προσπαθειών που έκανε το ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Ακούστε, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας. Ο κύριος ψόγος που απευθύνεται επί μακρά σειρά ετών στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. –τον τελευταίο καιρό το έχετε αλλάξει– ήταν ότι ήταν ένα σπάταλο ΠΑ.ΣΟ.Κ. που μοίραζε λεφτά, που έδωσε στους συνταξιούχους παραπάνω από όσα έπρεπε, που έδωσε στην κοινωνική πρόνοια παραπάνω από όσα έπρεπε. Και η βασική κατηγορία ήταν ότι έτσι διέλυσε την οικονομία. Εν τέλει τώρα τον τελευταίο καιρό η Νέα Δημοκρατία θέλει να αποκτήσει κοινωνικό πρόσωπο. Επειδή όμως δεν έχει κοινωνικό παρελθόν ή παρελθόν με κοινωνικό πρόσωπο, περιορίζεται τώρα στα λόγια και σε μια πλειοδοσία σε θέματα κοινωνικής προστασίας. Ενώ γνωρίζει πολύ καλά και το περιορισμένο των δυνατοτήτων της σημερινής οικονομικής συγκυρίας. Και γνωρίζει επίσης πολύ καλά ότι πράγματι η μόνη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία αυξάνει, αντί να μειώνει τις δαπάνες για κοινωνική προστασία και παιδεία, εν τούτοις επιμένετε ότι θα ήταν δυνατόν να δώσει πολλαπλάσιους πόρους στις κοινωνικές δαπάνες, πράγμα που η Κυβέρνηση εκτιμά ότι δεν είναι δυνατόν να κάνει αυτήν τη στιγμή.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΦΙΛΙΠΠΟΥ: Είμαστε οι τελευταίοι, γιατί τα λέτε αυτά τα πράγματα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κύριε Παπαφίλιππου, βλέπω είσθε γραμμένος και θα μιλήσετε. Σας παρακαλώ!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΦΙΛΙΠΠΟΥ: Αυτές είναι αναλήθειες, κύριε Πρόεδρε.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Δεν καταλάβατε τι είπα. Να το επαναλάβω μήπως το καταλάβετε. Είπα ότι σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης αυτήν τη στιγμή, κακώς κατά την άποψή μου, αν θέλετε, σε μια προσπάθεια ελέγχου των οικονομικών των χωρών τους μέσα στα πλαίσια της παγκοσμιοποίησης, υπάρχει μία τάση, συγκεκριμένα μία τάση συρρίκνωσης του κοινωνικού κράτους.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΦΙΛΙΠΠΟΥ: Είναι όντως σε ποσοστά πολύ υψηλά.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Είναι. Εμείς όμως ανεβαίνουμε. Βελτιώνουμε, προσθέτουμε, αυξάνουμε τις κοινωνικές δαπάνες. Αυτό είπα και αυτό είναι αλήθεια που προκύπτει από τον προϋπολογισμό και από μία σειρά μέτρων που παίρνει η σημερινή Κυβέρνηση.

Κύριοι συνάδελφοι, έχω μπροστά μου την έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας, επειδή αμφισβητούνται όλα όσα προσπαθεί το νομοσχέδιο. Διαβάζω την πρώτη παράγραφο: "Με το υπό εξέταση σχέδιο νόμου προβλέπεται ένα ολοκληρωμένο σύστημα διευκόλυνσης στην ανεύρεση θέσεων εργασίας από πρόσωπα τα οποία ανήκουν σε ορισμένες ομάδες πληθυσμού και για τα οποία βάσει του Συντάγματος ο κοινός νομοθέτης οφείλει να λαμβάνει ειδικά μέτρα προστασίας κατά παρέκκλιση από τη γενική αρχή της ισότητας των πολιτών". Λέει δηλαδή και η έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής ότι το σχέδιο νόμου προβλέπει ένα ολοκληρωμένο σύστημα διευκόλυνσης στην ανεύρεση θέσεων εργασίας. Και αυτός είναι ο στόχος και η ουσία του νομοσχεδίου. Προβλέπει τη διευκόλυνση στην εξεύρεση εργασίας στα άτομα των ειδικών κατηγοριών. Και βεβαίως, κύριοι συνάδελφοι, η προ-

σπάθεια δεν θα σταματήσει ποτέ, διότι ποτέ ούτε αυτό ούτε κανένα άλλο νομοσχέδιο μπορεί να καλύψει όλες τις ανάγκες αυτές. Όμως είναι αναντίρρητο ότι γίνεται μία πολύ σοβαρή προσπάθεια και επιπλέον αυτό που για μένα έχει ιδιαίτερη σημασία είναι ότι επιτέλους θεσμοθετείται διαδικασία με μόρια διαφανής διαδικασία για να σταματήσει αυτό το αίσχος που εγώ και από αυτό το Βήμα θέλω να πω ότι θεωρώ ότι είναι η μεγαλύτερη ατιμία που συνετελέσθη ποτέ σ' αυτόν τον τόπο. Και όσοι συμμετείχαν, είτε πολιτικοί, όπου και αν ανήκουν, είτε δημόσιοι υπάλληλοι γιατί και αυτοί συνήργησαν είτε γιατροί γιατί και αυτοί συνήργησαν στο να κάνουν αθλητές άτομα με ειδικές ανάγκες, θεωρώ ότι αυτό είναι η μεγαλύτερη ατιμία που έχει συμβεί. Και όσοι συνετέλεσαν ή συνέπραξαν σ' αυτό, είναι κατά τη γνώμη μου άτιμοι και να το γνωρίζουν.

Έρχεται, λοιπόν, το νομοσχέδιο να δώσει τέρμα και σ' αυτήν την ιστορία. Θεσπίζει επιτροπές οι οποίες όμως θα κρίνουν με βάση σύστημα με μόρια και η δυνατότητα ελέγχου των επιτροπών επίσης με δευτεροβάθμια επιτροπή κ.ο.κ.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΓΓΕΩΡΓΙΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Δεν κρίνουν. Μόνο τοποθετούν.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Δεν κρίνουν. Τοποθετούν με βάση τα μόρια. Δεν έχουν περιθώριο να αλλοιώσουν τα μόρια. Έχεις τόσα μόρια, θα τοποθετηθείς. Δεν έχεις, δεν τοποθετείσαι. Αυτό θα έπρεπε πραγματικά να το εξάσουμε, κύριοι συνάδελφοι. Εν πάση περιπτώσει βεβαίως πάντοτε πρέπει να προσέχει και ο αρμόδιος Υπουργός και όλοι οι υπεύθυνοι στη διαδικασία αυτή, να προστατεύσουν το σύστημα από την απίθανη εφευρετικότητα και πονηρία ατόμων όχι με ειδικές ανάγκες.

Είμαι όμως βέβαιος ότι με την επιψήφιση αυτού του νομοσχεδίου –και δεν θέλω να πω τώρα περισσότερα, ίσως στα άρθρα να κάνω μερικές παρατηρήσεις ή να διατυπώσουμε και κάποιες άλλες απόψεις, που μπορούν να συμπληρώσουν το σχέδιο νόμου– αντιμετωπίζεται κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο υπό τις σημερινές συνθήκες το πρόβλημα της ανεύρεσης ή της διευκόλυνσης της ανεύρεσης εργασίας στα άτομα των ειδικών αυτών κατηγοριών. Και βεβαίως, ανάμεσα στις ειδικές κατηγορίες ασφαλώς είναι και οι πολύτεκνοι. Δεν θα αναφερθώ στα τέκνα των αγωνιστών της Εθνικής Αντίστασης και σ' όλες αυτές τις αναφορές που ορθώς κάνει το σχέδιο νόμου. Και όπως είπε και στην επιτροπή ο Υπουργός, για λόγους ηθικής τάξεως κυρίως, διότι τα δυνάμενα να επωφεληθούν πρόσωπα, αν υπάρχουν, είναι πολύ περιορισμένου αριθμού, αλλά λόγοι ηθικής τάξεως επέβαλαν σωστά να υπάρξουν και αυτές οι αναφορές.

Σε ό,τι αφορά όμως τους πολύτεκνους –και τελειώνω μ' αυτό– αγαπητέ κύριε Μιχαολιάκο, εγώ, όταν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έγινε Κυβέρνηση το 1993 και βρέθηκε μπροστά στο νόμο για τις πολύτεκνες μητέρες –προσωπική μου άποψη ήταν– είχα την άποψη, ότι δεν έπρεπε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να υλοποιήσει αυτόν το νόμο. Έπρεπε, κατά τη γνώμη μου, να τον καταργήσει αμέσως. Προσωπική άποψη εξέφρασα και τώρα αυτήν την άποψη εκφράζω. Γιατί; Ξέρετε ότι ήταν περίπου τετρακόσιες χιλιάδες δικαιούχοι, που ήταν γιαγιάδες πλούσιες με πλούσια παιδιά πολλές απ' αυτές και πλούσια εγγόνια και δισέγγονα πολλές φορές. Βάσει του νόμου είχα πει και στη Βουλή παλιότερα αυτομάτως γίνονταν δικαιούχοι πολύτεκνες μητέρες και η κ. Μαρίκα Μητσοτάκη και η κ. Μαργαρίτα Παπανδρέου. Προφανώς αναφέρω τα πρόσωπα αυτά, όχι ότι έκαμαν χρήση –δεν έκαναν χρήση προφανώς του δικαιώματός τους– αλλά ήθελα μ' αυτόν τον τρόπο και τότε και τώρα να δείξω πόσο άστοχη ήταν η ρύθμιση η οποία έγινε προεκλογικά, μόνο για προεκλογικούς λόγους και είχε προκαλέσει μάλιστα στις μικρές κοινωνίες των χωριών αληθινή εξέγερση, διότι έβλεπαν ανθρώπους που δεν είχαν καμία ανάγκη, μητέρες, γιαγιάδες, οι οποίες κάποτε στη ζωή τους είχαν διατελέσει πολύτεκνες μητέρες, να δικαιούνται αυτής της συντάξεως.

Δεν είναι πολιτική αυτή με την οποία μπορεί να λύσει κανείς το δημογραφικό πρόβλημα. Ούτε είναι δυνατόν να λυθεί το δημογραφικό πρόβλημα μονοκονδυλιά, αλλά ούτε και μ' αυτό το σχέδιο νόμου. Είναι όμως και αυτό μία από τις προσπάθειες που κάνει η Κυβέρνηση, στην αντιμετώπιση αυτού του τόσο

δύσκολου και μεγάλου προβλήματος, του δημογραφικού δηλαδή προβλήματος που αντιμετωπίζει η χώρα.

Ευχαριστώ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ: Αν μου επιτρέψετε, κύριε Πρόεδρε, για ένα λεπτό, επειδή με τίμησε ο κ. Ιωαννίδης με ειδική αναφορά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ορίστε, μόνο για ένα λεπτό, κύριε Μιχαλολιάκο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ: Το επιχείρημα αυτό, αγαπητέ κύριε Ιωαννίδη, είναι ακριβώς ίδιο με εκείνο που υποστηρίζουν μερικοί, δηλαδή το ψαλίδισμα της δωρεάν παιδείας, ακριβώς με την επιχειρηματολογία ότι δεν μπορούν το ίδιο ευεργέτημα να το εισπράττουν τα παιδιά των πλουσίων και τα παιδιά των φτωχών ταυτόχρονα. Πιστεύω ότι αν το σκεφθείτε καλύτερα, θα το ανακαλέσετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Στρατής Κόρακας έχει το λόγο.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Κύριοι Βουλευτές, συζητούμε σήμερα ένα νομόσχεδιο, που θα μπορούσε κανένας να το χαρακτηρίσει καθ'όλα ψευδεπίγραφο και δημαγωγικό. Είναι πράγματι ένα ζήτημα, που πρέπει να μας κάνει να διερωτηθούμε, πέρα από τους μικροκομματικούς, θα έλεγα, καυγάδες Νέας Δημοκρατίας και ΠΑ.ΣΟ.Κ. Γιατί, κύριοι συνάδελφοι, κακά τα ψέματα, στην ουσία ένα κόμμα είσαυτε τώρα. Και κανείς δεν καταλαβαίνει, γιατί δεν ενώνεστε, γιατί δεν κάνετε ένα συνασπισμό. Οι πορείες σας είναι παράλληλες. Ο ένας στηρίζει τον άλλον. Και έρχεστε εδώ στη Βουλή και ανακαλύπτεται μικρολεπτομέρειες, για να καυγαδίσετε και να κοροϊδεύετε τον κόσμο.

Το ερώτημα είναι: Γιατί η Κυβέρνηση φέρνει αυτό το νομοσχέδιο; Φυσικά, δεν είναι τυχαίο ότι το φέρνει σαράντα ημέρες πριν από τις δημοτικές εκλογές. Θέλει να το αξιοποιήσει –είναι πάγια τακτική και της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που κυβερνάει σήμερα– για να ψηφοθηρίσει, πατώντας, εκμεταλλευόμενη τον πόνο των ατόμων των ειδικών κατηγοριών, των αναπήρων, των ατόμων με ειδικές ανάγκες, των οικογενειών τους, των συγγενών τους κλπ. Και για να ρίξει, φυσικά, στάχτη στα μάτια του κόσμου, αυτού του κόσμου που ξεσηκώνεται όλο και περισσότερο ενάντια στην σκληρή απάνθρωπη και αντιλαϊκή πολιτική που προωθεί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Και ταυτόχρονα, για να διασκεδάσει την αγανάκτηση του ελληνικού λαού για την πολιτική, που πάει παράλληλα με την αντιλαϊκή πολιτική που ξεπουλάει τα πάντα σε αυτόν τον τόπο, που δεν αφήνει τίποτε ουσιαστικά όρθιο.

Μπορείτε να ρητορεύετε, κύριε Παπαϊωάννου ή κύριε Κουρουμπλή. Η πραγματικότητα είναι αυτή και τη βιώνει καθημερινά ο ελληνικός λαός.

Φυσικά το νομοσχέδιο αυτό δεν βγαίνει έξω από αυτήν την πολιτική που είπαμε, την αντιλαϊκή πολιτική, τη φιλομονοπωλιακή πολιτική της Κυβέρνησης.

Είπε ο κ. Παπαϊωάννου ότι "φέρνουμε αυτό το νομοσχέδιο" –βλέπετε έχουμε τις ομολογίες και στην εισηγητική έκθεση– "γιατί θέλουμε να κατοχυρώσουμε, να ενισχύσουμε την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων". Το ένα είναι αυτό.

Δεύτερον, αναγνώρισε ότι στην Ευρωπαϊκή Ένωση, της οποίας τις εντολές και τις κατευθύνσεις εκτελεί με ιδιαίτερη ευσέβεια, αυτό το ποσοστό απασχόλησης των ατόμων με ειδικές ανάγκες, των αναπήρων συνεχώς μειώνεται. Και διέκοψα, παρατηρώντας ότι αυτό δείχνει και πόσο ανθρωπινό είναι το πρόσωπο αυτής της περιφέρειας Ευρώπης, στην οποία τόσο πολύ πασχίζετε να μας εντάξετε ολοκληρωτικά.

Επίσης, αναγνώρισε, ο κύριος Υπουργός, ότι το τεσσαράκοστό πέμπτο έτος της ηλικίας, αντί για το εξηκοστό πέμπτο που πρόβλεπε ο 1648, ορίστηκε επίσης "για την κατοχύρωση της ανταγωνιστικότητας".

Να πω ακόμη για τους ισολογισμούς. "Θέλουμε" –είπε ο κύριος Υπουργός– "υγιείς επιχειρήσεις, γιατί το κόστος εργασίας είναι καθοριστικής σημασίας παράγοντας για την ανταγωνιστικότητα της επιχείρησης." Γι' αυτό εξαιρούνται οι επιχειρήσεις που τα δύο τελευταία χρόνια είχαν αρνητικούς ισολογισμούς.

Όλα που μας είπε ο κύριος Υπουργός, ως σκοπούς ή λόγους για τους οποίους έφερε η Κυβέρνηση το νομοσχέδιο, συνθέτουν και την ταξική κατεύθυνση αυτού του νομοσχεδίου. Είναι ένα νομοσχέδιο, που έρχεται και αυτό με τη σειρά του, με τον τρόπο του να υπηρετήσει το μεγάλο κεφάλαιο, ενώ ταυτόχρονα ρίχνει στάχτη στα μάτια του κόσμου, εκμεταλλεύόμενο τον πόνο των αναπήρων.

Εκτός από τις παρατηρήσεις που θα κάνουμε παρακάτω, πρέπει να πούμε από την αρχή ότι δεν προστατεύονται μία σειρά κατηγορίες από αυτό το νομοσχέδιο.

Δεν προστατεύονται οι ανάπηροι που είναι σε μεγάλη ηλικία, δηλαδή άνω των σαράντα πέντε. Τι θα γίνουν αυτοί οι ανάπηροι οι οποίοι είναι άνω των σαράντα πέντε;

Επίσης, δεν προστατεύονται οι ανάπηροι που δούλευαν και απολύθηκαν, έμειναν άνεργοι στα σαράντα πέντε τους.

Δεν έχουν αυτοί οι άνθρωποι φυσικά καμία δυνατότητα να πάρουν σύνταξη και να πάνε να απασχοληθούν κάπου αλλού γιατί δεν υπάρχει καμία υποχρέωση να τους απασχολήσουν πάνω από τα σαράντα πέντε.

Επίσης, δεν προστατεύονται οι τοξικομανείς, οι αποθεραπευμένοι, οι αποφυλακισμένοι και μια σειρά τέτοιες κατηγορίες ατόμων. Όταν πράγματι συζητούσαμε για το σωφρονιστικό κώδικα και το σωφρονιστικό σύστημα της χώρας μας, μπήκε το θέμα πολλοί από τους φυλακισμένους, που δεν είναι εγκληματίες βαριάς μορφής, να είχαν τη δυνατότητα να εργάζονται και αυτοί.

Επίσης, βάζετε, κύριε Υπουργέ, τους αντιστασιακούς και καλά κάνετε. Δεν ξέρω όμως ποιοι απ' αυτούς που συμμετείχαν στα αντάρτικα της Εθνικής Αντίστασης, είναι σήμερα κάτω των σαράντα πέντε ετών για να τους απασχολήσετε. Για τις οικογένειές τους, για τα παιδιά τους, θα μπορούσε κανείς να το πει. Δεν βάζετε όμως αυτούς που προβλέπονται από το νόμο 1863/89, δηλ. του Εμφυλίου Πολέμου. Γιατί γίνεται αυτή η εξαίρεση; Σ' αυτό θέλουμε μια απάντηση.

Μας είπε ο κ. Παπαϊωάννου, ότι ν.1648/86 απέδωσε. Βεβαίως απέδωσε, αλλά απέδωσε αποκλειστικά θα λέγαμε, ψήφους στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. Εκεί πραγματικά είχατε μια πολύ καλή απόδοση, αν κρίνουμε ότι είσθε ακόμα κυβέρνηση. Και τότε, το '86 απέδωσε.

Μέχρι σήμερα μας είπατε ότι διορίστηκαν τριάντα τρεις χιλιάδες οκτακόσιοι. Δεν μας είπατε όμως πόσοι απ' αυτούς που διορίστηκαν με το ν.1648 δουλεύουν ακόμα σήμερα και πόσοι...

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Όλοι.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Καλά, μη βάζετε το χέρι στη φωτιά. Δεν ξέρω από πού το βγάζετε το στοιχείο ότι δουλεύουν όλοι, αλλά εν πάση περιπτώσει σας λέω να μη βάζετε το χέρι στη φωτιά.

Πόσοι απ' αυτούς είναι ανάπηροι μαιμούδες; Γιατί οργίασε δυστυχώς και αυτή η πρακτική.

Πρέπει να πω ότι είχαμε ψηφίσει το ν.1648 και σήμερα μπορούμε να κάνουμε αυτοκριτική που τον ψηφίσαμε. Ο ν.1648 ήταν ωστόσο πιο δεσμευτικός απ' ό,τι είναι σήμερα, για παράδειγμα δεν είχε τόσες εξαιρέσεις, έθετε μεγαλύτερο όριο ηλικίας, το εξηκοστό πέμπτο έτος, συμπεριελάμβανε και τις θυγατρικές που εσείς δεν τις συμπεριλαμβάνετε σήμερα. Υπήρξε συγκεκριμένη διατύπωση. Εάν δείτε τη διατύπωση του νόμου αυτού θα δείτε ότι αναφέρονται ρητά "και οι θυγατρικές".

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Τώρα συμπεριλαμβάνονται. Δεν το καταλάβατε.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Όχι, κύριε Υπουργέ. Δεν με παίρνει ο χρόνος, θα πρέπει να δείτε όμως στο ν. 1648 τη συγκεκριμένη διάταξη που λέει ό,τι λέτε μέσα, συν τις θυγατρικές.

Είναι γεγονός ότι και τότε είχαμε τονίσει αυτές τις επιφυλάξεις που υπογραμμίζουμε και σήμερα. Και τι αποδείχθηκε; Γι' αυτό είπα ότι κάνουμε αυτοκριτική γιατί τον ψηφίσαμε. Αποδείχθηκε ότι οργίασε το ρουσφέτι και στην πιστοποίηση της αναπηρίας, αλλά και στις προσλήψεις, όπως ήδη τονίσαμε.

Αφού αυτό έγινε με το ν.1648, που προέβλεπε λιγότερες

εξαιρέσεις κλπ., σκεφθείτε τι έχει να γίνει με αυτόν το νόμο. Φυσικά δεν είναι δυνατόν να εξαπατείτε τον κόσμο, γιατί δεν είσθε καινούριοι. Αν είχατε έρθει τώρα στην κυβέρνηση θα μπορούσαν ακόμα αυτά που μας είπατε να περάσουν, αλλά σας έχει πάρει χαμπάρι ο κόσμος και δεν πιάνουν πια αυτά τα τερτίπια.

Επίσης, μας είπατε για την επιδότηση του εργοδότη με κονδύλια για προγράμματα της Ε.Ε. ότι είναι εξήμισι χιλιάδες (6.500) δραχμές ημερησίως, κατά τον πρώτο χρόνο, αν κατάλαβα καλά, επτάμισι χιλιάδες (7.500) δραχμές κατά το δεύτερο χρόνο και οκτώμισι χιλιάδες (8.500) δραχμές κατά τον τρίτο χρόνο. Έτσι δεν είναι;

Τίθενται λοιπόν δύο ερωτήματα εδώ πέρα. Πώς είναι δυνατόν το άτομο ειδικής κατηγορίας να επιδοτείται μπαϊνό-ντας στη δουλειά με εξήμισι χιλιάδες (6.500) δραχμές και όσο μαθαίνει τη δουλειά να ανεβαίνει και η επιδότηση του εργοδότη;

Το δεύτερο ερώτημα είναι τι θα γίνει μετά τα τρία χρόνια. Όταν σταματήσει η επιδότηση ο κύριος ιδιώτης επιχειρηματίας θα του πει "και τώρα, δυστυχώς, οι ανάγκες μου είναι πολύ μικρότερες, λυπάμαι πάρα πολύ, αλλά πρέπει να σας απολύσω". Θα του δώσετε ξανά τη δυνατότητα να προσλάβει και άλλους ανάπηρους και να πετάξει τους προηγούμενους στο δρόμο.

Επίσης, όπως σωστά ειπώθηκε από την ειδική αγορήτριά μας, εμείς δεν μπορούμε να καταλάβουμε γιατί, για παράδειγμα για ορισμένες κατηγορίες, ακόμα και αναπήρων, οι οποίοι είναι εξαιρετικά αποδοτικοί, πρέπει να επιδοτείται ο εργοδότης.

Κύριε Κουρουμπλή, γιατί για έναν τυφλό που δουλεύει σε τηλεφωνικό κέντρο και που αποδίδει τουλάχιστον εξ ίσου με κάποιον που βλέπει, να επιδοτείται ο εργοδότης του; Θα το καταλαβαίναμε και θα συμφωνούσαμε να είχαμε τέτοιες επιδοτήσεις για άτομα που είναι σε ειδική κατάσταση.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Πρέπει να τον απαλλάξουμε από τις προκαταλήψεις.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Οι εργοδότες δεν έχουν προκαταλήψεις. Μία προκατάληψη έχουν, κύριε Κουρουμπλή: Πώς θα οικονομήσουν περισσότερα.

Υπάρχουν, λοιπόν, αυτά τα ερωτήματα τι γίνεται μετά τα τρία χρόνια και πώς είναι δυνατόν να αυξάνεται η επιδότηση όσο ο εργαζόμενος θα μαθαίνει τη δουλειά.

Αναφερθήκατε επίσης στα περί παγκοσμιοποίησης, τα οποία έχουν φθαρεί πια. Αφήστε τα. Τα λέτε όλα αυτά για να δικαιολογήσετε την πρωτοφανή άγρια επίθεση ενάντια στους εργαζόμενους, ενάντια στις κατακτήσεις τους και την πρωτοφανή προώθηση των συμφερόντων του μεγάλου κεφαλαίου. Ποτέ το μεγάλο κεφάλαιο δεν έβγαζε τόσα κέρδη και στη χώρα μας και σε άλλες χώρες. Η λεγόμενη παγκοσμιοποίηση, η επίθεση μάλλον, πραγματοποιείται μετά την ανατροπή του σοσιαλισμού, μετά τη διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης, γιατί νιώθουν οι κεφαλαιοκράτες, οι πολυεθνικές, ελεύθερα τα χέρια τους και έχουν ορμήσει τώρα για να πάρουν ό,τι αναγκάστηκαν να παραχωρήσουν κάτω από τις πιέσεις των σκληρών ταξικών αγώνων, αλλά και της ακτινοβολίας του σοσιαλιστικού στρατοπέδου τις δεκαετίες, κυρίως μετά το δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο.

Ήδη έχω κάνει πολλές από τις βασικές μας παρατηρήσεις, αλλά θα προσπαθήσω να τα κωδικοποιήσω. Τα είπε ολοκληρωμένα η ειδική αγορήτριά μας. Θα επαναλάβω μερικά πράγματα, γιατί είναι αλήθεια ότι ο κύριος Υπουργός στην ομιλία του αντιπαρήλθε αυτές τις παρατηρήσεις, δεν απάντησε. Κόλλησε σε ένα ή δύο ζητήματα, στα οποία θα αναφερθώ στην πορεία και από εκεί και πέρα ήταν σαν να μην είπαμε τίποτα.

Πρώτα απ'όλα, τονίσαμε ότι δεν έχετε πολιτική απασχόλησης γενικά σε εθνικό επίπεδο. Για τις ειδικές κατηγορίες δεν υπάρχει σχέδιο για τη διασφάλιση της απασχόλησης των αναπήρων, για παράδειγμα, σε ποιες δουλειές μπορούν να δουλέψουν, να γίνει μια καταγραφή τους κλπ. Δεν έχει γίνει καν καταγραφή. Επίσης και στο νομοσχέδιο αυτό δεν προβλέπετε, δεν καθορίζετε κανόνες απασχόλησης των

ατόμων των ειδικών κατηγοριών.

Έχετε μια σειρά σοβαρές εξαιρέσεις. Λέτε για παράδειγμα εξαίρονται οι επιχειρήσεις που έχουν λιγότερα από πενήντα άτομα. Για τα ελληνικά δεδομένα είναι πάρα πολλά τα πενήντα άτομα. Εμείς θα λέγαμε είκοσι άτομα και επιχείρηση με είκοσι άτομα σε ειδικούς τομείς μπορεί να έχει πολύ μεγάλο τζίρο. Δεν θα χαλάσει ο κόσμος αν απασχολήσει και δύο άτομα των κατηγοριών που χρήζουν προστασίας ακόμα περισσότερο που τον επιδοτείτε.

Επίσης, όσον αφορά τους ισολογισμούς, όσοι ζούμε στην Ελλάδα ξέρουμε ότι συχνά είναι πλασματικές οι ζημιές που εμφανίζουν πάρα πολλές επιχειρήσεις. Αν ήταν εδώ κάποιος εκπρόσωπος του Υπουργείου Οικονομικών, θα μας έλεγε ότι πολλές φορές, όταν αποτολμήθηκαν ορισμένοι έλεγχοι, διαπιστώθηκε ότι επιχειρήσεις που παρουσιάζουν τεράστιες ζημιές είχαν στην πραγματικότητα τεράστια κέρδη. Αυτό πρέπει να φύγει.

Επίσης, δίνετε τεράστιες εξουσίες στον περιφερειακό διευθυντή του Ο.Α.Ε.Δ., ο οποίος μπορεί να εξαιρεί επιχειρήσεις από την υποχρέωση του νόμου, μπορεί να δίνει δυνατότητες για απολύσεις κλπ. Και θα ήθελα να πω εδώ ότι εφεύρατε τον περιφερειακό διευθυντή του Ο.Α.Ε.Δ. αντί του νομάρχη για ένα και μοναδικό λόγο: Διότι τότε που προέβλεπε ο ν.1648 και για τη σύσταση των επιτροπών τοποθέτησης τον νομάρχη, ο νομάρχης ήταν διορισμένος. Όταν εκλέχτηκε ο νομάρχης τον βγάλατε από τη μέση. Τόσο πολύ δημοκρατικοί είστε, τόσο πολύ πιστεύετε στο θεσμό της αιρετής Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης. Τους δίνετε άλλα για να βγάλετε τα βαρίδια από πάνω σας, για να τους φορτώσετε τις ευθύνες. Αλλά εκεί που έχει ψωμί, όπως εδώ, ρουσφέτι, φήφους κλπ., αυτά τα κρατάτε γερά στα χέρια σας. Και δίνετε στον δικό σας άνθρωπο, τον κυβερνητικό, να δίνει δικαίωμα για απολύσεις κλπ.

Επίσης προβλέπεται ότι δεν υπολογίζονται –και πρέπει κατά τη γνώμη μας και αυτό να φύγει– οι απασχολούμενοι "για σύντομο" όπως λέτε χρονικό διάστημα. Θα ήθελα κατ' αρχήν να μας πείτε τι εννοείτε "σύντομο χρονικό διάστημα". Γιατί εδώ μεταξύ άλλων πρέπει να πούμε ότι το 60% των απασχολούμενων στο εμπόριο είναι ανασφάλιστοι και θεωρούνται ότι απασχολούνται για σύντομο χρονικό διάστημα. Με τις νέες δε ρυθμίσεις που προωθήσατε εσείς, το Υπουργείο σας, η Κυβέρνησή σας, τα πράγματα αλλάζουν άρδην αυτήν τη στιγμή. Δηλαδή οι ωρομίσθιοι και μερικά απασχολούμενοι κλπ. μπορεί όλοι αυτοί να ενταχθούν στους απασχολούμενους για μικρό χρονικό διάστημα.

Όσον αφορά τα μόρια, όπως καθορίζονται δίνεται πράγματι η δυνατότητα για ρουσφέτια και διακρίσεις. Πιο συγκεκριμένα: Καθοριστικός παράγοντας εδώ, ας τον βάξετε και στο τέλος, είναι η αναπηρία. Ακούστε, κύριοι Βουλευτές: Ένας μπορεί να έχει τελειώσει πανεπιστήμιο και προβλέπεται να πάρει εβδομήντα μόρια, μπορεί να έχει κάνει μεταπτυχιακά και προβλέπεται να πάρει εκατό μόρια. Μπορεί όμως η υγειονομική επιτροπή που ελέγχεται από την κυβέρνηση και θα σας πω πως την ελέγχετε και αφήστε τις κοροϊδίες, να δώσει σε κάποιον που έχει αναπηρία 50% δέκα μονάδες παραπάνω και να είναι σαν να του δίνει κατευθείαν διδακτορικό, δηλαδή εκατό μόρια παραπάνω, επειδή πολλαπλασιάζεται επί του δέκα. Από 50% να τον πάει στο 70% και να του δώσει διακόσια μόρια παραπάνω. Να, λοιπόν, πως εξασφαλίσετε το ρουσφέτι και πως εμπαίζετε.

Έρχεσθε από την άλλη μεριά και μιλάτε για άτομα που έχουν εισόδημα διακόσιες χιλιάδες (200.000) δραχμές ετησίως ή οικογενειακό εισόδημα τετρακόσιες χιλιάδες (400.000) δραχμές ετησίως!!! Είστε τόσο φιλολαϊκός που λέτε ότι από δύο εκατομμύρια (2.000.000) δραχμές και πάνω οι κάθε εκατό χιλιάδες (100.000) δραχμές θα αφαιρούν δύο μόρια ή στις οικογένειες από τέσσερα εκατομμύρια (4.000.000) δραχμές και πάνω. Λογαριάστε σήμερα –έχετε τη δυνατότητα– πόσα χρειάζεται το μήνα και πόσο το χρόνο μια τετραμελής οικογένεια για να ζήσει, για να καλύψει τα στοιχειώδη, για να είναι στο όριο της φτώχειας. Πολύ περισσότερα από τέσσερα

εκατομμύρια (4.000.000) δραχμές. Και αφαιρείτε μόρια.

Τι δίνετε; Δίνετε εβδομήντα πέντε μόρια το ανώτερο σε αυτούς που έχουν καθαρό εισόδημα διακόσιες χιλιάδες (200.000) δραχμές το χρόνο. Το διανοείσθε;

Στην κομπίνα της αναπηρίας μπορεί να δοθούν και διακόσια και τριακόσια και παραπάνω μόρια με τους ανάπηρους "μαίμου" ή "ημμαίμου" που λέγαμε.

Εδώ, λοιπόν, τίθεται το θέμα των υγειονομικών επιτροπών. Επειδή μας προκάλεσαν και ο κύριος Υπουργός και συνάδελφοι από κάτω, θα πούμε εμείς πως εννοούμε τα πράγματα.

Με βάση το ν. 2556 η επιτροπή επιλογής των γιατρών του ΙΚΑ –που θα αποτελέσουν το σώμα των γιατρών από τους οποίους θα κληρώνονται τα μέλη των υγειονομικών επιτροπών– αποτελείται από τον προϊστάμενο διεύθυνσης υγειονομικού προσωπικού ΙΚΑ, ως πρόεδρο, από τον προϊστάμενο διεύθυνσης αναπηρικής και κοινωνικής εργασίας του ΙΚΑ, κυβερνητικός, από το διευθυντή του υποκαταστήματος συντάξεων του ΙΚΑ ή τον υγειονομικό προϊστάμενο του ΙΚΑ, κυβερνητικός και αυτός. Τους παρακάτω δεν τους αναφέρω γιατί οι τρεις στους πέντε κάνουν την πλήρη κυβερνητική πλειοψηφία.

Εμείς το είχαμε καταψηφίσει. Αυτή η επιτροπή επιλογής είναι καθοριστική για τη σύσταση των υγειονομικών επιτροπών και ελέγχεται απόλυτα από την Κυβέρνηση.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΓΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Αφού κληρώνονται. Αυτό δεν το διαβάσατε;

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Κύριε Υπουργέ, επιμένετε να μας κοροϊδεύετε, διότι η επιτροπή –η Κυβέρνηση ουσιαστικά– επιλέγει εκατό δικούς σας γιατρούς του ΙΚΑ και μέσα απ' αυτούς κάνετε κληρώσεις. Κοντός ψαλμός αλληλούια. Γιάννης κερνάει, Γιάννης πίνει.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΓΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Ξέρετε πόσοι προϊστάμενοι του ΙΚΑ είναι του ΚΚΕ;

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Η πρότασή μας είναι, ιδού η Ρόδος ιδού και το πηδάλιο, η επιτροπή επιλογής των γιατρών που θα αποτελούν το σώμα να μην έχει κυβερνητική πλειοψηφία. Κάντε το.

Δεύτερη πρόταση, να καθοριστούν με επιστημονικά κριτήρια τα ποσοστά αναπηρίας.

Τρίτον να υπάρχει μία επιτροπή επιστημόνων, όχι με κυβερνητική πλειοψηφία, υπεράνω των υγειονομικών επιτροπών που να κάνει προληπτικό και κατασταλτικό έλεγχο σ' αυτές τις υγειονομικές επιτροπές.

Επίσης για το όριο ηλικίας πρέπει να πάρετε σοβαρά υπόψη τις παρατηρήσεις του Επιστημονικού Συμβουλίου. Υπάρχει πρόβλημα με το άρθρο 21, μειώνοντας την ηλικία.

Όσον αφορά τις απολύσεις, δίνετε τεράστιες δυνατότητες.

Εμπαίζετε τις πολύτεκνες οικογένειες, προστατεύετε μόνο ένα μέλος, έστω και αν είναι δωδεκαμελής η οικογένεια. Δεν τους λύνετε το πρόβλημα –ούτε και τετραμελής αν ήταν – διορίζοντας τον έναν. Προστατεύετε μόνο ένα μέλος, έστω και αν η οικογένεια έχει περισσότερους από έναν αναπήρους.

Έπειτα απ' όλα αυτά νομίζω ότι αποδεικνύεται πόσο δικίο έχουμε όταν λέμε ότι το νομοσχέδιο εντάσσεται στη γενικότερη αντιλαϊκή πολιτική της Κυβέρνησης που απλώς ρίχνει στάχτη στα μάτια με ορισμένα ζητήματα που ρυθμίζει που και αυτά σε μεγάλο βαθμό είναι πίσω απ' αυτά που υπήρχαν μέχρι σήμερα. Κατά συνέπεια δεν μπορούμε να το ψηφίσουμε. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Βούλγαρης έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, σήμερα μας δίδετε η δυνατότητα να συζητήσουμε ένα σχέδιο νόμου με καθαρά κοινωνικό περιεχόμενο, ένα θεσμικό πλαίσιο, που θα έλεγα ότι αγγίζει την καρδιά όλων μας, εφόσον θέλουμε και επιμένουμε να λεγόμαστε άνθρωποι και να αγωνιζόμαστε για την κοινωνική δικαιοσύνη και αλληλεγγύη. Ένα θεσμικό πλαίσιο, που βάζει τους κανόνες για την απασχόληση προσώπων ειδικών κατηγοριών, αποτελεί για το

ελληνικό Κοινοβούλιο μία πράξη ευθύνης και ανθρωπίνης αξιοπρέπειας, απέναντι σε εκείνο το κομμάτι της κοινωνίας μας που αγωνίστηκε και αγωνίζεται για ιδανικά –πατρίδα, ελευθερία, δημοκρατία– ή που η ίδια η ζωή τους τους στέρησε από αγαθά που εμείς οι υπόλοιποι έχουμε τη δυνατότητα να απολαμβάνουμε.

Αυτό το σχέδιο νόμου λειτουργεί σαν μια ασπίδα στις διαδικασίες και στις πρακτικές που η ίδια η κοινωνία μας αναπαράγει με τους σκληρούς κανόνες της αγοράς και της ανταγωνιστικότητας αποξενώνοντας και αποκλείοντας τελικά ευπαθείς ομάδες του πληθυσμού, που το νομοσχέδιο τις οριοθετεί ακριβώς με σαφείς χαρακτηρισμούς.

Η εξασφάλιση εργασίας, το χαμόγελο στη ζωή γι' αυτό το ευπαθές κομμάτι της κοινωνίας μας, για το ΠΑΣΟΚ αποτελεί έναν από τους άξονες της πολιτικής του, για την οικοδόμηση του κράτους πρόνοιας, ώστε η ανάπτυξη και η ανταγωνιστικότητα της κοινωνίας να συνδυάζονται με το κοινωνικό πρόσωπο και με την ευαισθησία που πρέπει να έχει η πολιτεία.

Το πρώτο δείγμα αυτής της μεγάλης κοινωνικής ευαισθησίας του ΠΑΣΟΚ αποτελεί ο ν. 1648/86 με τον οποίο για ειδικές κατηγορίες πολιτών θεσπίστηκε για πρώτη φορά ένα ολοκληρωμένο πλέγμα παρεμβάσεων που καλύπτουν όλες τις κοινωνικές ανάγκες. Χιλιάδες πολίτες ειδικών κατηγοριών –αναφέρθηκε ο Υπουργός σε τριάντα τρεις χιλιάδες τριακόσια πενήντα δύο άτομα– ανάλογα με τα προσόντα τους εντάχθηκαν στην αγορά εργασίας. Το μεγαλύτερο όμως κέρδος για την κοινωνία από την εφαρμογή αυτού του νόμου ήταν η συνειδητοποίηση από την πλειοψηφία των επιχειρηματιών ότι μέσα στην επιχειρηματική τους λειτουργία πρέπει να ενταχθεί και ο συγκεκριμένος κοινωνικός ρόλος. Αυτό σε μία εποχή που ο κοινωνικός αποκλεισμός και η περιθωριοποίηση αλλά και ο ρατσισμός εμφανίζονται απειλητικά κυρίως στα αστικά κέντρα όλου του κόσμου.

Στη δεκαετή εφαρμογή του ν. 1648 διαπιστώθηκαν αρκετές αδυναμίες και προβλήματα που είχαν σχέση με την έλλειψη διαδικασιών που θα εξασφάλιζαν στην εφαρμογή του νόμου μία αντικειμενικότητα και μία διαφάνεια. Ήταν επίσης η έλλειψη εξειδίκευσης και επαγγελματικής εμπειρίας, που είχαν δυσμενείς επιπτώσεις στην ομαλή ένταξη αυτού του εργατικού δυναμικού που αφορούσε ο νόμος, στο δυναμικό των επιχειρήσεων.

Αυτές τις αδυναμίες έρχεται να καλύψει το σχέδιο νόμου που συζητάμε σήμερα, το οποίο στηρίζεται σε τρεις βασικές αρχές: Της κοινωνικής αλληλεγγύης, της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων και της διαφάνειας και της αντικειμενικότητας του συστήματος για την πρόσληψη αυτών των προσώπων των ειδικών κατηγοριών. Φυσικά θα ήταν αφελές αν πιστεύαμε ότι από τις διατάξεις αυτού του νόμου που συζητάμε σήμερα θα ήταν δυνατόν να λυθούν όλα τα προβλήματα της ανεργίας και της επαγγελματικής αποκατάστασης που αντιμετωπίζει η χώρα μας. Γίνεται όμως ένα θετικό βήμα στο κοινωνικό ζήτημα της απασχόλησης των ατόμων με ειδικές ανάγκες διότι με τις υποχρεωτικές προσλήψεις τόσο στο δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα δημιουργείται ένα δίκτυο ασφαλείας γι' αυτούς τους ανθρώπους που μπορούν να δημιουργήσουν και να παράγουν, μπορούν να είναι αποτελεσματικοί και αποδοτικοί στην εργασία που αναλαμβάνουν.

Αυτό όμως που έχει ιδιαίτερη σημασία και πρέπει να επισημανθεί είναι το γεγονός ότι το νέο θεσμικό πλαίσιο που συζητάμε σήμερα επενδύεται οικονομικά και με ένα πρόγραμμα αντιμετώπισης του κοινωνικού αποκλεισμού που χρηματοδοτείται από το ευρωπαϊκό κοινωνικό ταμείο για την αγορά εργασίας. Αυτός ο συνδυασμός θεσμικό πλαίσιο, πόροι αποτελεί μία ολοκληρωμένη πολιτική παρέμβαση που δίνει απάντηση σ' αυτούς που επιμένουν –και είναι σωστό βέβαια– ότι είναι υποχρέωση της πολιτείας να στηρίζει αυτούς τους ανθρώπους για να παραμείνουν μάχιμοι μέσα στην κοινωνία.

Το πρόγραμμα αυτό που περιλαμβάνει άτομα με ειδικές ανάγκες, χρήστες και κάθε είδους μειονότητες, προωθεί το Υπουργείο Εργασίας, χρηματοδοτείται από το κράτος, τον Οργανισμό Απασχολήσεως Εργατικού Δυναμικού, το Ευρωπαϊκό–

κό Κοινωνικό Ταμείο και θα δώσει τη δυνατότητα στη διετία 1998 και 1999 σε εκατό χιλιάδες ανθρώπους να ενταχθούν σε ένα πλέγμα εργασιακής προστασίας και να δώσουν με σωστούς οικονομικούς και κοινωνικούς όρους τη μάχη της κοινωνικής ένταξης.

Πρέπει να πούμε ότι δεν υπάρχει χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στην οποία να κατοχυρώνεται θεσμικά η αναγκαστική τοποθέτηση προστατευόμενων ατόμων πάνω από 4%, εκτός από μία που έχει 5% και την Ελλάδα βέβαια με το ποσοστό του 8%.

Η Ελλάδα είναι η μόνη χώρα, η οποία πέρα από τα άτομα με ειδικές ανάγκες, περιλαμβάνει σε αυτές τις ειδικές κατηγορίες προσώπων και τους πολύτεκνους, λόγω βέβαια δημογραφικού προβλήματος και αναγνωρίζει επίσης και σε ορισμένα πρόσωπα την ιδιαίτερη συμβολή που είχαν αυτά στους αγώνες για την εθνική μας ανεξαρτησία, αλλά και στους αγώνες που έχει δώσει ο λαός μας για την εδραίωση της δημοκρατίας στη χώρα μας.

Θα ήθελα να σταθώ ιδιαίτερα στο δημογραφικό πρόβλημα που αντιμετωπίζει η χώρα μας και το οποίο εξελίσσεται σε μία βραδυφλεγή βόμβα, που ενώ γνωρίζουμε ότι κάποτε θα εκραγεί, δεν γνωρίζουμε πότε.

Η Ελλάδα, δυστυχώς, έχει βαθμό γεννητικότητας μικρότερο από το ποσοστό με το οποίο ανανεώνεται ο πληθυσμός μιας χώρας και βέβαια πολύ μικρότερο, σχεδόν το μισό, από το αντίστοιχο ποσοστό της γειτονικής μας χώρας της Τουρκίας.

Οι κυβερνήσεις μέχρι σήμερα αυτό το πρόβλημα, που αφορά καθαρά την εθνική μας υπόσταση, το έχουν αντιμετωπίσει με επιμέρους πολιτικές και μέτρα, όπως είναι το επίδομα των πολυτέκνων που ισχύει και σήμερα ή το ποσοστό στις προσλήψεις, που έγινε μια τελευταία προσθήκη στο ν. 2190 ή την απαλλαγή ειδικής εισφοράς στα αυτοκίνητα.

Εκτιμώ, κύριοι συνάδελφοι, ότι μαζί με το κτίσιμο του κράτους πρόνοιας, του κοινωνικού κράτους και της κοινωνίας της αλληλεγγύης πρέπει να προχωρήσουμε και αυτήν την πρωτοβουλία που θα πρέπει να έχει η Κυβέρνηση, στη συγκρότηση μιας ολοκληρωμένης στρατηγικής για την αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος στη χώρα μας, η οποία θα συντίθεται από επιμέρους πολιτικές και αφορούν τις στεγαστικές ανάγκες, την απασχόληση, στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, το σχέδιο νόμου συμπληρώνει αυτό το κομμάτι της πολιτικής, την εκπαίδευση, την υγεία και πρόνοια και την ασφάλιση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άτομα με ειδικές ανάγκες υπάρχουν στην Ελλάδα όπως και σε άλλες χώρες του κόσμου. Καμία όμως μέριμνα δεν υπήρχε πριν από το 1981, όταν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. άρχισε να οικοδομεί και να αναπτύσσει το κράτος πρόνοιας, το κοινωνικό κράτος και τα άτομα με ειδικές ανάγκες να απολαμβάνουν ειδική προστασία.

Επισημαίνω ενδεικτικά το ν. 1648/86 αλλά και το ν. 1577/85, που είναι ο γενικός οικοδομικός κανονισμός με τον οποίο θεσπίστηκαν για πρώτη φορά ρυθμίσεις κτιριοδομικού περιεχομένου, ώστε να υπάρχει η δυνατότητα της κίνησης, της πρόσβασης των ατόμων με ειδικές ανάγκες στο κτίριο αλλά και η μετακίνησή τους μέσα στο κτίριο.

Το σχέδιο νόμου βρίσκεται σε σωστή κατεύθυνση και μπορεί μέσα από τη συζήτηση στη Βουλή να βελτιωθεί ακόμα περισσότερο στην κατεύθυνση της τεράστιας κοινωνικής προσφοράς που έχει για το κομμάτι εκείνο του πληθυσμού της χώρας μας που θέλει να χαμογελάσει αλλά δεν μπορεί, που θέλει να εργασθεί αλλά δεν προσλαμβάνεται, που θέλει να προσφέρει αλλά πολλοί τους γυρίζουν την πλάτη, που θέλει να πάει μπροστά αλλά κάποιος τους κόβουν το δρόμο.

Για να γίνουν όμως, κύριοι συνάδελφοι, αυτά τα "θέλω", "μπορώ", χρειάζεται και η δική μας θεσμική παρέμβαση. Ας απλώσουμε το χέρι να τους βοηθήσουμε με τη θετική μας ψήφο στο σχέδιο νόμου.

Κάτι ακόμα για να τελειώσω: Ας πάψουμε πια να βλέπουμε, γι' αυτά τα ζητήματα που αφορούν το κοινωνικό κράτος και τον κοινωνικό ρόλο, που πρέπει να έχουμε και την ανθρωπιά που πρέπει να μας διακρίνει παντού, σκοπιμότητες και να

συνδυάζουμε πολιτικά γεγονότα με το θεσμικό έργο της Βουλής των Ελλήνων.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Πολύζος έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΟΛΥΖΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, δεν χωράει καμία αμφισβήτηση ότι τα πρόσωπα των ειδικών κατηγοριών χρήζουν ειδικής μέριμνας και αντιμετώπισης από την πολιτεία, όπως επίσης δεν χωράει κανένας ισχυρισμός ότι μπορούν να έχουν μεγάλη προσφορά στην ανάπτυξη και στην πρόοδο της πατρίδος μας. Για να γίνουν όμως αυτά πραγματικότητα, πρέπει να υπάρξουν και οι απαιτούμενες νομοθετικές ρυθμίσεις. Αλλά και με το συζητούμενο νομοσχέδιο δεν προκύπτει τίποτα το ουσιαστικό προς τη σωστή κατεύθυνση και θα συνεχίζεται η αναποτελεσματική πολιτική και τακτική του προηγούμενου καθεστώτος του νόμου 1648. Όσα τέτοια νομοσχέδια και αν φέρει η Κυβέρνηση, δεν πρόκειται να προσδώσει την εικόνα της κοινωνικής ευαισθησίας και να αμβλύνει την εντύπωση ότι πρόκειται για την πιο σκληρή και ανάληψη κυβέρνηση, που γνώρισε ποτέ ο ελληνικός λαός. Διότι εκτός των άλλων, κύριε Υπουργέ, είσθε η κυβέρνηση που διαθέτει το χαμηλότερο ποσοστό στην Ευρωπαϊκή Ένωση για κοινωνική πολιτική.

Κύριε Πρόεδρε, είναι γνωστό στην Αίθουσα αυτή, αλλά και στον ελληνικό λαό, ότι η ανεργία, ο κοινωνικός αποκλεισμός, τα φαινόμενα κατάργησης της εργατικής νομοθεσίας, η υποαπασχόληση και πάνω απ' όλα η αδιαφάνεια έχουν λάβει εκρηκτικές διαστάσεις. Και αντί η Κυβέρνηση να καταθέσει ένα νομοσχέδιο, στο οποίο να διατυπώνεται μια ολοκληρωμένη πολιτική αντιμετώπισης για τα πρόσωπα των ειδικών κατηγοριών, συνεχίζει τη μέθοδο της πολιτικής χωρίς αποτέλεσμα, προκειμένου να εντυπωσιάζει.

Για την αντιμετώπιση της απασχόλησης και των ατόμων αυτών των ειδικών κατηγοριών, απαιτούνται επιχειρήσεις και νέες θέσεις εργασίας. Δεν γνωρίζετε, κύριε Υπουργέ, ότι καθημερινά η μια μετά την άλλη οι επιχειρήσεις κλείνουν λόγω της κακής και απαράδεκτης οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης; Δεν γνωρίζετε ότι καταστρέψατε τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, που πάντα αποτελούσαν τη ραχοκοκαλιά της ελληνικής κοινωνίας; Δεν γνωρίζετε ότι έχετε οδηγήσει σε απόγνωση τη μικρομεσαία ιδιωτική πρωτοβουλία; Δεν γνωρίζετε ότι δεν υπάρχει πλέον καμιά προϋπόθεση για ζωή στην επαρχία;

Για να τεκμηριώσω την άποψή μου, παίρνω ως παράδειγμα την εκλογική μου περιφέρεια, την Πιερία, που κάποτε ήταν νομός πιλότος στην ανάπτυξη, στην πρόοδο, στην ποιότητα ζωής, αλλά και στην απασχόληση και σήμερα δεν υπάρχει περίπου καμιά επιχείρηση, που να έχει τις προϋποθέσεις του άρθρου 2, δηλαδή να απασχολεί πενήντα άτομα και πάνω και να προκύπτει καλή οικονομική κατάσταση από τους ισολογισμούς των δύο τελευταίων ετών, προκειμένου να προσλάβει για απασχόληση το 8% των ατόμων αυτών. Αυτό, όπως και παραπάνω είπα και για την Πιερία, είναι κατόρθωμα της Κυβέρνησης του κ. Σημίτη.

Στην Πιερία, κύριοι συνάδελφοι, μόνο τα τελευταία χρόνια και μόνο από τις βιοτεχνίες χάθηκαν περίπου δέκα χιλιάδες θέσεις εργασίας και η επίσημη καταγεγραμμένη ανεργία πλησιάζει το 25%, ενώ σύμφωνα με στοιχεία του Εργατικού Κέντρου Πιερίας, που η πλειοψηφία της διοίκησης πρόσκειται στο κυβερνών κόμμα, ανέρχεται στο 40%. Αντιλαμβάνεσθε τι προσφορά εργασίας είναι δυνατόν να υπάρξει και στα άτομα που αναφέρονται στο νομοσχέδιο. Είναι για την επαρχία, κύριοι συνάδελφοι, μια νομοθετική ρύθμιση χωρίς ουσιαστικό αντίκρυσμα.

Κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι ένας από τους βασικούς άξονες της πολιτικής που πρέπει να απασχολεί όλους μας στην Αίθουσα αυτή, είναι η οικοδόμηση του κράτους πρόνοιας για όλους τους Έλληνες και η δημιουργία εξειδικευμένων πολιτικών για όλες τις κοινωνικές ομάδες, ώστε η ανάπτυξη και η ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας να συν-

δυσάζεται και με το κοινωνικό πρόσωπο.

Το πρόβλημα της ανεργίας δεν είναι μόνο πρόβλημα των ανέργων είναι ένα από τα σοβαρότερα προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας και της πολιτείας και για τη λύση της απασχόλησης πρέπει να ληφθούν μια σειρά μέτρα που έχουν σχέση με την πορεία της οικονομίας την οποία βέβαια οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ οδήγησαν σε απελπιστική, σε απαράδεκτη κατάσταση με τα γνωστά αποτελέσματα και στον τομέα της ανεργίας.

Κύριοι συνάδελφοι, γίνεται μνεία στο νομοσχέδιο και για τα άτομα της Εθνικής Αντίστασης. Νομίζω ότι κάποτε η Κυβέρνηση πρέπει να σταματήσει και σ' αυτόν τον τομέα τη λαϊκίστικη πολιτική και συμπεριφορά της γιατί όλοι γνωρίζουμε ότι δεν υπάρχουν πλέον τέτοια άτομα σε ηλικία σαράντα πέντε ετών.

Στο παρόν νομοσχέδιο δεν αντιμετωπίζεται το θέμα της πολύτεκνης οικογένειας με την πρέπουσα σημασία και σοβαρότητα. Καμία βελτιωτική ρύθμιση δεν υπάρχει και αυτό γιατί η Κυβέρνηση δεν μπόρεσε ακόμα να πιστέψει ότι η συνδρομή στην πολύτεκνη οικογένεια είναι εθνική υπόθεση και έτσι πρέπει να αντιμετωπίζεται διότι συνδέεται άμεσα με το δημογραφικό πρόβλημα που έντονα αντιμετωπίζει η πατρίδα μας.

Η προσωπική μου άποψη είναι ότι η Κυβέρνηση σε συνεννόηση με όλα τα κόμματα, λόγω της μεγάλης σοβαρότητας, αλλά και της εθνικής διάστασης του θέματος να φέρει ένα νομοσχέδιο που θα αντιμετωπίζει μόνο τα προβλήματα της πολύτεκνης οικογένειας διότι σε ελάχιστα χρόνια η πατρίδα μας θα είναι χώρα γερόντων, χώρα χωρίς προοπτική, χώρα χωρίς μέλλον, χώρα χωρίς αμυντική θωράκιση.

Τέλος πιστεύω ότι αναρωτιέται ο ελληνικός λαός, αναρωτιέται η ελληνική κοινωνία εάν και πόσο φαίνεται ότι κατανοεί η Κυβέρνηση τα άτομα που έχουν προβλήματα υγείας και τι ψυχολογία δημιουργεί το γεγονός αυτό στα άτομα αλλά και στις οικογένειές τους η μη δημιουργία ουσιαστικών και αντικειμενικών προϋποθέσεων για την απασχόλησή τους. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Γεωργιάδης έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα από τα θέματα που βρίσκονται στο επίκεντρο των συζητήσεων μετά το 1989, μετά την κατάρρευση δηλαδή των χωρών του υπαρκτού σοσιαλισμού είναι και η τύχη, το μέλλον του κράτους πρόνοιας. Είναι γνωστό ότι το κράτος πρόνοιας είναι συνώνυμο του σοσιαλισμού και της δημοκρατίας αλλά για μεγάλο χρονικό διάστημα και ιδίως μετά το 1945, την επέκταση δηλαδή του κομμουνισμού στην Ανατολική Ευρώπη και την συνεπεία αυτού επιβολή του διπολικού συστήματος ανταγωνισμού Ρωσίας και ΗΠΑ, συνυπάρχει, λειτουργεί και συμπορεύεται και με τον καπιταλισμό. Βέβαια η συνύπαρξη αυτή δεν ήταν πάντα αρμονική και δεν είναι και τώρα αρμονική.

Είναι γεγονός ότι η δημοκρατία και ο καπιταλισμός είναι κατ' αρχήν δυο συστήματα εντελώς διαφορετικά όσον αφορά την αντιμετώπιση των ανθρώπων και την κατανομή της εξουσίας. Στη δημοκρατία είναι γνωστό ότι όλοι οι άνθρωποι είναι ίσοι, όλοι οι άνθρωποι χωρίς αποκλεισμούς, φυλετικούς, οικονομικούς, έχουν το ίδιο δικαίωμα στην επιδίωξη συμμετοχής στην εξουσία. Στη δημοκρατία κάθε άνθρωπος λευκός, μαύρος, ανάπηρος, φτωχός, έχει μια ψήφο, ενώ αντίθετα στον καπιταλισμό οι ικανοί και μάλιστα οι οικονομικά ικανοί έχουν χρέος να βγάλουν εκτός παιχνιδιού τον οικονομικά ανίκανο. Αυτός είναι ο πρώτος κανόνας του καπιταλισμού.

Στον καπιταλισμό τα άτομα και οι επιχειρήσεις πρέπει να έχουν μοναδικό στόχο να πλουτίσουν και να γίνουν αποδοτικές με στόχο να βγάλουν από το παιχνίδι του κέρδους τους μη αποδοτικούς, τους οικονομικά αδύναμους. Είναι ένα σύστημα που γεννά και αυξάνει ανισότητες μεταξύ των ανθρώπων.

Ιστορικά τα δύο αυτά συστήματα, ο καπιταλισμός και η δημοκρατία, συμβιώνουν από τότε που η δημοκρατία, για να αμβλύνει τις ανισότητες που δημιουργεί ο καπιταλισμός, άρχισε μια σειρά παρεμβάσεων σε διάφορους τομείς. Η συμβίωση

δηλαδή άρχισε από τότε που η δημοκρατία ξεκίνησε να εφαρμόζει το κράτος κοινωνικής πρόνοιας.

Σ' ένα μεγάλο βαθμό αρχικά ο φόβος του ναζισμού και αργότερα, μετά το 1945, ο φόβος του κομμουνισμού, ανάγκασε τον καπιταλισμό να δεχθεί το κράτος πρόνοιας και για να προστατεύσει το ίδιο το σύστημα και για να σωθεί. Από τότε όμως που κατέρρευσε αυτό το διπολικό σύστημα λειτουργίας, άρχισε ένας κύκλος για το κατά πόσο πρέπει να υπάρχει κοινωνικό κράτος, το κράτος πρόνοιας.

Έχουν αναπτυχθεί δύο απόψεις. Κατά τη μια άποψη –μεταξύ άλλων, αυτή την άποψη τη διατυπώνει ο καθηγητής Λέστερ Θάρου σε δύο βιβλία του, το ένα είναι "Το μέλλον του καπιταλισμού" και το άλλο "Ο επερχόμενος οικονομικός πόλεμος Ιαπωνίας, Ευρώπης και Αμερικής" καθηγητής Πωλ Κένεντυ στο βιβλίο του "Προετοιμασία για το 2001" – το κράτος της κοινωνικής πρόνοιας θα μπορούσε να συνεχίσει να αναπτύσσεται για μεγάλα ακόμα διαστήματα στις περισσότερες χώρες, όμως διάφορα αντικειμενικά δεδομένα, όπως η γήρανση του πληθυσμού, η παγκοσμιοποίηση της οικονομίας, η ταχύτατη τεχνολογική εξέλιξη, που αφήνει έξω από την παραγωγή όλο και περισσότερους εργάτες, συντελούν, ώστε το κράτος πρόνοιας να βρίσκεται πλέον σε υποχώρηση.

Από την άλλη μεριά, υπάρχουν οπαδοί της άποψης –την οποία υποστηρίζουν μεταξύ άλλων ο Ούλριχ Μπεκ, καθηγητής κοινωνιολογίας στο Πανεπιστήμιο του Μονάχου, στο βιβλίο του "Η επιινόηση του πολιτικού", καθώς και ο Φράνκ Ντέπε, Καθηγητής στο Πανεπιστήμιο του Μαρβούργου στο βιβλίο του "Η νέα διεθνής τάξη, ο κόσμος μετά το τέλος της σύγκρουσης των συστημάτων"– κατά την οποία άποψη όχι μόνο δεν επήλθε το τέλος του κοινωνικού κράτους ή αλλιώς το τέλος της ιστορίας, αλλά τώρα θα πρέπει να ανακαλύψουμε εκ νέου την πολιτική και τα όποια προβλήματα δημιουργούνται μετά το τέλος του ανταγωνισμού Ανατολής και Δύσης, θα πρέπει να αντιμετωπίζονται με την ανάπτυξη που θα συνδέεται με την επιβίωση των ανθρώπων συνολικά και τη συνεχή διεύρυνση του δικαιώματος του ανθρώπου και του πολίτη.

Με άλλα λόγια, υπάρχει μια άποψη που ισχυρίζεται ότι μετά την κατάρρευση του κομμουνισμού, επήλθε πλέον το τέλος της ιστορίας, (θιασώτης αυτής της άποψης μεταξύ άλλων είναι και ο γνωστός Φράνσις Φουκουγιάμα στο βιβλίο του "Το τέλος της ιστορίας") ότι για να υπάρξει ανάπτυξη και πρόοδος μια είναι η συνταγή: Η φιλελεύθερη καπιταλιστική δημοκρατία, όπου θα ισχύει ο άκρατος καπιταλισμός, ο οποίος θα πρέπει να απαλλαγεί από κάθε είδους εμπόδια και να αφεθεί να λειτουργήσει εντελώς απρόσκοπτα η ελεύθερη αγορά εργασίας.

Ένα από τα εμπόδια, κατά την άποψη αυτή, που θα πρέπει να εκλείψει, είναι και οι διάφορες παροχές κοινωνικής πρόνοιας προς άτομα άνεργα, απόμαχους εργασίας, άτομα ειδικών κατηγοριών. Δηλαδή, θα πρέπει να εκλείψει το κράτος πρόνοιας. Οι οπαδοί της άποψης αυτής επικαλούνται και κάποια άλλα επιχειρήματα όπως ότι ο πληθυσμός των συνταξιούχων πριν από μερικά χρόνια ήταν ελάχιστος, γύρω στο 4%, ενώ τώρα φθάνει το 13% και γι' αυτό υποστηρίζουν ότι ένα μεγάλο εμπόδιο είναι και το κοινωνικό κράτος, διότι έχει πολλές και δυσανάλογες δαπάνες που παρεμποδίζουν την ανάπτυξη και συντελούν στην ύφεση του καπιταλισμού.

Αντίθετα με την άποψη αυτή, υπάρχει και η άποψη ότι για την ύφεση που παρατηρείται στον καπιταλιστικό κόσμο, μετά την κατάρρευση του διπολικού συστήματος και την παγκοσμιοποίηση της οικονομίας, αιτία δεν είναι σε καμία περίπτωση το κράτος πρόνοιας, που συνεπάγεται υπέρμετρες δαπάνες αντιπαραγωγικές δαπάνες που διατίθενται προς την κατεύθυνση αυτή, αλλά βασική αιτία είναι η αλλαγή συμπεριφοράς των επενδυτών καπιταλιστών. Δηλαδή ενώ μέχρι τώρα ο καπιταλιστής για να αυξήσει το κέρδος του και για να αυξήσει την οικονομική του δύναμη έκανε παραγωγικές επενδύσεις οι οποίες αύξαναν τα παραγόμενα προϊόντα, δημιουργούσαν νέες θέσεις εργασίας και συνέβαλαν έτσι στην ανάπτυξη, ο σημερινός καπιταλιστής επενδυτής επιζητά το άμεσο, το εύκολο κέρδος, ποντάρνοντας στις διαφορές συναλλαγματικών

ισοτιμιών μεταξύ των κρατών και των νομισμάτων τους και στις διαφορές επιτοκίων.

Αυτοί, λοιπόν, οι καπιταλιστές που αποκαλούνται και θεσμικοί επενδυτές, όπως αναφερόταν στο προηγούμενο "ΒΗΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ", εκπροσωπούν ένα κεφάλαιο της τάξης των επτά τρισεκατομμυρίων (7.000.000.000.000) δολαρίων και σε ημερήσια βάση παίζουν στα διάφορα χρηματιστήρια του κόσμου ποσά 1,3 τρισεκατομμυρίων δολαρίων, όταν ο ετήσιος τζίρος του παγκόσμιου εμπορίου είναι 2,5 τρισεκατομμύρια δολάρια.

Αυτοί, λοιπόν, οι καπιταλιστές και ο τρόπος που επιδιώκουν το κέρδος, είναι η αιτία της ύφεσης στον καπιταλισμό και όχι το κοινωνικό κράτος.

Αγαπητές συναδέλφισσες και συνάδελφοι –πολύ σύντομα γιατί δεν με παίρνει ο χρόνος– αυτές είναι οι απόψεις που διατυπώνονται διεθνώς για την τύχη και το μέλλον του κράτους-πρόνοιας.

Ας έρθουμε τώρα στην Ελλάδα. Στο Σύνταγμα του 1975 και στο άρθρο 21 παράγραφος 2, ορίζεται ότι "οι πολύτεκνες οικογένειες, ανάπηροι πολέμου και ειρηνικής περιόδου, θύματα πολέμου, χήρες, ορφανά εκείνων που έπεσαν στον πόλεμο καθώς και όσοι πάσχουν από ανίατη σωματική ή πνευματική νόσο, έχουν δικαίωμα φροντίδας από το κράτος". Παρά όμως την ύπαρξη της διάταξης αυτής, ελάχιστα άτομα από τις κατηγορίες που αναφέρονται στο πιο πάνω άρθρο του Συντάγματος (κυρίως Ανάπηροι και θύματα πολέμου) και μόνο συνταξιοδοτικά έτυχαν κάποιας προστασίας. Προστασία μεγάλης έκτασης, τα άτομα αυτά άρχισαν να αποκτούν από τις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Το παρόν σχέδιο νόμου, το οποίο επεκτείνει την προστασία του ν.1648 και βελτιώνει τη διαδικασία πρόσληψης των ατόμων αυτών των κατηγοριών, αποτελεί την πιο τρανή απόδειξη ότι η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. όχι μόνο πιστεύει στην ύπαρξη και διατήρηση του κράτους-πρόνοιας, αλλά και στην διεύρυνσή του.

Όπως ανέφερε και ο κύριος Υπουργός, κατά τη συζήτηση στη Διαρκή Επιτροπή, δεν υπάρχει χώρα της Ευρώπης που να έχει αναγκαστικές τοποθετήσεις προστατευόμενων ατόμων πάνω από 4%. Μία μόνο χώρα είναι με 5%. Είμαστε η μόνη χώρα, η οποία, πέρα από τα άτομα με ειδικές ανάγκες, περιλαμβάνει τους πολύτεκνους και αναγνωρίζει σε κάποια πρόσωπα την ιδιαίτερη συμβολή που είχαν στους αγώνες για την εθνική ανεξαρτησία και την εδραίωση της δημοκρατίας στη χώρα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή.)

Δεν με παίρνει ο χρόνος να αναφερθώ και σε ορισμένα χαρακτηριστικά του νόμου, έτσι θα τελειώσω, λέγοντας ότι στο πρόβλημα της διατήρησης ή μη του κράτους-πρόνοιας, η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και το Υπουργείο Εργασίας απαντά με το συζητούμενο νομοσχέδιο. Πιστεύουμε όχι μόνο στη διατήρηση του κράτους-πρόνοιας, αλλά και στην διεύρυνσή του. Πιστεύουμε ότι πρέπει η δημοκρατία να εξακολουθεί τις παρεμβάσεις της, ώστε να βοηθά και να συμπαρίσταται σε όλες τις κατηγορίες πολιτών που έχουν ανάγκη προστασίας: Συνταξιούχοι, πολύτεκνες οικογένειες, άτομα με ειδικές ανάγκες, άνεργοι κλπ. Μέσα, λοιπόν, σε αυτό το πνεύμα, κινείται και το παρόν σχέδιο νόμου, γι' αυτό και πιστεύω ότι όλες οι πτέρυγες θα πρέπει να ψηφίσουν τό σχέδιο νόμου επί της αρχής.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσάρος): Ο κ. Σαλαγιάννης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΛΑΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα κάνω χρήση πραγματικά όλου του χρόνου μου.

Πρέπει να πω μία πικρή αλήθεια κατά τη δική μου άποψη. Σ' αυτήν τη Βουλή εδώ κάθε φορά συμβαίνει το εξής: Αρπάζουμε την ευκαιρία σε κάθε σχέδιο νόμου, όποιο και αν είναι αυτό και θέτουμε το συνολικό πρόβλημα της χώρας, από

τα εθνικά θέματα, την οικονομική πολιτική, την ανεργία, το δημογραφικό, εφ' όλης της ύλης.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ**)

Όποιος μιλάει εδώ, κυρίως η Αντιπολίτευση, μιλάει με μία ισοπεδωτική κριτική που τα πεθαίνει όλα, όλα κατά διαβόλου, δεν γίνεται απολύτως τίποτα, όλα λοιπόν κατά κρημνόν και βέβαια μία χώρα σε τραγωδία. Ε, μα δεν είναι έτσι και δεν είναι αυτή συζήτηση στη Βουλή.

Είπε ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας ο αξιότιμος κύριος συνάδελφος, ότι είναι ψευδεπίγραφο και απατηλό το σχέδιο νόμου. Γιατί; Γιατί δεν λύνει το πρόβλημα της ανεργίας της χώρας, γιατί δεν λύνει το πρόβλημα της απασχόλησης, του κοινωνικού αποκλεισμού.

Μα, είναι δυνατόν να περιμένεις από τέτοιο νομοσχέδιο να μπει πάνω στο τραπέζι αυτό εδώ το συνολικό, το καίριο αυτό πρόβλημα της χώρας; Αυτό είναι στόχος, πακέτου μέτρων πολιτικής που αφορούν την οικονομία, την ανάπτυξη, την καταπολέμηση της ανεργίας και μάλιστα υπάρχουν συγκεκριμένα μέτρα πολιτικής γι' αυτό. Αποτελούν στόχους συγκεκριμένου προγράμματος του κοινωνικού αποκλεισμού από το ταμείο.

Είναι ένα πακέτο μέτρων πολιτικής. Θα τα λύσουμε όλα τώρα, μ' αυτό το νομοσχέδιο; Γι' αυτό είναι απατηλό;

Ο κ. Παυλόπουλος λείπει, για να του πω ότι ξεδοεί την αξιοσύνη του σε πράγματα που δεν έχουν περιεχόμενο. Δεν φταίει ο ίδιος, κατά τη γνώμη μου. Φταίει το γεγονός ότι υπερασπίζεται μια πολιτική που δεν είναι πολιτική. Δεν έχει τι να πει.

Ο κ. Παυλόπουλος κατανάλωσε το χρόνο του όλο, για να πει ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. μιλάει για κοινωνική πολιτική, ενώ δεν κάνει. Ανησυχεί ο κ. Παυλόπουλος. Ανησυχεί για τα μέτρα, έστω μικρά, έστω λίγα, με τα οποία με αγωνία η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. επιχειρεί να κτίσει, να στήσει σε μια Ευρώπη και σ' έναν κόσμο που αποδομείται, το κράτος πρόνοιας και την κοινωνική ευαισθησία. Δεν υπάρχουν πουθενά. Με αγωνία επιχειρεί να τα κτίσει. Το δικό του κόμμα αποδομεί και αδιαφορεί.

Εσείς ακούσατε σήμερα καμία κουβέντα, έστω μία, μιας εναλλακτικής πρότασης για κάποια θέματα απ' αυτά;

Λέει λοιπόν ο κ. Παυλόπουλος ότι τα κάναμε αυτά για να περάσουμε την πελατεία μας. Έχει δίκιο ο κ. Ιωαννίδης που του απάντησε ότι ο προηγούμενος νόμος τα χέρια μας τα είχε πιο πολύ λιτά. Γιατί να φέρουμε και νέο νόμο;

Είναι επίσης άδικος, όταν λέει ότι τα κάναμε όλα αυτά για ψηφοθηρικούς λόγους τώρα τελευταία. Αφού αποτύχαμε στην Ιονική, ξαφνικά φτιάξαμε ένα νομοσχέδιο, για να το φέρουμε εδώ και να κλείσουμε τα μάτια του κόσμου. Είναι αστειό ειλικρινά, όταν εμείς, οι Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ξέρουμε ότι εδώ και ένα εξάμηνο στον ΚΤΕ του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κουβεντιάσαμε τα θέματα αυτά. Είναι άδικο να λέγονται αυτά από σοβαρούς ανθρώπους στη Βουλή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο έχει ένα συγκεκριμένο στόχο και σ' αυτό θα έπρεπε να κριθεί επί της αρχής του και επί των άρθρων του. Επιχειρεί να αναμορφώσει, να διευρύνει, να αντικειμενικοποιήσει, να στηρίξει όσα περιείχε ο ν. 1648. Για κάποιους δεν έπρεπε να υπάρχει αυτός ο νόμος. Σήμερα δεν το ακούσαμε αυτό. Ακούσαμε τη στήριξή του.

Εμείς, λοιπόν, λέμε ότι στις νέες συνθήκες και με τα λάθη που έχουμε εντοπίσει σ' αυτόν το νόμο επιχειρούμε τώρα να τον εκσυγχρονίσουμε, να τον κάνουμε πιο αντικειμενικό. Αυτός είναι ο στόχος και πιστεύω ότι το Υπουργείο Εργασίας πρέπει να είναι υπερήφανο για το νομοσχέδιο που έφερε προς αυτήν την κατεύθυνση.

Ας δούμε, λοιπόν –αν ο στόχος μας είναι αυτός– το παρόν νομοσχέδιο πληροί το στόχο του ικανοποιητικά ή όχι; Ας δούμε κατ' αρχήν ένα απλό πράγμα. Δεν αποτελεί όλη αυτή η υπόθεση, έστω ένα μικρό βήμα, ένα μικρό δείγμα κοινωνικής αλληλεγγύης και ευαισθησίας; Αποτελεί. Για κάποιους, όπως η Νέα Δημοκρατία, δεν αποτελεί, γιατί μέχρι σήμερα δεν έχει

φέρει παρόμοιο νομοσχέδιο, που να κάνει κάτι τέτοιο. Αποτελεί όμως δείγμα ευαισθησίας.

Δεύτερον, δεν αποτελεί έστω ένα μικρό –μεγάλο κατά τη γνώμη μου– βήμα αντικειμενικότητας στο σύστημα; Πώς δεν αποτελεί;

Είπε ο αγαπητός συνάδελφος, ο εισηγητής της Μειοψηφίας, ότι τα αντικειμενικά κριτήρια που εφαρμόζει δεν αποτελούν δείγμα κοινωνικής ευαισθησίας. Τραγικό λάθος! Το έχω πει και άλλη φορά ότι το πιο προοδευτικό μέτρο, το πιο δημοκρατικό, το μέτρο κοινωνικής ευαισθησίας θα ήταν να κάνουμε μία Δημόσια Διοίκηση και μια λειτουργία του κράτους που να είναι πάνω απ' όλα αξιοκρατική και αντικειμενική. Αυτό θα ήταν η μεγαλύτερη προσφορά στο πιο αδύναμο κομμάτι της κοινωνίας.

Και όχι να λέμε πως δεν βάζουμε αξιοκρατία ή αντικειμενικά κριτήρια και αυτό δεν αποτελεί ευαισθησία. Αποτελεί τη μεγαλύτερη ευαισθησία και τη μεγαλύτερη δημοκρατική κατάκτηση, προς αυτήν την κατεύθυνση.

Θεωρώ ότι υπάρχουν προκαθορισμένα κριτήρια, ότι υπάρχουν συγκεκριμένα μόρια που αντιστοιχίζονται, ότι μπαίνει το οικονομικό κριτήριο, ότι επιτέλους στέλνεις τον πίνακα επιτυχόντων σε όλα τα μέλη και λες "αν νομίζεις ότι αδικήθηκες, κάνε προσφυγή". Όλα αυτά αποτελούν δείγματα γραφής πραγματικά μιας προσπάθειας το σύστημα να είναι αντικειμενικό. Αν υπάρχει κάποιος που νομίζει ότι υπάρχουν και άλλα μέτρα να μας τα πει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το νομοσχέδιο που συζητάμε είμαι πεπεισμένος ότι πυκνώνουμε, ισχυροποιούμε και αντικειμενικοποιούμε ένα δείκτη ασφάλειας για τις ευπαθείς ομάδες, για ένα κομμάτι τους, που ήδη προωθήσαμε με το ν. 1648. Το πυκνώνουμε λοιπόν τώρα, το κάνουμε πιο ισχυρό. Γι' αυτό νομίζω ότι αξίζει πραγματικά να στηριχθεί στη Βουλή, τουλάχιστον επί της αρχής του.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε τον κ. Σαλαγιάννη.

Ο κ. Σταύρος Παπαδόπουλος έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούγοντας κανείς τον τίτλο του σχεδίου νόμου: "Μέριμνα για την απασχόληση προσώπων ειδικών κατηγοριών" δεν έχει παρά αμέσως να πει –χωρίς καμία άλλη αντίδραση– ψηφίζω ένα τέτοιο σχέδιο νόμου που μεριμνά και φροντίζει για την απασχόληση μιας ειδικής κατηγορίας προσώπων που έχει ανάγκη από πραγματική φροντίδα και μέριμνα από το κράτος πρόνοιας για την επιβίωσή τους, γιατί αλλιώς δεν θα ήταν άνθρωπος, αλλιώς δεν θα ήταν κοινωνικό ον και θα ανήκε σε άλλη κατηγορία, θα ανήκε στα ζωειδιδή.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυρίες Υπουργέ, χρειάζεται κοινωνική ευαισθησία πραγματική για την επίτευξη του σκοπού του υπό συζήτηση νομοσχεδίου και τέτοια ευαισθησία εγώ δεν βλέπω στο παρόν σχέδιο νόμου ούτε στην πρόθεση της Κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ., στην πρόθεση της Κυβέρνησης του Σημίτη.

Και επειδή και ο κ. Ιωαννίδης, αλλά και εσείς, αναφερθήκατε σε παλαιότερες εποχές ότι αυτή η φιλελεύθερη παράταξη της Νέας Δημοκρατίας έφερε, αντί για κράτος πρόνοιας και δικαίου, το αστυνομικό κράτος και ότι εμείς πάντοτε κατηγορούμε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι δεν έδωσε τίποτε σε συνταξιούχους κλπ., απεναντίας εμείς λέμε και κατηγορούμε ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έδωσε πολύ λίγα, έδωσε λιγότερα από αυτά που έπρεπε να δώσει και ιδιαίτερα στους συνταξιούχους αγρότες, σε αυτούς τους απόμαχους της αγροτικής γης που χρόνια τώρα δουλεύουν, για να συντηρήσουν όλες τις υπόλοιπες τάξεις των Ελλήνων. Και τους δώσατε μόνο ψίχουλα.

Είναι ευαισθησία κοινωνική αυτό το πράγμα, όταν οι άνθρωποι αυτοί για να ζήσουν χρειάζονται συμπάρσταση των μελών της οικογενείας τους και εάν δεν υπάρχουν φιλότιμα παιδιά, οπωσδήποτε θα πάνε να ζητιανέψουν ή θα πάνε στα σκουπίδια για να μπορούν να συνεχίσουν να ζουν γιατί με το

μισθό των τριάντα χιλιάδων (30.000) δραχμών δεν μπορούν να ζήσουν. Και ήλθατε το τελευταίο χρονικό διάστημα και αφαιρείτε και απ'αυτόν τον ελάχιστο μισθό των τριάντα χιλιάδων (30.000) δραχμών περίπου δυόμισι χιλιάδες (2.500) δραχμές για δήθεν περίθαλψη;

Απεναντίας εγώ μπορώ να πω ότι εσείς που λέτε ότι ήσασταν όλα αυτά τα χρόνια η κυβέρνηση όλων των Ελλήνων –δυστυχώς θα το πω– γίνατε κυβέρνηση ολίγων φιλελλήνων και των συγγενών, χαρίζοντας τα χρέη στα μεγάλα κεφάλαια, χαρίζοντας τα χρέη στις ΠΑΕ, χαρίζοντας τα χρέη σε αυτούς που δημιουργούν χρέη, εις βάρος όλων των άλλων Ελλήνων, όπως είναι οι Κολλάδες και χαρίζοντας τα χρέη και σε συγγενείς δικών σας ανθρώπων, παράδειγμα τρανό, αν θέλετε, ο γαμπρός του Υφυπουργού του κυρίου Κολιοπάνου.

Θα πω από την άλλη πλευρά, κυρίες Υπουργέ, ότι αυτό το σχέδιο νόμου το οποίο φέρνετε είναι πραγματικά ψευδεπίγραφο και θα πω ότι περιέχει μερικά στοιχεία απάτης. Είναι ένα σχέδιο νόμου που στην εποχή που έρχεται λίγο πριν από τις δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές, έχει μοναδικό σκοπό να εξαπατήσει τον ελληνικό λαό και ειδικότερα αυτές τις κατηγορίες των ανθρώπων που θα κληθούν και αυτοί να πάνε να ψηφίσουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου είναι ψευδεπίγραφο, γιατί δεν μπορεί, κύριε Υπουργέ, να εφαρμοστεί επί της ουσίας στην περιφέρεια, εξαιτίας της αλλοπρόσβαλης οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησής σας, συνεπεία της οποίας τα αποτελέσματα στις παραμεθόριες περιοχές στον οικονομικό τομέα ήταν η ολοσχερής καταστροφή των επιχειρήσεων και η ερήμωση των παραμεθωρίων περιοχών.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη Δράμα τα τελευταία χρόνια έφυγαν τα 2/3 του πληθυσμού. Το τελευταίο διάστημα 1994–1996 έκλεισαν σχεδόν όλες οι βιοτεχνίες φασόν, με αποτέλεσμα να μείνουν άνεργες πάνω από έξι χιλιάδες γυναίκες εργαζόμενες που προσέφεραν τα μέγιστα στον οικογενειακό προϋπολογισμό, για να μπορέσουν να ζήσουν με αξιοπρέπεια και όχι σε κατάσταση φτώχειας.

Στη Δράμα ένα εργοστάσιο που είχε αυτές τις προϋποθέσεις αυτών των πενήντα ατόμων και άνω και όπου θα μπορούσε να εφαρμοστεί αυτός ο νόμος, έκλεισε και αυτό. Ήταν η "ΑΘΗΝΑΙΚΗ ΧΑΡΤΟΠΟΙΙΑ", η "SOFTEX". Και αν ακόμα δεν έκλεινε, οι προϋπολογισμοί των δύο προηγούμενων ετών ήταν τέτοιοι που δεν θα είχαμε το δικαίωμα να εφαρμόσουμε και σ' αυτήν την περίπτωση της "ΑΘΗΝΑΙΚΗΣ ΧΑΡΤΟΠΟΙΙΑΣ" αυτό το νομοσχέδιο που φέρνετε σήμερα προς ψήφιση. Έκλεισε, λοιπόν, η "ΑΘΗΝΑΙΚΗ ΧΑΡΤΟΠΟΙΙΑ" που ήταν ένας οικονομικός πνεύμονας για την περιοχή εξαιτίας της αλλοπρόσβαλης οικονομικής πολιτικής που εφαρμόζετε όλα αυτά τα χρόνια και ιδιαίτερα στην περιφέρεια. Με το δήθεν αναπτυξιακό νόμο που φέρατε για την περιφέρεια, αυτήν τη στιγμή έχει καταντήσει να είναι ακριβώς το αντίθετο, να είναι αναπτυξιακός για τις προβληματικές παραμεθόριες περιοχές, όπως είναι ο Νομός Δράμας, το Κιλκίς, η Θεσπρωτία, η Φλώρινα και η Καστοριά, όπως είναι δηλαδή όλη η βόρειος Ελλάδα αυτήν τη στιγμή.

Πιστεύω, κύριοι συνάδελφοι, ότι αυτό που έγινε στη Δράμα έγινε κατ'αναλογία και σε όλες τις υπόλοιπες περιοχές που ανέφερα προηγουμένως, αν θέλετε δε και στα νησιά μας και του Ιονίου και του Αιγαίου Πελάγους. Είστε, λοιπόν, εκείνοι οι οποίοι κλείσατε τα εργοστάσια και αυτήν τη στιγμή δεν καπνίζει καμία καπνοδόχος. Εδώ θα θυμηθώ για άλλη μια φορά τον αιώνιο Θανάση Κανελλόπουλο που έλεγε ότι είστε η κυβέρνηση των σβησμένων καπνοδόχων. Έμεινε –το επαναλαμβάνω για άλλη μια φορά– καμιά επιχείρηση, κανένα εργοστάσιο, κυρίες Υπουργέ; Επισκεφθήκατε νομίζω τη βόρειο Ελλάδα. Είδατε πουθενά ή κτίσατε ή βάλατε κανένα λιθαράκι για να δημιουργηθεί καμιά νέα μονάδα; Είδατε καμιά επιχείρηση σ' αυτές τις περιοχές που να έχει πενήντα άτομα και πάνω για να μπορέσει να έχει εφαρμογή αυτό το νομοσχέδιο που θα ψηφίσετε με την τυπική πλειοψηφία που αυτήν τη στιγμή διαθέτετε στη Βουλή;

Να, λοιπόν, γιατί είπα στην αρχή ότι αυτό το σχέδιο νόμου είναι ψευδεπίγραφο, είναι απατηλό, περιέχει τα στοιχεία της απάτης. Και είναι γνωστό ότι όστις διαδίδει εν γνώσει ψευδή γεγονότα ως αληθή με σκοπό να περιποιήσει στον εαυτόν του παράνομο περιουσιακό όφελος, διαπράττει το αδίκημα της απάτης. Και εδώ δυστυχώς, σ' αυτήν την κρίσιμη εποχή, λίγο πριν από τις εκλογές, αυτό μόνο εφαρμόζετε. Διαδίδετε ψευδώς ότι θα διορίσετε στις παραμεθόριες περιοχές ανθρώπους με ειδικές ανάγκες και πολύτεκνους, ενώ γνωρίζετε πολύ καλά ότι δεν μπορείτε να το εφαρμόσετε. Γι' αυτό, λοιπόν, το τονίζω για άλλη μία φορά ότι αυτό το σχέδιο νόμου έχει και στοιχεία απάτης.

Στην εισηγητική σας έκθεση, κύριε Υπουργέ, μιλάτε για κοινωνική ευαισθησία. Θα το πω για μια άλλη φορά. Είναι κοινωνική ευαισθησία κύριοι συνάδελφοι, η μείωση της σύνταξης του ΟΓΑ; Είναι κοινωνική ευαισθησία η περικοπή των συντάξεων, αν θέλετε, των πολυτέκνων οικογενειών σε εποχές που είναι οξύ το δημογραφικό πρόβλημα;

Θα αναφερθώ πάλι στη δική μου περιοχή, την περιοχή της Δράμας. Τα 2/5 του πληθυσμού τα τελευταία χρόνια έφυγαν. Απόδειξη αυτού είναι ότι οι πέντε έδρες της Δράμας έγιναν τρεις. Ο πληθυσμός προσπαθεί να βρει την τύχη του είτε στην εσωτερική είτε στην εξωτερική μετανάστευση, γιατί ακριβώς δεν έμεινε τίποτα όρθιο όλα αυτά τα χρόνια.

Η κοινωνική ευαισθησία, κύριε Υπουργέ, χρειάζεται τόλμη και αρετή, χρειάζεται αγάπη και φροντίδα. Και τέτοια στοιχεία δεν βλέπω να υπάρχουν στο υπό συζήτηση σχέδιο νόμου. Η Ελλάδα έχει ανάγκη από παιδιά και τα παιδιά έρχονται από αγάπη προς την οικογένεια. Και αυτήν την αγάπη προς την πολύτεκνη οικογένεια δεν την βλέπω, κύριε Υπουργέ. Το 5% στο δημόσιο και το 8% στον ιδιωτικό τομέα που προτείνετε, δεν παρέχουν κίνητρα για νέες γέννες. Αντίθετα απογοητεύουν και οδηγούν σε υπογεννητικότητα κατ' αρχήν και σε εποχές που η Ελλάδα βάλλεται από εχθρούς και φίλους, σε κίνδυνο της ίδιας της υπόστασής της.

Γρηγορείτε, κύριε Υπουργέ, πριν είναι πολύ αργά. Γρηγορείτε, γιατί η Ελλάδα χρειάζεται φροντίδα στα παιδιά της, χρειάζεται φροντίδα σ' αυτούς που θέλουν να μεγαλώσουν την Ελλάδα και όχι να την σμικραίνουν, όπως δυστυχώς είτε με τη θέλησή σας είτε παρά τη θέλησή σας και με τον παρόν σχέδιο νόμου αυτήν τη στιγμή, προσπαθείτε να τη σμικρύνετε.

Για όλα αυτά, λοιπόν, είμαι υποχρεωμένος να πω ότι καταψηφίζω κατ' αρχήν, το παρόν σχέδιο νόμου. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Ρεγκούζας έχει το λόγο.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει γίνει πλέον κοινή πρακτική της Κυβέρνησης, να επικαλείται πάντοτε την κοινωνική προστασία, επιδεικνύοντας δήθεν κοινωνική ευαισθησία για τις ασθενέστερες τάξεις του πληθυσμού και ταυτόχρονα να προσπαθεί να επενδύσει σε ελπίδες για εργασία, όχι μόνο ανθρώπων με ειδικές ανάγκες, αλλά και του ευρύτερου πληθυσμού. Είναι επίσης στην πρακτική πλέον της Κυβέρνησης, πριν από εκλογές, μεταξύ των άλλων μεθόδων παραπλάνησης του ελληνικού λαού εν όψει της ετυμηγορίας, να προσπαθεί να πλαστογραφήσει την εικόνα που υπάρχει στην ευρύτερη κοινωνία μας, να οδηγεί πολλές φορές ομήρους τους εργαζόμενους ή τα άτομα με ειδικές ανάγκες στην κάλη και τη δεύτερη μέρα φυσικά, όλα αυτά τα οράματα να εξαγοράζονται με νομοσχέδια σαν και αυτό, που ουσιαστικά δεν είναι τίποτε άλλο, είναι ένα είδος νεοδημοκρατίας, θα έλεγε κανείς, που δημιουργεί μεν ελπίδες στα άτομα με ειδικές ανάγκες, αλλά ταυτόχρονα δημιουργεί τεράστια προβλήματα σε ομάδες πληθυσμού, όπως παραδείγματος χάρι οι πολύτεκνοι, διευρύνοντας την κατηγορία των πολυτέκνων, ακυρώνοντας ουσιαστικά τα κίνητρα τα οποία είχαν δοθεί με προηγούμενους νόμους, ακριβώς για να θεραπευθεί το πρόβλημα το δημογραφικό και ταυτόχρονα να δημιουργεί πρόσθετα προβλήματα σ' αυτές τις ομάδες του πληθυσμού με ψευδεπίγραφα νομοσχέδια, σαν και αυτό εδώ. Είναι πραγματικά λυπηρό και αν θέλετε είναι και μια από τις καταγραφόμενες αδυναμίες της δημοκρατίας το να προσπα-

θούν οι πολιτικοί να παραπλανήσουν τους πολίτες, μόνο και μόνο για να διατηρήσουν την εξουσία, ή να ξεπεράσουν έναν εκλογικό σκόπελο, που ενδεχομένως έχουν μπροστά τους.

Εγώ προσωπικά, δεν αποδέχομαι αυτήν την πολιτική και αυτήν την τακτική, που εγκαινιάζει η Κυβέρνηση σε όλα τα καλοκαιρινά Τμήματα μέχρι τώρα. Γιατί συνήθως τα καλοκαιρινά Τμήματα περνούσαν νομοσχέδια με τα οποία η Κυβέρνηση ήθελε να αποφύγει τις έντονες αντιδράσεις των Βουλευτών. Σ' αυτά λοιπόν τα Τμήματα αυτής της περιόδου φέτος, εν όψει των δημοτικών εκλογών, δεν έρχονται τέτοια νομοσχέδια, έρχονται νομοσχέδια δήθεν φιλολαϊκά, δήθεν νομοσχέδια που θα επιδεικνύουν ευαισθησία ειδικότερα για τα άτομα με ειδικές ανάγκες και προσπαθούν να πλαστογραφήσουν και να υπαρπάξουν ουσιαστικά την ψήφο τους, εν όψει των δημοτικών εκλογών.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Άλλα μας λέγατε πριν είκοσι μέρες.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Δεν σας έλεγα άλλα, σας έλεγα τα ίδια.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Η Νέα Δημοκρατία. Δεν είναι προσωπικό το θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Αφήστε να εξελιχθεί ομαλά η συζήτηση κύριε Υπουργέ.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Το καταλαβαίνω. Δεν είναι ανάγκη να το διευκρινίσετε, κύριε Υπουργέ. Εγώ θα πω το εξής. Η Νέα Δημοκρατία όταν διαπιστώνει ότι η Κυβέρνηση νομοθετεί με προχειρότητα, κατ' αρχήν, χωρίς καμία μελέτη και έχοντας σαν στόχο όχι ουσιαστικά τη λύση των προβλημάτων, δημιουργώντας υγιή θεσμικά πλαίσια για την αντιμετώπιση αυτών των προβλημάτων, όταν έρχεται να παραπλανήσει ουσιαστικά και όχι να λύσει, τότε είμαστε υποχρεωμένοι να το κάνουμε. Γιατί μας έχετε συνηθίσει με τα νομοσχέδια πολλές φορές με τίτλους που φαντάζουν να μας φέρνετε ρυθμίσεις μέσα που δεν λύνουν ουσιαστικά το πρόβλημα, αλλά ταυτόχρονα προσπαθείτε μέσα απ' αυτές τις διατάξεις να περάσετε κάποια πράγματα που εξυπηρετούν κομματικά πλέον το κόμμα σας.

Εκείνο που έχει σημασία ότι σ' αυτήν την πολιτική ουσιαστικά αντιδρούν και οι ίδιοι οι Βουλευτές του κυβερνώντος κόμματος πολλές φορές, ανεξάρτητα αν δεν μπορούν να το καταγράψουν με ψηφοφορία μέσα στη Βουλή, για τους γνωστούς τράπου που λειτουργούν τα κόμματα και ιδιαίτερα το δικό σας.

Εκείνο που έχει σημασία όμως είναι ότι θεωρώ, εγώ τουλάχιστον, απαράδεκτο να χρησιμοποιείται μια κοινωνική ομάδα, όπως τα άτομα με ειδικές ανάγκες, το βωμό αυτών των εκλογικών στόχων που έχει η Κυβέρνηση, εν όψει των δημοτικών και νομαρχιακών εκλογών.

Παρ' όλα αυτά όμως, πιστεύω ότι η απορύθμιση που γίνεται αλλά και το ταυτόχρονο άνοιγμα προς στην ομάδα των πολυτέκνων θα το βρείτε μπροστά σας και θα το βρούμε και σαν χώρα μπροστά μας. Γιατί δεν είναι δυνατόν να υιοθετείτε οι εκατόν πενήντα χιλιάδες πολύτεκνες οικογένειες να γίνουν πεντακόσιες χιλιάδες. Τέτοιες ρυθμίσεις φέρνετε εδώ μέσα. Και δεν είναι δυνατόν, ποιος, εσείς που πάντοτε επεκαλείσθω στο παρελθόν την οργάνωση και τη συμμετοχή των πολιτών στη λήψη των αποφάσεων, να φέρνετε τέτοια νομοσχέδια που ουσιαστικά βγάζουν απέξω τους πολλούς, τους πολίτες δηλαδή, ακυρώνουν την προστασία αυτών των κοινωνικών ομάδων και υπηρετούν αυτούς τους στόχους που σας είπα.

Ήθελα επίσης να πω ότι αυτές οι διαφορετικές ρυθμίσεις για τους πολύτεκνους δημιουργούν τεράστια προβλήματα στην οργάνωση των πολυτέκνων.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Μου επιτρέπετε να πω κάτι, κύριε συνάδελφε;

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Ευχαρίστως, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Υπουργέ, θα παρακαλέσω να μην πάρετε το λόγο.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Να βοηθήσω θέλω, κύριε Πρόεδρε.

Εγώ δέχθηκα τη διεύρυνση –ήταν ένα αίτημα από τα άτομα με ειδικές ανάγκες– γιατί στη Διαρκή Επιτροπή, όταν έγινε η συζήτηση, όλοι υποστήριξαν τη διεύρυνση με το τελευταίο εδάφιο.

Αν υπάρχει άλλη θέση, παρακαλώ και τον εισηγητή και το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας και τα άλλα κόμματα να πάρουν σαφή θέση. Επαναλαμβάνω: Θέλω να πάρουν σαφή θέση. Όχι έτσι.

Στο θέμα της διεύρυνσης σήμερα οι πολύτεκνοι διαμαρτύρονται, γιατί προσθέσαμε "καθώς και αυτούς που έχουν αναπηρία πάνω από 67% και έχουν τρία ανήλικα τέκνα". Αυτό πράγματι είναι μια διεύρυνση. Και είναι ένα πρόβλημα. Δεν είναι εύκολο.

Είχατε πάρει άλλη θέση στη Διαρκή Επιτροπή. Εάν αυτήν τη στιγμή εκτιμούμε –γιατί και εγώ έχω τον προβληματισμό μου πάνω σε αυτό το ζήτημα– ότι πρέπει να γίνει απάλειψη, εδώ είμαστε να το συζητήσουμε αύριο. Όμως, να πάρουν σαφή θέση όλα τα κόμματα και όλοι οι συνάδελφοι.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Ασφαλώς θα πάρουμε σαφή θέση. Άλλωστε εγώ έχω και μια πρόσθετη ευαισθησία, γιατί είμαι ο ίδιος πολύτεκνος.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Μπράβο, εγώ σας χειροκροτώ!

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Είμαι και ο ίδιος πολύτεκνος και δεν δέχομαι την αλλοίωση ουσιαστικά της πολυτεκνικής ιδιότητας.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΓΓΕΛΛΑΚΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Είμαι ανοικτός, κύριε συνάδελφε.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Είχα εκφράσει τη διαφωνία μου και σε προηγούμενο νομοσχέδιο, που επιχειρήθηκε να αφαιρεθεί από τη δικαιοδοσία του οργάνου των πολυτέκνων να πιστοποιείται η πολυτεκνική ιδιότητα και αυτό να γίνεται με ένα πιστοποιητικό του δήμου ή της κοινότητας. Και γνωρίζετε τα προβλήματα που υπάρχουν με αυτό. Μέχρι σήμερα, όταν το παιδί του πολύτεκνου περνούσε το 21ο έτος της ηλικίας του ή το 25ο αν σπούδαζε, δεν μπορούσε να πάρει την πολυτεκνική ιδιότητα.

Εσείς το διευρύνετε. Ισχύει αυτό για τη σύνταξη της πολυτεκνικής μητέρας. Όμως το διευρύνετε τώρα και στα υποτιθέμενα ευεργετήματα τα οποία έχουν οι πολύτεκνοι. Αυτό αλλοιώνει ουσιαστικά τον χαρακτήρα του κινήτρου για την πολυτεκνή οικογένεια και δεν οδηγεί πουθενά. Δεν πρέπει, λοιπόν, να διευρύνουμε για εκλογικούς λόγους και να δώσουμε τις ψευδαισθήσεις ότι θα καταλάβουν κάποιες θέσεις είτε στο δημόσιο είτε στον ιδιωτικό τομέα, τη στιγμή μάλιστα που η οικονομία βρίσκεται σε τέτοιο τραγικό χάλι. Ούτε καινούριες θέσεις εργασίας υπάρχουν στον ιδιωτικό τομέα ούτε στο δημόσιο από εδώ και πέρα, θα μπορούμε να βάζουμε κόσμο όπως γινόταν στο παρελθόν. Γιατί έχουμε συμφωνήσει σε ένα πράγμα, εκτός από μια μικρή μειοψηφία: Ότι ο μοχλός ανάπτυξης πλέον δεν είναι ο δημόσιος τομέας. Έχουμε συμφωνήσει σε αυτό. Διαφωνούσαμε στο παρελθόν. Προς τι, λοιπόν, αυτή η διεύρυνση και προς τι η αλλοίωση των κινήτρων που είχαμε δώσει σε ορισμένους ανθρώπους; Τι θα επιτύχουμε με αυτό; Θα επιτύχουμε τη θεραπεία του δημογραφικού προβλήματος; Όχι ασφαλώς.

Το ίδιο γίνεται και στην περίπτωση της εισαγωγής στα πανεπιστήμια. Εγώ δεν είπα να αφήσετε έξω τα άτομα με ειδικές ανάγκες.

Θα έλεγα ότι υπάρχουν άλλοι τρόποι να θεραπεύσουμε προβλήματα σ' αυτές τις ομάδες του πληθυσμού, αλλά όχι όμως εις βάρος μιας άλλης κοινωνικής ομάδας που πρέπει, όχι μόνο να τη διαφυλάξουμε αλλά πρέπει να την ενισχύσουμε για να λύσουμε το δημογραφικό πρόβλημα. Στη σημερινή συγκυρία που δεν υπάρχει ανάπτυξη στην οικονομία ζούμε καθημερινά αυτά τα προβλήματα. Να μη μιλήσω τώρα γι' αυτό, σε κάποια άλλη στιγμή θα μιλήσουμε για τα θέματα της οικονομίας.

Δεν είναι δυνατόν να επικαλούμαστε νέες θέσεις εργασίας με τους όρους που βάζετε για τα πενήντα άτομα των επιχειρήσεων, εφόσον δεν έχουν για δύο χρόνια ζημιολόγια αποτελέσματα και όλα αυτά, ενώ γνωρίζετε ότι η οικονομία βρίσκεται σε κρίση και αναζητούμε όλοι μας και πιστεύω με

ελικρίνει και η Κυβέρνηση, νέες θέσεις εργασίας. Αλλά οι νέες θέσεις εργασίας δεν θα επιτευχθούν με ευχολόγια, με λόγια στον αέρα.

Άρα, λοιπόν, αποδεικνύεται τελικά ότι όλο αυτό το νομοσχέδιο δεν έχει στόχο να λύσει το πρόβλημα. Και καλώς ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας σας είπε ότι διακρίνεται από προχειρότητα και από αναποτελεσματικότητα. Δεν έχει στόχο να κάνει μία θεσμική τομή που ουσιαστικά θα οδηγήσει στη βελτίωση της σημερινής κατάστασης, αλλά έχει στόχο καθαρά εκλογικό, να παραπλανήσει το εκλογικό σώμα εν όψει των νομαρχιακών εκλογών.

Κλείνοντας θα ήθελα να πω ότι τέτοιες μεθόδους τις έχει πάρει πλέον χαμπάρι ο λαός μας. Δεν είναι μέθοδοι που μπορούν να παραπλανήσουν πλέον τον ελληνικό λαό. Και εν πάση περιπτώσει, τα πρόσκαιρα θετικά αποτελέσματα για την Κυβέρνηση ενδεχόμενα, στις δημοτικές εκλογές, δεν είναι το κρίσιμο σημείο για τη διατήρηση της σημερινής Κυβέρνησης στις επόμενες εκλογές στην εξουσία.

Γι' αυτό κάνω έκκληση να δείτε τις λεπτομέρειες στα άρθρα και να συνεργαστούμε, γιατί εμείς θέλουμε πράγματι τις βελτιώσεις γι' αυτές τις κοινωνικές ομάδες, αλλά όχι με δογματισμό, όχι με πονηρίες, όχι με εκλογική στρατηγική, αλλά με μία πραγματική διάθεση να κάνουμε μία καινούρια τομή που θα ωφελήσει τον τόπο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Ιωάννης Παπαδημόπουλος έχει το λόγο.

Πάντως, επειδή συμμετείχα στην επιτροπή για τη μελέτη του δημογραφικού προβλήματος, ένα από τα συμπεράσματα και μάλιστα το αρχικό συμπέρασμα της επιτροπής ήταν ότι θα πρέπει να επιδοτηθεί το τρίτο παιδί, αν θέλουμε να έχουμε μια δημογραφική έκρηξη.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Άλλο επιδότηση, άλλο διεύρυνση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Η διεύρυνση στο τρίτο παιδί και σε όλα τα ευεργετήματα. Αυτό ήταν το συμπέρασμα της μελέτης για το δημογραφικό πρόβλημα από τη διακομματική επιτροπή.

Ορίστε, κύριε Παπαδημόπουλε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, εάν η κοινωνία μας δεν ήταν αυτής της υφής, αυτής της σύνθεσης, αυτής της νοοτροπίας και ήταν λίγο πιο πολύ αγγελικά πλασμένη, φυσικά δεν θα κάναμε τόσες συζητήσεις εδώ για να δούμε ποιες κατηγορίες ευνοούνται από το υπό συζήτηση νομοσχέδιο και ποιες δεν ευνοούνται.

Εάν όλοι οι άνθρωποι είχαν τον ίδιο βαθμό συνείδησης, φυσικά το πράγμα θα ήταν πολύ απλό. Δεν θα είχαμε σωρευση αιτήσεων προσώπων με ειδικές ανάγκες. Θα είχαμε πραγματικά ένα μικρότερο αριθμό ανθρώπων που πράγματι υποφέρουν, είναι αναξιοπαθούντες και θα πρέπει τα λοιπά μέλη της κοινωνίας να τους συμπεριφερθούν διαφορετικά. Συνεπώς σε μια τέτοια περίπτωση δεν θα υπήρχαν και οι οξείες διαμάχες.

Όμως, ζούμε σε μία κοινωνία η οποία κάθε άλλο παρά αγγελικά πλασμένη είναι. Θα σας θυμίσω ένα γεγονός, σχετικά με την πληθώρα των νομοσχεδίων που ψηφίστηκαν κατά καιρούς στη Βουλή και αναφέρονται γενικά στην Εθνική Αντίσταση, όπως ο 1285, ο 1863 και άλλοι τροποποιητικοί νόμοι. Όταν ήλθαν εδώ, όλοι πιστέψαμε ότι προσφέρουμε μία υπηρεσία προς τα άτομα αυτά τα οποία είναι λιαν περιορισμένου αριθμού. Πράγματι όλοι θυμόμαστε από την πρόσφατη ιστορία ότι οι άνθρωποι οι οποίοι έλαβαν μέρος στην Εθνική Αντίσταση δεν είχαν φθάσει ποτέ τις εκατό χιλιάδες, που προσέφεραν βέβαια ευδόκιμο υπηρεσία, που πήραν όπλα. Ολόκληρος ο πληθυσμός μπορεί να υπέστη τα δεινά του πολέμου, αλλά οι άνθρωποι αυτοί που πήραν όπλα ήταν πολύ κάτω από τις εβδομήντα χιλιάδες.

Αν βγάλετε αρκετούς από αυτούς που ήταν γεωπόνοι, δάσκαλοι, καθηγητές, έμποροι, ήταν μετά βίας είκοσι χιλιάδες ή είκοσι πέντε χιλιάδες άνθρωποι προερχόμενοι από τον αγροτικό κόσμο. Αν σκεφθούμε ότι τότε ήταν 1940 – 45 και τώρα στο 1998 από τις είκοσι πέντε χιλιάδες αμφιβάλλω αν

θα ζουν δύο ή τρεις χιλιάδες αγωνιστές. Ξέρετε πόσοι υπέβαλαν αιτήσεις στις νομαρχιακές επιτροπές για αναγνώριση Εθνικής Αντίστασης; Είχα κάνει κάποτε προσωπικά μία έρευνα και βρήκα πεντακάσιες ογδόντα εννέα χιλιάδες. Καταλαβαίνετε τι ροπή έχουν οι συνάνθρωποί μας και πόσο εφευρετικοί είμαστε όλοι οι Νεοέλληνες στη διευκόλυνση. Όλοι επιζητούν το εύκολο, το συμφέρον προς ημάς και τι θα γίνει, ποιος θα στηρίξει αυτόν τον τόπο, ποιος θα πληρώσει φόρους για να δυναμώσει τον κρατικό μηχανισμό, τα δημόσια έργα και όλες τις κοινωνικές ανάγκες, είναι αδιάφορο.

Ήταν δυνατόν να δεχθεί κάποιος λογικός άνθρωπος ποτέ ότι ήταν εξακόσιες χιλιάδες αγρότες που πήραν όπλα στην Εθνική Αντίσταση; Τόσοι όμως υπέβαλαν αίτηση για να πάρουν δέκα εννιά χιλιάδες (19.000) δραχμές ή είκοσι χιλιάδες (20.000) δραχμές ή τριάντα χιλιάδες (30.000) δραχμές.

Έχουμε χρέος, λοιπόν, να τους βλέπουμε όλους με καχυποψία στο σημείο αυτό, γιατί κανείς, μα κανείς, δεν έχει το βαθμό της συνειδησης που απαιτείται γι' αυτό κάθε νομοσχέδιο πρέπει να είναι θωρακισμένο με πολλές δικλίδες ασφαλείας, ώστε να μην είναι, όπως λέει μια παροιμία στη Θεσσαλία, "κουτσοί, γκαβοί, όλοι στον Άγιο Αντώνιο". Όλοι ζητούν προστασία. Κάποτε πρέπει να συνέλθουμε σ' αυτόν τον τόπο.

Επίσης κάνω μία δήλωση ότι εγώ όπως και εσείς που είσατε παρόντες τουλάχιστον, είμαστε άτομα με ευαισθησία προς τους αναξιοπαθούντες συνανθρώπους μας και τα άτομα με ειδικές ανάγκες με συγκινούν ιδιαίτερα και δεν έχω λόγο να πω κάποια κουβέντα, η οποία ενδεχομένως θα τους στεναχωρήσει. Από την άλλη πλευρά, όμως, ευρισκόμενος στο Βήμα αυτό είμαι υποχρεωμένος να πω και τις αλήθειες που πρέπει να λέγονται σε τέτοιες στιγμές.

Κύριε Υπουργέ, είναι γεγονός ότι πιο πολύ το έργο αυτό που κάνουμε σήμερα εδώ για την προστασία αυτών των ατόμων πιθανόν, κατά την αποψη μου, να ανήκει περισσότερο στον Υπουργό Πρόνοιας, παρά στον Υπουργό Εργασίας. Δεν είμαι υπέρ της άποψης να αποκλείσουμε κοινωνικά τα άτομα με ειδικές ανάγκες, τους αναπήρους γενικότερα, από την παραγωγική διαδικασία. Για να νιώσουν και αυτοί ισότιμα μέλη της κοινωνίας, πρέπει να μετέχουν στην παραγωγική διαδικασία, πρέπει να κάνουν και αυτοί κάποια εργασία για να μην νιώθουν περιφρονημένοι. Ποιος εργοδότης όμως, ποια τράπεζα, ποια κρατική υπηρεσία θα ήθελε να προσλάβει έναν άνθρωπο, ο οποίος έχει μειωμένες ικανότητες, δεξιότητες στην όραση, στην ακοή γενικότερα στις πέντε αισθήσεις ή στην αρτιμέλεια του σώματος;

Άρα να είμαστε ευαίσθητοι απέναντι στους ανθρώπους αυτούς, αλλά να μη χύνουμε εδώ κροκοδείλια δάκρυα, λέγοντας ότι θα πρέπει να εισέλθουν όλοι με τόση απλοχεριά στο δημόσιο τομέα και στις επιχειρήσεις, γιατί θα σας έλεγα τον απλούστατο ισχυρισμό ότι τη στιγμή που έχουμε εκατοντάδες χιλιάδες ανέργους, κύριε Υπουργέ, δεν θα ήταν προτιμότερο να πάρουμε αυτόν που διαθέτει πλήρη αρτιμέλεια και έχει δυνατό άνω και κάτω άκρα και δυνατό πνεύμα, ο οποίος θα μπορούσε να εκτελέσει αποδοτικότερα μια εργασία, παρά να πάρουμε αυτόν τον κακομοίρη ο οποίος θα παρακωλύεται από την πάθησή του να κάνει αυτό που πρέπει να κάνει;

Έχουμε χρέος να πληρώσουμε δέκα δραχμές παραπάνω φόρο ο καθένας για να τους δώσουμε γενναιότερα κοινωνικά επιδόματα, γιατί πρέπει να ζήσουν και αυτοί. Γι' αυτό λέω ότι είναι περισσότερο έργο του Υπουργού Πρόνοιας παρά του Υπουργού Εργασίας.

Από την άλλη πλευρά, βεβαίως, υποστηρίζω και την άποψη ότι αυτά τα άτομα θα πρέπει μέσα στο σύνολο των πνευματικών και σωματικών δυνατοτήτων που τους έχουν απομείνει να λαμβάνουν μέρος στην παραγωγική διαδικασία, αλλά με φειδωά και όταν δεν υπάρχουν άτομα πλήρως υγιή και αρτιμελή. Εκεί πρέπει να πέσει το βάρος παρά να ζητάμε "να βγάλουμε από τη μύγα ξίγκι" από ανθρώπους, οι οποίοι πολλές φορές δεν είναι σε θέση να περιποιηθούν τους ίδιους τους εαυτούς τους, πώς μάλλον να ζητάμε και κοινωνική

προσφορά.

Τα είπα όλα αυτά σαν μία γενική εισαγωγή στο όλο θέμα. Βλέπω, βέβαια, ότι περνάει και η ώρα.

Κύριε Υπουργέ, σ' αυτό το λίγο χρονικό διάστημα που μου απομένει ακόμα θα ήθελα να τονίσω ότι δεν υπάρχει αμφιβολία ότι σε αυτούς που είχαν την έμπνευση να φέρουν για ψήφιση το ν. 1648/86 δεν επεκράτησαν πονηρές σκέψεις, αλλά αγαθές. Επειδή είμαστε εφευρετικοί όλοι προς τη διευκόλυνση, κοιτάξτε, πώς τον καταντήσανε. Ψάχνω να δω τι γίνεται στην πατρίδα μου, στη Λάρισα, π.χ. στο εργοστάσιο ζαχαρώδους.

Εγώ για να στηρίξω την αξιοπιστία του κράτους σας λέω ειλικρινά ότι δεν έχω λόγον, επειδή είμαι αντιπολίτευση να ρίξω το βάρος στην Κυβέρνηση. Υποτίθεται ότι είναι κυβέρνηση και αυτή της χώρας με καλές διαθέσεις. Δεν πρέπει εύκολα να ρίχνουμε λάσπη ο ένας στον άλλον. Πρέπει να περάσουμε στην κοινή γνώμη ότι υπάρχει επιτέλους κάποια αξιοπιστία. Γιατί αν δεν το περάσουμε αυτό όλοι θα έχουμε ζημιά και δεν θα κάνουμε τίποτε άλλο παρά να αντιμετωπίζουμε κάθε μέρα ανθρώπους στα καφενεία των χωριών που να μας λένε ότι όλοι το ίδιο είσθε, όλοι αναξιόπιστοι και ψευδολόγοι.

Συνειπώς δεν έχω προσωπικό συμφέρον να λέω ότι έχετε δίκιο, το Π.Α.Σ.Ο.Κ. φταίει. Όμως η αλήθεια είναι πικρή. Οι νόμοι δεν τηρούνται αφού προσλαμβάνονται 150 εποχικοί εργατοτεχνίτες, όλοι φίλα προσκείμενοι προς το κυβερνών κόμμα. Είναι δυνατόν να συμβαίνει αυτό; Δυστυχώς ναι. Πού είναι με μόρια; Πήγαν περίπατο.

Πάω πρόσφατα σε άλλο χωριό και μου λένε "κοιμάστε όρθιος, κύριε". Ο τάδε είχε δυο κορίτσια. Το ένα έβγαλε μία ιδιωτική σχολή νοσηλευτικής στη Θεσσαλονίκη και το άλλο δεν έβγαλε τίποτα. Τον περασμένο μήνα τις πήραν και τις δυο στο νοσοκομείο. Βρε παιδιά, προ δύο μηνών δεν είχαμε εξετάσεις εκεί. Πώς έγινε; Και όμως, κύριε Υπουργέ, συμβαίνουν πολλά.

Εγώ κράτησα μία φράση από τα υποστηριζόμενα στην επιτροπή. Είπατε ότι θα αναρτώνται πίνακες και θα ακολουθούνται διαδικασίες συγχρόνως με τους διαγωνισμούς, τους τακτικούς του ΑΣΕΠ, για να βλέπουν όλοι και να μην έχει κανένας παράπονο. Άρα προς την κατεύθυνση αυτή συμβάλλετε ουσιαστικά, ώστε να μην είναι μόνο κενό γράμμα ο νόμος εδώ. Αλλά και στην πρακτική εφαρμογή αν είχαμε διαφάνεια και ηθική δεν έχω κανένα λόγο να μην ψηφίζα αυτό το νομοσχέδιο. Αν όμως αυτό το νομοσχέδιο έχει την τύχη του προηγούμενου νόμου, του ν. 1648/86, δεν κάνουμε τίποτε άλλο παρά να προσπαθούμε να πούμε προς τα έξω ότι όντως βρισκόμαστε σε μία κατεύθυνση εξυγίανσης του δημόσιου βίου, αποκατάστασης της αξιοπιστίας μεταξύ πολιτών και κυβερνώντων και γενικά στο χώρο του πολιτικού κόσμου. Όμως δεν θα καταφέρουμε αυτό που στοχεύετε, αν, όσο είσθε Υπουργός Εργασίας, δεν φροντίσετε να περάσει αυτή η γραμμή. Δεν υπάρχει παρέκκλιση από τον κανόνα.

Ας ελπίσουμε ότι κάτι μπορεί να γίνει αλλιώς θα κλαίμε όλοι τη μοίρα μας και δυστυχώς δεν θα κάνουμε βήματα προς τα μπρος, αλλά διαρκώς προς τα πίσω.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Παπαφίλιππου έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΦΙΛΙΠΠΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ θα ξεκινήσω από αυτό που ακούστηκε προηγουμένως, από το συνάδελφο Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Π.Α.Σ.Ο.Κ., τον κ. Ιωαννίδη, ο οποίος επί λέξει μας είπε το εξής: "Λόγοι ηθικής τάξεως επιβάλλουν την ένταξη της κατηγορίας των ανθρώπων της Εθνικής Αντίστασης στο νομοσχέδιο". Και αμέσως θυμήθηκα τι μου είπαν την περασμένη Παρασκευή μία επιτροπή από τους παλαιμάχους του Αλβανικού Επους 1940-1941 τους οποίους τους έχουμε τελείως εγκαταλείψει. Με μία πενιχρότατη σύνταξη του ΟΓΑ, χωρίς να έχουν να αγοράσουν και τα φάρμακα, παλεύουν για να επιβιώσουν. Διερωτήθηκα: Γιατί τάχα να είναι λόγοι ηθικής τάξεως να εντάξουμε αυτούς που λέτε εδώ, που υπηρέτησαν σε αντάρτικες ομάδες και μάλιστα με δόκιμη υπηρεσία

δωδεκάμηνη;

Τώρα κύριε Υπουργέ, όταν διαβάζουμε αυτά, το λιγότερο είναι να μου περνούν πολλά πράγματα από το μυαλό. Και ξέρουμε πώς λειτουργούν αυτές οι επιτροπές όπως και τους μάρτυρες που έρχονται εκεί για να πουν "ήταν και αυτός στα αντάρτικα, ήταν και εκείνος και αυτός είχε ευδόκιμη υπηρεσία, ενώ ο άλλος δεν είχε".

Διερωτώμαι: Όταν υπάρχουν άνθρωποι που επιστρατεύτηκαν πέντε και έξι φορές και προέταξαν τα στήθη τους στην Πίνδο με τις κακουχίες επί χρόνια, και τους έχουμε τελείως εγκαταλείψει....

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΓΓΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Προστατεύονται και αυτοί.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΦΙΛΙΠΠΟΥ: Οι παλαίμαχοι αυτοί, όχι οι ανάπηροι, του Αλβανικού Έπους δεν προστατεύονται. Σας λέω ότι παίρνουν –και αν την παίρνουν– μία πενιχρότατη σύνταξη του ΟΓΑ. Και έχει επιζηήσει ένα 10% από αυτούς που προόσπισαν τα συμφέροντα της χώρας μας τότε στα αλβανικά σύνορα και μπήκαν στην Αλβανία.

Είναι δυνατόν να λέμε ότι λόγοι ηθικής τάξεως επιβάλλουν να βάλουμε τους μεν και λόγοι ηθικής τάξεως δεν υπάρχουν για τους άλλους, που τους έχουμε τελείως εγκαταλείψει και δεν μπορούν να επιβιώσουν; Και είναι αυτοί που η πατρίδα τους κάλεσε και όταν πηγαίνουμε στη γιορτή της 28ης Οκτωβρίου χειροκροτάμε και λέμε "οι ήρωές μας". Και με υπερηφάνεια γιορτάζουμε όλοι μας. Όμως αυτούς τους ανθρώπους τους έχουμε τελείως εγκαταλείψει. Κανένας δεν γύρισε να κοιτάξει πίσω. Και λέμε ότι λόγοι ηθικής τάξεως είναι εκείνοι που επιβάλλουν να μπουν οι άνθρωποι της Εθνικής Αντίστασης. Τελος πάντων, σταματάω εδώ και δεν συνεχίζω.

Πάντως, κύριε Υπουργέ, δε νοείται κράτος δικαίου, όταν από τη μία μεριά βάζουμε ορισμένες ταμπέλες στους δικούς μας ανθρώπους, στους "ημετέρους" –και αναφέρομαι σε σας– και εγκαταλείπουμε τους ανθρώπους που πραγματικά προσέφεραν ηρωικές πράξεις στον τόπο μας, για να προσπιστούν τα συμφέροντα της χώρας μας.

Έρχομαι σε αυτά που είπατε. Είπατε ότι τρεις είναι οι άξονες του νομοσχεδίου: Κοινωνική αλληλεγγύη, διαφάνεια, συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα στην κοινωνική μέριμνα κλπ. Αμέσως τι θυμήθηκα; Θυμήθηκα ένα προϊόν προεκλογικής συναλλαγής που έλαβε χώρα αμέσως μετά τις τελευταίες εκλογές, στο Νομό Κοζάνης.

Όπως ξέρετε ο ν. 1648 λέει ότι προσλαμβάνονται σε αυτό το ποσοστό, ανάλογα με τις προσλήψεις που γίνονται στον ευρύτερο δημόσιο τομέα κλπ. αλλά αναλογικά από τις διάφορες κατηγορίες, πολυτέκνων, ατόμων με ειδικές ανάγκες κλπ. Μεταξύ αυτών είναι και οι άνθρωποι της Εθνικής Αντίστασης.

Ξέρετε τι συνεβη στο Νομό Κοζάνης; Εξήντα πέντε προσλήφθηκαν μόνο από αυτούς της Εθνικής Αντίστασης. Γιαυτό λέω ότι είναι προϊόν προεκλογικής συναλλαγής. Και ξέρουμε ποιος ή ποια συνάδελφος δική σας το έπραξε, όταν έρχεται ο δικός σας νομάρχης, που ανήκει στο χώρο σας, και βγαίνει δημόσια και λέει "θα πάω στο δικαστήριο αυτούς που το έπραξαν", όταν έρχονται οι εκπρόσωποι των πολυτέκνων και πηγαίνουν στον Εισαγγελέα και όταν έρχονται οι εκπρόσωποι των ατόμων με ειδικές ανάγκες και πάνε στους δικηγόρους. Είναι εν γνώσει σας αυτό. Όμως το σταματήσατε.

Και λέω: Ποια διαφάνεια μπορούμε να περιμένουμε απ'αυτό το νομοσχέδιο, όταν το προηγούμενο δεν εφαρμόστηκε; Γιατί; Γιατί δεν υπήρχε η διαδικασία ποσοστιαίως σχετικά με το πόσοι προσλαμβάνονται και πόσοι από κάθε κατηγορία; Βεβαίως και υπήρχε. Τι έγινε; Αυτό που σας ανέφερα έγινε.

Σε ποια διαφάνεια μπορούμε να πιστεύσουμε; Τι μπορείτε να κάνετε όταν δεν εφαρμόζονται οι νόμοι στον τόπο μας; Και αυτό ξέρετε από που το ξεκίνησα; Από το στοιχείο που μας δώσατε.

Και βλέπω ότι στο Νομό Κοζάνης προσλήφθηκαν ογδόντα πέντε από τους αγωνιστές Εθνικής Αντίστασης. Αν ανατρέξετε σε όλους τους νομούς ούτε στον Πειραιά δεν έχετε

ογδόντα πέντε. Ήταν προϊόν προεκλογικής συναλλαγής.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΓΓΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Ήταν το 1987.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΦΙΛΙΠΠΟΥ: Τι μου λέτε τώρα, κύριε Υπουργέ; Εδώ εμείς σας λέμε αλήθειες και εσείς δεν θέλετε να τις κατανοήσετε. Ψάξτε στο Υπουργείο σας για να δείτε τι έγινε.

Έρχομαι τώρα να πω δυο λόγια σχετικά με τις προθέσεις τις Κυβέρνησης για τα άτομα με ειδικές ανάγκες. Ρωτήσαμε τον κύριο Υπουργό πόσοι υπέβαλαν αιτήσεις που εκκρεμούν. Μας είπε ότι είναι είκοσι χιλιάδες στην περιοχή της Αττικής και άλλες είκοσι χιλιάδες σε ολόκληρη τη χώρα. Σήμερα δεν μας είπε ότι από το 1986 μέχρι σήμερα προσελήφθηκαν περίπου τριάντα τρεις χιλιάδες. Αυτό σημαίνει ότι αυτοί που υπέβαλαν αιτήσεις και όχι οι πολύτεκνοι που θα μπουν στην πορεία, θα χρειαστούν είκοσι χρόνια.

Ποια, λοιπόν, είναι η προοπτική του νομοσχεδίου που μας φέρατε για να λύσετε τα προβλήματα αυτών των ειδικών κατηγοριών; Σας ρωτάμε γιατί δεν παίρνετε μια άλλη απόφαση για άτομα τα οποία είναι υγιή από πολύτεκνες οικογένειες ή απο οικογένες θυμάτων πολέμου; Αυτούς τους νέους υγιέστατους ανθρώπους να τους βάλετε σε μεγαλύτερα ποσοστά. Όταν σας ρωτήσαμε πώς γίνεται να παίρνετε 5% στον ιδιωτικό τομέα και 8% στο δημόσιο τομέα μας διευκρινίσατε ότι το 5% είναι επί αυτών που θα προσληφθούν. Δηλαδή λέμε στον ιδιωτικό τομέα για επιχειρήσεις που έχουν πενήντα άτομα και πλέον. Οπότε αν προσλάβουν και άλλα πέντε θα πάει ένα άτομο. Στον ευρύτερο δημόσιο τομέα λέτε πάλι για το 8% επί αυτών που θα προσληφθούν. Ξέρετε όμως ότι ο ευρύτερος δημόσιος τομέας συνεχώς συρρικνώνεται. Άρα ούτε στον ιδιωτικό τομέα ούτε στον ευρύτερο δημοσιο τομέα προβλέπεται να κάνετε κάτι. Τα είκοσι χρόνια που σας είπα ότι χρειάζονται για να προσληφθούν αυτοί, των οποίων οι αιτήσεις εκκρεμούν, είναι τα ελάχιστα. Σαράντα χρόνια πρέπει να βάλετε.

Άρα ποια είναι η προοπτική; Τι θέλετε να κάνετε μ' αυτό το σχέδιο νόμου που μας φέρατε; Πάτε να λύσετε τα προβλήματα ή πάτε να ρίξετε στάχτη στα μάτια αυτών των ανθρώπων για να τους κοροϊδέψετε;

Εμείς σας είπαμε να αυξήσετε τα άτομα που θα προσληφθούν απ' αυτές τις κατηγορίες στο δημόσιο τομέα. Εσείς όμως, μετακυλίετε την κοινωνική μέριμνα από το δημόσιο τομέα που έχει χρέος στον ιδιωτικό τομέα. Σας είπαμε ότι το δεχόμαστε, αλλά κάντε το κάπως σωστά. Σας είπαμε ότι δεν μας ενδιαφέρει το να πηγαίνει ένα υγιές άτομο από πολύτεκνη οικογένεια να προσληφθεί σε μια ιδιωτική επιχείρηση. Μπορεί να κάνει τη δουλειά του. Στο κάτω-κάτω της γραφής, αν θέλουν να πάρουν δυο άτομα, δώστε τους δέκα για να επιλέξουν αν χρειάζεται κάποιο ειδικό προσόν που εσείς δεν μπορείτε να το προσδιορίσετε. Τη δουλειά μας να κάνουμε, για να απορροφηθούν όσο το δυνατόν περισσότεροι. Δεν το κάνετε και γι' αυτό λέω ότι δεν βλέπω να κάνετε τίποτε, με αυτό το νομοσχέδιο.

Δεν βλέπω ότι θα επιλυθούν τα προβλήματα αυτών των ανθρώπων. Είναι μια σκέτη απάτη αυτό το νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΓΓΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Μια ενημέρωση προς τους συναδέλφους που είναι στην εθνική αντιπροσωπεία, αλλά και για τα Πρακτικά, γιατί δεν θέλω να μένουν εντυπώσεις.

Στο Νομό Κοζάνης από το 1987 που εφαρμόστηκε ο νόμος μέχρι σήμερα, διορίστηκαν από την Εθνική Αντίσταση ογδόντα πέντε. Οι άλλες κατηγορίες: Διορίστηκαν τριακόσιοι τριάντα έξι πολύτεκνοι, εκατόν σαράντα εννέα άτομα με ειδικές ανάγκες, εβδομήντα εννιά τέκνα αναπήρων πολέμου, ο ίδιος περίπου αριθμός όσος είναι και των αγωνιστών της Εθνικής Αντίστασης και συγγενείς Α.Μ.Ε.Α εβδομήντα τρεις. Να βγάλουν οι συνάδελφοι τα συμπεράσματά τους σε σχέση με αυτά που είπε ο κ. Παπαφίλιππου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΦΙΛΙΠΠΟΥ: Κύριε Υπουργέ, αυτό που σας

είπα δεν το αντικρούσατε!

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΓΓΩΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Σας παρακαλώ, κύριε Παπαφιλίππου!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Παρακαλώ να μη γράφεται τίποτα στα Πρακτικά απ'ό,τι λέει ο κ. Παπαφιλίππου. Ο κ. Τσετινές έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΦΙΛΙΠΠΟΥ: ...

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΓΓΩΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, δεν έχετε το λόγο. Έδωσα το λόγο στον κ. Τσετινέ.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΓΓΩΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Μα, κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, κύριε Υπουργέ!

Ορίστε, κύριε Τσετινέ, έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΕΤΙΝΕΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο δείκτης πολιτισμού κάθε κράτους αποδεικνύεται από την πρόνοια και από τη μέριμνα που λαμβάνεται για τις ασθενέστερες και με ιδιαίτερες ανάγκες κοινωνικές ομάδες. Είναι καθήκον της ελληνικής πολιτείας η δημιουργία εξειδικευμένων πολιτικών γι'αυτές τις κοινωνικές ομάδες, ώστε να συνδυάζεται η παραγωγικότητα και ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας με την κοινωνική ευαισθησία και το ανθρώπινο πρόσωπο του κράτους.

Με το προτεινόμενο νομοσχέδιο λαμβάνεται ειδική φροντίδα για ανάπηρα άτομα, πολύτεκνες οικογένειες, αγωνιστές της Εθνικής Αντίστασης, καθώς και θύματα, ανάπηρους και τραυματίες πολέμου.

Το ενδιαφέρον και η μέριμνα της πολιτείας προς αυτές τις κατηγορίες των συμπολιτών μας εκδηλώθηκε πριν από μια δεκαετία περίπου με τον ν. 1648/86 του Π.Α.Σ.Ο.Κ. Ο νόμος αυτός πιστεύω ότι λειτούργησε θετικά, αφού χιλιάδες πολίτες αυτών των κατηγοριών έλαβαν μέρος στην αγορά εργασίας.

Από την άλλη πλευρά, οι επιχειρηματίες συνειδητοποίησαν ότι ο ρόλος των επιχειρήσεων και των δραστηριοτήτων τους επιβάλλεται να είναι και κοινωνικός, πέρα από το συνεχές κυνήγι του κέρδους.

Βεβαίως ο προαναφερόμενος νόμος παρουσίασε προβλήματα και αδυναμίες που αφορούσαν περισσότερο τη διαφάνεια και την αξιοκρατία στην πρόσληψη ατόμων αυτών των κατηγοριών, καθώς και την έλλειψη επαγγελματικής εξειδίκευσης και εμπειρίας.

Όμως ο υπό συζήτηση νόμος συνδυάζει την κοινωνική ευαισθησία, την αξιοκρατία, τη διαφάνεια, προσφέρει κίνητρα και εξειδικευμένο προσωπικό στις επιχειρήσεις και καταπολεμά την ανεργία που αποτελεί ένα από τα πιο αιχμηρά σύγχρονα κοινωνικά προβλήματα.

Το πρόβλημα της απασχόλησης στα άτομα των κατηγοριών αυτών μόνο με κρατική παρέμβαση μπορεί να αντιμετωπιστεί. Χωρίς την παρέμβαση αυτή οι πιθανότητες να απασχοληθεί κάποιος που ανήκε σε αυτές τις κοινωνικές ομάδες είναι από μηδαμινές έως εξαιρετικά περιορισμένες.

Ανάμεσα σε άλλα καθορίζονται με το παρόν σχέδιο νόμου και τα εξής σημαντικά:

Το ανώτατο όριο ηλικίας για την πρόσληψη κάποιου ατόμου που ανήκει στις προστατευόμενες κοινωνικές ομάδες είναι το τεσσαρακοστό πέμπτο της ηλικίας, ενώ το κατώτερο όριο είναι το εικοστό πρώτο έτος της ηλικίας.

Προϋπόθεση για την υποχρέωση κάποιας επιχείρησης στην πρόσληψη τέτοιων ατόμων είναι να απασχολεί προσωπικό πενήντα τουλάχιστον ατόμων. Προστατεύονται και προτιμούνται άτομα που έχουν τέκνα, σύζυγο, ή αδελφούς με βαριά ψυχοσωματικά προβλήματα, με ποσοστό αναπηρίας άνω του 67%.

Θεσπίζεται αντικειμενικό σύστημα για πρόσληψη και διορισμό ατόμων όλων των κατηγοριών. Καθορίζεται πλαίσιο τυπικών και ουσιαστικών κριτηρίων που αναλογεί σε προκαθορισμένο

αριθμό μορίων. Τέτοια κριτήρια αποτελούν πρώτον η ηλικία, δεύτερον τα τυπικά προσόντα, τρίτον το ποσοστό αναπηρίας για άτομα με ειδικές ανάγκες, τέταρτον η οικογενειακή κατάσταση και πέμπτον η οικονομική κατάσταση. Έτσι εξασφαλίζεται μ' αυτόν τον τρόπο η διαφάνεια και η ισονομία.

Με το σχέδιο νόμου αντίθετα η μηχανογραφική υποστήριξη του συστήματος στον ΟΑΕΔ, ο οποίος έχει τα μηχανογραφικά μέσα και την οργανωτική δομή σε κεντρικό και περιφερειακό επίπεδο.

Συστήνεται πρωτοβάθμια πενταμελής επιτροπή που εδρεύει στην έδρα κάθε περιφέρειας του ΟΑΕΔ, αλλά και δευτεροβάθμια που επιλαμβάνεται των προσφυγών και ενστάσεων κατά των πρωτοβάθμιων επιτροπών και αποφαινεται για τη νομιμότητα και σκοπιμότητα των διορισμών ή των ανακλήσεων.

Δικαίωμα προσφυγής παρέχει ο νόμος στα πρόσωπα των ειδικών κατηγοριών, στους εργοδότες, σε κάθε τρίτο που έχει έννομο συμφέρον. Ορίζονται διοικητικές κυρώσεις για παραβάσεις και καταστρατηγήσεις του νόμου. Προβλέπονται επιδοτήσεις στις επιχειρήσεις που απασχολούν άτομα με ειδικές ανάγκες. Γενικά γίνεται μια προσπάθεια να εκπαιδευθούν και να καταρτισθούν επαγγελματικά τα άτομα με ειδικές ανάγκες, έτσι ώστε να ενταχθούν ευκολότερα και γρηγορότερα στην αγορά εργασίας, αλλά και οι επιχειρήσεις να καταστούν ανταγωνιστικότερες και παραγωγικότερες με την πρόσληψή τους.

Η Κυβέρνηση, κύριοι συνάδελφοι, ενδιαφέρεται ο νόμος να γίνει αποδεκτός και κατανοητός και από τα δύο ενδιαφερόμενα μέρη από τα άτομα που ανήκουν στις κοινωνικές κατηγορίες που πρέπει να αποδεχθούν την αξιοκρατία και την αντικειμενικότητα του νομοσχεδίου αλλά και από τις επιχειρήσεις που και αυτές πρέπει να κοιτάζουν για την πρόσληψη τέτοιων ατόμων με ειδικές ανάγκες. Δεν υπάρχει ούτε πρόθεση ούτε δυνατότητα επιβολής του νόμου και εξαναγκασμού του ενός ή του άλλου μέρους. Μόνο μέσα από τη σύνθεση των απόψεων και τη συμφωνία θα λειτουργήσει ο νόμος ικανοποιώντας και ωφελώντας αμφοτέρους.

Κύριοι συνάδελφοι, η μεγάλη προσφορά του υπό συζήτηση νομοσχεδίου, είναι η άρση των διαχωριστικών γραμμών, η τοποθέτηση των ανθρώπων με ειδικές ανάγκες στη θέση που τους αρμόζει στην εργασία, στο προσκήνιο και όχι στο περιθώριο.

Η εκτίμηση του Υπουργείου Εργασίας ότι στη διετία 1998-1999 θα υπάρξει χρηματοδότηση από το κράτος, τον ΟΑΕΔ και το Ευρωπαϊκό Ταμείο που θα αφορά μερίδα ανθρώπων αυτών των κατηγοριών αλλά και άλλων μειονοτήτων όπως (χρήστες, απεξαρτημένοι, Πόντιοι κλπ.), είναι εξαιρετικά παρήγορη και δημιουργεί ένα δείκτη ασφαλείας γι' αυτούς και μία σοβαρή προσπάθεια αντιμετώπισης του κοινωνικού αποκλεισμού.

Κύριοι συναδελφοί, η αντικειμενικοποίηση των κριτηρίων, η πάταξη του ρουσφετιού, η απασχόληση του κάθε ατόμου αυτών των κατηγοριών ανάλογα με τις ικανότητές του, τις γνώσεις του και τις ανάγκες κάθε επιχείρησης, δημιουργεί τις προϋποθέσεις ισορροπίας ανάμεσα στην ανάγκη των ατόμων αυτών να ενταχθούν στην αγορά εργασίας.

Θεωρώ, κύριοι συνάδελφοι, ότι το νομοσχέδιο συμβάλλει στην ενότητα της κοινωνίας και την επίτευξη αλληλεγγύης μεταξύ των πολιτών. Για όλους αυτούς τους παραπάνω λόγους, ψηφίζω το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα απο την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Καλαμακίδης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΛΑΜΑΚΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο αποτελεί μία ακόμη έμπρακτη εκδήλωση της κοινωνικής ευαισθησίας, που διακρίνει το Π.Α.Σ.Ο.Κ. Είναι γνωστό ότι η προσφορά του ν. 1648/86 στον τομέα της επαγγελματικής αποκατάστασης των ατόμων με ειδικές ανάγκες και άλλων ειδικών κατηγοριών είναι ιστορικά και πολιτικά αναγνωρισμένη.

Ορισμένες κατηγορίες ατόμων αντί για τον Καϊάδα και το

περιθώριο, μπαίνουν πλέον στην αγορά εργασίας. Οι κοινωνικοοικονομικές εξελίξεις επιβάλλουν τη διαμόρφωση ενός νέου νομικού πλαισίου, που να ανταποκρίνεται αφ' ενός στις σύγχρονες ανάγκες με τη διασφάλιση της διαφάνειας και αντικειμενικότητας και αφ' ετέρου να ενισχύεται η ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων και φορέων.

Τα άτομα με ειδικές ανάγκες δεν περιλαμβάνονταν στα ενδιαφέροντα του κράτους μέχρι το 1981. Το κράτος αρκούταν να ενισχύει κάποιες εκδηλώσεις ιδιωτικής πρωτοβουλίας και να διατηρεί ορισμένα ιδρύματα. Τα πάντα, δηλαδή, είχαν αφεθεί στη φιλανθρωπία. Ένα κομμάτι του λαού μας από τα πιο ευπαθή ζούσε ουσιαστικά στο περιθώριο του κρατικού ενδιαφέροντος και στη σκιά της κοινωνίας. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. πιστεύει ότι τα άτομα με ειδικές ανάγκες είναι σαν όλα τα άλλα άτομα, έχουν δικαίωμα στη ζωή, στην εργασία, στην ευτυχία, στην ελπίδα. Έχουν δικαίωμα στη μόρφωση και στη δημιουργία. Μπορούν και πρέπει να εργάζονται. Μπορούν και πρέπει να γίνουν χρήσιμοι και παραγωγικοί άνθρωποι για τους εαυτούς τους, για την οικογένειά τους, για την πατρίδα τους.

Η ενσωμάτωση των αναπήρων στο κοινωνικό σύνολο με ίσα δικαιώματα και ίδιες υποχρεώσεις είναι ευθύνη της πολιτείας. Είναι ο μόνος δρόμος που μπορεί να οδηγήσει στην αρμονική συμβίωση και αλληλοαποδοχή. Γι' αυτό πρέπει να χαραχθεί μία νέα κοινωνική πολιτική, που θα εκφράζει μία νέα στάση ζωής.

Βέβαια με τους νόμους 1320/82 και 1648/86 θεσμοθετήθηκε η υποχρεωτική πρόσληψη ατόμων ειδικών κατηγοριών στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα. Η Κυβέρνηση όμως του ΠΑ.ΣΟ.Κ. συνεχίζει όλα τα μέτρα για μία ακόμη μεγαλύτερη φροντίδα και ενδιαφέρον.

Τα άτομα με ειδικές ανάγκες έχουν πολλά να περιμένουν και πολλά να πάρουν και πάνω απ' όλα να προσφέρουν.

Το νομοσχέδιο που συζητάμε προσεγγίζει το δημογραφικό πρόβλημα της χώρας μας, που οδηγεί στην πληθυσμιακή μείωση και στη στασιμότητα της πατρίδας μας. Παράλληλα αναγνωρίζει τους αγώνες του λαού μας για την ελευθερία και τη δημοκρατία. Με το νομοσχέδιο ενισχύεται ο βαθμός της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων, αφού η αναγκαστική τοποθέτηση ατόμων ειδικών κατηγοριών προϋποθέτει καλή οικονομική κατάσταση των επιχειρήσεων.

Θεσπίζεται αντικειμενικό σύστημα για την τοποθέτηση, πρόσληψη και διορισμό. Προκαθορίζονται τα τυπικά και ουσιαστικά κριτήρια και έτσι αφ' ενός υπάρχει διαφάνεια και αφ' ετέρου εκπληρώνονται οι αρχές ίσης μεταχείρισης και αμεροληψίας. Η διαδικασία δεν γίνεται πλέον εκ κρυπτῶ και παραβύστω, αλλά γνωστοποιείται κατά τον πλέον πανηγυρικό και διαφανή τρόπο. Οι ενδιαφερόμενοι λαμβάνουν γνώση και έτσι δίνεται η δυνατότητα του κοινωνικού ελέγχου.

Υπάρχει πλέον προγραμματισμός με θεσπισμένη και προκαθορισμένη ημερομηνία πραγματοποίησης όλων των διαδικασιών. Προστατεύεται πλέον ο επιζών ή ο άγαμος γονέας τριών ανήλικων τέκνων. Το ποσοστό 8% των αναγκαστικών προσλήψεων είναι το υψηλότερο της Ευρώπης. Οι προσλήψεις γίνονται από επιτροπή, το κύρος και η αμεροληψία της οποίας δεν πρόκειται να αμφισβητηθεί.

Τέλος λαμβάνεται πρόνοια για όσους είχαν υποβάλει αιτήσεις για τοποθετήσεις σύμφωνα με το νόμο 1648 και παρέμειναν εκκρεμείς. Σε αυτές τις περιπτώσεις, από λόγους κοινωνικής ευαισθησίας και δικαιοσύνης, γίνεται ειδική προμολόγηση σε μόρια ανάλογα με το χρόνο κατά τον οποίο παρέμεινε η αίτησή τους εκκρεμής.

Κύριοι συνάδελφοι, με το νομοσχέδιο αυτό οικοδομείται το κοινωνικό κράτος, δημιουργούνται οι προϋποθέσεις για μια κοινωνία δικαιοσύνης και αλληλεγγύης, κατοχυρώνεται μία κοινωνία με ανθρώπινο πρόσωπο, μία κοινωνία με ευαισθησία και ηθική. Το κράτος από νυχτοφύλακας ασφάλειας, όπως το είχε χαρακτηρίσει ο αείμνηστος Γέρος της Δημοκρατίας, Γεώργιος Παπανδρέου, μεταβάλλεται σε κράτος κοινωνικής προστασίας.

Το νομοσχέδιο αυτό αξιοποιεί όλο το ανθρώπινο δυναμικό,

δίνει ίσες ευκαιρίες για συμμετοχή στην κοινωνική και οικονομική ζωή. Καλεί τα άτομα ειδικών κατηγοριών να πάρουν ενεργό μέρος στην ανάπτυξη του τόπου. Βελτιώνει τη θέση των μη προνομιούχων ομάδων του πληθυσμού.

Από μία αρνητική κληρονομιά, από μία εποχή κοινωνικής αδικίας και εγκατάλειψης όπου δεν υπήρχε ούτε προγραμματισμός ούτε ενδιαφέρον, περάσαμε με το ΠΑ.ΣΟ.Κ. σε μία κοινωνία ανθρώπων.

Ο απολογισμός του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στον τομέα αυτόν είναι θετικός. Είναι πλέον αναμφισβήτητο ότι τα άτομα των ειδικών κατηγοριών θα μούν ισότιμα στην αγορά εργασίας. Γι' αυτό ακριβώς, κύριε Υπουργέ, πρέπει να είστε υπερήφανος γιατί αυτό το νομοσχέδιο φέρει την προσωπική σας σφραγίδα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε τον κ. Καλαμακίδη.

Ο κ. Σαρρής έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΡΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν σχέδιο νόμου υπηρετεί την κοινωνική πολιτική του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο της φυσιολογίας του, την οποία αγωνίζεται να διατηρήσει παρά τη δύσκολη οικονομική συγκυρία, γιατί αποτελεί την ίδια την ταυτότητά του.

Η Αριστερά, υπό την ευρεία βέβαια έννοια, έχει ως πρωταρχικό στόχο, εξ ορισμού, τη μείωση των ανισοτήτων, των αδικιών στους τομείς της παραγωγής και της διανομής του πλούτου.

Ο χώρος της κοινωνικής πολιτικής, το κοινωνικό –όπως λέμε– κράτος είναι πεδία προνομιακά για την Αριστερά. Η κοινωνική πολιτική αποτελεί –όπως τόνισα– τον ακρογωνιαίο λίθο. Τα δεδομένα βέβαια έχουν αλλάξει και πρέπει με διαφορετικά, καινούρια εργαλεία να ερμηνεύσουμε τη νέα πραγματικότητα, τις νέες εξελίξεις, τις τάσεις για το μέλλον και να διαμορφώσουμε τέτοιες πολιτικές που να ανταποκρίνονται στις σύγχρονες ανάγκες και στα προβλήματα του λαού.

Από την πολιτική σύγχυση που επικρατεί, ιδιαίτερα μετά την πτώση του ανατολικού συνασπισμού και τη χρεοκοπία ιδεών και αγώνων δεκαετηρίδων και τον ιδεολογικό αποπροσανατολισμό πρέπει να περάσουμε σε μια ρεαλιστική πρόταση για το νέο κοινωνικό κράτος, το οποίο γνωρίζουμε πολύ καλά σήμερα πλέον ότι έχει σαν προϋπόθεση τη συνεργασία των προοδευτικών δυνάμεων της Ευρώπης ιδιαίτερα, αλλά και του κόσμου ολόκληρου. Οι αναγκαίες δε μεταρρυθμίσεις μόνο με συνδυασμένες παρεμβάσεις σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο μπορούν να καρποφορήσουν.

Το νέο αυτό κοινωνικό κράτος εξακολουθεί να αποτελεί πεδίο ιδεολογικοπολιτικής αντιπαράθεσης ανάμεσα στους σοσιαλιστές ή σοσιαλίζοντες και στο νεοφιλελευθερισμό ή στους νεοφιλελευθερίζοντες, γιατί εκεί επικρατεί ένα δίλημμα, ένα ψευτοδίλημμα, αν θέλετε.

Λέει, παραδείγματος χάριν, ο νεοφιλελευθερισμός ότι κοινωνικό κράτος μπορείς να κάνεις μόνο όταν έχεις περίσσειμα πλούτου, όταν πάει καλά η οικονομία κοντολογίς. Ενώ ο σοσιαλισμός λέει ότι αντίθετα για να διατηρήσεις την κοινωνική συνοχή, πρέπει να διατηρήσεις τη φυσιολογία του κοινωνικού κράτους και σε περιόδους ύφεσης, αλλιώς θα έχουμε πραγματικά κοινωνικές εκρήξεις...

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Για ποιο σοσιαλισμό μιλάτε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΡΡΗΣ: Παρακαλώ, κύριε Κόρακα.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Υπάρχουν και ορισμένα όρια. Έλεος πια!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Παρακαλώ, κύριε Κόρακα, μη διακόπτετε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΡΡΗΣ: Πρέπει να το προστατεύσουμε, λοιπόν, από την κατάρρευση το κοινωνικό ευρωπαϊκό μοντέλο που η φιλελεύθερη πολιτική πραγματικά ποτέ δεν το ήθελε, αλλά πρέπει και να πρωτοστατήσουμε στην άρση κάποιων υπαρκτών προβλημάτων και αντιφάσεων που διαπιστώνουμε μετασηματίζοντας το παλιό με ένα νέο κοινωνικό κράτος.

Αρνούμαστε εκείνον τον κόσμο που ισοπεδώνει, που

εκβαρβαρίζει, που αποδιαρθρώνει τον κοινωνικό ιστό. Αρνούμαστε την ηττοπαθή λογική της ακινησίας, του τέλματος μπροστά τις αναπόφευκτες εξελίξεις. Αρνούμαστε πάνω απ' όλα την ενοχοποίηση κάθε σκέψης καινούριας που στοχεύει στην οικοδόμηση μιας νέας δομής του κοινωνικού κράτους που πολλές φορές αντιμετωπίζεται καχύποπτα σαν ρεφορμιστική αντίληψη ή κρυφοδεξιά.

Η επανεξέταση του πλαισίου κοινωνικής πολιτικής αγγίζει πραγματικά ένα μεγάλο φάσμα θεμάτων από την απασχόληση, την ανεργία, τις συνθήκες εργασίας, του ελεύθερου χρόνου, για τις επαγγελματικές μονάδες που δοκιμάζονται δυστυχώς από την κρίση, όπως οι μικρομεσαίοι επαγγελματίες, οι αγρότες, οι διαδικασίες κοινωνικοποίησης μέσα από την εκπαίδευση, την οικογενειακή μέριμνα και τον προγραμματισμό, που εδώ έχουμε οπισθοδρόμηση σημαντική, τη βελτίωση των δεξιοτήτων, την πρόσβαση σε αποτελεσματική επανειδίκευση και επαγγελματική κατάρτιση, τον επαγγελματικό προσανατολισμό, την ποιότητα ζωής, την οικολογική προστασία και τόσα άλλα.

Όλη αυτή, λοιπόν, η κρατική μέριμνα είναι στα πλαίσια της κοινωνικής φυσιογνωμίας του κοινωνικού κράτους, που πάνω απ' όλα βέβαια -μια που αποτελεί και τη λυδία λίθο γι' αυτό- είναι η προστασία των ατόμων με ειδικές ανάγκες. Τα άτομα με ειδικές ανάγκες, αναξιοπαθούντα από τη φύση, από το Θεό, από την τύχη, πραγματικά είναι ισότιμα μέλη -και πρέπει να είναι ισότιμα μέλη της κοινωνίας- και πρέπει να είναι ισότιμα δίπλα στους υγιείς, ισότιμα επαναλαμβάνω, χωρίς προβλήματα. Αυτός είναι βέβαια ο στόχος. Μέχρι να φθάσουμε έως εκεί χρειάζεται πολύς δρόμος, γιατί πολύ ωραίοι είναι οι σχεδιασμοί, οι προσπάθειες που έχουν γίνει από την Κυβέρνηση είναι πολύ σημαντικές, όμως ο δρόμος είναι μακρύς.

Κατασκεύασε η Κυβέρνηση είκοσι πέντε κέντρα κοινωνικής υποστήριξης και κατάρτισης ατόμων με ειδικές ανάγκες, σε ισάριθμους νομούς της χώρας. Κατασκεύασε δέκα κέντρα ανοιχτής και κλειστής περίθαλψης χρονίως πασχόντων και τρία κέντρα αυτιστικών ατόμων. Χρειάζονται, όμως, πολύ περισσότερα.

Εκείνο που βέβαια βάζει σε αντιπαράθεση το κοινωνικό κράτος και την αντίληψη γύρω από την ανταγωνιστικότητα, γύρω από την οικονομική απόδοση του κράτους, είναι το γεγονός ότι το να έχουμε κοινωνική αντίληψη σημαίνει ότι πατάμε κάπως φρένο στην ξέφρενη πορεία της ανταγωνιστικότητας. Είναι ένας ανταγωνισμός πραγματικά αθέμιτος, μια που πολλά κράτη της Ευρώπης προηγούνται πολλά χρόνια πριν από μας και εμείς, προσπαθώντας να τα φθάσουμε, πρέπει να τρέξουμε ξέφρενα. Αυτό, όμως, δεν σημαίνει ότι πρέπει να εγκαταλείψουμε τα αδέλφια μας, τα άτομα με ειδικές ανάγκες ή ακόμα τους ανέργους και να φθάσουμε την ανεργία στο 15% ή στο 20% όπως είναι στην Ισπανία.

Πρέπει να κατοχυρώσουμε ταυτόχρονα και την παραγωγικότητα, αλλά εκεί τώρα είναι αυτό που λέμε "και ο σκύλος χορτασμένος και το ψωμί ολάκερο". Εκεί χρειάζεται πραγματικά μαγική συνταγή, ώστε να επιτύχουμε και παραγωγικότητα, αλλά και συγχρόνως κοινωνική προστασία.

Πραγματικά και τα δύο πρέπει να συνδυαστούν, δηλαδή οικονομική ανάπτυξη και ενίσχυση του συστήματος κοινωνικής προστασίας. Φαίνονται δύο αντιφατικά πράγματα, νερό με φωτιά, αλλά πρέπει να συνυπάρχουν, αλλιώς δεν θα υπάρξουν καθόλου. Αν δεν υπάρξει κοινωνικό κράτος δεν θα υπάρχει και παραγωγικότητα. Κανένα κομμάτι του λαού δεν είναι διατεθειμένο να παρακολουθήσει βουβό το δράμα του. Η κοινωνία των δύο τρίτων που υπάρχει σε χώρες της Ευρώπης εγκυμονεί κινδύνους κοινωνικών εκρήξεων. Οι κίνδυνοι είναι πραγματικά μεγάλοι.

Αυτό συμβαίνει, επειδή οι δυναμικές οικονομικές επιδόσεις

σε ένα μεγάλο βαθμό προϋποθέτουν κοινωνική συνοχή, διαφορετικά η αβεβαιότητα υποσκάπτει την αναπτυξιακή δυναμική. Εκεί είναι λοιπόν, η ουσία του θέματος. Καλύτερα μικρότερη η ταχύτητα του τραίνου παρά να εκτροχιασθεί...

Επομένως στα πλαίσια αυτά και σε αυτήν τη λογική η Κυβέρνηση έρχεται εδώ -και είναι προς τιμήν του Υπουργείου Εργασίας- να φέρει αυτό το νομοσχέδιο για τη μέριμνα σχετικά με την απασχόληση προσώπων ειδικών κατηγοριών.

Λόγω και της παρέλευσης του χρόνου δεν θα μπω σε λεπτομέρειες, μια που θα έχουμε την ευκαιρία, κατά τη συζήτηση των άρθρων, να τα ξαναπούμε. Θα πω μόνο δύο κουβέντες. Με το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου προβλέπεται ένα ολοκληρωμένο σύστημα διευκόλυνσης ανεύρεσης θέσεων εργασίας από πρόσωπα τα οποία ανήκουν σε ορισμένες ομάδες πληθυσμού, για τα οποία, βάσει του Συντάγματος, η συνταγματική επιταγή, ο κοινός νομοθέτης οφείλει να λαμβάνει ειδικά μέτρα προστασίας, κατά παρέκκλιση και από τη γενική αρχή της ισότητας των πολιτών.

Έτσι, λοιπόν, στα συνταγματικά πλαίσια, αλλά και στα πλαίσια της κοινωνικής αντίληψης της Κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για το κοινωνικό κράτος, συνεπής προς αυτές τις εξαγγελίες η Κυβέρνηση Σημίτη έρχεται να νομοθετήσει αυτήν τη στιγμή ένα νομοσχέδιο που θα δώσει στοιχεία αντικειμενικής προστασίας στα άτομα με ειδικές ανάγκες που πρέπει να είναι και είναι ισότιμοι με μας πολίτες. Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε, κύριε Σαρρή.

Κύριοι συνάδελφοι, έχει τελειώσει το στάδιο των πρωτολογιών. Ποιος εκ των κυρίων συναδέλφων θα ήθελε να δευτερολογήσει;

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Κανείς, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κανείς.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων: "Μέριμνα για την απασχόληση προσώπων ειδικών κατηγοριών".

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων: "Μέριμνα για την απασχόληση προσώπων ειδικών κατηγοριών" έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία επί της αρχής.

Κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα πρακτικά της Τρίτης 18 Αυγούστου 1998, της Τετάρτης 19 Αυγούστου 1998, της Πέμπτης 20 Αυγούστου 1998 και της Τρίτης 25 Αυγούστου 1998 και ερωτάται το Τμήμα αν τα επικυρώνει.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς, τα πρακτικά της Τρίτης 18 Αυγούστου 1998, της Τετάρτης 19 Αυγούστου 1998, της Πέμπτης 20 Αυγούστου 1998 και της Τρίτης 25 Αυγούστου 1998 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό δέχεστε να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 23.55 λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Τετάρτη 2 Σεπτεμβρίου 1998 και ώρα 10.00' με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος: νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων: "Μέριμνα για την απασχόληση προσώπων ειδικών κατηγοριών".

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ